

בוא המחשבה
ביהדות

'כוח המחשבה'

ביהדות

מצורף הסכמת

מרן הרב שמעון בעדני שליט"א

חבר מועצת חכמי התורה

דיין בבית הדין

© כל הזכויות שמורות למחבר הספר:

הרב הדיין החפץ בעילום שמו

עריכה: הרב שמואל רבר

מסרים: ת.ד. 16321 ירושלים 9116202

1813505@gmail.com ravlo@enativ.com

אלול התשע"ז

ניתן לקבל את הספר חינם, באימל 1813505@gmail.com

הסכמת מרן הרב שמעון בעדני שליט"א חבר מועצת חכמי התורה

הנני מצטרף לכל הנ"ל וגברא רבא מסהיד עליה ולא נצרכא אלא לברכה
שהדברים יתקבלו יפה להוציא יקר מזולל

שמעון בעדני

הנני מצטרף לכל הנ"ל וגברא רבא מסהיד עליה
והוא נצרכא אלא להוציא יקר מזולל
אשר יצא ממנו

[illegible][illegible]

הרב בן ציון מוצפי

ראש ישיבת "בני ציון, ירושלים

ב"ה שבעה באדר התשע"ז

לכבוד מעלת ותהילת הגאון הגדול, לוחם מלחמתה של תורה, איש חיל ורב פעלים, חכם ונבון, עומד בפרץ.

כמוהר"ר שליט"א, יחי שמו לעד אמן.

שלום רב וישע רב.

קראתי בכל לב דברי קדשו המיוסדים כולם על מקורות טהורים וזכים דברי תורתנו הקדושה, ודברי חז"ל הנאמנים, על הפרצה הנוראה במחנה ישראל בענייני אמונה והשקפה.

אודה ולא אבוש כי השתוממתי לקרוא את אשר כתבו אותם 'כופרים' המתחזים כמחזקים דברי תורתנו, וכמעט קרעתי כל בגדי, ומעיני זלגו דמעות, על אף חולשתי ותהליכי החלמתי מטיפול כירורגי מסובך אשר עברתי, ואודה להשם יתברך שהחיינו וקיימנו, ואילו לא חייתי אלא לחזק ידי כת"ר די לי.

תמהתי מרעיות ומראות דברי שקר ותיפלות וחתיירה תחת יסודות האמונה וההשגחה העליונה, כאילו ביד האדם על ידי מחשבות להתערב או לשנות גזירותיו יתברך. הרי מכאן תקצר הדרך לשיטת הכופרים הפילוסופים הקדמונים שטוענים כי להם די בקיום התורה במחשבה ולא במעשה.

מור אבי ז"ל מאנשי מעלה וקבלה בדור שלפנינו שכל הנהגותיו שקולות בפלס היו ולא זזה מחשבתו ויראתו מבוראו אפילו לא לרגע אחד, עד שהייתי רועד ממש לעמוד במחיצתו מגודל היראה מהבורא יתברך, וכל עבודתו בלימוד התורה פשט וקבלה, בתפילות בכוונות העמוקות שכתב הרש"ש ז"ל היה משנן לי בכל רגע שעיקר הכל הם העבודה במעשה ולא במחשבה בלבד, ונצטוונו בכל ענין להתפלל אליו ולא להישען על מעשינו חלילה, וכמה פעמים אמר לי שמרוב יראתו מבוראו היה נמנע מלבקש על בריאותו, כי הוא יודע מה הוא עושה, ומה לי להתערב בהחלטה מגבוה, אם לא שהצטוותי להתפלל על הרפואה לא הייתי מבקש אותה.

ואמר כי כך שמע מגדול החכמים בבל הוא הגאון רבנו יוסף חיים זיע"א מח"ס בן איש חי ועוד. כי תכלית בריאת האדם לעבוד את בוראו עבודה תמה ולהתפלל לפניו תמיד, ולחשוב עצמו כיתוש קטן הדופק על שערי רחמים וישועה, וכל העולמות משתוקקות לתפילתו ולהכנעתו לפני בוראיו.

והנה קמו לנו שועלים מחבלים בכרמים, לומר כי בכוח מחשבת האדם לפעול ישועות, אין לך עבודה זרה גדולה מזו, וזו עבירת לא יהיה לך אלוהים אחרים על פני, בוש וקלון יכסו פניהם.

ומעלת כת"ר ימשיך במלאכת הקדש לשמר ולהציל כרם השם צבאות, ויעלה מעלה מעלה, הכותב וחותם לכבוד הקב"ה ותורתנו הקדושה

בן ציון מוצפי

יצחק ריטזבי • ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק

וראש מוסדות יד מחריץ בני ברק

מח"ס שילוח ערוך במקומו ח"ח

פסקי מה"י"ץ ו"ת, שו"ת עולת יצחק ב"ת, ונמד

~~~~~

לקי יום שנכפל בו כי טוב י"ג אייר ה'תשע"ז ב'שכ"ח

הסכמה

שמח לבי ויגל לראות חלק אחד מתוך ספר אמרי שפר נקוב בשם כח המחשבה ביהדות מאת הרב הגאון שליט"א יושב בשבת תחכמוני, אשר בו הקיף ובחן את העניינים מכל צדדיהם בטוב טעם ודעת, ובעיון מעמיק צלל במים אדירים והעלה מרגליות בידו, לברר מה שיש כיום טועים שהסתבכו בענייני אמונה מחשבה והשקפה, ומסתמא גרמו לכך חטאים חמורים רח"ל שלא הצליחו להתנקות מהם, והמכשירים-מכשילים החדשים רח"ל נוספו עליהם, והמים הזידונים גברו מאד על הארץ, נבהלנו מראות מבול חדש שנחת עלינו בדורנו בעוה"ר.

ההרב המחבר דנן שליט"א שניכר מתוך ספרו שהוא ת"ח וגברא רבא, זכה להעמיק חקר ולבנות חיבור מיוחד המבוסס על שרשי אמונתנו הטהורה והקדושה ויסודותיה המוצקים מתוך ספרים וסופרים, זכות הרבים תלויה בו, יהי ימי עמו ויעל, להגדיל תורה ולהאדירה, ולהשיב רבים מעון. ימלא המקום ברוך הוא כל משאלות ליבו לטובה ולברכה, אכ"ר.

בעת'דת

הצב"י יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו

13. 2/37 June 37

ה'תש"ח
 ואלו (כח) מלא אברהם לזהב
 ד'ס"ח

קול קורא

זהירות מהרצאות וספרים שלא על פי רוח היהדות

ידוע לכל, שצריך להיזהר מאד בכשרותם של המאכלים שמכניסים לפה, ק"ו שחייבים זהירות יתרה לשמיעת שיעורים ולקריאת ספרים שלא יהיה מעורב בהן מינות, אפיקורסות ודעות כוזבות המטמאות את הנפש.

בתקופה האחרונה, קמו מרצים שדורשים ברבים וגם כותבי ספרים בענייני יהדות, שהמציאו שיטות חדשות בענייני מחשבה. אך אחר דרישה וחקירה, התברר לנו, שבשיטות חדשות אלו יש כפירה באמונה בייחוד ה' ובשכר ועונש. היסודות שלהם בנויים על שיטות פסיכולוגיות, שיצאו מהאקדמיה הנוכרית, בשילוב של אמונות כפירה של הגויים מהעידן החדש, כשהם מנסים לגייר אותן ולהביא ראיות מחז"ל לשיטתם.

אך בפועל, גם לאחר כל הגיורים – שיטתם עדיין בכלל כפירה. וכל הראיות שהביאו מחז"ל ומאחרונים להכשיר את השיטה, אינם נכונים.

אנשים ונשים שאינם מבינים את הסילוף וגילוי הפנים שבתורה, שנקטו מגיירי השיטות, נכשלים ומקבלים בתמימות כל מקור ביהדות שהובא כראיה על ידם, ונוהגים הם על פי שיטות הכפירה הלכה למעשה. ובכך, הורסים בתוך ליבם יסודות רבים מאמונת היהדות. וכן, רבים מבני תורה ורבנים, לא שמו לב לסילוף שיש בשיטות אלו.

ידועה שיטת הגויים של 'כוח המחשבה', המאמינה שאדם במחשבה מושך אליו דברים טובים או רעים ויוצר מציאות [כדברי הנחש הקדמוני: "והייתם כאלוקים" - יוצרי עולמות. רש"י] ולכל ישועה שאדם צריך, כגון: פרנסה, זיווגים וכדומה, עליו להפעיל את מחשבתו במשפטי שינון ובדמיון מודרך, היות וע"י עצות אלו המחשבה מתחזקת, מסובכת מהלכי שמים כרצונו ומושכת אליו את הישועות להשגת מבוקשו [עפ"ל].

כדי להכשיר שיטת כפירה זו, באו מרצים ומחברי ספרים [חרדים], ואמרו שהקב"ה נתן כוח במחשבת האדם להנהיג את הבריאה להיות שותף עמו בבריאה, לפעול ישועות, לשנות גורלות ועוד, כשעבודת האמונה והביטחון מתממשת לשיטתם בהפעלת כוח המחשבה, להניע את ההשגחה הפרטית

עליו, והתפילה היא פורקן נפשי ושיתוף הקב"ה בהפעלת האדם את 'כוח המחשבה' [עפ"ל].

בזמן שגלוי וידוע, שאמונת היהדות היא, שהקב"ה לבדו הוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, ולאדם אין שום כוח עצמי להשפיע ב'כוח המחשבה' על דברים חיצוניים, כגון: פרנסה, זיווגים, השפעה על אנשים אחרים ועל מהלכי שמים וכדומה, אלא "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים" – הכל נגזר בראש השנה, ובידינו לעמוד בהכנעה לפני ה' ולהתרצות לפניו בתשובה, בתפילה ובצדקה המעבירים את רוע הגזירה כשאמונה וביטחון נכללים בעבודת התפילה שהיא פנייה לבורא [מהר"ל].

הקב"ה לא נתן במחשבת האדם כוח למשוך אליו דברים, והאדם במחשבתו איננו מניע את ההשגחה הפרטית לממש את רצונו. לכן, שינון משפטים להפעלת 'כוח המחשבה', כדי להביא פרנסה וזיווגים וכדומה – אסורה!

כמו כן, עבודת הדמיון המודרך, והודאה לקב"ה על העתיד, כאילו כבר הבקשה התקבלה, כחלק מהשיטה לעורר את 'כוח המחשבה' ליצור מציאות – פסולה!

כל האומר שיש כוח במחשבת האדם לפעול בבריאה להביא פרנסה או זיווגים וכדומה – הרי הוא כופר באמונה הייחוד: "והוא לבדו עשה ועושה...", ובשכר ועונש: "וגומל טוב לשומרי מצוותיו ומעניש לעוברי מצוותיו!"

לפיכך, אי אפשר להכשיר את השרץ באמירת מגיירי השיטה שהקב"ה ברא כוח זה ומסר אותו לבני האדם, כשם שלא יעלה על הדעת לומר שהקב"ה נתן כוח לשמש ולירח לשנות מציאות.

בראותנו גודל המכשלה – יצאנו בקול קורא לציבור, להיזהר ממרצים ומספרים [אפילו חרדים], המטיפים ל'כוח המחשבה'.

על כל אחד ואחד להיזהר ולהישמר שלא יימשך ולא ייגרר אחר שיטות אלו. אסור לנו לשנות מאומה מדרך אבותינו, אלא להמשיך את עבודת ה' בקיום תורה, מצוות, תפילה, אמונה וביטחון, בפשטות ללא שנויים של רוחות הזמן הבאות לטמא את כנסת ישראל.

תוכן הענינים

הקדמה ..... כא

רעב רוחני קשה מכל • המוח האנושי הוא מנהיג את הבריאה! • הסוואה וגילוי פנים בתורה • 'כוח המחשבה המגוייר' • הטעיית הרבנים • "אמונה" ו"ביטחון" שהם כפירה בקב"ה • "אמונה" ו"ביטחון" כמילים מטעות • מכירת דת כסגולה לעשירות מופלגת • 'כוח המחשבה' כדת גויית ולא כשיטה פסיכולוגית • דת גויית המייחסת את עצמה בשיגעון גדלות כזרם לגיטימי ביהדות ההיסטורית • הפסד רוחני חמור מהפסד כלכלי • ברור האמת הוא פשוט וקל • שוחד כלכלי מעוור עיני חכמים • רבים נכנסו למשבר עמוק • מבחן התוצאה איננו מתיר איסורים

פרק א יסודות האמונה ולהבדיל שיבוש באמונה ..... כט

דעת תבונות • שליטת ה' על העולם היא בלעדית ומוחלטת • ידיעת ייחוד ה' מפקיעה טעויות בני האדם • ידיעת ייחוד ה' מפקיעה את הטעות של טבע ומנהגו של עולם • הקב"ה בורא טוב ורע • משגיח ושופט בעליונים ובתחתונים • כל סדרי המשפט תלויים ברצונו • ישועת ה' היא וודאית • "אין עוד מלבדו" - ואפילו כשפים • חסרון האדם, שלימות עבודתו וקיבול שכרו מתנהלים בסוד הייחוד • גלגל חוזר בעולם לתת תיקון כללי לכל נמצא • עבודת המחשבה מזמינה קושיות ותירוצים משובשים • "והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים" • 'כוח המחשבה' איננו יכול לקבל הכשר • סילוף ושיבוש

פרק ב דרך התורה - ולהבדיל - דרך הגויים ..... לה

דרך התורה - "אין עוד מלבדו" • דרך התורה - השגחה פרטית • דרך הגויים - האדם הוא מנהיג את הבריאה [ח"ו] • שיטת 'הסוד' על קצה המזלג:

דרך 'כוח המחשבה המגוייר' ..... לט

דרך הכלאים • תפילה שהקב"ה לא יפריע אינה נחשבת לתפילה • תפילה כשיתוף ומס שפתיים • אין יוצאים ידי חובה אמונה בשיתוף שם שמים • האדם הוא לא שותף בבריאה • שיבוש בנוסח התפילה - להתפלל בלשון חיובית • שיבוש בהודאה להשי"ת על העתיד • שיבוש ב'השגחה פרטית' • מסתדרים לבד ללא תורה ומצוות

פרק ג הקב"ה משגיח על עולמו ולא מסרו ל'כוח המחשבה' ..... מד

הקב"ה מנהיג את העולם • ציטוט מהראשונים שהקב"ה מנהיג את הבריאה בהשגחה פרטית • הרמב"ן סוף פרשת בא [שמות פרק יג פסוק טז] • אמונה משובשת בגויים • ביטול האמונה המשובשת בשנוי הטבע ובגילוי נבואה • גילוי מציאות ה' כבורא העולם, השגחתו הפרטית ויכולתו הבלתי מוגבלת • "אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו ענשו" • השגחת ה' על עם ישראל לטוב ולרע לפי תוקף שמירת הברית • האומר שהקב"ה מסר את הנהגתו לדבר מסויים הרי הוא כופר בעיקר • האומר שהקב"ה מסר את הנהגתו ל'כוח המחשבה' הרי הוא כופר בעיקר • 'כוח המחשבה' אסור מדרכי האמורי ודרכי עבודה זרה • גם אם אכן היה קיים כוח כזה אסור היה לנו להשתמש בו • כוח על טבעי הפועל על אנשים אחרים • "אמונה" במשמעות שונה לחלוטין

פרק ד ביטול 'כוח המחשבה' ..... נ

אי אפשר לחדש עבודה חדשה • לפעול ישועות בדרך התורה בלבד • אין מקור ל'כוח המחשבה' לפעול ישועות • הקב"ה מנהיג את העולם • האומר שהקב"ה מסר את הנהגתו לדבר מסויים הרי זה כופר בעיקר • 'כוח המחשבה' איננו סגולה • 'כוח המחשבה' אינו חוק טבע • הבחנה בין ישועה הבאה ע"י כוח טבעי או סגולי לישועה הבאה ע"י עבודה זרה • רשאי החולה לומר שהרפואה ריפאה אותו • אסור להתרפא מעבודה זרה ולייחס לה כוח

רפוי • הבחנה בין הכרה בכוח טבע המרפא לבין יחוס כוח רוחני ל'כוח המחשבה' • להאמין בכוחות רוחניים זה עבודה זרה • להאמין בדבר שיש לו כוח אין סופי, רוחני ואלוקי, הרי זו אמונה בעבודה זרה • 'כוח המחשבה' אינו השתדלות • "בחסדי שמים אני מאמין" - שיבוש באמונה • איך אפשר להאמין בישועה וודאית באמונה שלימה • "אמונה שלימה" שייכת אך ורק לי"ג עיקרים • אדם "מחולל" ישועות בעולם בשימוש של הביטוי "בחסדי שמים אני מאמין"!!

פרק ה הקב"ה מסבב השגחה פרטית לעומת דרך הגויים שהאדם מסובב את הנסיבות .....

ספר שהתגלגל מכוח 'כוח המחשבה' • כוח מטא פיזי שנוצר באדם ע"י כוח מחשבתו ומצליח להזיז דברים במציאות • השגחה פרטית היא ההסבר היחידי • כואב לראות איך אפשר להשתבש באמונה פשוטה • גיור השיטה ע"י ייחוס 'כוח המחשבה' לקב"ה אינו מטהר את השרץ

פרק ו הטעות של 'כוח המחשבה' היתה בזמן הגאונים .. סב

רבי סעדיה גאון בספרו 'האמונות והדעות' • שיבוש לומר שיש כוח למחשבה לפעול בבריאה • הכסיל המגונה...חושב כי אמתות הדברים הולכות אחר דעתו • טפשות וכסילות לחשוב שיש כוח במחשבה שמה שאדם חושב כן יהיה • מאמיני 'כוח המחשבה' בחרו בטעותם מפני שאין הם רוצים להיות תלויים בהנהגת שכר ועונש

פרק ז ההבדל בין עידוד ל'כוח המחשבה' .....

'עבודת המחשבה' היא שטות אליבא דאמת ולא מועילה במציאות • לקבוע שמשפט השינון מושך אל עצמו ישועה ופרנסה זה כפירה בהשגחה • הסרת דמיונות של דיכאונות • שינוי מדומיין של מחשבות בני אדם • כוח המעשה ולא 'כוח המחשבה' • להפריד בין שיטות אימון נייטרליות לבין אמונה וביטחון

פרק ח העדר הגיון..... סז

אין הגיון בשיטת 'כוח המחשבה' • אמונה עיוורת • מה שהאדם חושב שזה טוב עבורו, האמנם זה טוב, או אולי זה רע בשבילו? • לא ניתן להעלות על הדעת שהקב"ה ינהיג הנהגה של חותמת גומי לרצון האדם • שיזמין לו תמיד מה שהשם יתברך יודע שהוא לטובתו

פרק ט טעות לייחס את שיטת 'כוח המחשבה' לדרך הבעש"ט..... ע

שני מהלכים בביטחון • אמונה מול הפעלה • דרך הבעש"ט היא אמונה בקב"ה ולהבדיל דרך 'כוח המחשבה' היא כפירה שבה האדם פועל הכל • אמונה במסובב ולא בסיבה • דברי המסילת ישרים [פרק כא] המתייחסים למידת הביטחון • רבינו בחיי בתחילת פרשת מקץ בסיכום כל מעלות הביטחון • וידוע כי בטחונו של אדם מתחלק על שמונה חלקים:

פרק י אמונה זו - המשכה (ולהבדיל) אמונה ב'כוח המחשבה' זו - כפירה..... עז

הקדמה: • אמונה בקב"ה • אמונה בקב"ה דומה לעני המתחנן לעשיר • שיטת הכופרים שמחשבת האדם פועלת כמגנט • לשיטתם דומה הדבר לעני השולט על אוצרות העשיר • תרגול המוח במחשבה הפועלת ישועות דומה לעבודה זרה • אמונה ב'כוח המחשבה' מנתקת את האדם מתורה וממצוות [רח"ל] • מדוע שרק ליהודי יהיה כוח מגנטי ולגוי לא? • אמונה ללא תורה ומצוות היא הראיה ששיטה זו כפירה • הקב"ה פועל ישועות ולא האדם • אמונה זו המשכה • שפתי צדיקים בראשית פרשת נח ר' מנחם מנדל מרימינוב • בירור כחוט השערה בין אמונה לבין 'כוח המחשבה' • ביתר ביאור • הערה: • עזות וחוצפה לומר שניתן לאדם כוח לפעול ישועה • סיכום הדברים

פרק יא תרוצים משובשים..... פח

קושיות על 'כוח המחשבה' • תרוצים משובשים • "ענווה" האומרת לקב"ה לא להפריע • ערבוב קטלני

פרק יב מטרות חומריות ולא רוחניות ..... צא

המרה של התמודדות רוחנית להתמודדות גשמית • לשיטת 'כוח המחשבה' היעוד האמתי הוא הצלחה פיזית הקשורה לעונג חומרי • הרס רוחני בהנעת אדם להשקיע את כוחות התגברות שלו בהבלי העולם הזה • פתוח גאוה של העצמה אישית • ראייה שאיננה ראייה

פרק יג כוחות אנרגטיים..... צד

עין הרע ככוח היוצר קטרוג ולא הפעלה • כוחות אנרגטיים אסורים • 'כוח המחשבה' איננו יכול לקבל הכשר • 'כוח המחשבה' אסור מדרכי האמורי ודרכי עבודה זרה • איזהו סגולות התירו חכמים? • גם אם אכן היה קיים כוח כזה אסור היה לנו להשתמש בו • כוח על טבעי הפועל על אנשים אחרים

פרק יד הודיה לה' מדברי הקדושת לוי ..... צט

האדם מדמיין לעצמו שכאילו השפע נמצא כבר אצלו במציאות • אמירת ה' היא מציאות אמיתית שתתקיים בוודאות • לכל אדם אין הבטחה שהקב"ה יעשה לו נס בוודאות גמורה • הודיה על ישועה קיימת ולא עתידית • הודיה כללית על העתיד, אך לא הודיה פרטית • "כל המוסיף גורע" • חלק מהכפירה שהקב"ה מחוייב לעשות את הבקשה [ח"ו] • "אשירה לה' כי גמל עלי"

פרק טו הרב דסלר ..... קג

עבודת המידות המוסרית • נפש בהמית כסוס הניתן לאילוף • ייחוס לרב דסלר דברים שלא אמר • שימוש במושג אמונה רוחנית לתפיסות פסיכולוגיות • חילול הקודש ושיבוש הדעת • אין 'תת מודע' במקורות היהודיים • ה'תת מודע' כמשל בלבד • סתירה מקבלת האר"י • משפט השינון על פי התורה איננו דומה לשיטת הכפירה

פרק טז רפואת האדם..... קח

הקב"ה ברא את האדם ונתן כוח בגוף האדם לרפא את עצמו • הגוף מרפא את עצמו מכוח שמחה • המסקנה שכוחות 'תת ההכרה' מרפאים - היא הבל ורעות רוח

פרק יז החזו"א ו'כוח המחשבה'..... קי

דברי החזו"א על מחשבה היוצרת מציאות נאמרו בענין עין הרע בלבד • מחשבה ללא ראייה אין בכוחה לפעול מאומה • לא מוזכר בפרקי 'אמונה וביטחון' שימוש ב'כוח המחשבה' שיכול לפעול

פרק יח בדרך שאדם רוצה לילך..... קיב

בדרך שאדם רוצה לילך מולכין אותו ביראת שמים ולא בעניני העולם הזה • הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים • בעניני העולם הזה אין תוקף לכלל: בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו • המשתמש בכוחות הטומאה עליו נאמר: בדרך שאדם רוצה לילך מולכין אותו • בעניני שמים יש כוח לאדם לפעול בבריאה וגם במחשבה • מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה

פרק יט כמה גדולים בעלי אמנה..... קטז

משמעות המילה "אמנה" שאדם נותן אמון בדבר כפי שאדם נותן אמון בחבירו • חומר של שבועה • פירוש אחר שלא נתבאר בראשונים • "אמנה" היא במשמעות הפשוטה של מערכת יחסי בני אדם שאדם נותן אימון בחבירו • גילוי פנים ב'שיחות מוסר' • חילוק בין מושגים: "אימון של אדם בחבירו", "אמונה תת הכרתית" ו"אמונה בקב"ה" • לא מוזכר בדבריו ח"ו שהאדם יש לו כוחות עצמיים • לא שייך לפעול על חבירו הנמצא אי שם • זאת למודעי

פרק כ לקוטי מזהר"נ..... קכא

כוח מיוחד שניתן לצדיקים בעלי מדרגות נשגבות • מסירות נפש במחשבה • המחשבה תהיה בביטול כל ההרגשות • "רצון יראיו יעשה" - השי"ת עושה את רצון יראיו • רשע שרוצה לטעות יכול לטעות ולתלות עצמו בדברי הצדיק • לחוצפה יש כוח לפעול, אבל היא כוח בלתי קדוש

פרק כא 'נפש החיים'..... קכה

עולמות רוחניים מותנים בבחירה של מצוות ועבירות בלבד • לא נאמר כלל וכלל שהנהגת העולם נמסרת לאדם לעשות בו בכוח מחשבתו • סגולת 'נפש החיים' - שאין שום כוח ורצון בעולם, אלא רק כוחו יתברך • ב'נפש החיים' נאמר הפוך מדבריו • את היכולת האינסופית הקב"ה לא מסר לנפש בני האדם • "ה' צלך" - אדם מעורר הנהגה של מעלה • חכמת התורה עיקרה במעשה המצוות הנעשים במחשבה ובכוונה • הקב"ה מנהיג את הבריאה לפי בחירת האנשים בעולם התחתון • יהודי הרוצה בשפע צריך לקיים את התורה והמצוות • "ה' צלך" מתייחס למעשה המצוות ולא ל'כוח המחשבה' כלל ועיקר • כוונת 'נפש החיים' לבחירה החופשית של יראת שמים במעשי מצוות ועבירות

פרק כב פריצת גדרות..... קל

השקפה מקוטבת • נשים שדרכן להיות צנועות יוצאות לשוק ומקבלות גישה חילונית • ערך השוויון • "כל כבודה של בת מלך פנימה" • שוויון חילוני • רוח חילונית זרה • נזק בלתי הפיך לנשים • התפכחות כואבת • אושרו של האדם איננו ב'העצמה אישית' אלא במימוש התורה והמצוות

פרק כג חילונים ואמונה וביטחון..... קלד

האם ראוי ללמד חילונים שיאמינו בקב"ה ללא תורה ומצוות? • ברית מחייבת את שני הצדדים • תפיסה מעוותת הגורמת לחילוני לא לחזור בתשובה • אמונה בקב"ה פירושה להאמין שהקב"ה מושל על הטובות ועל הרעות כאחד • השיבוש נכנס ואיננו יוצא

פרק כד אמונה ללא מצוות..... קלז

מהלך זה מחליש את התורה והמצוות אצל חרדים • אמונת הטועים • אמונה בלב איננה אמונה • קשר לקב"ה ע"י אמונה ללא

תורה ומצוות [ח"ו] • אינן ראויות לאדם מן השורה • מה היא אמונה? • 'כוח המחשבה' כאבזירייהו דע"ז

פרק כה התפעמות איננה דבקות..... קמא

התפעמות של רגש איננה דבקות בשי"ת כלל ועיקר • התעלות של ניגון בניכור הלב אינה קירבה לה' • טעות לייחס להרגש את מדד האמונה • תחושה מזוייפת של דמיון ואשליה • דבקות בהשי"ת מה היא? • "דתי בלב" ללא קיום מצוות לכופר יחשב

פרק כו ביאור מאמרי חז"ל..... קמד

מאמר א לשנן בקשה שלושים יום - האומנם?..... קמד

אדם המשנן מתוך אמונה חזקה שתתממש בקשתו לבסוף בא לידי מפח נפש • המצפה למימוש בקשה מביאים את עוונותיו לדיון מחודש

מאמר ב "חיי, בני ומזוני" נקבעים לפי הגזירה מלמעלה.. קמה

ריבוי תפילה לשמים בכוחה לבטל את הגזירה • בדברים המשנים את גזר דינו של אדם 'כוח המחשבה' איננו נמנה • אמונה וביטחון בקב"ה נחשבת לעבודה התפילה, שהיא משנה גזר דינו של אדם • כוח גדול יש לתפילה לשנות את שנגזר על האדם ולא ל'כוח המחשבה'

מאמר ג תחשוב טוב יהיה טוב..... קמח

אדם יבטח בקב"ה ובכוח בטחונו יהיה לו טוב • תעורר את כוח הביטחון בהשי"ת באמונה פשוטה • חשיבה טובה מושכת שמחה, אמונה וישועות • לחשוב טוב זה ענין כללי שאדם בשמחה ובאמונה הוא יוצא מהצרות

מאמר ד שיבוש בדברי חז"ל: כל המשתף שם שמים בתפלתו כופלים את פרנסתו..... קנא

המשתף שם שמים בצערו - שמבקש רחמים מלפניו

מאמר ה שיבוש בנוסח התפילה ..... קנב

שיבוש בנוסח התפילה והבקשה לקב"ה • יתרון לפרוט הצרות בפה מלא

מאמר ו ואשר יגורתי יבוא לי ..... קנג

"ראיה" ל'כוח המחשבה' מ"ואשר יגורתי יבוא לי" - האומנם? • התעוררות של דינים • דרך הכפירה ודרך התורה • רק בענין עין הרע ודינים יש כוח למחשבה לעורר דינים • פחד אמיתי איננו נאסר • פחד של אדם מראה על חסרון אמונה

מאמר ז אל יפתח אדם פיו לשטן ..... קנו

אל יפתח אדם פיו לשטן שמא יגרום החטא - נאמר על אפשרות עתידית ולא על צרה קיימת • פתיחת פה לא ראוייה מעוררת דינים • "אשר יגורתי יבוא לי" - מכוח גזירת שמים ולא מכוח האדם עצמו

מאמר ח חרדת אדם יתן מוקש ..... קנח

"חרדת אדם יתן מוקש" - חסרון באמונה וביטחון מביא מוקש לאדם

מאמר ט שפתי חיים ..... קנח

כוח הרצון, עין הרע, עדים זוממים פועלים לעורר דינים בלבד, אך לא דברים אחרים • ביאור המדרש בענין מעשה השיכור

מאמר י כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם ..... קס

ב'כוח המחשבה' אפשר לשנות דעות של חבירו- האומנם?! • האמונה ב'כוח המחשבה' לשנות את מחשבת השני אף היא כפירה • איסורי תורה של קוסם ודרכי האמורי • מצווה וחובה על ההורים לעודד את הילדים שהם טובים • מי פועל את השינוי? • 'כוח המחשבה' - מחשבה פועלת שינוי • כפירה בעיקר הראשון של האמונה שהקב"ה עשה ועושה ויעשה לכל המעשים • כך נהגו אבותינו וזו דרך התורה • אוי לאוזנים שכך

שומעות • "הצלחת" 'כוח המחשבה' • זה לעומת זה • 'טלפתיה' האם אסורה משום קוסם? • הבנת הפסוק: "כמים הפנים לפנים" שנויה במחלוקת בגמרא • פְּמִים הַפְּנִים לַפְּנִים מתייחס לגבי בני אדם הרואים זה את זה

מאמר יא כל המתמים עצמו הקב"ה מתמים עמו . . . . . קסה
גילוי פנים ב"כל המתמים עצמו הקב"ה מתמים עמו" • המתמים הוא הבוטח בקב"ה בתמימות ולא בהפעלה

מאמר יב אמירת "ותן טל ומטר" . . . . . קסו
שיבוש להביא ראיה לשינון שלושים יום מאמירת ותן טל ומטר

מאמר יג תולדות יעקב יוסף . . . . . קסז
שיבוש להביא ראיה ל'כוח המחשבה' מדברי התולדות יעקב יוסף • אף אם רצונותיו טובים - העולמות העליונים לא יבצעו מה שהוא רוצה במחשבתו • "האדם על ידי מעשיו הטובים הוא דבוק בו יתברך ממש" • "הש"י מזמין ליד אדם שירחם על זולתו כדי ורחמך על ידי אתערותא דלתתא"

מאמר יד מלך אסור ברהטים . . . . . קסט
שיבוש בדברי הרמח"ל "מלך אסור ברהטים" • הקב"ה קשר את הנהגת העולמות ע"י מעשה המצוות והתורה שמקיימים בני ישראל

מאמר טו עתיקא קדישא . . . . . קע
להזכיר את הנהגת עתיקא קדישא ולפעול כל ישועה שהוא צריך?! • כפירה באמונה של שכר ועונש לומר שיש הנהגה שאיננה מתחשבת בעבירות • כל הנסים שנעשו במצרים, בים ובמדבר היו בגילוי אור דעתיקא קדישא • הגילוי הזה הנה אי אפשר לעמוד בקביעות עתה • מעתיק את ראשית דברי הלשם ואינו מעתיק את ההמשך • כאילו התבטל עיקר האמונה שהקב"ה מעניש לעוברי מצוותיו. רח"ל • שיבוש בהבנה בסיסית בדברי קבלה • אין ביד אדם כוח לעורר מן השמים שיתנהגו עמו בהנהגת עתיקא קדישא

מאמר טז רשע הבוטח בשם חסד יסובבנו . . . . . קעד

שיבוש במידת הביטחון לעוברי עבירה • רשע מחוייב אחר הביטחון לקיים את מצוות ה' ולעשות את הטוב • הקב"ה שומע ליהודי בכל מצב שהוא נמצא אפילו הוא רשע, אך כל זה במטרה שיחזור בתשובה • אין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שיאמין בשכר ועונש

מאמר יח קווי וצפיה לישועה . . . . . קעז

קווי וצפיה לישועה ככוח הפעלה?! • קווי הוא פרי התפילה והביטחון בהשגחת הקב"ה • אסור לאדם להאריך בתפילה ולצפות שתתממש בקשתו

ספר 'אדיר במרום השם', דרוש בענין הקיווי להרמח"ל . . . . . קעח

ראשית הבריאה בתקוה • ביטחון בה' הוא ביטחון אמת...ואם אינו בעולם הזה הוא לעולם הבא • מי שאינו מקוה מיד מת ונשאר רחוק מהשם • בדברי הפלא יועץ בענין ציפייה לישועה • לשון הפלא יועץ בערך 'צפוי' • ערך 'תשועה'

לסיום הדברים - גילוי פנים . . . . . קפב

מכניסים השקפה קלוקלת בפסוקי בתורה • "ראיה" להתיר עבודה זרה • אין לנו לעזוב יסוד ברור המעוגן בראיות מוצקות בגלל שרואים בספר אחד הפוך מזה • עלינו ללכת בעקבי הצאן

פרק כז השוואה בין דרך התורה לדרך הגויים והכלאיים .. קפד

נספח א' זה כנגד זה - יהדות מול אמונות ניכר . . . . . רב

נספח ב' הרה"ג ר' מנשה ישראל רייזמן שליט"א . . . . . רה

מי החזיר את העבודה זרה לאחר המבול? • אחר המבול התפשטה עבודה זרה חדשה להאמין בכוח שהבורא נתן באדם • האמונה

הצרופה שהכול ביד ה', הוא מטיב להולכים בתמים ומעניש לחוטאים • שיטת ה'סוד' שהתחדשה אצל אומות העולם לפני כמאה שנה • יכולים למצוא ראיות מהספרים הקדושים לכל דבר בעולם • הצדיקים לא אמרו להפוך את 'כוח המחשבה' ל'דרך חיים' כי דרך החיים היא רק תפילה ותחנונים לפני השי"ת • התפשטות הכפירה בימינו אצל חסידים ואנשי מעשה • אמירת שירה לפני הישועה אינה המשכה ב'כוח המחשבה', אלא דביקות בביטחון בהשי"ת לבדו • הגויים עקבו אחרי כמה אנשים שהצליחו בחיים ופיתחו שיטה עקומה • אנשי שיטת 'כוח המחשבה' יצרו שיטת כלאיים בין התורה הקדושה לספרי הגויים • טובל ושרץ הסדנא בידו • הפכו את התפילה לפורקן נפשי ואת ההשגחה הפרטית להצלחה של 'כוח המחשבה' • מעשה נורא מביטחון אמיתי בהשי"ת • שיטת ה'סוד' אינה קשורה לשמירת התורה כלל • טעות העבודה הזרה שהכל תלוי בחריפות מחשבת האדם • אי אפשר לקחת חצאי דברים ולבנות יהדות חדשה • נשוב לאמונה הצרופה בהשי"ת כמו שקבלנו מאברהם אבינו ע"ה

נספח ג הרה"ג דניאל שלמה עשור ..... ריח

הקדמה

בעזרת השי"ת שהוא עשה, עושה ויעשה לכל המעשים, 'ומי בכל מעשה ידיך בעליונים או בתחתונים שיאמר לך, מה תעשה ומה תפעל'.

לכן אפתח פי בתפילה לבורא עולם שיעזורני לברר את דרך האמונה האמתית, כפי שקבלנו דור אחר דור, מאבותינו שעמדו על הר סיני ושמעו מפי הגבורה את עשרת הדברות: "אנכי השם אלקיך" ו"לא יהיה לך אלהים אחרים על פני" שהם יסודות האמונה על פי דרך התורה הקדושה, וגם להוקיע ולשלול את דרך הכפירה בדרכי הגויים, ולהוכיח כי הדרך שלהם היא כפירה באמונה היהודית ואסור ליהודי להאמין בדברים אלו, וכל שכן שאסור לו להשתמש בשיטות שלהם.

מנגד למערכה נגד הכפירה, עלינו להתחזק ביסודות האמונה כפי שביאר לנו הנשר הגדול הרמב"ם בי"ג עיקרי האמונה, ולא נזוז משום אחד מהעיקרים שכתב ימינה או שמאלה בשום פנים ואופן.

ואבקש מבורא כל עולמים, שאוכל לכתוב את הדברים באופן ברור כדי שכל מי שיקרא יבחין במרחק הגדול בין דרכה של תורה לדרך הכופרים, ויבין מהתורה הקדושה את דרך הישר כיצד יהודי צריך להתנהג. יהי רצון ש"דברים היוצאים מן הלב נכנסים ללב", וכל הטועים אחר אמונות זרות יחזרו במהרה בתשובה שלימה לפניך. "וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, כי תעביר את רוח הטומאה מן הארץ."

רעב רוחני קשה מכל

ידוע שלפני ביאת המשיח "החושך יכסה ארץ" ובלבול הדעות יהיה גדול עד למאד. ואקדים בדברי הרב יוסף משה כהנמן זצ"ל מייסד ישיבת פונוביץ': כתוב במדרש (בראשית רבה, וילנא, פרשת בראשית פרשה כה סימן ג) "עשרה שני רעבון באו לעולם, ואחד לעתיד לבא שנאמר (עמוס ח) לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה', "וכן הוא בגמ' שבת קלח, ב. והקשה, הרי כשהציבור רעבים לדברי תורה זה דבר טוב, אדרבא שכל

עם ישראל ירעבו לשמוע דברי תורה, הרי זו ברכה, א"כ מדוע מונה המדרש רעב רוחני זה בין עשר שנות רעב שבאו לעולם שהן גזירות רעות? ועוד מבואר במדרש שרעב רוחני זה קשה מכולן? על קושיות אלו תירץ הרב מפונוביץ' כי בעת רעב בני אדם אוכלים כל מה שבא לפה ואינם מדקדקים בטיב המאכל. בעת הרעבון מובא בנביא [מלכים ב פרק ו] שאכלו בשר שקצים, רמשים, חיות טמאות ובהמות טמאות, כל מה שניתן לאכול. כדוגמת הרעב הגשמי כן גם קיים בזמננו רעב לרוחניות. כיום מצוי רעב גדול ללחם של השקפה וצמא למים של אמונה. אנשים צמאים לשמוע חידושים, לשמוע חיזוקים ולהאזין לדרשות, אך מפני הרעב הם אינם בודקים את מה שהם שומעים ומה נכנס לאוזניהם, מהו התוכן, ואינם שואלים האם הוא ראוי ע"פ ההלכה? האם זה דרך התורה? אלא מרווים הם נפשם העייפה בדברי כפירה ומינות שנשמעים מבני אדם שאינם הגונים, ואף מכניסים לגופם דברים המזיקים לגוף וגם לנפש.

המוח האנושי הוא מנהיג את הבריאה?!

אוי לאזנים שכך שומעות, לא הייתי אומר זאת, אך אלו הן העובדות המרות במציאות ימינו. בעידן החדש (New age) המציאו נוצרים מאמריקה ומאוסטרליה דרך חדשה שיצרה את 'שיטת הסוד' שהיא 'דת' כפירה חדשה. אברהם אבינו חקר את השאלות: מי מנהיג את העולם? האפשר לבירה ללא מנהיג? לכן הוא הגיע למסקנה חד משמעית כי האלוקים הוא בעל הבירה והוא מנהיג את העולם. אולם הגויים בני זמננו מצאו תשובה אחרת. על שאלת המנהיג לבריאה הם השיבו, שהמוח האנושי מפעיל מחשבה והוא מנהיג את הבריאה [ח"ו]. הם מאמינים בלב שלם ש"מחשבות יוצאות מציאות" [ח"ו], למוח יש כוח משיכה מגנטי למשוך אל האדם דברים טובים שאליו הוא מכוון, ומחשבות רעות מייצרות את הרע בעולם [ח"ו], ונאריך להסביר את הכפירה הזאת בהמשך הספר.

שיטה זו כופרת בעיקר הראשון כפי שביאר הרמב"ם: "שהבורא יתברך שמו הוא ברא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים" ובעוד עיקרי אמונה כפי שנבאר באריכות.

הסוואה וגילוי פנים בתורה

'כוח המחשבה המגוייר'

לא די שהגויים כופרים בקב"ה רח"ל, אלא שבאו יהודים כשרובם הם בעלי תשובה שחוו את השיטה בחילוניותם ולא עקרו אותה מן השורש, ואמרו ש'כוח המחשבה' הוא דרך התורה והוא האמונה האמתית...הם "גיירו" את הכפירה, הניחו עליה מסווה וכיסויים רבים עד שקשה מאוד להבחין בשיטת הכפירה המסתתרת מתחת המילים היפות של "אמונה ו"ביטחון". הם עוד הוסיפו חטא על פשע לגלות פנים בתורה שלא כהלכה וחיזקו את שיטתם במאמרי חז"ל לרוב ובמאמרים רבים מספרים קדושים, כביכול במקורות היהודיים שלנו נכתבה דרך כפירה זו. במליצת לשון ובדמגוגיה הם היכו בסנוורים את עמי הארץ ואת הנשים, ואח"כ גם הטעו את ציבור הגברים שלא עמד על קנקנם. הם הצליחו אף לחדור לקבוצות החרדים ביותר, מסלתה ומשמנה של היהדות החרדית שמעולם היו רחוקים מכל שמץ של נוכריות ונזהרו מלהתערב בגויים וללמוד במעשיהם, ואף הם נפלו חלל בפני שיטת הכפירה, רח"ל.

הטעיית הרבנים

נציגי 'כוח המחשבה המגוייר' הטעו גם את הרבנים שנתנו להם בהתחלה "הכשר" ונתנו אישור לאנשים ללמוד שיטה זו. הצגת השיטה במסווה של מקורות יהודיים מטעה מאד ברגעים הראשונים אף לרבנים שאינם מודעים לטקטיקת ההסוואה, וזאת מאחר ש'כוח המחשבה המגוייר' מבאר את גודל 'כוח המחשבה' המסוגל להשפיע על הנהגות של מעלה [ח"ו], ומיד לאחר מכן מסיט ומסווה את הנושא בביאור מאמרי חז"ל בגודל מעלת הביטחון בה' ובגדולת מעלת המאמין בהשי"ת, ואכן המקורות שהוא מביא וכל מאמרי חז"ל בגודל מעלת האמונה והביטחון הם נכונים לכל דבר, אך אין להם כל קשר ושייכות לשיטתם הקלוקלת ש"אמונה" 'תת הכרתית' הנוצרת באמצעות 'כוח המחשבה' - היא האמונה והביטחון בקב"ה. יצירת קשר דמגוגי בין מושגי טומאה לקדושה היא חילול הקודש, ולכן הם מלהזכיר

ש'כוח המחשבה' נחשב לאמונה בקב"ה, וחס ושלום לומר שהביטחון ש'כוח המחשבה' יממש את עצמו במציאות הוא הביטחון בהשי"ת.

"אמונה" ו"ביטחון" שהם כפירה בקב"ה

הרב יעקב ישראל קנייבסקי, הסטייפלר ז"ל. היה רגיל לספר מעשה שבעיירתו גר בחור שהיה נער שוטה ושמו מיכאל, הוא היה נוהג לומר על עצמו שהוא מיכאל המלאך ואף הביא לראייה פסוקים רבים ומאמרי חז"ל רבים על מיכאל המלאך, ואמר הסטייפלר, כל הפסוקים ומאמרי חז"ל על מיכאל המלאך הם נכונים, והעובדה ששמו של הבחור מיכאל גם היא נכונה, אך אין לאמיתות הדברים שום שייכות וראיה לכך שהבחור הוא באמת מיכאל המלאך. ממעשה זה נלמד לעניינו. כל הדרשות שהובאו ע"י השיטה בהסוואה בנושאי אמונה וביטחון, וכל מאמרי חז"ל שנלקטו כמקורות הם נכונים לכשעצמם, אך אין להם קשר וראיה לשיטת הכפירה ש'כוח המחשבה' וה"ביטחון" שמשפטי השינון יפעלו בשמים שהם נחשבים לאמונה וביטחון בקב"ה. אלא אדרבא, כל מי שמתמש ב'כוח המחשבה' וב'תת ההכרה' (שלאמונתו הם מנהיגים את הבריאה) לצורך אמירת משפטי השינון ככוח אמונה ליצור מציאות ו"בוטח" ביכולת הפעלת 'כוח המחשבה' - הוא כופר בקב"ה רח"ל, ח"ו.

"אמונה" ו"ביטחון" כמילים מטעות

הדרשות הרבות והמילים היפות על "אמונה" ו"ביטחון" שבתוך השיעורים של שיטת 'כוח המחשבה' הטעו את הרבנים שנתנו הסכמה לשיטה. הם שמעו את הציטוטים של אמונה וביטחון ש"גיירו" את הכפירה והערימו קשיים לראות מה באמת מסתתר מתחת למילות הניראות תמימות וכשרות, לכן הרבנים לא נכנסו לעומק הנושא בבירור שיטת 'כוח המחשבה' שלאמיתו של דבר אין לה שום שייכות וקשר עם אמונה וביטחון בקב"ה.

מכירת דת כסגולה לעשירות מופלגת

בהקשר להצלחת 'כוח המחשבה' כדת חדשה שמעתי על גוי אחד שהביא דת מסוימת מארצות הודו לאמריקה והוא התעשר משיווק הדת בעשירות

מופלגת. הוא תאר את סיבת הצלחתו ואמר: מי שרוצה להרוויח מעט כסף שילך לעבוד כשכיר יום, מי שרוצה להרוויח יותר כסף שיעבוד במסחר, לעומת זאת, מי שרוצה להרוויח כסף רב ולהתעשר שילך וימכור "דת" כי ע"י מכירת דת מסוימת לציבור אפשר להתעשר עושר רב, שכן אנשים קונים את הסחורה הזאת מהר מאוד ומסכימים אף לשלם עליה כסף רב. את נוסחת ההצלחה ממכירת דת יישמה הגברת שפרסמה את שיטת 'הסוד' ובזמן קצר גרפה ריווח של מיליוני דולרים משיטתה ששווקה באמצעות ספרה ומהסרט שהפיקה. אליה הצטרפו כל אלו שהתעסקו להפיץ את שיטת 'הסוד' ברחבי העולם ואף הם התעשרו ממכירת הדת של 'כוח המחשבה'. בנתיב ההצלחה הגויית פוסע אחריהם 'כוח המחשבה המגוייר' שהצליח בתקופה קצרה להפיק ממון רב משיווק 'כוח המחשבה' כדת יהודית מחודשת. מכירת "דת" של 'כוח המחשבה' באספקלריה חרדית מראה שאין היא קשורה לאמונה וביטחון כלל וכלל, אלא היא שיטה גויית המאפשרת ל'איש הדת' שמעביר אותה לעשות עליה קופת מרשרשים מהירה ממאמינים שוטים המחפשים כלים לשנות מציאות, וחפצים לגזור קופון של ישועות כדי לשנות גורלות ולהיטיב להם בחייהם הקשים.

'כוח המחשבה' כדת גויית ולא כשיטה פסיכולוגית

בניתוח עיוני של שיטות ודתות המוכרות את עצמן לציבור יש להבחין בין תחומים נפרדים שההתייחסות אליהם היא שונה. קיימות שיטות פסיכולוגיות שלגבי כל אחת יש להתייחס בנפרד אם לשלילה אם לחיוב, אך הן אינן דת אלא תפיסות עולם שונות כיצד להבין את נפש האדם וליצור בה שינויים. לעומתן יש שיטות שהן דתות היוצאות ממסגרת יחסי האנוש הפסיכולוגים ועוסקות בהפעלת כוחות רוחניים בבריאה. התייחסות ל'כוח המחשבה' של דרך 'הסוד' היא איננה כאל שיטה פסיכולוגית זו או אחרת, אלא כאל דת מוגדרת בעלת אל-זר ועבודה זרה שיטתית, לכן כוחה כדת מעצים את הצלחותיה פי כמה וכמה משאר השיטות הפסיכולוגיות.

דת גויית המייחסת את עצמה בשיגעון גדלות כזרם לגיטימי ביהדות ההיסטורית

כמו כן כל השיטות הפסיכולוגיות למיניהן הפליגו לשדות זרים להביא ראיות לשיטתן ממחקרים מתחומי האקדמיה והחיים, וכאן דת "כוח

המחשבה המגוייר" לא הלכה בדרך הפסיכולוגיה, ואחר שהעתיקה את השיטה מהגויים ו"גיירה" אותה בגיור רפורמי הביאה את כל הראיות לאמיתות "דתה" מהתורה ומספרי קודש בשילוב דרשות על אמונה וביטחון. המהלך של הכפירה לינוק מהקדושה מראה שאין 'כוח המחשבה' שיטה פסיכולוגית שאליה יש להתייחס באופן ביקורתי, אלא היא דת גויית הכופרת בעיקרי הדת היהודית המייחסת את עצמה בשיגעון גדלות כזרם לגיטימי בתוך היהדות ההיסטורית. רח"ל.

הפסד רוחני חמור מהפסד כלכלי

ידועה האמרה: "טיפש יוצא לשוק, קופצים עליו כל הסוחרים". בכל יום אנחנו שומעים על אנשים תמימים שנפלו לעסקאות מפוקפקות והפסידו הון רב, חלקם משכנו את בתיהם והפסידו במו ידיהם את כל הכספים שקיבלו מההורים. לכן כל מי שרוצה לעשות עסקה בשוק צריך להיות חכם וגם פיקח שלא ירמו אותו ושלא ימכרו לו "חתול בשק". משוק החיים נוכל ללמוד ליריד האמונות והדתות בו מוכרים לכל דיכפין עבודות נפש מכל הבא ליד. בשווקי הדתות שורצים סוחרים ממולחים רבים הצדים נפשות תמימות בשיטות שונות ומשונות, ולכן יש להיזהר ולעמוד על המשמר ולומר לכל אדם טיפש שאסור לו לצאת לשוק ללא התייעצות עם אנשים מומחים בתחום כדי להציל אותו מעסק ביש. בתחום הרוח חייבים להיזהר ולהרבות בשמירה וזהירות מעבר לתחום החומר. אדם קונה מוצר ולאחר זמן מתברר לו שרומה ע"י נוכל, כמוכן רגשי תסכול ומפח נפש הם מנת חלקו, אך מה יעשה אדם שבקניית שיטה קלוקלת וכפרנית מאבד הוא את כל יסודות האמונה שהתחנך עליהם שנים רבות, שהרי הנזק הרוחני הוא גדול פי כמה מאדם שאיבד את כספו בהשקעה כושלת. בשוק הכלכלי נחשב ההפסד כאיבוד ממון גשמי, לעומת זאת בשוק החיים של דתות ואמונות הוא מאבד לנצח עולם רוחני בעולם הזה ובעולם הבא, רח"ל.

ברור האמת הוא פשוט וקל

יש לציין דבר מעניין. ברור האמת הוא פשוט וקל ואין צורך בזמן רב כדי להסביר שדרך 'כוח המחשבה' היא איננה דרך התורה, עם כל אדם שדברתי שנחשף לשיטה זו במשך זמן רב, שחזר בדבקות על משפטי השינון

ופעל לפי כל הכללים שלמד בקורס ההדרכה של 'כוח המחשבה המגוייר', בעת שהתחלתי להסביר לו את יסודות הכפירה שבשיטה זו, מיד הוא הודה ולא התבייש לומר שאכן עבודת 'כוח המחשבה' נראתה לו אמנם כשיטת כפירה מכיוון שהוא לא התחנך על פיה כל ימי חייו, וכן גם עבודת השינון של משפטי מפתח ליצירת שפע והשפעה על העליונים לא נראתה לו מעולם כשרה.

שוחד כלכלי מעוור עיני חכמים

אך מה כואב הלב שלמרות שכולם היו מודעים לתחושתם בתחילת הדרך שאין זה דרך התורה, בכל זאת הם המשיכו לצעוד בה ולא הדליקו לעצמם נורות אדומות שתשאלנה אותם שאלות: האם זו הדרך הנכונה או לאו. והתשובה לאבדן מחשבה ביקורתית נעוצה בכך שהופעל עליהם פיתוי של "השוחד יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים". הכסף העתיד לנבוע לכל לומדי השיטה הטעה את לב הציבור לחשוב שאפשר להרוויח כסף פסיבי בשיטה זו, ולכן השוחד עיוור את עיני השכל ללא צורך להתבונן האמנם שיטת 'כוח מחשבה' היא דרך נכונה או שקרית.

רבים נכנסו למשבר עמוק

יש לציין שלאחר קבלת תגובות ממספר רב של אנשים שמעתי על סיפורים ששיטת 'כוח המחשבה' אמנם עזרה לאנשים רבים, אך מטבע הדברים שלכל מטבע יש שני צדדים, ומן הצד השני הגיעו אלי תגובות שהשיטה אכן קלקלה מספר רב של בני אדם ורבים נכנסו למשבר עמוק עקב חשיפה לשיטה זו.

מבחן התוצאה איננו מתיר איסורים

הבהרה כללית. גם אלו המביאים ראיה ששיטה זו עזרה להם לצאת מכל המשברים וחיזקה אותם מאוד, עדיין הצלחה במבחן התוצאה אין בכוחה להתיר שימוש בשיטה זו. למה הדבר דומה לאדם שבשר 'דבר אחר' [חזיר] ריפא אותו ונתן לו כוחות לצאת מהמשבר, האם מכאן נביא ראיה שהוא רשאי לאכול בשר 'דבר אחר' בגלל הצלחה רפואית. ברור הדבר שלא. [אלא

א"כ הוא חולה שיש בו סכנה] מסקנת הדברים זהה בעניינו. גם כאן אסור להשתמש עם שיטה 'כוח המחשבה' כלל וכלל אף אם נצא מנקודת הנחה שאכן הדברים נכונים והיא עזרה למספר גדול של אנשים, היות שכולה מושתתת על יסודות כפירה ומינות של אמונה ב'כוח המחשבה' שבאמצעותה ניתן להגיע לידי עבודה זרה ממש. רח"ל.

לכן בעזרת השי"ת עזרני חיל, להיכנס לעובי הקורה של נושא 'כוח המחשבה' ולבאר את הדברים באופן ברור, לצטט את כל המקורות שטעו בהם הטועים ולהעמיד אותם על טעותם, והקב"ה יהיה בעזרנו שלא יצא מכשול ולא תיפול תקלה מתחת ידינו, וכל הטועים אחר 'כוח המחשבה' יחזרו בתשובה שלימה לפני הקב"ה אמן סלה ועד.

פרק א

יסודות האמונה ולהבדיל שיבוש באמונה

דעת תבונות

בתחלה נביא את דברי רבינו משה חיים לוצאטו בספרו 'דעת תבונות', כדי שהקורא ישמע את האמונה האמתית שתחקק על לוח לבו, עוד לפני שנבאר את הדעות המשובשות, והיכן נמצאת טעותן.

כתב הרמח"ל בספרו [דעת תבונות אות לו]

שליטת ה' על העולם היא בלעדית ומוחלטת

"אמר השכל - כן, ודאי הוא שזהו הענין בכלל. אבל עדיין דבר זה צריך לפנים. והוא ממש מה שאמר הכתוב (דברים ד, לח), "אתה הראת לדעת וגו' אין עוד מלבדו", שפירושו זה"ל (סנהדרין סז ע"ב), "אפילו לדבר כשפים". והיינו, כי הנה כשאנו אומרים שהקב"ה הוא אחד, אינו די שנבין שהוא אחד במציאותו, דהיינו שאין מצוי מוכרח אלא הוא, ושאיין בורא אלא הוא, אבל צריכים אנו להבין עוד, שאין שום שליט ומושל אלא הוא; ואין מנהיג לעולמו או לשום בריה בעולמו אלא הוא; ואין מעכב על ידו, ואין מונע לרצונו, וזהו ששליטתו יחידית וגמורה. והוא הענין מה שנתבאר בכתוב (דברים לב, לט), "ראו עתה כי אני וגו' אני אמית ואחיה וגו' ואין מידי מציל"; וכן נאמר (איוב כג, יג), "והוא באחד ומי ישיבנו" וגו'; וכן אנו מעידים לפניו (איוב ט, יב), "מי יאמר אליו מה תעשה". ותדעי שזה יסוד גדול לאמונתנו הודאית, וכמו שנכתוב עוד לפנים בס"ד.

ידיעת ייחוד ה' מפקיעה טעויות בני האדם

ואמנם עיקר הידיעה הזאת היא לאפוקי ממיני סברות רעות הנופלים בלבבות בני אדם, מהם שנפלו בלב עובדי עבודה זרה, ומהם בלב רוב המון

עם הארץ, מהם בלב גויי הארץ, ומהם בלב פושעי ישראל הראשונים אשר השחיתו לעשות....

ידיעת ייחוד ה' מפקיעה את הטעות של טבע ומנהגו של עולם

הדעת השלישי, היא דעת המון האנשים, שחושבים שדברי העולם הזה הולכים לפי חוקות טבעם שהטביע הבורא בתחתונים, והשתדלותם וחריצותם הוא המועיל, ועצלותם הוא המזיק, כענין (דברים ח, יז), "כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה". עוד אמרו, הכל תלוי במזל, ומקרה אחד לכל, ואין כאן אלא הדרך הטבעי, לא יותר, אם להטיב אם להרע. ....

הקב"ה בורא טוב ורע

ואמנם המאמין בייחוד ומבין ענינו, צריך שיאמין שהקב"ה הוא אחד יחיד ומיוחד, שאין לו מונע ומעכב כלל ועיקר בשום פנים ובשום צד, אלא הוא לבדו מושל בכל. לא מבעיא שאין רשות נגדו ח"ו, אלא הוא עצמו בורא הטוב והרע, כענין הכתוב (ישעיה מה, ז), "יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא רע, אני ה' עושה כל אלה"; שאין אחר תחתיו שיהיה לו שליטה בעולם, דהיינו שאין שום שר ולא שום כח שני, כמו שחשבו עובדי עבודה זרה.

משגיח ושופט בעליונים ובתחתונים

ולא עוד, אלא שהוא לבדו משגיח על כל בריותיו השגחה פרטית, ואין שום דבר נולד בעולמו אלא מרצונו ומידו, ולא במקרה, ולא בטבע, ולא במזל; אלא הוא השופט כל הארץ וכל אשר בה, וגוזר כל אשר יעשה בעליונים ובתחתונים, עד סוף כל המדרגות שבכל הבריאה כולה.

כל סדרי המשפט תלויים ברצונו

ומעוצם יחוד שליטתו הוא שאין לו שום הכרח וכפיה כלל, וכל סדרי המשפט וכל החוקים אשר חקק - כולם תלויים ברצונו, ולא שהוא מוכרח בהם כלל. הנה כשרוצה - משעבד רצונו, כביכול, למעשי בני האדם, כענין ששנינו (אבות פ"ג, יט), "והכל לפי רוב המעשה"; וכשהוא רוצה - אינו חושש

לכל המעשים, ומטיב בטובו למי שרוצה, וכמו שאמר למשה רבנו ע"ה (ברכות ז ע"א), "וחנותי את אשר אחון - אע"פ שאינו הגון". וכבר נאמר (איוב לה, ו), "אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו"; ואז נאמר (ירמיהו נ, כ), "יבוקש את עון ישראל ואיננו וגו' כי אסלח לאשר אשאר"; וכן נאמר (ישעיה מח, יא), "למעני למעני אעשה לי ואיך יחל"; (שם מג, כה), "אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור". וכן נאמר (זכריה ג, ט), "ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד".

ישועת ה' היא וודאית

זאת נחמתנו בעניינו, כי לא על מעשינו יפקוד, ולא לזכותנו ימתין, או מחסרון מעשים יחליפנו ח"ו, אלא מפני השבועה אשר נשבע לאבותינו והברית אשר כרת. הנה אפילו אם לא יהיה זכות בישראל - כשיגיע עת מועד, יום נסתם בלב, הנה על כל פנים יושיענו ודאי, כי אדון כל הוא, ויכול לעשות כן כשהוא רוצה.

"אין עוד מלבדו - ואפילו כשפים"

וממה שצריך להאמין, הוא קרוב למה שהזכרנו עתה, והיינו שבהיות שהוא ית"ש אינו מוכרח במעשיו, על כן לא יוכל שום נברא להתחזק ולעשות נגדו, אפילו שישתמש מן החוקים והסדרים עצמם שהוא ית' חקק, כי הרי הוא עשאם, והוא יכול לשנותם ולבטלם כרצונו; והיינו (סנהדרין סז ע"א), "אין עוד מלבדו - ואפילו כשפים", שזכרנו למעלה. שאף על פי שלפי סדרי המערכה העליונה שרצה הקב"ה וערך, הנה כשפים מכחישים פמליא של מעלה (סנהדרין שם), הנה כשהוא רוצה - מושל בכוחו ומבטלם, והיו כלא היו, ולא כשחשבו הפתאים שיוכלו להשתמש מכליו עצמם כנגדו ח"ו. הרי ראו כי שקר נסכם, לא לעזר ולא להועיל בם, הוא אדון כל, ואין זולתו.

חסרון האדם, שלימות עבודתו וקיבול שכרו מתנהלים בסוד הייחוד

ואמנם זה הוא מה שיש לנו להאמין באמונה. אך בירור האמת הזאת הוא המתגלה מכל המעשים, מכל הבריות ומכל ההבטחות וכמו שביארנו לעיל. ונמצא, שגילוי יחודו זה הוא מה שרצה בו הרצון העליון, ועל פי כונה זאת

חקק חוקות נבראיו; וכל המסיבות אשר גלגל וסבב, הם מה שצריך כדי לבא לתכלית הזה. והנה נוכל לומר שכל העולם ומלואו, וכל אשר נוכל להתבונן בו, הכל תלוי ועומד על ענין שלימות יחודו ית' שרצה לגלות בפועל לעיני הנבראים האלה. ויולד מזה שכאשר נבין גילוי יחודו זה במה תלוי, נבין גם כן חוקות הנבראים האלה, איך הם מסודרים, ועל מה הם עומדים.

ותראי עוד לפנינו בס"ד איך כשרצה הרצון העליון לבנות עולמו ולנהגו על ענין זה - מזה נמשך, ונולד כל ההילוך הזה שזכרנו, דהיינו חסרון האדם, ושלמות עבודתו, וקיבול שכרו, מה שלא נמשך משום סדר אחר.

גלגל חוזר בעולם לתת תיקון כללי לכל נמצא

אמרה הנשמה - ודאי הרבה למדתי, ויכולתי לפחות לסבור איזה סברא שתשקוט בה דעתי בענין השגחתו. וראיתי מקום גדול לעבודת האדם, ומה היא ומה תועלתה. וראיתי תולדות הזמן המתחדשות לבקרים, כמה מקורות יש להם, דהיינו, מידת משפטו ית' ומידת רחמיו, הנהגת המזל, והכוונה התכליתית בכל אלה מה היא. הבנתי מציאות האדם בזמן הזה, ועילוי בזמן שיתעלה. הבנתי ענין ביאת המשיח ותחית המתים ועולם הגמול מה הם ועל מה הם. ועל הכל - תוקף האמונה, לדעת שהכל מאתו ית' בעצה עמוקה, אין דבר במקרה ולא לבטלה, לא קטון ולא גדול, כי הכל גלגל הוא שחוזר בעולם, סובב סובב והולך לתת תיקון כללי אל כל הנמצאות, וסוף סיבובו יהיה התיקון הכללי הזה. והנה אחשוב שעד כאן כללים של חכמה, ואידך פירושא הוא, להבין כל הפרטים שבעולם, איש איש תחת סוגו. די לי שיהיו השרשים בידי, למען היותי לפחות מיושבת באמונתי בבירור. "עכ"ל

למדנו מדברי הרמח"ל שאסור לנו לטעות אחר דעות הכופרים. אלא חובתנו ללכת אחר האמונה האמתית שקיבלנו מאבותינו המושתתת ע"פ התורה הקדושה וביאורי חז"ל הקדושים, ולא נסטה ימינה או שמאלה מדרך האמת.

עבודת המחשבה מזמינה קושיות ותירוצים משובשים

שיטת 'כוח המחשבה המגוייר' מושתתת בעיקר על שיטת 'הסוד'. השיטה מקורה מהגויים, התפרסמה בעבר בספר מדע ההתעשרות [ספר כפירה

מובהק], ומוזכרת גם בספר NLP פרק 'הורדת השפע' ועוד בספרים רבים של גויים של תנועת העידן החדש (New age). היסוד שעליו עומדת השיטה הוא האמונה הגויית שב'כוח המחשבה' של האדם ניתן ליצור מציאות, להפעיל דברים, להטות את לב הסובבים ולהשפיע על הוויה של האדם והעולם. ע"י המחשבה יכול האדם להוציא מהכוח אל הפועל כל מה שהוא רוצה, אין מעכב בידו, ולכן כדי לממש את משאלות ליבו עליו ללמוד את העצות הנכונות ולהשתמש בהן ביעילות כיצד להפעיל את 'כוח המחשבה'. שיטה זו יצרה ארבעה שלבים בעבודת המחשבה: א) העמקה פנימית של רצון האדם במה שהוא צריך. ב) לומר את בקשתו רק באופן חיובי כדי לא למשוך ע"י 'כוח המחשבה' דבר שלילי. ג) לדמיין לעצמו כאילו הישועה כבר הגיעה. ד) לשנן את הדברים במשך שלושים יום, או בשיטות אחרות, כגון דמיון מודרך ומדיטציה.

היות ושיטת 'כוח המחשבה' היא נטע זר בעבודת ה', מיד היא מזמינה קושיות רבות עליה המראות שהיא כפירה שאיננה מתיישבת כלל וכלל עם האמונה היהודית, לכן כדי ליישב את הסתירות הרבות בינה ובין האמונה המקובלת נוצרו ע"י 'כוח המחשבה המגוייר' עשרות תירוצים ושיבושים כדי להתאים את יסודות 'כוח המחשבה' למקורות היהודיים.

"והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים"

יסוד האמונה היהודית שקיבלנו מאבותינו שעמדו בהר סיני שהקב"ה מנהיג את העולם - "שהבורא יתברך שמו הוא ברא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", לעומת זאת אין בנמצא שום כוח זולתו, ובוודאי שאין כוח למחשבת האדם לפעול בבריאה, אלא האדם ע"י תפילתו לקב"ה יכול להתחנן בתחנונים אליו ולשנות את הגזירה שנגזרה על האדם, אך שינוי המציאות שייך לקב"ה בלבד והוא לבדו פועל הכל. כפי שנתבאר בדברי הדעת תבונות.

'כוח המחשבה' איננו יכול לקבל הכשר

השרץ של 'כוח המחשבה' איננו יכול לקבל הכשר ולהיטהר גם אם האדם יאמר בכנות שהקב"ה הטביע את 'כוח המחשבה' בקרבנו להפעיל את

הבריאה. גם "הכשר" זה מהווה כפירה, שהרי אנו מאמינים שאין שום כוח נפרד שפועל בבריאה מלבדו יתברך. השי"ת אכן כונן כוחות טבעיים עבורנו שנתפסים בחושים ובשכל ובהם אנו רשאים להשתמש בלבד, אך כל אותם כוחות על-טבעיים שמעבר לטבע ומנהגו של עולם אסורים הם לנו. 'כוח המחשבה' גם אם היה לו באמת יכולת אמתית עדיין נאסר הוא עלינו, שהרי במהותו הוא כוח על-טבעי ואינו נכלל בחוקי טבע הבריאה. [ונאריך בזה בהמשך]

סילוף ושיבוש

האמונה ב'כוח המחשבה' שיבשה את עבודת ה' בתפילה. לשיטתם שהמחשבה משנה מציאות - אין מקום לתפילה במשמעות של תחנונים לקב"ה, אלא תפילה היא טקס של שיתוף הקב"ה בצרכים של האדם ומהווה תהליך של פורקן רגשי. כמו כן הם סילפו את האמונה בהשגחה פרטית. את האמונה שעניי ה' משגיחות על כל אחד לפי מעשיו במצוות או חלילה בעבירות, לתת לו כגמולו כפי התקרבותו והתרחקותו מה', אמונה זו הומרה לראות "השגחה" בתוצאות המעשיות של 'כוח המחשבה' שאותו מפעיל האדם ע"י מחשבתו, שזה כמובן כפירה גמורה באמונת הבורא שמנהיג את העולם בהשגחה פרטית של שכר ועונש. [ונאריך בזה בהמשך]

עלינו לשאול מהי דרך התורה המסורה לנו מאבותינו ולעומתה נסביר את דרך אומות העולם.

פרק ב

דרך התורה - ולהבדיל - דרך הגויים

דרך התורה - "אין עוד מלבדו"

דרך התורה המסורה לנו מסיני שהקב"ה מנהיג את העולם והכל נעשה בידו, כפי שאמר דוד המלך: "לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש, העושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל, ובידך כוח וגבורה, ובידך לגדל ולחזק לכול". לעומת זאת, האדם, מעצמו אין לו כלום, הרי הוא עפר ואפר. תכלית הנברא בעולמו לעבוד את הבורא, ולא נמסר בידו יכולת הנהגה כלל וכלל. יכולת ההשפעה על המציאות היא רק בדרך התורה, אם יעשה מצוות יקבל את שכרו, ואילו אם יעבור עבירות יבוא על עונשו, ולכן בעת שצריך אדם ישועה, או רפואה, או פרנסה על היהודי לדעת שהם אינם מסורים בכוח הפעלתו, אלא מסורים הם בידי שמים ועליו לבקש רחמים מהקב"ה. זה יסוד האמונה הפשוטה שהנחילו לנו אבותינו בכל הדורות שהקב"ה מלכנו והוא פועל ישועות לעבדיו המתבטלים לפניו.

דרך התורה - השגחה פרטית

דרך התורה המסורה לנו מדור ודור היא האמונה שהקב"ה הוא עילת העילות וסיבת הסיבות, וההשגחה הפרטית המנווטת את דרכנו היא מאיתו יתברך. לכן בעת שרואים בחוש השגחה עליונה של סיבוב הנסיבות כיצד אדם צריך לדבר מסוים, ובהשגחה נפלאה התגלגלו הדברים והזדמן לו מה שהוא צריך, הרי עלינו להשיב את הלב את האמונה בהשגחה פרטית כי הכל ממנו יתברך, ולהכיר טובה לקב"ה שזימן את הדבר לידו מחיבתו את עם ישראל.

דרך הגויים - האדם הוא מנהיג את הבריא [ח"ו]

הערה: למרות שלא ראוי לכתוב דברי מינות, ההכרח לא יגונה והבאנו מעט כדי להראות ששורש דברי 'כוח המחשבה המגוייר' מגיע מאמונת הגויים.

לעומת העדות היהודית שאבותינו העבירו לנו ש'אין עוד מלבדו' ממראה עיניהם את הקב"ה בהר סיני פנים אל פנים, ניצבת דרך הגויים בעידן החדש שהיא מינות חדשה הכופרת בקב"ה ובאחדותו. שיבוש ההשקפה הגויי רב עד למאד ואין כאן המקום להציג את כל מכלול הטעויות של כל דתות ואמונות ניכר. היות ואין לגויים עדות על התגלות ה' ביציאת מצרים, במתן תורה ובהשראת השכינה, ובגלל סרובם לשמוע מפי עם ישראל את העדות בתפארתה על התגלות ה', הנהגתו ואחדותו הם הגיעו לטעויות רבות בהבנת האלוקות.

ונפרט מקצת מהטעויות הנוגעות ל'כוח המחשבה'. חלק מהגויים מייחס לטבע הגשמי והרוחני של העולם את הגדרת האלוהים במשמעות אלילית, כביכול כל חוקי הטבע כאחד הם הוויה רוחנית הנקראת אלוהים שאין לה בחירה, והכל מתנהל לפי תוכנית קבועה. כמוכן שכפירה זו משוללת כל יסוד מכוח התגלות של הקב"ה לפני אבותינו שהראה לבשר ודם במראה עיניים ובנבואה שהוא חי וקיים מעבר לטבע ומנהגו של עולם, הוא שולט על הבריאה ובבחירתו הוא משנה אותה כרצונו.

[הערה כללית: לפעמים שומעים מגויים וכן ממקצת אנשים חילוניים את המילה 'אלהים'. חרדי שאיננו מודע לדתות הגויים חושב, שהגוי או החילוני מאמין בקב"ה, אבל האמת היא שהם אינם מאמינים כלל וכלל, אלא ב'אלהים' לפי שיטתם הקלוקלת ואין להם אמונה בקב"ה אלוקי ישראל, (רח"ל) וקצרתי בזה, והמבין יבין]

השאר מייחסים גם הם לכל כוחות הרוח והחומר של העולם את אמונת האלוהות, אולם הוסיפו חטא על פשע והכלילו את בני האדם כחלק מהאלוהות הכללית. הם האלילו את האדם ונתנו לו יכולות להפעיל במחשבתו מהלכים רוחניים באמצעות ישות מדומיינת של שכל עולמי כדי להפעיל במחשבתם את האלוהים הטוב האינסופי שמהווה את הבריאה [ח"ו]. לדבריהם, למוח האדם יכולת על טבעית המוגדרת בשפתם 'כוח משיכה' הממגנט אליו את כל הדברים הטובים והרעים לפי עוצם מחשבתו. לפי אמונתם, האדם ב'כוח המחשבה' מסובב את כל היקום שיפעל לטובתו, האדם הוא העומד במרכז, הוא מנהיג את נסיבות החיים, הכל ביכולתו ובידו הכל [ח"ו]. ניתן לסכם ולומר שהמכנה המשותף של מרב השקפות המינות

של גויי העידן החדש - שקיים כוח רוחני בעולם המנהיג את הבריאה לטוב או לרע, לשינוי גורלות ומזלות, להוריד שפע וליצור מציאות - וכוח זה נמצא במוח האדם. [ח"ו]

לדבריהם לא הקב"ה, אלא המחשבה היא עילת העילות וסיבת הסיבות. [ח"ו] ואם אירע מקרה שאדם היה צריך לדבר מה וחשב 'מחשבות מעצימות' כיצד להשיגו, ואכן במקרה הזדמן לפניו דבר זה, הרי מהלך זה נקרא בלשונם: "כוח מטא פיזי" שהוא כוח מעל הפיזיקה ו"סכרון מחשבתי" - שהמחשבה הפעילה מהלכים מאחורי הפרגוד ויצרה את המציאות שחפץ זה יגיע לידי האדם. מסקנתם מכלל הדברים שלא הקב"ה גלגל את החפץ בהשגחה פרטית, אלא לדבריהם, מי גרם לסובב את כל הסיבות שיזדמן לאדם מה שהוא צריך? המחשבה גרמה זאת...עפרא לפומיהו.

כעת נעתיק מספרים חיצונים את שיטת 'הסוד' המבטאת את זרם המחשבה העיקרי של 'העידן החדש'

[הערה: למרות שהיה ראוי שלא לצטט מספרי הגויים את דברי הכפירה, אך ההכרח לא יגונה, והבאנו מעט כדי להראות ששורש דברי כופרי ימינו מגיע משיטת הגויים, וגם כדי להבין את ההבדל הדק שבין אמונה בקב"ה לבין אמונה ב'כוח המחשבה' הנחשב לכפירה, לכן צריך להעתיק את דבריהם]

שיטת 'הסוד' על קצה המזלג:

אנשים יכולים להשיג כל מה שהם רוצים אם רק יחשבו עליהם בצורה חיובית. מאות קבוצות תמיכה ולימוד בהשראת 'הסוד' צצו ברחבי העולם וגם בארץ תחת שמות כגון "מחשבות יוצרות מציאות".

ממציאת שיטת 'הסוד' טוענת שאת ההשראה לרעיונותיה מצאה בתנ"ך. [הערת הכותב: הגויה הנוצרית הכופרת בתורת משה טוענת שאת השיטה כפרנית שלה היא למדה מהתנ"ך, הרי ברור לכל בר דעת, שהיא פירשה את התורה לפי השקפותיה הכפרניות, מכאן יש להקיש לעניינו שגם 'כוח המחשבה המגוייר' המביא ראיות מהתורה לדבריו, טעה גם הוא בהבנת הדברים ופירש את התורה לפי השקפותיו השגויות]

אנשים יכולים להשיג כל מה שהם רוצים אם רק יחשבו עליהם בצורה חיובית. אתם מבינים, כפי שהיא אומרת במילים עמוקות מני ים "כשאתם חושבים על משהו, אתם הופכים למגנט למה שאתם רוצים". זהו "חוק המשיכה". הרעיון היא טוענת קיים לפחות 3,500 שנה והוא נמצא ביסודן של הדתות הגדולות ביותר.

חשבו על כך היא אומרת כ"אמת רוחנית", וכ"חוכמת הדורות" והחילו אותו על הכול.

אתם צריכים מקום חניה? תתרכזו ותאמינו בכנות שמחכה לכם מקום חניה. זה לא קרה ? אופס ...כנראה שלא אמנתם בזה מספיק. זה לוקח זמן. התאמנו עד שתצליחו. תתחילו בקטן. צריך לחוות את זה כדי להאמין. תתחילו בדברים קטנים, כמו למשל, בקשה שכוס קפה יגיע אליכם.

אי אפשר שלא להעריך את גאוניות השיווק הזאת שהגישה לנו מחדש את רעיון ה"מחשבה יוצרת עושר", סימן ההיכר של יועצים בעניינים אישיים במשך מאות בשנים - בדרך שגורמת לנו להאמין שמעולם לא פורסם קודם לכן.

נלמד אתכם לומר את מה שאתם באמת רוצים, ואם תתמידו ותאמרו זאת כך, היקום יתגייס לרשותכם ויביא לכם מה שאתם מבקשים". הלהיט הסנסציוני של ה'עידן החדש', טוענת שרעיון הספר והסדנאות שבאו בעקבותיו מבוסס על התנ"ך. מחשבה יוצרת אמונה שמעצבת מציאות המחשבות שלכם קיימות כל היום, כ-40,000 מהן עוברות לכם בתת המודע בכל יום. מחשבות שעוברות יותר מאחרות יוצרות אמונה ואותה אמונה יוצרת את המציאות שלכם. רוצים לדעת מה האמונות שלכם על החיים? הסתכלו על המציאות שלכם. רוצים לשנות את המציאות שלכם? התחילו להתאמן על מחשבה חדשה וצרו אמונה. עד מהרה היא תהפוך למציאות.

העולם הוא אנרגיה אשר משתנה בהתאם לכוונות ולרצונות של בני האדם, הדרך להביא שינוי לעולם היא ע"י יצירת מסה קריטית. לעולם אין לדעת. יכול להיות שאתם, ממש אתם תטו את כף המאזניים מימין לשמאל - תמיד פעלו בהתאם לרצונות שלכם עבור העולם - ביכולתכם לשנות אותו!

כל שינוי שאי פעם קרה בעולם קרה בגלל מישהו אחד שיצר מסה קריטית...
עפרא לפימהו.

עד כאן ציטוט מדרך הגויים כפי שכתבו בספריהם.

דרך 'כוח המחשבה המגוייר'

דרך הכלאים

'כוח המחשבה המגוייר' היה מודע לסתירה בין 'כוח המחשבה' להשקפה התורנית המקובלת, שהרי אמונת הגויים שהמחשבה מנהיגה את היקום סותרת את האמונה היהודית בהנהגת הקב"ה את עולמו בשכר ועונש, ח"ו. ומכיוון שכל בר דעת רואה מיד ששיטה זו היא כפירה ביסודות האמונה, לכן 'כוח המחשבה המגוייר' יצר דרך כלאים של שילוב יהדות וכפירה כדי להכשיר את השרץ ע"י שיתוף שם שמים, דהיינו - שהאדם יכיר ויודה שאת המחשבה ה'תת הכרתית' המנהיגה את העולם נתן הקב"ה לאדם להפעיל את הבריאה [ח"ו], אך "הכשר" רפורמי לא עלה בידו היות והקב"ה איננו שותף לאדם, אלא מנהיג בלעדי. לפי דבריו האדם מנהיג את הבריאה והקב"ה משתתף בהנהגה האנושית, דהיינו - שהקב"ה והאדם הם שותפים בהנהגת העולם [ח"ו], לכן גם אם ישתף היהודי שם שמים בהפעלה ויכיר ב"ענווה" בכוח האלוקי הטמון בו של 'כוח המחשבה', עדיין לא שייך לטהר את השיטה, מאחר שיסוד השיטה היא אמונה כפרנית שהאדם מנהל את הבריאה ולא הקב"ה. [ח"ו]

תפילה שהקב"ה לא יפריע אינה נחשבת לתפילה

אמונה יהודית אמתית היא שהקב"ה מנהיג את הבריאה, אך אמונה שהקב"ה לא יפריע לנו איננה נחשבת אמונה. תפילה יהודית היא שהאדם מתחנן לקב"ה שיעזור לו כי בידו הכל והוא נותן את הכל, אך תפילה כדי שהקב"ה לא יפריע - אינה נחשבת לתפילה. שיטת הכלאיים אומרת שהקב"ה ברא "חוק טבע" שהאדם במחשבתו יכול לפעול בשמים להביא אליו לפי עוצם מחשבתו פרנסה, זיווג וישועות אם אכן יכוון כיאות. לכן

כיצד מכשירים הם את השרץ? הם משתפים את הקב"ה בעבודת ההפעלה ואומרים לו את מבוקשם, ומודים לו ב"ענווה" על שברא את 'כוח המחשבה' כחוק טבע ונתן להם את האפשרות להשתמש בו לשנות מציאות. לפי דבריהם עבודת התפילה היא סיפור הבקשות האישיות לה' וההכרה ש'כוח המחשבה' להנהיג את הבריאה ניתן להם מהקב"ה, ובמידה והאדם יתגאה ויחשוב שהכוח לא ניתן לו מהקב"ה אז ה' יעניש אותו, יסיר מהאדם את הכוח הזה וכל מחשבותיו יתהפכו עליו לרעה. אך כאן חייבים לשאול: מה הועיל ההכשר בזמן שגם לאחר אמירה זו עדיין לשיטת הכלאיים אין צורך בקב"ה [ח"ו], מפני שהישועה לשיטתם מגיעה ע"י מחשבתו של האדם, וצריכים לתת לה' מס שפתיים של "תפילה" כדי שלא יפריע. אלא חייבים אנו לשוב לתפילה שהתחנכנו עליה ולהכיר שכל הנהגות העולם נמצאות בידי הקב"ה, ובמידה וצריכים ישועה האדם פונה לבורא עולם ומתחנן לפניו שיעזור לו, והקב"ה אכן שומע את התפילה ונותן לאדם את הישועה. אך אין האדם מביא את הישועה על עצמו בכוח מחשבתו.

תפילה כשיתוף ומס שפתיים

ועוד. ה"תפילה" לה' כשיתוף אינה קשורה לתורה ומצוות, מפני שדרכו של עולם כשאדם צריך דבר מה מהמלך, הוא ניצב כעבד בפני מלכו ומתחנן אליו שיעזור לו, שכן הוא יודע שרק התרצות בפני המלך תביא לו ישועה. לכן יהודי המבקש מה' את צרכיו בתפילה יודע ומאמין שאם יתקרב לה' יזכה להארת פנים, ואם יקבל עליו קבלה טובה, או יקיים מצווה יעמדו זכויותיו לפני ה' לרצון וה' ברחמיו עתיד לעזור לו, אך בשיטת הכלאיים, שהאדם בעצמו יוצר את הישועה אין צורך בקיום מצוות ובעבודת ה' כדי שה' יממש את הישועה, [ח"ו] שהרי - האדם הוא זה שמפעיל ישועות במחשבתו וכל מה שעליו לעשות זה לייחס ב"ענווה" לקב"ה את נטיעת הכוח זה בקרבו ולשתף אותו בבקשתו כדי שהקב"ה לא יפריע לו לממש את מחשבתו.

אין יוצאים ידי חובה אמונה בשיתוף שם שמים

אחר באור השיטה מתעוררת שאלה פשוטה: לשם מה צריך את התפילה, הרי עבודת השינון של 'כוח המחשבה' היא זאת שפועלת והיא זו שמביאה

את הישועה? כאן מגיעה תשובה נוספת של שיטת הכלאיים שהתפילה היא פורקן רגשי לשתף את הקב"ה כדוגמת בני אדם המשתפים חבר במועקות אישיות שלוחצות עליהם. לדבריהם, למה הדבר דומה, לאדם עני שיש לו חבר עשיר שנתן לו את מפתחות האוצר לקחת מעות מתי שירצה, ובעת שיש לעני צורך גדול בכסף היוצר אצלו מועקה נפשית, הוא בא לחברו העשיר ומספר לו את צרותיו הכלכליות ומכיר ומודה לעשיר על נתינת המפתח, לא במטרה שהעשיר יתרצה לו ויעזור לו כספית, אלא כדי להשתחרר מהלחץ הנפשי, לאחר מכן הוא נכנס עם המפתח לאוצר ולוקח מעות כראות עיניו...הדבר ברור שאסור לפרש את עבודה התפילה של היהודי כלפי הקב"ה שכאילו הוא מסתדר לבד ואין לו צורך בבקשה, והפנייה היא כדי לשחרר את הלחץ הנפשי שהוא נתון בו. הס מלהזכיר שזו עבודת התפילה. תפיסה מוטעית זו סותרת את יסודות עבודת התפילה שהיא תחנונים לפני הקב"ה, שהאדם אין לו שום דבר מעצמו, והוא מתחנן לקב"ה שהוא כל יכול, והקב"ה שומע תפילתו ועוזר לאדם.

האדם הוא לא שותף בבריאה

ביאורו של 'כוח המחשבה המגוייר' שהנהגת הבריאה נעשית בשותפות - הקב"ה והאדם באמצעות 'כוח המחשבה' [ח"ו] מדמה את החיים למשחק בו כללי המשחק מחייבים אותנו לשתף את הקב"ה בהפעלה האנושית. [שהרי לפי שיטת הגויים האדם לבדו מנהיג את העולם במחשבתו, עפ"ל] ואילו דרך הכלאים כדי להכשיר את השרץ, מכניסים את הקב"ה להנהגה, כביכול הקב"ה והאדם מנהיגים את העולם. [ח"ו] אך האמת היא שדרך התורה שונה לחלוטין, הקב"ה איננו שותף למשחק של בני האדם, אלא הוא המנהיג של הכל ועל פיו יישק דבר. לכן לא ניתן לטהר דרך גויית זו בשום פנים ואופן, כי העיוות של 'כוח המחשבה' משמש אבן פינה לשיטה. לפיכך כל הנוסחאות והסיסמאות של: "בחסדי שמים", "באמונה שלימה" וכד' אינן יכולות לטהר את השרץ מפני שעדיין לא המליכו את הקב"ה עליהם שהוא מנהיג את הכל, שהרי אנשי שיטת הכלאיים עדיין קובעים בליבם שהאדם הוא המנהיג ואת חובת האמונה היהודית הם יוצאים ידי חובה בשיתוף שם שמים בלבד.

שיבוש בנוסח התפילה – להתפלל בלשון חיובית

שיבושים רבים נוצרו מ'כוח המחשבה' ובהמשך הם יבוארו באריכות, ורק נזכיר כאן את מקצתם. הם שינו את נוסח התפילה שלא להתפלל בלשון שלילית כגון: 'מה רבו צרי', אלא לשיטתם צריך להתפלל בלשון חיובית: 'נעשה לי כל הזמן טוב יותר ויותר', כי ביטויים רעים היוצאים מהפה פועלים על המחשבה להביא על האדם דברים הרעים. זה כמובן שיבוש של נוסח התפילה שקיבלנו מאבותינו, כפי שדוד המלך התפלל: "ה' מה רבו צרי" ונוסחאות רבות של התפילה, ובפרט של הימים נוראים בהן מתפללים רבות בלשון שלילית, ונאריך בזה בהמשך.

שיבוש בהודאה להשי"ת על העתיד

'כוח המחשבה המגוייר' שיבש גם את ההודאה לקב"ה. שהרי לפי הוראת חז"ל הקדושים נתבאר במשנה [ברכות: פרק ט משנה ד] "ונותן הודאה לשעבר וצועק לעתיד לבוא" לא תיקנו חז"ל להודות על להבא אלא לבקש בתפילה על להבא, ואילו ל'כוח המחשבה המגוייר' צריך להודות לקב"ה על הישועה שעתידה לבוא, כאילו היא כבר הגיעה, ואילו את ההודאה על העבר לאחר שמגיעה הישועה, הוא הוריד ושם בקרן זוית. וזאת מדוע? כמובן ששיבוש אחד גורר אחריו שיבוש שני, והיות ששיטת הכפירה מאמנת את האדם להפעיל את המחשבה בעוצמה ובריכוז, לכן עבודת 'כוח המחשבה' היא לדמיין לעצמו את הישועה, להתחזק בה כביכול היא הגיעה, להודות לה' עליה בלב שלם, ובכך יוכל האדם להעצים את עצמו, לרכז את מחשבתו בהתמדה ולהצליח לפעול ולהמשיך עליו ישועה, לכן ההודאה הומרה מהעבר אל העתיד כדי להוות אבן בנין נוספת ל'כוח המחשבה', ונאריך בזה בהמשך.

שיבוש ב'השגחה פרטית'

'כוח המחשבה המגוייר' מאמין של'מחשבה תת הכרתית' יש כוח להנהיג את העולם, לסובב דברים ולהניע גלגלים, אנשים וסיבות לטובת האדם. את הראיה ליכולת זו מביאים הכופרים מהמושג 'השגחה פרטית'. כל אדם רואה במשך חייו הרבה גילויים של השגחה פרטית, כיצד בעת שהוא חפץ בדבר מסוים, הקב"ה מזמן לידו את הדבר ע"י סיבות שונות, ומי שהתחנך בדרך

ישראל סבא, יודע ש'השגחה פרטית' היא סיעתא דשמיא ולא מקרה או טבע ומנהגו של עולם, כי הקב"ה הבטיח לבני ישראל "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך", שישרה את שכינתו בתוכם בהשגחה פרטית ויברך אותם. לעומת האמונה היהודית שיטת 'כוח המחשבה המגוייר' המירה את ה'השגחה הפרטית' להשגחה של 'כוח המחשבה', ומבארת שכל הסיבות, הנסיבות והאירועים אירעו מחמת שאדם הביא אותם בהפעלה מחשבתית, ובכך הם כפרו בהשגחה הפרטית שהקב"ה הוא עילת העילות וסיבת הסיבות, ועוד הוסיפו חטא על פשע בגיור שיטה זו, באומרם: שהקב"ה ברא את 'כוח המחשבה' ונתן אותו לאדם כדי ליצור 'השגחה פרטית', עפרא לפומיהו.

מסתדרים לבד ללא תורה ומצוות

האם אמונה זו מביאה לידי לימוד תורה וקיום מצוות? והתשובה היא שלילית מכל וכל, שהרי כל החילונים שנחשפו להרצאות של 'כוח המחשבה המגוייר' פתחו את דלתות ליבם לשמוע שיטה זו בהתלהבות, אך אח"כ נשארו בחילוניותם ואינם מקיימים מצוות. מדוע? הטעם לדבר מובן ופשוט, שכן החילונים הפנימו כי לשיטת 'כוח המחשבה' אין צורך בקב"ה שיפעל ישועה [ח"ו], אם כן מדוע יחזרו בתשובה ויקיימו מצוות וילמדו תורה הרי הם מסתדרים לבד ובידם לחולל ישועות, ולכן לא צריך לקיים מצוותיו [ח"ו]. ולא רק הם, אלא כל מי שנחשף לשיטה זו לומד שהאדם פועל את הישועה, אם כן הוא מגיע למסקנה שמדוע לעבוד קשה בלימוד תורה בקיום מצוות ולהתרצות בפני ה', בזמן שבכוחות עצמו הוא לבדו יודע להביא ישועה, ומה אכפת לו להפריש מס שפתיים ולשתף שם שמים שהקב"ה ברא את הכוח זה. זו הסיבה ש'כוח המחשבה המגוייר' הצליח להכניס לשורותיו חילונים הרחוקים מהדת, כי דרך 'כוח המחשבה' אינה מקרבת אותם כלל ליהדות, אלא מהווה עצות טכניות כיצד לפעול ישועות. בהמשך יבוארו הדברים ביתר ביאור.

ישנם עוד שיבושים רבים כגון שאדם ידבר אל אבריו והאבר ירפא את עצמו, ועוד הרבה דברים משונים שלא שערום אבותינו. בספר זה נתייחס רק לחלק מהשיבושים, והשי"ת יציל את עמו ישראל משגיאות ומאמונות זרות.

פרק ג

הקב"ה משגיח על עולמו ולא מסרו ל'כוח המחשבה'

הקב"ה מנהיג את העולם

לא רק שהקב"ה ברא את העולם בששת ימי בראשית, אלא הקב"ה בעצמו מנהיג את העולם וגוזר על כל אדם מה יהיה עמו, כמו שהורו לנו חז"ל שבראש השנה הקב"ה דן את כל העולם, ואומר מי יהיה עשיר ומי יהיה עני, מי גבור ומי חלש, מי יצליח בחייו ומי יכשל, הקב"ה מזווג זיווגים הקב"ה רופא חולים, ומתיר אסורים וסומך נופלים.

ציטוט מהראשונים שהקב"ה מנהיג את הבריאה בהשגחה פרטית

ונעתיק את דברי ספר החינוך כיצד מבואר בדבריו שהקב"ה מנהיג את כל הבריאה, בהשגחה פרטית. [ספר החינוך מצוה רמ"א]

"משרשי המצוה, שידע האדם ויתן אל לבו כי כל אשר יקרהו משוב עד רע, הוא סיבה שתבוא עליו מאת השם ברוך הוא, ומיד האדם מיד איש אחיו לא יהיה דבר בלתי רצון השם ברוך הוא, על כן כשיצעהו או יכאיבהו אדם ידע בנפשו כי עוונותיו גרמו והשם יתברך גזר עליו בכך, ולא ישית מחשבותיו לנקום ממנו כי הוא אינו סיבת רעתו, כי העוון הוא המסבב, וכמו שאמר דוד עליו השלום [שמואל ב' ט"ז, י"א] הניחו לו ויקלל כי אמר לו השם יתברך, תלה הענין בחטאו ולא בשמעי בן גרא. "

הרמב"ן סוף פרשת בא

[שמות פרק יג פסוק טז]

אמונה משובשת בגויים

"ועתה אומר לך כלל בטעם מצות רבות. הנה מעת היות עובדי גילולים בעולם מימי אנוש החלו הדעות להשתבש באמונה, מהם כופרים בעיקר

ואומרים כי העולם קדמון, כחשו בה' ויאמרו לא הוא, ומהם מכחישים בידיעתו הפרטית ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון (תהלים עג יא), ומהם שיודו בידיעה ומכחישים בהשגחה ויעשו אדם כדגי הים שלא ישגיח הא-ל בהם ואין עמהם עונש או שכר, יאמרו עזב ה' את הארץ.

ביטול האמונה המשובשת בשנוי הטבע ובגילוי נבואה

וכאשר ירצה האלקים בעדה או ביחיד ויעשה עמהם מופת בשנוי מנהגו של עולם וטבעו, יתברר לכל בטול הדעות האלה כלם, כי המופת הנפלא מורה שיש לעולם אלו-ה מחדשו, ויודע ומשגיח ויכול. וכאשר יהיה המופת ההוא נגזר תחלה מפי נביא יתברר ממנו עוד אמתת הנבואה, כי ידבר האלקים את האדם ויגלה סודו אל עבדיו הנביאים, ותתקיים עם זה התורה כלה:

גילוי מציאות ה' כבורא העולם, השגחתו הפרטית ויכולתו הבלתי מוגבלת

ולכן יאמר הכתוב במופתים למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ (שמות ח יח), להורות על ההשגחה, כי לא עזב אותה למקרים כדעתם. ואמר (שם ט כט) למען תדע כי לה' הארץ, להורות על החידוש, כי הם שלו שבראם מאין ואמר (שם ט יד) בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ. להורות על היכולת, שהוא שליט בכל, אין מעכב בידו, כי בכל זה היו המצריים מכחישים או מסתפקים. אם כן האותות והמופתים הגדולים עדים נאמנים באמונת הבורא ובתורה כלה:...

”אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו ענשו”

ומן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כלה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכלם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד, אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו ענשו, הכל בגזרת עליון כאשר הזכרתי כבר (בראשית יז א, ולעיל ו ב).

השגחת ה' על עם ישראל לטוב ולרע לפי תוקף שמירת הברית

ויתפרסמו הנסים הנסתרים בענין הרבים כאשר יבא ביעודי התורה בענין הברכות והקללות, כמו שאמר הכתוב (דברים כט כג כד) ואמרו כל הגוים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת, ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלקי אבותם, שיתפרסם הדבר לכל האומות שהוא מאת ה' בעונשם. ואמר בקיום וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

העולה מדבריהם: שהקב"ה משגיח על עולמו בהשגחה פרטית, לפי שכר ועונש בהתייחס למעשינו הטובים או הרעים, ה' מנהיג את העולם בכל רגע ורגע, וכל מה שקורה בעולמו מתממש בגזירת הבורא יתברך ולא במקרה.

האומר שהקב"ה מסר את הנהגתו לדבר מסויים הרי הוא כופר בעיקר

כל מי שאומר שהקב"ה ברא את עולמו, אך מסרו לשמש וירח שהם ינהיגו את העולם, הרי הוא כופר בעיקר ועובד עבודה זרה. וזו הייתה טעותם של הגויים עובדי העבודה זרה הקדמונים כפי שמבואר ברמב"ם, שאמרו שהקב"ה נתן את ממשלתו לשמש ולירח, ואף שמודים הם בבריאת העולם ע"י הקב"ה נחשבת טעותם לעבודה זרה.

האומר שהקב"ה מסר את הנהגתו ל'כוח המחשבה' הרי הוא כופר בעיקר

השרץ של 'כוח המחשבה' איננו יכול לקבל הכשר ולהיטהר, ונחשב הדבר לכפירה גם אם האדם יאמר בכנות שהקב"ה הטביע בקרבנו את 'כוח המחשבה' להפעיל את הבריאה.

על פי האמור, לא שייך לומר שהקב"ה נתן כוח למחשבה לפעול בבריאה, שכן למה הדבר דומה, למי אומר שהקב"ה מסר את הנהגתו בעולם לשמש ולירח. ברור הוא לכל שהקב"ה לא מסר את הנהגתו ל'כוח המחשבה', אלא הקב"ה בעצמו מנהיג את העולם וקובע מי יהיה עשיר ומי יהיה עני, ואין כוח למחשבה כלל להשפיע בענין פרנסה ובכל שאר הדברים, שהרי - הכל בידי שמים.

‘כוח המחשבה’ אסור מדרכי האמורי ודרכי עבודה זרה

השי"ת אכן כונן כוחות טבעיים עבורנו שנתפסים בחושים ובשכל ובהם אנו רשאים להשתמש בלבד, אך כל אותם כוחות על-טבעיים שמעבר לטבע ומנהגו של עולם אסורים הם לנו. ‘כוח המחשבה’ גם אם היה לו באמת יכולת אמתית עדיין נאסר הוא עלינו, שהרי במהותו הוא כוח על-טבעי ואינו נכלל בחוקי טבע הבריאה.

לא נאריך כעת במחלוקת הראשונים בדברים האסורים משום דרכי האמורי, רק נבאר בקצרה, שלכל השיטות, אף אלו הסוברים שרשאים להשתמש בסגולות ואין בהם משום דרכי האמורי, גם הם יודו שגם אם נאמר ש‘כוח המחשבה’ יש בעניינו כוח סגולי, עדיין אסור הוא בשימוש.

דעת הרמב"ם [מורה נבוכים פרק ל"ז]. וז"ל: "ואמרו בפירוש כל דבר שיש בו משום רפואה אין בו משום דרכי האמורי, רוצים בזה שכל מה שיגזרוהו העיון הטבעי מותר וזולתו אסור. כל מה שדומה לזה ממה שלא יגזרוהו ההיקש הטבעי אסור לעשותו משום דרכי האמורי".

העולה מדברי הרמב"ם: שכוח סגולי שאין לו הסבר על פי דרך הטבע - אסור להשתמש בו. והדבר ברור של‘כוח המחשבה’ אין לו הסבר על פי דרכי הטבע.

גם לדברי החולקים על הרמב"ם הסוברים שיש סגולות שמותר להשתמש בהן, אעפ"כ הם מתכוונים להתיר סגולה שפעולתה על פי הטבע, על אף שאין לנו הסבר כיצד היא פועלת, אך סגולה הפועלת על פי כוח רוחני מסוים - אסור להשתמש בה.

דעת הר"נ ועוד ראשונים, [דרשות הר"נ דרוש שנים עשר] וז"ל: "והתשובה בזה, כי הדברים כולם פועלים בשני דרכים, אם פועל טבעי ואם בפועל סגולי, והפועל בסגולה גם הוא פועל בטבע, אלא שהפועל הטבעי יגזור השכל חיובו, והפועל הסגולי יקבל השכל אפשרותו, לא שיגזור חיובו... אבל מה שאסרה תורה משום דרכי האמורי ושנודע איסורי בגמ' הוא ממין אחר, והוא שאותם האומות בזמן הקדום, היו מדמין לעשות פעלים או דיבורים להשיג מהם תועלת. מצד הגעת רצון בעל כוח השמימי אליהם, וכל מה שיהיה מזה המין, הן שיהיה לו עיקר הן שיהיה פועל הבטלה,

נאסר מפני שהוא מדרכי האמורי ודרכי עבודה זרה."

העולה מדברי הר"נ שכוח סגולי הפועל מצד הסגולה עצמה, [הכוונה בדרך הטבע] דבר זה התירו על אף שאין הסבר כיצד פועלת הסגולה, אך כוח סגולי שפעולתו על פי כוח רוחני מסויים כפי שאומרים שלמחשבה יש כוח סגולי לפעול בבריאה - כוח אין סופי לסבב את כל הנסיבות, הרי מייחסים הם כוח שמימי למחשבה האנושית. דבר זה נאסר מדרכי האמורי ומדרכי עבודה זרה, ואין זה משנה אם אכן יש למחשבה כוח לפעול במציאות, או שהיא נעדרת יכולת לפעול מעבר לגוף האדם.

גם אם אכן היה קיים כוח כזה אסור היה לנו להשתמש בו

'כוח המחשבה המגוייר' מתחיל לחדש יסוד כפרני שיש לאדם כוח להשפיע על הזולת ועל הסובבים אותו. דבריו הם כפירה בעיקר הראשון של הרמב"ם: "שהוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", כמו כן, הוא מראה שיש לאדם כוחות על טבעיים, כוחות שאינם מובנים בדרכי הטבע ביכולתו להשפיע על אדם אחר שנמצא במקום אחר. ידוע ומפורסם שגם אם אכן היה קיים כוח כזה, אסור היה לנו להשתמש בו כמו שנתבאר בשם הרב אלישיב בפסקי דין - ירושלים דיני ממונות ובירורי יוחסין י פס"ד בעמוד שלב: שכל כוח על טבעי שאיננו מוסבר בגדרי הידע העכשווי נאסר בשימוש. וכמו שבארנו לעיל דעת הראשונים בזה.

כוח על טבעי הפועל על אנשים אחרים

בנוסף יש להבחין בין המושג של תפיסה שאדם מכיר בערך עצמו שהוא כך, והוא משנה את התפיסה העצמית שלו באופן אחר. למשל אדם שחושב על עצמו שהוא שכחן ושוכח כל דבר, והוא משנה את התפיסה שלו על עצמו וקובע בליבו שהוא זכרן ובעל זיכרון. מהלך זה מותר בשופי ואין בו חשש איסור, היות והאדם מעודד את עצמו. לעומת זאת, בשיעורי 'כוח המחשבה המגוייר' הוא מביא יסוד מחודש השונה מהתייחסות עצמית לשינוי תפיסה, ומלמד שיש כוח באדם לשנות דברים במציאות החיצונית ולא רק בפסיכולוגית האישית, כי 'כוח המחשבה המגוייר' מאמין שבאדם מצוי כוח על-טבעי הפועל על אנשים אחרים שיחשבו אחרת עליו, והוא

כוח המסובב את נסיבות החיים שבעולם לטובתו ולהשפיע על הסביבה. חשיבה זו - אסורה, היות והיא כפירה ביסודות הדת כמבואר באריכות.

"אמונה" במשמעות שונה לחלוטין

בנוסף, 'כוח המחשבה המגוייר' מזכיר כאן את המושג "אמונה" שאצל היהדות זה יסוד מקודש שקיבלנו בעדות מאבותינו, והוא נמצא בשורש נשמת ישראל שעמדו על הר סיני ששמעו "אנוכי". לעומת זאת 'כוח המחשבה המגוייר' משתמש במילה "אמונה" במשמעות שונה לחלוטין מהמקובל אצלנו וממיר את הקדושה של האמונה בתפיסת הכופרים שאמונה היא מחשבה ורעיון שאדם מכניס לעצמו חזק ב'תת ההכרה' באופן שאיננו ניתן לערעור. חסידי 'העידן החדש' מסבירים את האמונות בעולם בתפיסות גשמיות חילוניות ומדמים לעצמם שאמונה היא תפיסה מחשבתית שאדם שוטף את מוחו בתדירות גבוהה עד שהדבר נקבע במוחו ללא צורך בהסבר, כפקודה שאינה ניתנת לערעור, כביכול הם משווים בין אמונה בקב"ה, ולהבדיל אלף אלפי הבדלות לאמונת הגויים. רח"ל על דיבורים אלו.

אבל האמונה היהודית איננה תוצר של שטיפת מוח, אלא היא הכרה אמתית שאותה קיבלנו דור אחר דור מיציאת מצרים ומתן תורה בעדות רציפה, רב לתלמיד ואב לבן, והיות ואבותינו חוו בעצמם את התגלות ה' במראה עיניהם ומשמע אוזניהם, ואבות אינם מורישים שקר לבניהם, אנו נותנים אמון באבותינו שהאמת היא כך, ולכן מכוח אמונת אמת זו אנו מאמינים בקב"ה, בהתגלותו, בתורתו ובהנהגתו, כי אמונה המבוססת על עדות היא אמת לאמיתה ולא אמונה המוחדרת לאדם ע"י טכניקת שכנוע עצמי, או ע"י שינון תמליל בזמן רב. [ודאי שיש ענין להתעלות באמונה במדרגות גבוהות יותר ע"י התבוננות בגדלות הבורא, לימוד אגדות חז"ל, ראיית השגחת ה' בהיסטוריה בנבואות מתגשמות ועוד. חיזוקים אלו אמנם מוסיפים עוד נדבכים באמונה, אך יסוד האמונה היהודית מושתת על העדות שקיבלנו במסורת המעוגן בשורש נשמות ישראל שאמרו בהר סיני: 'נעשה ונשמע']

פרק ד

ביטול 'כוח המחשבה'

לפני שנבאר את מאמרי חז"ל ששיבש 'כוח המחשבה המגוייר' צריך לכתוב הקדמה.

אי אפשר לחדש עבודה חדשה

חז"ל הקדושים העבירו לנו ברציפות את הקבלה האמיתית מהר סיני. הם הורו לנו את השקפת התורה, את משמעותה, את האופנים בהם נוכל לפרש פסוקים, וכיצד להבין את תורה שבע"פ ואת יסודות האמונה. כל יסודות האמונה היהודית כתובים בגמרא, מצויים במדרשים ובאים לידי ביטוי באופן שעם ישראל מאמין ועובד את הקב"ה מאז ועד היום, רצף התמסורת של המסורת חזק ואמין ולא חל בו שינוי או סטייה מאז שעמדו אבותינו לפני הר סיני, לא התווסף או נחסר בו דבר, הכל עבר בשלמות, לכן לא תיתכן אפשרות שיבא אדם בדור זה ויתחיל ללמד את עם ישראל דרך חדשה באמונה בקב"ה וימציא מסלול ייחודי בעבודת ה' שלא הוזכר בחז"ל, ולא עבר ברצף מאז הברית בערבות מואב ועד היום. ואם אכן יוצא אדם ברבים ומכריז על עבודה חדשה שלא שיערום אבותינו, ברור הדבר כשמש בצהרים שדרך זו היא טעות, ובפי אדם זה עבודה הזרה לדרך ישראל סבא.

לפעול ישועות בדרך התורה בלבד

לכן חז"ל הורו לנו את הדרך הפונה אל השמים כיצד האדם בעת צרה יכול לפעול ישועות באומרם שתפילה, תשובה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה. חז"ל וכל הספרים הקדושים שנכתבו במשך הדורות הורו ליהודי את האופן בו הוא חייב לנהוג בעת שהוא צריך ישועה ואמרו לו להתפלל בלב נשבר ולבטוח בקב"ה. אך בשום מקום לא מצאנו בכתובים מהתורה שבכתב ושבע"פ את העצה החדשה של בני דורינו של 'כוח המחשבה' הטוענת שאם האדם יפעיל כוח מחשבתי מרוכז הוא יפעיל את העליונים

ליצירת ישועה. לכן העובדה שאין מקור במורשת ישראל ל'כוח המחשבה' היא הוכחה מכרעת שאין ל'כוח המחשבה' שום כוח לפעול בעולם. את האמת של התורה לא ניתן להכחיש, ואף אם יבוא אחד ויביא "ראיות" ממחקרים ו"עובדות" ש'כוח המחשבה' פעל ופועל במציאות, הרי ההצלחה של אמונה אלילית זו נובעת מכוחות הקליפה של הסטרא אחרא שנאסרו לנו ע"י חז"ל בשימוש, והראיה היא שאף חז"ל לא נתנו עצה זו, ואם הם סתמו ולא פירשו אז אין לנו לחדש אחריהם דבר.

אין מקור ל'כוח המחשבה' לפעול ישועות

גם אם מוצאים מקורות בחז"ל המראים שיש ל'כוח המחשבה' איזהו כוח לפעול במציאות, חייבים לומר שכל אותם "מקורות" לא נותנים דרך חדשה להשגת ישועה וכדומה, אלא הם מתייחסים להקשרים אחרים בלבד, לכן ברור הדבר שמאותם "מקורות" אי אפשר להביא ראיה שיש ממש ב'כוח המחשבה' לפעול כלל.

הקב"ה מנהיג את העולם

לא רק שהקב"ה ברא את העולם בששת ימי בראשית, אלא הקב"ה בעצמו מנהיג את העולם וגוזר על כל אדם מה יהיה עמו, כמו שהורו לנו חז"ל בראש השנה הקב"ה דן את כל העולם, ואומר מי יהיה עשיר ומי יהיה עני, מי גבור ומי חלש, מי יצליח בחייו ומי יכשל, הקב"ה מזווג זיווגים הקב"ה רופא חולים, ומתיר אסורים וסומך נופלים.

האומר שהקב"ה מסר את הנהגתו לדבר מסויים הרי זה כופר בעיקר

כל מי שאומר שהקב"ה ברא את עולמו, אך מסרו לשמש וירח שהם ינהיגו את העולם, הרי זה כופר בעיקר ועובד עבודה זרה. וזו הייתה טעותם של הגויים עובדי עבודה זרה, כמבואר ברמב"ם, שאף שמודים בבריאת העולם, אלא שאומרים שנתן הקב"ה את ממשלתו לשמש ולירח, גם זה נחשב לעבודה זרה. השרץ של 'כוח המחשבה' איננו יכול לקבל הכשר ולהיטהר גם אם האדם יאמר בכנות שהקב"ה הטביע בקרבנו את 'כוח המחשבה' בקרבנו להפעיל את הבריאה. גם "הכשר" זה מהווה כפירה.

על פי האמור, לא שייך לומר שהקב"ה נתן כוח למחשבה לפעול בבריאה, שכן טעות זו דומה למי שאומר שהקב"ה מסר את הנהגתו לשמש ולירח. ברור הדבר שהקב"ה לא מסר את הנהגתו ל'כוח המחשבה', אלא הקב"ה בכבודו ועצמו מנהיג את העולם וקובע לכל אחד מי יהיה עשיר ומי יהיה עני, כשאינן ל'כוח המחשבה' יכולת כלל להשפיע בענין שפע ופרנסה וכן בכל שאר הדברים, שהרי הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים.

'כוח המחשבה' איננו סגולה

גם אם יבא בעל דין לחלוק ולומר שאכן אין כוח למחשבה לפעול לפי חוקי הטבע, אלא יש ב'כוח המחשבה' דבר סגולי שלפעמים יכול לפעול. על זה תבוא התשובה: א. גם אם 'כוח המחשבה' הוא סגולה, מי המציא סגולה זאת? הרי החיד"א והספרים הקדושים שהביאו את כל הסגולות לא הביאו סגולה זו, ואם הובאה היא מבחוץ, ברור שאין שייך ללמוד סגולות מספרי הגויים. ב. הרבה סגולות אסרו לנו חז"ל משום דרכי האמורי כפי שנתבאר בגמ' שבת, לכן רק סגולה שכתובה בספרים הקדמונים מותר להשתמש, ואילו סגולה שאיננה מוזכרת בקדמונים אסור לנו בשימוש.

'כוח המחשבה' אינו חוק טבע

כמו כן אי אפשר לטעון ש'כוח המחשבה' הוא חוק טבע שברא הקב"ה בבריאה שיש לו כוח לפעול כשאר חוקי הטבע, מפני שטבע ומנהגו של עולם הוא תופעה הנראית לעין, או מובנת בשכל האדם שלהשפעתה על הבריאה יש הסבר פיזי כיצד זה פועל, וגם ניתן לחזור עליו בכל מקום ובכל זמן. הגדרת "טבע" אינה חלה על תחום של כוח רוחני שהוא מעל הפיזיקה. אפשר להוסיף שבהשתמשות בכוחות הטבע אנו שולטים על דברים בכלים מעשיים לבנות או להרוס, לטעת או לעקור, אך השתמשות ב'כוחות רוחניים' לשלוט על דברים שנתונים למהלכים של מעלה, כגון להשפיע על ירידת שפע של פרנסה, זיווגים וכל דבר שמביא לדברים אלו הם עניינים על-טבעיים, ולכן אין לאדם שום כוח לפעול בהם, אלא הקב"ה לבדו שהוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, הוא פועל ישועות, הוא שולח פרנסה והוא מזווג זיווגים, ואף אם אכן נצא מנקודת הנחה שאכן קיים 'כוח מחשבה' היכול לפעול על דברים חיצוניים ולהשפיע אל המהלכים שמאחורי הפרגוד,

הרי כוח זה נאסר לעם ישראל להשתמש בו, או משום כישוף, או משום מנחש, או משום דרכי האמורי. יש הרבה להאריך בזה, ועוד חזון למועד.

הבחנה בין ישועה הבאה ע"י כוח טבעי או סגולי לישועה הבאה ע"י עבודה זרה

[אריכות הדברים נחוצה עקב טעויות של רבים וטובים שנפלו בפח של
'כוח המחשבה' בנקודה עדינה זו]

דבר ברור הוא כשמש בצהרי יום לכל בר דעת ש'כוח המחשבה' אינו יכול להשפיע על הבריאה כלל וכלל, שכן אין לו שורש במקורות היהודיים, נשלל הוא ע"י השכל הישר, וגלוי וידוע שהוא הומצא מחדש ע"י הנוצרים מהעידן החדש. הוכחות רבות להפרכה השיטה מבוארות בספר באריכות.

אולם יש להתבונן על אפשרות בה אדם מדמיין לעצמו ש'כוח המחשבה' יכול לעזור לו לשנות את המציאות, האם הדבר מותר, או ש'כוח המחשבה' נחשב לו כמחשבת כפירה?

רשאי החולה לומר שהרפואה ריפאה אותו

יש לברר את העניין. אדם הלוקח רפואה ומתרפא באמצעותה, הרי זה מותר כי הוא משתמש בטבעו של עולם להזיז מהלכים לרפואתו, כפי שנכתב: "ו'רפא ירפא' מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות", ואף אם יאמר האדם בתמימות שהרפואה ריפאה אותו. אמירה זו לא הופכת אותו לכופר, היות והקב"ה ברא את העולם, ויצר כוח בטבע הבריאה שאם יקח אדם רפואה היא תפעל עליו ותרפא אותו.

אסור להתרפא מעבודה זרה ולייחס לה כוח רפוי

כדי להקצין את הנושא הבה נלך לצד השני, ונתאר לעצמנו אדם חולה הזקוק לישועה והוא ניגש לעבודה זרה ומקריב לפניה מנחה, משתחוה לה ומתפלל אליה שתרפא אותו, ואח"כ אכן קרה שהוא התרפא, והאדם בא ומשבח את העבודה זרה שבזכותה הוא התרפא מחוליו, הרי ברור לכולם שאדם זה כופר בעיקר, היות ועבד עבודה זרה ומכיר בשקר שהעבודה זרה ריפאה אותו.

הבחנה בין הכרה בכוח טבע המרפא לבין יחוס כוח רוחני 'ל'כוח המחשבה'

הרי לפנינו שני קטבים: מצד אחד אמירתו המותרת של אדם שצמח המרפא ריפא אותו, ומן הצד השני ניצבת אמירה הכופרת בעיקר שהעבודה הזרה ריפאה אותו מחולי.

עתה יש להתבונן, בנדון דידן העוסק ב'כוח המחשבה'. אדם האומר שבזכות 'מחשבה תת הכרתית' הוא התרפא, או שהוא רוצה להשתמש ב'כוח המחשבה' לשנות מציאות ולמשוך ישועות, האם התעסקות זו דומה לרפוי ע"י תרופה טבעית שהיא מותרת, או שהפעלת 'כוח המחשבה' מהווה שימוש בכוחות נסתרים רוחניים לרפוי ולישועה הדומה עבודה זרה ולכן היא אסורה?

מחד גיסא [מחשבת הטועים] יש לדמות את 'כוח המחשבה' לרפואה שאדם לוקח צמח ומתרפא שהוא מותר להלכה, ומאידך גיסא [וזו האמת הברורה] הרי ניתן לדמות אותו למי שמשמש ב'כוח המחשבה' ככוח נסתר, עליון, אלילי שירפא אותו, ואין הוא דומה לאדם המתרפא מצמח מרפא, שהרי הקב"ה ברא בצמח כוח טבעי לרפא, ואף הרשה לנו להשתמש בו.

לעומת צמח המרפא הקב"ה לא נתן ל'כוח המחשבה' יכולת לרפא, כשם שהקב"ה לא נתן כוח לעבודה זרה לחולל ישועות, לכן חייבים לבוא למסקנה שאין הבדל בין אדם המבקש מעבודה זרה ישועה שהוא כופר בעיקר, לבין מי שסוגד ל'כוח המחשבה', ומשתתף בפולחן אלילי בו הוא סוגד להצלחה ומתעצם ב'כוח המחשבה' למגנט ישועות ולנהל לטובתו מהלכים מאחורי הפרגוד.

מאמיני 'כוח המחשבה' טוענים כעובדי האלילים הקדמונים שהפעלה מחשבתית היא 'חוק טבע' שניתן ע"י הקב"ה בבריאה לשימוש האדם, כדוגמת השימוש בצמחי מרפא, ולכן הם מכשירים את הישות האלילית של 'כוח המחשבה' ככוח 'טבעי' הפועל מעבר לגדרי הטבע המושך ישועות כדוגמת העבודה הזרה.

לשיטתם הקלוקלת שהם מאלילים את 'כוח המחשבה' יש לשאול אותם: מדוע הם לא הולכים צעד אחד קדימה להכשיר אף את העבודה זרה ככוח

טבעי שבורא עולם נתן בבריא? מדוע אין הם נותנים הסבר על כוח טבעי הפועל בעת שמשתחוים לאילי עץ ולאבן, מקריבים לפניהם מנחה ומבקשים מהם ישועה – ואז נושעים מיד???

כוחות הטבע פועלים בחוקיות קבועה, כשאנו יודעים שמעליהם שולטת הנהגת הייחוד ושכר ועונש של הקב"ה להניע את העולם אל תכליתו. כוחות הטבע הותרו לנו בשימוש, להבין ולחקור בשכלנו את העולם ולמצוא קשר לוגי בין סיבה לתוצאה בדברים המבוססים על חכמת החיים, לכן מכוח הבנתנו שעשבי מרפא מרפאים את האדם אנו מגדירים חוקי טבע שהותרו לנו לצורך מרפא.

להאמין בכוחות רוחניים זה עבודה זרה

אולם כשאנו עומדים בפני עולם שאיננו מוכן לנו כיצד הוא פועל, ניצבת בפנינו אפשרות אחת: להאמין שבידי הקב"ה עולם מלואו, ובידינו היכולת להתרצות לפניו ולהתפלל אליו, או חלילה, לבוא לידי טעות ולהאמין בישויות אליליות זרות שאותן אנו אמורים להפעיל בכוחות רוחניים כדי לממש את מאוינו. לכן כוח על-טבעי רוחני שאין לו הסבר בגדרי הטבע והמחקר מהווה עבורנו תעלומה שאסורה בשימוש, או משום איסור קוסם כבלעם שתום העין שרצה להפעיל כוחות רוחניים להשמיד את עם ישראל והקב"ה מנע ממנו לממש את זממו, או שנאסרו הכוחות הרוחניים משום עבודה זרה. אי לכך לא ניתן להפוך עבודה זרה לחוק טבע כשם שלא קיים בר דעת היכול לנסח חוקיות חד משמעית שהשתחוייה לעבודה זרה מהווה חוק טבע להבאת ישועה ורפואה, לכן התורה אסרה עבודה זרה מכיוון שהאדם מפעיל כוח אלילי רוחני לרפא אותו באופן שאיננו טבעי.

להאמין בדבר שיש לו כוח אין סופי, רוחני ואלוקי, הרי זו אמונה בעבודה זרה

ניתן להסביר זאת גם באופן קצת שונה וליצור הבחנה בין כוח על-טבעי הפועל מעבר לטבע ובין כוח טבעי או סגולי העוזר לדבר ממוקד ובדיד המוגבל בגדרי טבע ומנהגו של עולם. בעת שאדם לוקח עשב, ואומר שהעשב ריפא אותו, העשב הוא כוח פיזי המשנה תהליכים ביולוגיים בגוף

כדי לרפא את האדם, אך לעולם אין מייחסים לו כוח אלוקי מכיון שהוא מוגבל ליצור השפעה ממוקדת בגדרי הטבע, לכן אף אחד לא מייחס לעשב המרפא כוח על-טבעי לזווג זיווגים, או להביא פרנסה, ואף בעשב שהוא סגולה לבנים שהתירו בו את השימוש, עדיין נחשב הוא ככוח טבעי בעל ערכיות סגולית לפעול בדבר מסויים, על אף שאין לו עדיין הסבר מדעי, כשאף אחד לא מייחס לו כוח על-טבעי המשפיע על העליונים ותחתונים להוריד עליו ישועה.

לעומת מוגבלות טבעית וסגולית זו, שיטת 'כוח המחשבה המגוייר' האלילה את 'כוח המחשבה' והעצימה אותו לכוח על-טבעי כל יכול המשפיע על כל התחומים. במילים אחרות אפשר לומר שלשיטתם 'כוח המחשבה' הוא כוח אלילי המשפיע על הבריאה כדוגמת עובדי עבודה זרה המייחסים לאלילי עץ ואבן כוח אל-טבעי להוריד להם שפע מן השמים, ולכן מסקנת הדברים היא נחרצת - שהיות ולאמונתם 'כוח המחשבה' הוא יכולת אלוקית אין סופית השולטת על כל הבריאה לקבל כל מה שרוצים: פרנסה, זיווגים, רפואות, לשנות את דעת השני ועוד, הרי 'כוח המחשבה' נחשב לכוח אלילי כעבודה זרה שהיא כפירה בקב"ה.

'כוח המחשבה' אינו השתדלות

המהלכים להכשיר את השרץ רבים עד למאד, ויש הטוענים שהם מאמינים בני מאמינים בקב"ה, אך היות והתחייבנו לעשות השתדלות הרי נעשה זאת ב'כוח המחשבה' ונשנן משפטים על הצלחות ובקשות כדי שהקב"ה יעזור לנו. התשובה היא שלילית באופן מוחלט, משום שהנחת היסוד של טענת 'כוח המחשבה' כי האדם מאמין שהמחשבה תעזור לו לקבל את מבוקשו, לכן נאסר עליו לעשות השתדלות זו. למה הדבר דומה לאחד שיפנה לעבודה זרה וישתחוה לה, ויאמר אני עושה השתדלות כדי שהקב"ה יעזור לי, הרי שוברו בצידו - אם אתה מאמין בקב"ה, מדוע אתה הולך לעבודה זרה? הוא הדין בענייננו, אם האדם מאמין שהקב"ה הוא הכתובת לבקשת עזרה, מדוע הוא פונה ל'כוח המחשבה' שיעזור לו? שיפנה לקב"ה בבקשה ובתחנונים והקב"ה ישמע תפלתו. אלא מכאן הראיה שמי שעושה השתדלות ופונה ל'כוח המחשבה', הרי הוא משובש ביסודות האמונה.

יש להוסיף שהשתדלות נחשבת בדבר שיכול להועיל, ומכיון שאין שום כוח למחשבה כלל לפעול כפי שהתבאר בארוכה, לכן לא שייך להשתמש בו גם בשביל השתדלות. זאת ועוד, חובת ההשתדלות נלמדה מהפסוקים: "וברכתיך בכל אשר תעשה", "בזעת אפך תאכל לחם" היינו להשתדל בעשיית מעשה, באופן שאדם לפי שיקול דעתו עושה דבר מועיל בשכל האנושי והקב"ה עוזר לו, אך לא מצאנו שיש השתדלות במחשבה, שאדם יחשוב, ובזה יצא ידי חובת השתדלות ויזכה להתברך מהקב"ה.

"בחסדי שמים אני מאמין" - שיבוש באמונה

'כוח המחשבה המגוייר' משתמש בביטוי "בחסדי שמים אני מאמין" במשמעות חדשה שהוא המציא, כביכול הקב"ה ברא את 'כוח המחשבה' ונתן לנו אותו שנוכל לפעול באמצעותו, ואם נכיר בקב"ה כמי שנתן את הכוח הזה, ונאמין שאכן המציאות הולכת ומתקמת בעולם המעשה לפי כוח המחשבה שלנו, אז "בחסדי שמים אני מאמין" שהישועה בוודאי תבוא. [ח"ו]

איך אפשר להאמין בישועה וודאית באמונה שלימה

והאמת היא שאסור להשתמש בביטוי "באמונה שלימה" בדבר שאדם רוצה ובוטח שיהיה לו בוודאות, שהרי לא ברור שבאמת יהיה לו את הדבר שהוא רוצה. אם האדם מתכוון לבקש מהקב"ה, הוא צריך לומר שהוא בוטח רק בו בביטחון גמור, ואין הוא שם את מבטחו באף אחד אלא על הבורא בלבד, אך להאמין "באמונה שלימה" שבודאי כך יהיה כפי שהוא רוצה ובוטח, זה היפך האמונה, שהרי אנו מאמינים שהקב"ה עושה הכל כרצונו, ואם הוא אינו רוצה לתת לי - אז באמת לא יהיה לי, א"כ איך אפשר להאמין בישועה וודאית "באמונה שלימה" הרי זו כפירה בידיעת הבורא, בייחוד ה' ובשכר ועונש.

"אמונה שלימה" שייכת אך ורק לי"ג עיקרים

הנוסח "אמונה שלימה" מקורו בי"ג עיקרי האמונה שהם דברים אמתיים וברורים, כפי שביאר אותם הרמב"ם. היות שעיקרי האמונה הם מוסכמים

ללא מחלוקת, אנו מאמינים בהם כי הם ברורים לנו כשמש בצהרי היום, מכוח העדות ההיסטורית מאבותינו ומשום שהוקבע בנפשנו בהר סיני מידת האמונה בהתגלות ה' פנים אל פנים. לכן אנו משתמשים בביטוי "אמונה שלמה" בהתייחסות ממוקדת בעיקרי האמונה בלבד, ורואים כחילול הקודש את ההשתמשות בביטוי מקודש זה למשאלות שאדם רוצה שיתגשמו.

אדם "מחולל" ישועות בעולם בשימוש של הביטוי "בחסדי שמים אני מאמין"?

אלא האמונה הוודאית של "בחסדי שמים אני מאמין" היא לפי שיטתו של 'כוח המחשבה המגוייר' - שאדם הפועל ב'כוח המחשבה' מייצר מציאות, וה"אמונה" לשיטתו היא איננה ההכרה שהקב"ה טוב ומטיב ויעשה את הטוב עבורנו, אלא האמונה הוודאית שבמחשבה 'תת הכרתית' שאדם מפעיל ב"אמונות מעצימות" הוא מחולל ישועות בעולם בשימוש של הביטוי "בחסדי שמים אני מאמין" - כשהוא מכיר בקב"ה כנותן הכוח שיממש בוודאות את מבוקשו - שזה כמובן כפירה גמורה.

למילים "תודה לה'" שמוזכרים בסוף משפטי השינון כבקשה אין מקור בדברי חז"ל, ולא מצאנו שיש להודות על ישועה שעדיין לא נעשתה, אלא כפי מה שנכתב בגמ' ברכות: "מודה על העבר וצועק על העתיד לבוא". ונבאר להלן בארוכה.

פרק ה

הקב"ה מסבב השגחה פרטית לעומת דרך הגויים שהאדם מסובב את הנסיבות

ספר שהתגלגל מכוח 'כוח המחשבה'

'כוח המחשבה המגוייר' השמיע סיפור שהוא היה צריך חברה מסוימת וחשב עליה כל הזמן כיצד ישיג את המנכ"ל של חברה זו, ובהגיעו לביתו ניגש לספריה לקחת ספר ובטעות לקח ספר אחר, ובעת שפתח אותו ראה שספר זה חיבר המנכ"ל של החברה שחפש. הוא התעניין לדעת איך הגיע ספר זה לידו, ובירר שאשתו קיבלה אותו מחמותו. מיד הוא התקשר לחמותו ושאל היאך הגיע אליה ספר, והיא השיבה שקיבלה אותו מחברתה שלה נתן המנהל את הספר במתנה.

כוח מטא פיזי שנוצר באדם ע"י כוח מחשבתו ומצליח להזיז דברים במציאות

את כל צירופי המקרים של סבב ההתרחשויות שחווה כדי לקבל את הספר, מסביר 'כוח המחשבה המגוייר' בשיעוריו שהם תוצאה של כוח מטא פיזי שנוצר באדם ע"י כוח מחשבתו המצליח להזיז דברים במציאות, ולגרום לכך שהמנכ"ל יתן את הספר כמתנה לחברה של חמותו, והיא תתן אותו לבתה והיא תניח את הספר בספרייה ובעלה ייקח אותו בטעות... 'כוח המחשבה המגוייר' מסביר שכוח זה מסובב עניינים ואותו חקרו "חוקרים" רבים והוציאו ספרים למכביר שיש כוח במחשבת האדם לשנות מציאות בעולם, ולמגנט אליו דברים שיבואו אליו, ולכן מסקנת הסיפור שכל מה שקרה כאן נוצר ע"י 'כוח המחשבה' שהוא המסובב של צירופי המקרים הנ"ל.

השגחה פרטית היא ההסבר היחידי

כל דברי 'כוח המחשבה המגוייר' הם כפירה גמורה והמשך שיטת ה"סוד" שכל דבר בעולם יש לו מהלך הגיוני בשכל האנושי, וגם אם רואים דבר לא טבעי שאינו מוסבר צריך לתת לו הסבר "מדעי" שהכוח המניע את המהלכים מאחורי הפרגוד להביא את הספר הוא 'כוח המחשבה'. אך האמת גלויה וידועה לכל יהודי מאמין שיש בורא עולם והוא משגיח בהשגחה פרטית על כל דבר. הקב"ה הוא מסבב כל הסיבות והוא עשה, עושה ויעשה לכל המעשים. לכן מי שלא היה נחשף לפרושו של 'כוח המחשבה המגוייר' היה מתחזק בהשגחה פרטית מסיפור זה כיצד הקב"ה משגיח בכל עת וממלא מבוקשו. לפעמים זוכים לראות בחוש כיצד ההנהגה העליונה של הקב"ה מגלגלת השגחה פרטית שאדם הצריך ספר מסוים הקב"ה מסובב את המאורעות כדי שהספר יגיע אליו, לכן, השגחה פרטית היא ההסבר היחידי המסביר כל דבר עלי אדמות ולא 'כוח המחשבה'.

כואב לראות איך אפשר להשתבש באמונה פשוטה

אך החוקרים שמכחישים את האמונה בהשגחה פרטית חייבים להסביר את השתלשלות המאורעות על פי השכל, לכן הם המציאו תאוריה חדשה שזה 'סכרון מחשבתי' של כוח מטא פיזי. שהמושג "מטא" פרושו מעל חוקי הפיזיקה. כואב הדבר מאד שכל בר דעת על פי השכל רואה כאן אמונה גלויה וגילוי דרכי השי"ת, ובאים הכופרים ומעקמים את מחשבת האדם ומחלישים אותו מאמונתו שלא הקב"ה פעל זאת אלא 'כוח המחשבה', ואחריהם מגיע יהודי "חרדי" ומעביר את דבריהם כמובן מאליו, ואח"כ מוסיף חטא על פשע ולהביא ל'כוח המחשבה' מקורות מהיהדות שכך היא הנהגת העולם.

גיור השיטה ע"י ייחוס 'כוח המחשבה' לקב"ה אינו מטהר את השרץ

הכופרים מסבירים שמחשבת האדם פועלת ויוצרת מציאות והיא מניעה גלגלים נסתרים בעולם לסובב את הנסיבות. טענה זו היא כפירה באמונת הבורא שהוא לבדו מסבב כל הסיבות ומהווה סתירה לאמונה הפשוטה שאין

אדם יכול לפעול מאומה בלי הבורא. 'כוח המחשבה המגוייר' מסביר שהקב"ה נתן כוח זה ביד האדם שיוכל לפעול במחשבתו בעולם וליצור מציאות. גיור השיטה ע"י ייחוס 'כוח המחשבה' לקב"ה אינו נכון, כשם שאסור לטעון שהקב"ה הביא לשמש כוח לפעול וליצור מציאות כפי שטענו עובדי העבודה זרה בעבר. ברור כשמש בצהרים שייחוס לשמש כוחות מטא פיזיים הוא עבודה זרה מוחלטת, לכן אסור לייחס לאדם כוח מטא פיזי, והרמב"ם כבר ביטא את האמונה היהודית על שלילת 'כוח המחשבה' בפשטות וכתב בי"ג עיקרים: "והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים".

פרק ו

הטעות של 'כוח המחשבה' היתה בזמן הגאונים

רבי סעדיה גאון בספרו 'האמונות והדעות'

שיבוש לומר שיש כוח למחשבה לפעול בבריאה

ברור לכל בר דעת שאין עתיד להתקיים כל מה שאדם חושב, הרי אם אדם יחשוב על מליון דולר האם יגיע לו מליון דולר? אדם יחשוב על וילה מפוארת האם היא תהיה רכוש? אדם יחשוב על רכב יוקרתי האם ביום מן הימים הוא יזכה לכך? אלא ודאי שאין כוח למחשבה לפעול כלל.

ואעתיק את לשונו הקדוש של רבי סעדיה גאון, כיצד הוא לועג על האנשים הסוברים שמה שהם חושבים זה מה שיהיה, משמע שכבר בזמנו היו טפשים שהאמינו שיש כוח למחשבת האדם ליצור מציאות.

וזה לשונו הקדוש של רבי סעדיה גאון בספרו 'האמונות והדעות' בהקדמה.

הכסיל המגונה...חושב כי אמתות הדברים הולכות אחר דעתו

"והאמונה על שני דרכים, אמת ושקר. והאמונה האמתית הוא שידע הדבר כאשר הוא, הרב רב והמעט מעט, והלבן לבן והשחור שחור, והנמצא נמצא והנעדר נעדר. והאמונה השקרית היא שידע הדבר בהפך מה הוא, הרב מעט והמעט רב, והלבן שחור והשחור לבן, והנמצא נעדר והנעדר נמצא. והחכם המשובח מי ששם אמתות הדברים שורש ומנהיג עליהם דעתו, ועם חכמתו בוטח אל המובטח בו, ונזהר ממה שצריך להזהר ממנו. והכסיל המגונה, מי ששם דעתו לשרש, וחושב כי אמתות הדברים הולכות אחר דעתו, ועם סכלותו בוטח במה שצריך להזהר ממנו, ונזהר מהבטוח בו, וכאשר אמר החכם (משלי י"ד ט"ז) 'חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח'."

טפשות וכסילות לחשוב שיש כוח במחשבה שמה שאדם חושב כן יהיה

”ואחבר אל המאמר הזה זכרון אנשים תמהתי עליהם, המה עבדים וחושבים כי אין אדון להם, וסמכו על כל מה שהרחיקו שהוא בטל, וכל מה שיקיימוהו שהוא מקויים, אלה אשר צללו בתהומות האיוולת, וכבר הגיעו אל תהומות האבדון. ואם האמת אתם, מי שאין לו מהם ממון, יעלה על דעתו שתיבותיו וארגזיו מלאים ממון ויראה מה יועיל לו. או יעלה על דעתו שהוא בן שבעים שנה והוא בן ארבעים ויראה מה יועיל לו. או יעלה בדעתו שהוא שבע כשהוא רעב, או שהוא רווה כשהוא צמא, או שהוא מכוסה כשהוא ערום ויראה ענינו מה יהיה. ומי שיש לו מהם אויב מזיק יעלה בדעתו שאויבו כבר מת ואבד ואיננו ירא ממנו, ומה מהרה תבואהו רעה שלא יגור ממנה”.

העולה מדבריו, שזו טפשות וכסילות לחשוב שיש כוח במחשבה, לפי מה שאדם יחשוב כן יהיה לו.

מאמיני 'כוח המחשבה' בחרו בטעותם מפני שאין הם רוצים להיות תלויים בהנהגת שכר ועונש

אחד מהמדדים בהם ניתן להבחין של'כוח המחשבה המגוייר' יש מרכיבי כפירה, הוא השיבוש שגרמה שיטתם לאחד מי"ג עיקרים באמונה בשכר ועונש, כפי שיבואר להלן בארוכה. על שיבוש זה ניבא רבי סעדיה גאון בדבריו היקרים, וכתב עוד בהמשך דבריו אחר שביאר את דעת הטועים שהעולם מתנהג לפי מחשבות האדם.

וזו לשונו: "וזאת היא האוולת הגמורה מאנשים חשבו, כי כאשר לא יאמינו באלהותו ינחו ממצותיו ואזהרותיו וגמולו ועונשו ושאר מה שדומה לזה, ובכמוהם אמר הכתוב (תהלים ב' ג') ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו."

עולה מדבריו, שהסיבה שהביאה אנשים לחשוב מחשבת טעות, איננה שגגה, אלא זדון ליבם שלא רצו לקיים תורה ומצוות, ולא היו חפצים להיות תלויים בגמול של שכר ועונש מידי של הקב"ה, לכן הם המציאו לעצמם שיטה עצמאית כדי שלא יהיו תלויים בבורא, אלא ימשיכו לעצמם שפע מן השמים ע"י כוח מחשבתם ועוצם ידם. [ח"ו]

פרק ז

ההבדל בין עידוד ל'כוח המחשבה'

'עבודת המחשבה' היא שטות אליבא דאמת ולא מועילה במציאות

הטועים אחר 'כוח המחשבה' מתרצים את דבריהם שמחשבה רגילה אמנם אינה פועלת במציאות, אך מחשבה 'תת הכרתית' המופעלת ע"י "אמונה מעצימה" יש לה כוח לפעול, לכן על האדם להתמקד על מחשבה אחת ולא על הרבה מחשבות ויחשוב עליה פעמים רבות, וגם ידמיון את בקשתו בדמיון מודרך כדי להפעיל את כוח מחשבתו, וכך זה יפעל במציאות. 'עבודת המחשבה' היא שטות אליבא דאמת, וגם משום שהרבה אנשים ביצעו את כל התרגילים הללו ולא הועילו להם כלום. אך דא עקא היות ואנשים מתעקשים לטעון שישנם אנשים שראו בזה ישועות, לכן צריך להסביר לאותם חסרי דעת מדוע מצויים אנשים האומרים שהם נושעו בדרך זו.

לקבוע שמשפט השינון מושך אל עצמו ישועה ופרנסה זה כפירה בהשגחה

כידוע רוב הבעיות הפסיכולוגיות הן דמיוניות. למשל אדם מדמיון לעצמו שהוא לא מוצלח וכל מה שיעשה הוא מועד לכשלון, לכן הוא יושב בביתו מדוכא ואינו יוצא לעבודה ולא עושה את השתדלות המינימלית שצריך לעשות כדי שיהיה "וברכתיך בכל אשר תעשה". לכן כדי לפתור את בעיית הדחיינות והדיכאונות הוא מתחיל לשנן את משפט השינון שלוש יום, עד שהוא מקבל ביטחון עצמי ביכולתו שהוא מסוגל להביא פרנסה, ואכן הוא יוצא לשוק העבודה ומקבל פרנסה בהשגחה עליונה. לכן בתהליך זה, הדמיון עזר לגרש דמיון, משפט השינון עזר לו לצאת מהדמיון הדיכאוני ולהתחיל לעשות השתדלות, והקב"ה הביא לו פרנסה. תהליך זה הוא פסיכולוגי טהור,

ואין בו סממן של כפירה, אך לקבוע שמשפט השינון שהאדם הכניס למוחו פעמים רבות משך אל עצמו ישועה ופרנסה, זה כבר כפירה בהשגחה.

הסרת דמיונות של דיכאונות

כשיבוא אדם ויאמר למי שנמצא בדיכאון: "אתה מדמיין לעצמך שאתה בדיכאון ולכן אין לך פרנסה". כמוכן שבני אדם אינם אוהבים לשמוע שיש להם בעיות, והאדם המדוכא לא יקבל את דבריו וימשיך ויאמר על עצמו שאין לו הצלחה בשום דבר. לכן אם אומרים לו: "אתה לא מדמיין שאתה מדוכא, הבעיה שלך היא שלא הפעלת את 'כוח המחשבה', לכן ע"י שתפעיל את 'כוח המחשבה' תמשיך לעצמך ישועה ע"י שינון במשך שלושים יום, האדם שמאמין למטפל ומדמיין לעצמו שמחשבתו הביאה לו ישועה, וכך הוא מצליח לצאת מהדכאון.

שינוי מדומיין של מחשבות בני אדם

בדרך זו פותרים את שאר הבעיות. לדוגמה: אדם מדמיין שכולם חושבים עליו באור שלילי, לכן הוא חושש לדבר בפני כולם, או שהוא מפחד לצאת לקהל. אם יגידו לו שהוא מדמיין לעצמו והאמת היא שבני אדם אינם סבורים כך עליו, הוא לא יקבל את הדברים, אך אם אומרים לו שהאדם במחשבתו יכול לשנות את הדעות של הסובבים אותו שיחשבו אחרת, לכן עליו לשנן משפט שלושים יום כדי שאנשים יחשבו עליו אחרת, ואח"כ הוא יוצא החוצה ורואה שהציבור איננו חושב עליו במבט שלילי, אז אדם זה בטוח שע"י כוח מחשבתו הוא שינה את דעות בני אדם, למרות שגלוי וידוע שהכל היה דמיון בראשו של האדם, ואף אחד לא חשב עליו מעולם דבר.

כוח המעשה ולא 'כוח המחשבה'

הסבר נוסף. לפעמים אדם נמצא במצב של יאוש ואינו עושה מאומה ולכן אינו מצליח. וכך הוא יושב מדוכא בלי מעש, עד שלפתע בא מישהו ואומר לו על דרך חדשה שתפתח לו הצלחות חדשות. האדם שומע ומפנים, מקבל כוחות חדשים ויוצא מהיאוש וע"י ומתחיל לתפקד ומוצא פרנסה וזיווג וכדומה. מהלך הצלחה זה אין לזקוף ל'כוח המחשבה', אלא לברכת ה':

"וברכתך בכל אשר תעשה", השתדלות האדם וברכת השם הוציאו את האדם מהיאוש, אך לא 'כוח המחשבה' פעל כלל וכלל. דומה הדבר לחולה שנותנים לו אנדרנלין המעורר בו כוחות חדשים להתגבר ולהתעורר עד שבסוף כוחותיו מתחילים לפעול. יסוד הענין שלפעמים יש דברים שמעוררים את כוחות האדם להתמודד, אך אין לייחס אותם ל'כוח המחשבה' אלא לכוח המעשה.

להפריד בין שיטות אימון נייטרליות לבין אמונה וביטחון

יסוד הדברים ששיטת השינון היא שיטה פסיכולוגית (שגם היא צריכה בדיקה היות והשינון בא מן המזרח, וגם ההפעלה העצמית עובדת על האדם ברמה בהמית של שטיפת מוח, ומחקרים הראו על הצלחה חלקית וחסרון של הקניית הרגלים המנוגדים לטבע האדם וגם לבחירה החופשית), אך אין להתעלם מהעובדה שהיא מצליחה אצל חלק מבני האדם לשנות התנהגויות ולעודד את האדם להתייחס אל עצמו באופן שונה, אך משינוי התנהגותי עד שינוי הבריאה המרחק גדול, לכן כוח השינון מוגבל בתחום הצר של הפסיכולוגיה ואין לו כוח לפעול בבריאה, לא בעניין פרנסה לא בעניין בריאות של חילוף חומרי הגוף, לא להשפיע לשנות את דעות של אנשים אחרים ולא לשנות הנהגה של מעלה.

לכן מה חבל שהם ערבבו שיטות פסיכולוגיות, אמונה וביטחון, וכוחות על-טבעיים במרקחת של תרגול טכני עם השקפות פסולות. שילוב קלוקל זה מחייב ניתוק בין עצות פסיכולוגיות לבין אמונה וביטחון, כדי שלא לבוא לערב כפירה ביסודות האמונה, כי קיים מרחק קצר משיטה פסיכולוגית של עידוד אל מעבר לשיטת 'כוח המחשבה' בה האדם נעשה מנהיג הבריאה ח"ו - שזו כפירה מוחלטת.

פרק ח

העדר הגיון

אין הגיון בשיטת 'כוח המחשבה'

הרבה תמיהות יש על שיטת 'כוח המחשבה', עד שהגויים כבר הסיקו שאין ל'כוח המחשבה' כוח כלל, ואחר שהגויים הפסיקו להתלהב משיטה זו, באים יהודים רח"ל ומשווקים את שיטת הכפירה זו לחרדים כאילו היא דרך התורה.

כעת נתייחס לטענה שמעלה כל בר דעת. אם 'כוח המחשבה' יכול לשיטתם לפעול על כל האדם ועל כל דבר, הרי אדם רשע יכול להביא צרות רבות לעולם אם יחשוב על חבירו שיקבל מפלה, או אם יחשוב כל היום על שונאו שיאבד כספו, האם באמת יתקיימו מחשבותיו? האמנם אדם שיחשוב כל היום שהעולם יחרב, האם העולם יחרב? הרי לא שייך שהעולם יתנהל כפי מחשבת כל אדם, לפי מצב רוחו של האדם אחר שקם בבוקר, האם השכל הישר יכול להסכים שלפי 'כוח המחשבה' שהחליט לחשוב תתנהל הבריאה?

בנוסף לכך, הרי רואים בחוש שאנשים חושבים רע על אחרים, ובפועל ב"ה האחרים מצליחים ומשגשגים. כל מי שיתבונן בענייני שכלו יבין שאין שום הגיון שיהיה כוח למחשבה לפעול. אלא שמגיירי השיטה של 'כוח המחשבה', מצאו תשובות לכל השאלות. הם עונים שבאמת אדם במחשבה רעה יכול להפעיל רע בעולם על כל מי שהוא חושב, אך הקב"ה שנתן את 'כוח המחשבה' לבני אדם [ח"ו] ישנה את ההפעלה בעת שהאדם משתמש בו לרעה ולבסוף יתהפך הרע עליו, לכן בעלי השיטה מזהירים שהאדם לא ישתמש עם כוח זה להרע, אלא להשתמש עם 'כוח המחשבה' רק לטובה.

אמונה עיוורת

כל זה הבל הבלים, כל התשובות שלהם נועדו לתרץ את השיטה התמהונית הזו, וברור שמכוח השאלה מוכח שאין כוח כזה כלל. בנוסף לזה, הם מערבבים בשיטה זו אמונה עיוורת, והיות ואמונות הן דבר שאיננו מותנה תמיד בשכל ובהבנה, לכן לשיטתם לא נדרש להבין את הדברים אלא להאמין, ולמרות שישנן קושיות רבות עליהם, הם מתמודדים כנגדן בטענה אווילית שהעיקר להאמין ב'כוח המחשבה' ולא להתייחס לשאלות הרבות כדי שלא יתעוררו ספקות על שיטה זו.

מה שהאדם חושב שזה טוב עבורו, האמנם זה טוב, או אולי זה רע בשבילו?

חוץ מה שהוכחנו את כל מקורות חז"ל הקדושים שאין ל'כוח המחשבה' כוח לפעול כלל וכלל, נביא סברה פשוטה המובנת בשכל אנושי שאין אדם יכול במחשבתו לפעול ולהשיג את מה שהוא רוצה. הקושיה הגדולה על 'כוח המחשבה' היא אמיתה מקובלת שהדבר הגרוע ביותר לאדם בעצמו שהוא יקבל את מה שהוא יחשוב לנכון לו, הרי האדם קרוץ חומר ואינו יודע מה טוב ומה רע עבורו. אם אכן כל אחד יקבל את כל משאלות ליבו - העולם לא יוכל להתקיים כלל, שהרי יצר לב האדם רע מנעוריו והאדם רוצה במחשבתו דברים רעים הן בגשם והן ברוח, האם יעלה על הדעת שהאדם יכול לקבל את כל מה שיחשוב? הרי אם יממש את תאוות ליבו הוא יהרוס את עצמו וגם את העולם כולו. לא שייך שהאדם עצמו ינהיג את העולם, מפני שבאופן זה כל אחד ימשוך את הבריאה לטובתו, ולפי תאוות לבו, וכן חבירו ימשוך את הבריאה לטובתו ולפי תאוות לבו, א"כ בחשבון הכללי של תאוות הסותרות אחת את השנייה תאוותו של מי מהם תתקיים? על כן מוכח שהקב"ה לא נתן את הנהגתו לבני אדם, אלא רק הקב"ה היודע נפש כל חי, רק הוא יכול להנהיג ולתת לכל אחד את הראוי לו באמת.

לא ניתן להעלות על הדעת שהקב"ה ינהיג הנהגה של חותמת גומי לרצון האדם

ילד קטן הרוצה לשתות משקה מורעל, האם באמת טוב לו לקבל מה שהוא רוצה? כמובן שכל אם שפויה לא תיתן לו מכיון שזה מרעיל. כך אנו

בני אדם האם מפני שנרצה משהו שלאמיתו של דבר הוא יזיק לנו, הוא יגיע אלינו מן השמים? האם תהיה הנהגה בבריאה שנקבל את כל מה שאנו רוצים? לא ניתן להעלות על הדעת שהקב"ה ינהיג הנהגה של חותמת גומי לרצון האדם, הרי כל בני אדם ימותו ויאבדו גשמית ורוחנית אם יקבלו את כל מה שהם רוצים במחשבתם, אלא ברורה המסקנה שכל הנהגת הבריאה ללא יוצא מן הכלל נמצאת ביד הקב"ה, והוא מחלק את הכל הנעשה תחת השמש כרצונו הטוב, והאדם במחשבתו אינו יכול לפעול מאומה ולקבל את כל הדברים שהוא חפץ, לכן אין ספק באמיתות האמונה הפשוטה - שהקב"ה נותן לכל בריה די מחסורה את מה שהיא צריכה, הוא מנהיג את העולם, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

שיזמין לו תמיד מה שהשם יתברך יודע שהוא לטובתו

בנוסף לזה נביא מאמר מהבעש"ט הקדוש, שלא לבטוח שיגיע לי דבר פלוני, אלא לבטוח בקב"ה שיעשה את הטוב לאדם, מפני שאולי הדבר שאדם בוטח זה לרעתו. וזה לשונו הקדוש: "כלל גדול, גול אל ה' מעשיך ויכונו מחשבותיך (משלי ט"ז) שכל דבר שיזדמן יחשוב שהוא מאתו יתברך שמו, ויראה שיבקש מהשם יתברך שיזמין לו תמיד מה שהשם יתברך יודע שהוא לטובתו, ולא מה שנראה לבן אדם על פי שכלו, כי אפשר מה שבעינו הוא טוב הוא רע לו, רק ישליך הכל כל עניניו וצרכיו עליו יתברך שמו". (צוואת הריב"ש ד"ב ע"א)

פרק ט

טעות לייחס את שיטת 'כוח המחשבה' לדרך הבעש"ט

שני מהלכים בביטחון

ידוע שישנן ב' שיטות במידת הביטחון, דעת החזו"א בספרו 'אמונה וביטחון' וז"ל: "טעות נושנת נתאזרחה בלב רבים במושג ביטחון. שם ביטחון המשמש למדה מהוללה ועיקרית בפי החסידים, נסתובבה במושג חובה להאמין - בכל מקרה שפוגש האדם והעמידתו לקראת עתיד בלתי מוכרע ושני דרכים בעתיד, אחת טובה ולא שניה - כי בטח יהיה הטוב, ואם מסתפק וחושש על היפוך הטוב הוא מחוסר ביטחון: ואין הוראה זו בביטחון נכונה, שכל שלא נתברר בנבואה גורל העתיד אין העתיד מוכרע, כי מי יודע משפטי ד' וגמולותיו ית'".

העולה מדבריו שעל האדם להאמין שכל מה שהקב"ה עושה - הכל לטובה, אך היות והעתיד איננו מוכרע אין הוא יכול להאמין שהקב"ה יעשה לו טובה וודאית. (זה נאמר בתחילת הספר, אולם לאחר מכן הוא כותב שהאדם יכול לחוש שה' עמו ולבטוח שאכן יצליח בדרכו) לעומת זאת, דרך הבעש"ט הקדוש, שרשאי האדם לבטוח בקב"ה שוודאי יעשה עמו טובה, וכן מוכח בהרבה ראשונים, רש"י על תהילים, רבינו יונה ועוד.

המחלוקת לכאורה קיימת בין גדולי עולם, אך אין לה שיג ושיח עם הטעויות שטעו ההולכים אחר שיטת 'כוח המחשבה', ונתייחס כעת לשתי טעויות. [אפשר ליישב את המחלוקת בנקל ולומר שהקב"ה איננו משועבד להנהגה אחת, לפעמים מנהיג את העולם באופן אחד שאדם הבוטח בו משתנה דינו לטובה, ולפעמים באופן שונה שעל אף שאדם בוטח בו אעפ"כ אין הקב"ה ממלא מבוקשו, ולא לעשות מחלוקת בהשקפה]

אמונה מול הפעלה

גם לפי דברי הבעש"ט שהאדם רשאי לבטוח בקב"ה שבוודאי יעשה עמו טובה, הרי בעבודת הביטחון בקב"ה היהודי מאמין שה' הוא פועל את הישועה ולא 'כוח המחשבה'. לעומת זאת, לפי דבריהם האדם פועל את הישועה ע"י מחשבתו, והקב"ה מחוייב לעשות מה שהאדם חושב, כשהכשר לתהליך הוא שימוש ב"ענווה", שהאדם מכיר בכך שרק שהקב"ה ברא את הכוח זה. [ח"ו] האמונה שלהם כופרת בעיקר הראשון ואומרת: ש"המחשבה היא עשתה ועושה את כל המעשים. [ח"ו] והקב"ה ברא הנהגה זאת ונתן לנו שליטה בעולמות העליונים, להשתמש בה ולהיות שותפים ליצירת שמים וארץ, עפרא לפומיהו. לפי דבריהם האדם המשנן במחשבתו 'מחשבות מעצימות' "מתחזק" באמונה היהודית, אולם האמת היא שהם הזניחו את האמונה לאנחות והמירו אותה בעבודת הפעלה מחשבתית, וגם יצרו הטעייה בקריאת שם "אמונה" להפעלת 'כוח המחשבה' שהוא כוח אלילי.

דרך הבעש"ט היא אמונה בקב"ה ולהבדיל דרך 'כוח המחשבה' היא כפירה שבה האדם פועל הכל

ההבדל והחילוק בין ב' הגישות הם כרחוק שמים וארץ. דרך הבעש"ט היא אמונה בקב"ה ואילו דרך 'כוח המחשבה' היא כפירה שבה האדם פועל הכול. להבדל המהותי שבין אמונה לכפירה יש השלכות רבות, אחת מהן באה לידי ביטוי בהנהגה המעשית: אם הכוח הפועל את הישועה נמצא בידי הקב"ה, הרי היהודי חייב להתרצות לפניו בשמיעה בקולו ובעשיית מצוותיו, ומאידך גיסא אם הכוח מצוי ביד האדם ח"ו, אין כל צורך לקיים מצוות כדי לזכות בישועה, והוא יכול להישאר כמות שהוא, כשהמצוות הן המלצות נחמדות עבורו ואינן תנאי הכרחי לקבלת הישועה. [רח"ל].

אמונה במסובב ולא בסיבה

עוד טענו חמורה בעלי שיטת 'כוח המחשבה', ונקדים על פי דברי הבעש"ט שלהלן נעתיק את לשונו. "הביטחון בקב"ה אינו בסיבה רק במסובב, האדם מאמין שהקב"ה הוא כל יכול והוא יעשה לאדם את הטוב

הגמור כפי רצונו הטוב, וכפי מה שהקב"ה מבין את הטוב המוחלט המגיע לפי כל הדרכים שה' מעוניין להשפיע את הישועה. לכן האדם איננו בוטח בסיבה שנראית לו על פי דרכו, אלא יבטח בישועה כללית שהקב"ה יעשה עמו את הטוב, ואם האדם בוטח בסיבה, אין זה אמונה שלימה שהרי הקב"ה איננו משועבד להושיע ע"י סיבה זו או אחרת."

ישועה כללית ולא פרטנית

דברים אלו גם מוזכרים בהרבה ספרים וגם ב"פלא יועץ" בערך "תשועה", שהאדם יצפה לישועה כללית והרבה דרכים למקום. לעומת זאת, לפי שיטת 'כוח המחשבה', האדם מתמקד בישועה פרטית בצורה פרטנית. לדוגמה: אם האדם צריך אלף שקל הוא יחשוב על אלף שקל כדי שיקבל אותם במשך הזמן, כמו כן, אחד האמצעים למגנט את הכסף אליו הוא הפעלת דמיון מודרך כאילו האלף שקל כבר הגיעו לידו, כשהוא מעצים את מחשבתו במחשבה מעמיקה מה יעשה עם כסף זה, ולא עוד, אלא שהוא מוסיף חטא על פשע להגביר את 'כוח המחשבה' שיפעל במרומים בתחושת ההודאה לקב"ה שכבר נתן לו אלף שקל... מהלך הפעלה של 'כוח המחשבה' להמשיך במחשבתו את כל מה שהוא רוצה איננה חלילה דרכו של הבעש"ט הקדוש, שהרי לפי דבריהם האדם מתמקד בסיבה ובוטח במחשבתו שהיא תביא לו את הסיבה שהוא צריך ולא בכללות מהלכיו של הקב"ה.

דברי המסילת ישרים [פרק כא] המתייחסים למידת הביטחון

"אמנם מה שיוכל לשמור את האדם ולהצילו מן המפסידים האלה הוא הביטחון, והוא שישליך יהבו על ה' לגמרי, כאשר ידע כי ודאי אי אפשר שיחסר לאדם מה שנקצב לו, וכמו שאז"ל במאמריהם (ביצה ט"ז): כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה וגו', וכן אמרו (יומא ל"ח): אין אדם נוגע במוכן לחבירו אפילו כמלא נימא, וכבר היה אדם יכול להיות יושב ובטל והגזירה (גזירת קיצבת מזונות שקצבו לו בראש השנה) היתה מתקיימת, אם לא שקדם הקנס לכל בני אדם, (בראשית ג): בזעת אפך תאכל לחם, אשר על כן חייב אדם להשתדל איזה השתדלות לצורך פרנסתו, שכן גזר המלך העליון, והרי זה כמס שפורע כל המין האנושי אשר אין להמלט ממנו.

על כן (הואיל וכך גזר המלך) אמרו (ספרי): יכול אפילו יושב ובטל (יראה סימן ברכה) תלמוד לומר: בכל משלח ידך אשר תעשה (שצריך אתה להשתדל ולעשות), אך לא שההשתדלות הוא המועיל, אלא שהשתדלות מוכרח, וכיון שהשתדל הרי יצא ידי חובתו, וכבר יש מקום לברכת שמים שתשרה עליו ואינו צריך לבלות ימיו בחריצות והשתדלות, הוא מה שכתב דוד המלך ע"ה (תהלים כ"ה): כי לא ממוצא וממערב ולא וגו', כי אלקים שופט וגו' ושלמה המלך ע"ה אמר (משלי כ"ג): "אל תיגע להעשיר מבינתך חדל". אלא הדרך האמיתי הוא דרכם של החסידים הראשונים עושים תורתן עיקר ומלאכתן תפלה, וזה וזה נתקיים בידם, כי כיון שעשה אדם קצת מלאכה משם והלאה אין לו אלא לבטוח בקונו ולא להצטער על שום דבר עולמי, אז תשאר דעתו פנויה ולבו מוכן לחסידות האמיתי ולעבודה התמימה."

העולה מדבריו: שעל האדם לבטוח ולהשליך יהבו לגמרי על השי"ת שיתן לו די מחסורו, וזו היא מידת הביטחון בה האדם בוטח בישועה כללית מהקב"ה ומאידך גיסא עליו לעשות השתדלות סבירה שנחשבת כמס שגזר עליו המלך. הרי מצאנו שעבודת הביטחון היא לבטוח בקב"ה בכלליות ולא להפעיל את הביטחון לגבי משאלות ספציפיות.

רבינו בחיי בתחילת פרשת מקץ בסיכום כל מעלות הביטחון

"בַּטַּח אֵל ה' בְּכָל לִבְךָ וְאַל בִּינְתָה אֶל תַּשְׁעֵן (משלי ג, ה).

שלמה המלך יזהיר בכתוב הזה על מדת הביטחון, מפני שהוא מעקרי התורה והמצות. יאמר: שיבטח אדם בהקב"ה בכל לבו ואל יבטח ולא ישען על בינתו, והכוונה בזה שאם יורהו שכלו ותלמדהו בינתו לבטוח בעשרו או בכחו וגבורתו, שלא ישען בזה כלל, רק שישים כל בטחונו בהקב"ה שהוא: "משיב חכמים אחור ודעתם יסכל", ואין כל מעשיו ומחשבותיו כלום בלתי אם יגזור ה' יתעלה, וזהו שכתוב: (משלי יט, כא) "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום", כי אם אסף עושר לרוב אין לו להחזיק טובה לעצמו, כי עשרו לא בא אליו בכחו וקלותו, וכן אמר שלמה ע"ה: (קהלת ט, יא) "כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבונים עשר וגם לא ליודעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם". וכן אמר עוד: (משלי טז, א) "לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון", ודבורו אינו בידו כי

אם ביד הקדוש ברוך הוא וכל שכן שאר כל המעשים, ולפיכך אין ראוי לו לבטוח ולהשען על בינתו, ואין לו לתלות תקותו בהשתדלותו רק בהקב"ה, והוא שאמר דוד ע"ה: (תהלים סב, ו) "אך לאלקים דומי נפשי כי ממנו תקותי". כלומר לא בהשתדלותי.

וידוע כי בטחונו של אדם מתחלק על שמונה חלקים:

האחד: הוא בתחילת תולדתו, בוטח על שדי אמו מפני שהחלב מזונו וחיותו, וכענין שכתוב: (תהלים כב, י) "מבטיחי על שדי אמי".

והשני: הוא שבוטח אחר כך על אמו להאכילו מה שיערב לו ולהטעימו המתוק לחכו, וכענין שאמר דוד ע"ה: (תהלים קלא, ב) "אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו". יאמר דוד ע"ה שהיה משובה ומדמה נפשו בבטחון ה' יתברך כגמול הבוטח על אמו.

השלישי: הוא שבוטח על אביו כי אחר שיגדל ותפקחנה עיני שכלו מעט יראה כי הוא ואמו תלויים על אביו, ואביו הוא עיקר ואז יתלה בטחונו באביו.

הרביעי: הוא שיבטח על כחו כאשר יגדל יותר וילמד אי זו מלאכה שתהיה באשר יוכל להתפרנס, אז יסיר בטחונו מאביו וישים בטחונו בכחו ותחבולותיו.

החמישי: הוא שיבטח בהקב"ה כאשר יגדל יותר ויתחזק שכלו, ומתוך שיראה שאין כחו ותחבולותיו כלום ויראה חסרון הבריות, ופחיתותם וצרכם הגדול לחסדיו יתעלה, אז יסיר בטחונו אשר היה לו בכחו וישים בטחונו בהקב"ה בענינים שאין בידו כח ותחבולה להפיק אותם, כענין צורך גשמים בזמן הזריעה, או אם ילך בים והים הולך וסוער, או במדבר חיות ולסטים, או בשוב והדבר היה בארץ, וכל הענינים האלו וכיוצא בהן שאין לו כח ותחבולה להמלט ישים בטחונו בהקב"ה, ומדרגה זו במדת הבטחון היא טובה אבל אין לה שלמות מפני שהוא כענין שאמר הנביא ע"ה: (ירמיה ב, כז) "ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו".

הששי: הוא שיבטח בהקב"ה אפילו בדברים שיש לו בהן כח וקצת תחבולה, כגון מי שאפשר לו להתפרנס בסבת מלאכה כבדה שהיא מיגעת הבשר ומחזיר בטחונו להקב"ה שיפרנסהו בענין שיהיה נקל יותר.

השביעי: הוא שיבטח בהקב"ה בכל הסבות כולם בין שתהיה הסבה קשה או קלה.

השמיני: הוא שיבטח בהקב"ה בכל לבו ולא יתלה מחשבתו לסבה מן הסבות רק שירצה במה שהוא רצון הקדוש ברוך הוא, כלומר במה שהוא בריא או חולה, עשיר או עני, חפשי או אסור בבית האסורים. וכיון שרצון הקדוש ברוך הוא שיהיה לו אחד מן המאורעות והיסורין ההם והוא חפץ לדכאו בהם, יש לו לחפוף בזה ואין לו לבקש סבה, כי אם הוא משתדל ומבקש סבה שינצל מן המאורע ההוא שהוא בו, משים חלק אחד מלבו בבטחון אותה סבה ואיננו בוטח בהקב"ה בטחון שלם בכל לבו, ומי שהוא שלם במדת הבטחון יש עליו לבטוח בהקב"ה בכל לבו שהוא יתעלה בעל הסבות כולן יזמין אליו הסבות כפי מה שיצטרך. [כן כתב הרב הגדול החסיד ר' בחיי בן פקודה ז"ל בספר חובת הלבבות שחיבר]

ויראה לי כי מפני זה אמר: בטח אל ה', ולא אמר: בה', לבאר שהבטחון השלם בכל לבו הוא שיהיו כל מחשבותיו אל ה', כענין שכתוב: (תהלים כה, טו) "עיני תמיד אל ה'", ואין ראוי לו לצדיק השלם במדת הבטחון לבקש סבה, והעד על זה ענין אליהו, וכמו שהזכרתי בפרשה של מעלה: (מלכים - א יז, ו) "והעורבים מביאים לו לחם ובשר בבקר" וגו', והקב"ה הזמין לו אותה סבה והוא לא בקש אותה, והנה זאת מדרגה עליונה מאד במדת הבטחון.

פרק י

אמונה זו - המשכה (ולהבדיל)

אמונה ב'כוח המחשבה' זו - כפירה

הקדמה:

ההבחנה בין אמונה לכפירה היא מהלך על גבי חבל דק, שמצדו האחד של החבל נמצאת - אמונה ובצדו השני נמצאות - כפירה ועבודה זרה. כן אנו מוצאים בפרשת שלח [במדבר פרק טו פסוק כב]: "וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר ה' אל משה, וגו' והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה וגו'" וביארו חז"ל בגמ' [הוריות ח, א.] "דכ"ע מיהת: כי כתיבי הני קראי - בעבודת כוכבים הוא דכתיבי, מאי משמע? אמר רבא, ואי תימא ר' יהושע בן לוי, ואמרי לה כדי, אמר קרא: וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה, איזו היא מצוה שהיא שקולה ככל המצות? הוי אומר: זו עבודת כוכבים."

העולה מדברי הגמרא שקיימת אפשרות שבית דין הורו בטעות בדבר שיש בו עבודה זרה. ויש לתמוה! וכי כלל ישראל ישגו, וכי אפשר שבית דין יורו בטעות להתיר דבר בעבודה זרה? לכאורה דבר רחוק הוא מאד מהדעת שסנהדרין גדולה יטעו בדבר שבעיקרי הדת, שהרי אנשי הסנהדרין היו גדולי עולם וראשי עם ישראל. מכאן אנו למדים שקיים חבל דק בין אמונה לבין כפירה, ויכולה לקרות טעות כזו גם בכלל ישראל, וגם לסנהדרין היושבים בלשכת הגזית שיתירו עניין בעבודה זרה. [הגם שאין לנו השגה בגדלות הסנהדרין]

בנידון זה של כוח אמונה ב'כוח המחשבה', אנו רואים ומבינים שמצוי חבל דק בין אמונה לכפירה, דבר שגם בית דין יכולים לטעות בו.

אמונה בקב"ה

אמונה בקב"ה פירושה שהכל בידו של הקב"ה, כפי שאמרו חז"ל: "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים", וכוחנו לעמוד לפני ה' ולהתפלל שיבטל את הגזירה על פי מאמר חז"ל ר"ה [טז,ב]: "ארבעה דברים מקרעין גזר דינו של אדם, אלו הן: צדקה, צעקה, שינוי השם ושינוי מעשה", ומבאר המהר"ל, שאמונה בהקב"ה בכוחה לשנות את הגזירה, ואמונה נכללת בכלל התפילה שהיא פנייה לקב"ה. בספרי החסידות מבואר שאמונה היא מצווה גדולה וחשובה שבזכותה הקב"ה מביא ישועה.

לכן האדם באמונה בשי"ת יכול להמשיך את הישועה אליו, וזה בדרך של תפילה המשנה את גזר דינו של אדם, או בדרך של צדקה שבזכות מעשה המצווה הקב"ה ישנה את גזר הדין.

אבל יסוד הענין של המשכת הישועות מונח באמונה שהקב"ה הוא לבדו פועל את הישועה, בידו הכל, ואין ביד האדם כוח כלל לפעול ישועה, כל מה שביכולת האדם הוא להתרצות בפני ה' במעשים טובים ולהתפלל לקב"ה, וע"י כך באים מעשיו לפני כסא הכבוד, ואם אכן לפי חשבון שמים יתקבלו הדברים ברצון וה' יתרצה, אזי הקב"ה ישלח ישועה ליראיו המייחלים לחסדו.

אמונה בקב"ה דומה לעני המתחנן לעשיר

משל למה הדבר דומה, לעני המתחנן בתחנונים לעשיר שירחם עליו ויתן לו צדקה, לאחר בכי ותמרורים העשיר נתן לעני מתנת חנם, הרי ברור לכל שהממון שייך לעשיר, והוא מבחירתו החופשית ורצונו הטוב נתן את הממון לעני, לכן לא יעלה על הדעת לומר שהעשיר היה שבוי בידי העני שהפעיל עליו כוחות כדי לקבל את הצדקה כפי רצונו.

על כן העני מכיר טובה לעשיר על מתנת חנם, יירצה את פני העשיר בהכנעה ויעשה את רצונו כדי שימשיך לקבל לחם חסד, ואין צריך לומר שהעני לא יעז להכעיס את העשיר ולא ימרה את פיו, אלא ישתדל לעשות רצונו כדי להתרצות לפניו שיסכים לתת לו מבוקשו שנית.

היחס הקיים בין עשיר ועני משמש כמשל ליחס שבין יהודי לקב"ה. האמונה הפשוטה שירדה מהר סיני היא: "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". כל עולם העשייה והבריאה מסור בידי הקב"ה ולא בידינו, ואנו קיבלנו את חלקנו רק ביראת שמים – 'ובחרת בחיים', לירא את ה' ולעשות את רצונו בעבודת ה', לכן מכוח בחירתנו החופשית באמת, הקב"ה מעוניין לתת לנו גמול בעולם הבא ושכר בעולם הזה כעזר לעבודתו יתברך, כפי שכתוב בעיקר האחד עשרה: - "שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְּבָרֵךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעֹבְדֵי מִצְוֹתָיו".

בראש השנה נגזר על האדם מה יארע לו במשך כל השנה, אף על פי כן אמרו חז"ל שאף לאחר שנגזרה הגזירה ניתן לשנות את גזר דינו של האדם בתשובה, בתפילה ובצדקה ולהתרצות לפני הקב"ה שישנה את גזר הדין שנכתב לנו מכוח המשפט.

יסוד העניין של המשכת ישועות אינו מסור בידינו להפעיל או להכתיב לקב"ה מה לעשות כפי בקשתנו, אלא הישועה נמצאת ביד הקב"ה ובאמצעות פנייה אליו יתברך בכלים שמסר לנו בתורתו: תשובה, מעשים טובים ותחנונים לפניו, הקב"ה מוכן להתרצות, לשנות את הגזירה ולהביא על האדם ישועה.

שיטת הכופרים שמחשבת האדם פועלת כמגנט

לעומת זאת, 'כוח המחשבה המגוייר' טוען של'מחשבה תת הכרתית' של האדם יש כוח להביא ישועות, ו'מחשבה מעצימה' מתפקדת כמגנט המושך אל האדם דברים טובים ורעים. האדם בכך נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית ב'כוח המחשבה' האנושי לייצר מציאות בבריאה [עפ"ל] שכן למחשבת האדם יש כוח עצמאי לפעול ישועות. לתפיסה אלילית זו מושג האמונה איננו פנייה לקב"ה שיתן לנו ישועה, אלא הפעלת 'מחשבה תת הכרתית' המהווה לשיטתם כוח עצמי הפועל ומושך ישועות. [עפרא לפומייהו]

לשיטתם דומה הדבר לעני השולט על אוצרות העשיר

משל למה הדבר דומה, לעני הצריך כסף מהעשיר, והעשיר כבר מסר לו את המפתחות של אוצרותיו, לפיכך אין העני צריך להתחנן לפני העשיר

שיתן לו כסף מפני שהמפתחות בידו. בנוסף לזה, העני אינו רואה צורך לטרוח לרצות את העשיר ולפייסו, היות שגם באופן שלא ירצהו, הרי המפתחות כבר אצלו, כמו כן אין העני ירא להכעיס את העשיר מפני שמפתחות אוצרות בידו והוא יכול להוציא את הכסף בעצמו ללא תלות ברצון העשיר.

תרגול המוח במחשבה הפועלת ישועות דומה לעבודה זרה

נחזור לנמשל. לפי דבריהם האדם במחשבתו יכול לפעול ישועות שהרי מפתחות הישועות נמסרו ביד האדם, לכן על האדם לפעול בהתאם - לרכז את המחשבה באופן מעצים במה שהוא צריך, לחזק את 'כוח המחשבה' בשינון משפטים שלושים יום ובכך יביא על עצמו את הישועה. במהלך עצמוני זה של אי תלות בקב"ה בהמשכת הישועות אין צריך לקיים את המצוות [ח"ו], אין חייבים להתרחק מעבירות [ח"ו], לא נדרש לפנות לקב"ה [ח"ו], אלא הכל מסור ביד האדם. לכן זו הכפירה בהתגלמותה, וזו היא האמונה בעבודה זרה בה טעו הדורות הקדמונים רח"ל שהאמינו באלילי עץ ואבן והפעילו אותם בהקרבת קרבנות כדי להמשיך על עצמם ישועות.

היות ולשיטת 'כוח המחשבה המגוייר' האדם הוא פועל ישועות בכל מה שהוא צריך, ובעת צרה שהוא צריך באמת לישועת ה' אין הוא צריך להתחזק בתשובה, תפילה וצדקה כדי להעביר את רוע הגזירה, [ח"ו] היות שיש לו עבודה זרה אישית במחשבתו, שאם יעשה פעולות מסויימות בהפעלת 'מחשבה תת הכרתית' בטכניקה מקצועית יצליח בעצמו לפעול ישועות. בדורינו שיטת 'כוח המחשבה המגוייר' מאמינה בכוחה האלילי של 'מחשבה תת הכרתית' לפעול ישועה, ולכן היא ליקטה ופיתחה שיטות הפעלה אותם היא מעבירה בקורס מיוחד כיצד להפעיל את ה'מחשבה תת הכרתית' בעוצמה ובמיקוד. וע"י עשיית כל הכללים היא מבטיחה לאדם שאם הוא יפעיל את הכוחות שניתנו לו בבריאה ויניע את כל הגורמים לפי התוכנית הוא יפעיל את המציאות לטובתו ללא התחשבות בחשבונות שמים של שכר ועונש ורצון ה' כיצד לנהל את עולמו [ח"ו]. מהלך זה מאליל את מחשבת האדם ודומה ממש לאמונה בעבודה זרה. [רח"ל]

אמונה ב'כוח המחשבה' מנתקת את האדם מתורה וממצוות [רח"ל]

אם ביסוד העניין קיימים חילוקים דקים בין אמונה לכפירה שקשים להבנה אצל קטני השכל, הרי במבחן התוצאה אפשר לראות את הכפירה בהתגלמותה. היות ושיטת 'כוח המחשבה' נחשבת ל'אמונה', גם החילונים הלומדים את הקורסים משתמשים ב'אמונה' זו, שומעים את הדברים ומתחזקים ב'אמונה' היות שהיא יכולת הפעלה של 'כוח מחשבה' שאינה מחייבת עול מלכות שמים וקיום מצוות.

מדוע שרק ליהודי יהיה כוח מגנטי ולגוי לא?

גם גויים משתמשים בשיטה זו ומאמינים בה, א"כ איך נוכל לקרוא לה אמונה של יהודי? הרי לשיטתם מכיון שקיים כוח זה בעולם באופן שוויוני, הרי למחשבת הגוי יש אותו כוח לפעול במציאות, גם לו ניתן חוק טבע זה וגם הוא שותף בבריאה למשוך ישועות. אם זה כוח אוניברסלי, מדוע שרק ליהודי יהיה כוח מגנטי ולגוי לא? הרי ממציאי השיטה הם גויים הטוענים ש'כוח המחשבה' פועל במציאות, אם זו 'אמונה', היכן תבוא לידי ביטוי האמונה האמיתית בקב"ה. הרי יסוד היסודות של האמונה היהודית של יציאת מצרים ומתן תורה שהקב"ה הוא לבדו מנהיג את הבריאה ואת הנהגתו לא מסר לשום דבר בעולם ובוודאי שלא ל'כוח המחשבה'.

עד כדי כך הגיעו יהודים לשפל רוחני שתלמידה של 'כוח המחשבה' המגוייר' נהגה על פי שיטות אלו ובראש השנה היא לא התפללה, בטענה שאין לה צורך להתפלל בראש השנה כי אפשר לפעול ע"י 'כוח המחשבה', [רח"ל].

אמונה ללא תורה ומצוות היא הראיה ששיטה זו כפירה

בשיעורים של 'כוח המחשבה' המגוייר' מושמעים הדברים באופן מודגש שלא משנה באיזה מצב אתה נמצא, אפילו אתה רשע - תאמין בשיטה זו ותפעל ישועות. הרי ממבחן התוצאה רואים אנו בעליל, שאין זה אמונה בקב"ה אלא אמונה באליל שהוא 'כוח המחשבה'. לשפל נוסף ירדו מגיירי השיטה שהם מחשיבים את עבודת 'כוח המחשבה' לאמונה בקב"ה, כפי

שטען עובדי עבודה זרה הקדמונים שבעת שעבדו עבודה זרה הם אמרו וסברו שהם עובדים את השי"ת.

הקב"ה פועל ישועות ולא האדם

לסיכום: אמונה זו המשכה באופן שהאדם מאמין שהקב"ה פועל את הישועה ובידו הכל, ואין ביד האדם כוח כלל, אלא להתפלל אליו ולבקש מהשי"ת שיעזור לו. לעומת זאת שיטת 'כוח המחשבה' שלאדם עצמו יש כוח לפעול בבריאה לפעול ישועות, לכן גם שהאדם אומר בענווה יתרה שהקב"ה נתן לו את הכוח זה ומעוניין שהאדם יהיה שותף שלו לשנות סדרי בראשית - עדיין 'כוח המחשבה' נחשב כעבודה זרה, כשם שטענו עובדי עבודה זרה שטענו כי הקב"ה ברא את השמש ונתן כוח בשמש לפעול ישועות עלי אדמות.

אמונה זו המשכה

כעת נעתיק את דברי הספרים הקדושים, תלמידי הבעש"ט שביארו שאמונה זו המשכה - ונבאר את כוונתם.

שפתי צדיקים בראשית פרשת נח ר' מנחם מנדל מרימינוב

"בפסוק ויבא נח אל התיבה מפני מי המבול [ז, ז]. ופרש"י ז"ל נח מקטני אמנה היה מאמין ואינו מאמין שיבא המבול עד שבא המים ודחפהו לתוך התיבה ע"כ. ויש להקשות קושיה עצומה איך שייך לומר על נח שהיה מקטני אמנה והכתוב מעיד עליו שהיה צדיק תמים. ושמעתי בשם הרב הקדוש מורינו יחיאל מיכל מזלאטשוב ז"ל וז"ל כבר ידוע כי אמונה הוא מלשון המשכה כמו שכתוב ויהי אומן את הדסה (אסתר ב, ז), ובאמת הוא כך שמי שמאמין באמונה שלימה שהבורא ית"ש הוא כל יכול ואין מעצור לד' מהושיע, אז על ידי אותו האמונה יכול להשיג ולהמשיך לעצמו מהשי"ת כל מבוקשו לטובה כמו שפרש"י ז"ל (שמות יד, טו מכילתא על שמות טו, א) לא נגאלו ישראל ממצרים אלא בשכר אמונה שנאמר (שמות ד, לא) ויאמן העם, היינו שעל ידי האמונה המשיכו על עצמם את הגאולה ובודאי נח איש צדיק מיד כשאמר לו הקדוש ברוך הוא שיביא את המבול

היה מאמין מאד בלי שום ספק שבודאי כן יהיה אך היה מתיירא להתמיד את האמונה הזאת ולהחזיקה בלבו תמיד בכל עת כי היה מתיירא שמא על ידי אמונתו ימשיך ויקרב שיבא המבול תיכף, ולכך הקטין אמונתו עד שראה המים באים אז החזיק באמונתו ונכנס לתיבה כי ראה כי כלתה עליהם הרעה מאת המלך מלכו של עולם. וזה שפרש"י נח מקטני אמנה היה ר"ל שהקטין אמונתו. מאמין ר"ל אמת שהיה מאמין גדול כשאמר לו הקדוש ברוך הוא. אבל אינו מאמין באמונה שלימה עד שדחפהו המים וראה שהגיע עת בא דברו אז החזיק באמונתו הראשונה בתמידות עכ"ל הצדיק ז"ל.

האמור מדבריו, שאדם המאמין בקב"ה שהוא כל יכול, בזכות אמונה זו היהודי יכול להשיג מבוקשו בדומה לבני ישראל בעת יציאתם ממצרים, שעדיין לא הייתה להם זכות להנצל, בכל זאת בזכות האמונה השי"ת גאלם.

בירור כחוט השערה בין אמונה לבין 'כוח המחשבה'

הטועים אחר 'כוח המחשבה', באו וטענו כי בספרי החסידות הנ"ל נתבאר שאמונה זה המשכה, והאדם במחשבתו יכול למשוך דברים אליו, ומביאים ראייה לשיטתם שה' נתן למחשבה כוח לפעול בבריאה. אך האמת ברורה כשמש בצהרים שניטית ליבם להתיר את השרץ של 'כוח המחשבה' הטתה אותם להבין באופן שגוי את דברי הספרים הקדושים.

והביאור הוא:

יסוד האמונה שהכל נמצא בידי הקב"ה, ואין לאדם כוח כלל בכל הדברים שהם גזירת שמים, אלא לבוא לפניו יתברך בתשובה, צדקה, רחמים, תחנונים, באמונה תמימה ובביטחון ברחמי ה', ובאלו ראוי האדם לזכות לישועה מאת הבורא יתברך.

לעומת זאת, לדעת הכופרים האדם הוא שותף לקב"ה בבריאה, ובמחשבת האדם ניתן כוח להניע דברים בעולם המעשה ביכולת אין סופית, כחוק טבע ומתנת שמים שניתנה לאדם. עפרא לפומייהו. לכן מובן לכל שבזמן שהאדם מייחס כוחות אלו לעצמו הרי הוא מאליל את 'כוח המחשבה' וכופר בעיקרי האמונה: "שהבורא יתברך שמו...הוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל

המעשים", וגם מכחיש את הנהגת שכר ועונש: ב"גומל טוב לשומרי מצוותיו ומעניש לעוברי מצוותיו". [עפ"ל]

לכן מה שנמצא בספרי החסידות שע"י אמונה בהשי"ת יש כוח למשוך השפעות, הכוונה שזו אמונה באמצעות עבודת התפילה - להתרצות לבורא יתברך שבזכות תפילה היוצאת מעמקי הלב, אמונה, קיווי וביטחון היהודי יזכה לישועה - כבן הסמוך על שולחן אביו, כעבד ליד אדונו וכאישה התלוייה בבעלה המעוררים חמלה ואהבה אליהם לתת להם את מבוקשם, כפי שהיה בעת קריעת ים סוף שנבקע להם הים בזכות האמונה שהאמינו בבורא.

זו היא כוונת המגיד מזלאטשוב שאמונה זה המשכה, "שמי שמאמין באמונה שלימה שהבורא ית"ש הוא כל יכול ואין מעצור לד' מהושיע, אז על ידי אותו האמונה יכול להשיג ולהמשיך לעצמו מהשי"ת כל מבוקשו לטובה" - כוונתו שבזכות מצוות אמונה זו הקב"ה יתמלא רחמים ואהבה כאב, אדון ובעל נאמן להושיע את בניו, עבדיו ורעייתו - כנסת ישראל המיחלים לחסדו.

דומה הדבר למצוות צדקה שאיתא בחז"ל: "צדקה תציל ממות" - בזכות מצוות צדקה ניצולים ממיתה. וזאת מדוע? כי הקב"ה נוהג מידה כנגד מידה, כשם שהאדם מרחם על הבריות ונותן צדקה כך הוא מעורר רחמי שמים לרחם עליו להציל אותו ממיתה. באותה דרך פועלת מצוות האמונה - בזכות שאדם מאמין בבורא יתברך, בוטח בו, מקווה לישועתו ומתפלל הרי הוא מעורר רחמי שמים וזוכה להנהגת ייחודית של "רצון יראיו יעשה" וראוי הוא לזכות לישועה.

ובזה מביא ראיה מהמדרש שבעת קריעת ים סוף בני ישראל זכו לקריעת ים סוף ולגאולה בשכר האמונה בבורא: "ויאמן העם, היינו שעל ידי האמונה המשיכו על עצמם את הגאולה".

אומנם, ברור כשמש, שהקב"ה הוא נותן הישועה ואין האדם במחשבתו מביא את הישועה על עצמו. ויסוד האמונה, הוא להאמין שהקב"ה כל יכול, ואין מעצור מהשם להושיע, אך ח"ו והס מלהזכיר שאדם יחשוב במחשבתו את מבוקשו לדבר מסויים ב'מחשבה תת הכרתית' חזקה, עמוקה ופנימית

שתמשוך על עצמו את הישועה...אלא עבודת האדם לחזק את ליבו באמונה עמוקה בגדלות הבורא יתברך שאין מעצור לה' מלהושיע, ושהקב"ה הוא כל יכול, הוא אביו, אדונו ובו ראוי לדבוק. אדם המאמין באמת בפנימיות הלב, באמונה פשוטה ותמימה בהשי"ת, מקווה לישועה, בוטח ומתפלל, זכות המצווה שהאמין בקב"ה היא סיבה שהקב"ה יתייחס אליו ויתרצה למלא מבוקשו.

ביתר ביאור

רבים מתקשים במאמר זה, להבחין בין אמונה בקב"ה שנחשבת לאמונה, לבין אמונה ב'כוח המחשבה' שנחשבת לכפירה.

אך עד כמה שמתבוננים בדברי המגיד מזלאטשוב שאמונה זו המשכה - כוונתו שבאמונתו בבורא יתברך הוא ממשיך השפעות ממקור חסדי הבורא יתברך, אך ח"ו לומר שלאדם יש שותפות בבריאה ושהאדם במחשבתו מניע דברים בעולם המעשה, אלא ע"י האמונה - הקב"ה מביא לאדם ישועה.

כמו כן, לא נאמר בדברי ה'אוהב ישראל', שוודאי כך יהיה הדבר, והס מלהזכיר שאמונה זו הופכת לחוק טבע לכל אחד שיתאמן להשתמש במקצועיות בכוח זה להפעיל אותו כרצונו, אלא רק אמונה אמיתית של לב נשבר יש בה יכולת להמשיך ישועה אליו, מפני שאמונה מהווה פנייה לקב"ה כעני העומד בפתח, כבן המתרצה לאביו, כאישה נכנעת בפני בעלה, כן האדם מכיר במעמדו לפני השי"ת ומאמין שבקב"ה נמצאות כל השפעות והוא כל יכול, וכרחם אב על בנים הקב"ה יביא לבניו, לעבדיו לכנסת ישראל ישועה.

עמידה זו של אמונה והתבטלות בפני מלך המלכים איננה הופכת את האדם לבעל יכולת יצירתית אין סופית לשלוט על מערכות שמים ולמשוך ישועות, כי האדם העומד כעני בשער הזוכה למתנת חינוך בגלל רחמי שמים אינו זוכה בכך לכוחות על טבעיים ליצור מציאות מעבר למה שניתן לו.

כמו כן אין הכוונה בדברי המגיד מזלאטשוב שאדם יפעיל את 'כוח המחשבה' וישדר אותו לחלל העולם להשפיע על נסיבות החיים, או ישנן משפט חיזוק שלושים יום פעמים ביום כדי שתתעצם מחשבתו ותמגנט את

מבוקשו, שהרי אמונה יהודית איננה קשורה ל'מחשבה מעצימה' או ל'מחשבה תת הכרתית', אלא אמונה היא עבודת ה' נשגבה של קיווי, ביטחון, התבטלות ודבקות שאדם מכיר את מעמדו ומחויבותו ומתפלל לקב"ה ומשליך עליו את יהבו, ולכן ראוי הוא להענות – כי הקב"ה מעוניין בקרבה זו ומשפיע חסד לכל אשר יקראוהו באמת.

העמידה בפני הקב"ה בעבודת האמונה מתממשת לעיתים ע"י תפילה, ולפעמים אף ללא מילים כשהוא עומד וניצב בפני המלך כבן ברית. אחר שנכרתה ברית בין הקב"ה לישראל בהר סיני ובערבות מואב כל אחד מהצדדים חייב לממש את חלקו בברית. וברית איננה חד צדדית. מתנאי הברית שהיהודי יקבל עליו עול מלכות שמים ועול תרי"ג מצוות, לאחר מכן יתחייב לעשות כפי יכולתו בעבודת ה' ובלימוד תורה, מנגד עומד הקב"ה ומממש את חלקו בברית ונותן ליהודי בנים, חיים, מזון, שמירה, רפואה ועוד, כך שכל צד מתמקד בחלקו בשמירת הברית. לאדם ניתנה המצווה – 'ובחרת בחיים' במימוש הבחירה בראת השמים בלבד, והקב"ה אחראי על המציאות הפיזית והרוחנית לעשות את המעשים ולפעול ישועות.

לכן יהודי שמממש את חלקו בברית, כל אחד לפי מה שהוא ואיננו פורק עול ח"ו, ראוי להאמין בה' באמונה שלימה ולקבל שכר עליה אם יתבונן בגדלות הבורא יתברך שהוציא אותו ממצרים להיות לו לעבד עולם, אם יפנים בליבו את אבינו מלכנו שנתן לנו את התורה, ואם יכיר בקב"ה שהשכין את שכינתו בתוכנו לדבוק בו בקדושה ובטהרה. יהודי שמתחזק באמונה זו ומאמין שהקב"ה כל יכול, ואין מי שיאמר לו בעליונים ובתחתונים מה יעשה ומה יפעל. הרי לאמונה נשגבה זו הקב"ה מייחל והוא עתיד לעזור לו ולהשפיע עליו ישועה.

הארכתי באיכות האמונה משום שהטועים המנפנים בדגל האמונה מצטמצמים לאמונת הגויים הרואה בקב"ה את הבורא המהווה את הבריאה ובידו כל דבר, ותו לא. אמונה גויית היא חלקית בלבד היות ואין להם שייכות ליציאת מצרים, למתן תורה ולהשראת השכינה. אמונת ישראל היא להכיר בקב"ה כאדון המשגיח השגחת פרטית מכוח שכר ועונש לעבדיו מכוח יציאת מצרים, להאמין בייחוד ה' והנהגתו הפועלת מכוח התורה שירדה

בהר סיני, ולחוש בשכינה בישראל בהארת פנים או בהסתר פנים לפי קדושת היהודי או טומאתו (ח"ו).

הערה:

חייבים להעיר שגם אחר עבודת האמונה האמתית לא ניתן להעלות על הדעת שהקב"ה משועבד לנו, ככל שנהיה בנים טובים, עבדים נכנעים, או רעיה ממושמעת לבעלה עדיין ביד הקב"ה לקבוע על פי דין שמים - האם ליתן לאדם אם לאו, והיות והאמונה דומה לתפילה שאדם פונה להשי"ת והקב"ה שומע תפילתו ומגשימה לפי חשבון שמים, כן אדם המאמין בהשי"ת - הקב"ה ישלח לו ישועה כפי אמונתו אם אכן יתרצה ה'.

עזות וחוצפה לומר שניתן לאדם כוח לפעול ישועה

משל למה הדבר דומה, לעני שיש לו פתח פתוח אצל העשיר, וכל עת שהוא צריך למעות העשיר נותן לו, האם יעלה על הדעת, שהעני יאמר: 'אני עשיר גדול, יש לי אוצרות מלאים כסף וזהב, כל זמן שאני צריך זהב אני יכול לקבלו', ודאי שיאמר לו: 'שוטה וחסר דעת, הרי אין לך כלום, אלא העשיר מרחם עליך ונותן לך, אדרבא אם העשיר ישמע שאתה מתיהר בעשירות, יאמר לך: 'אתה חושב שאתה בעה"ב, אני אראה לך מי הבעה"ב האמיתי'...

המשל דומה להפליא לנמשל. כל הדברים שבבריאה נמצאים ביד הקב"ה והוא נתן לנו את האפשרות להתחנן ע"י תפילה, או ע"י אמונה כדי שיוכל להשפיע עלינו מטובו, שכן תכלית הטוב להיטיב. לכן הטענה שיש לאדם 'כוח המחשבה' ככוח עצמי להביא על עצמו כל דבר שהוא רוצה היא עזות מצח! אדרבא עיקר האמונה בקב"ה היינו שהאדם יודע: "שלך ה' הגדולה והגבורה", ומכיוון שהוא מאמין באמונה שלמה שהכל ביד השי"ת - בשכר זה הקב"ה יעזור לו. אך אם חושב האדם שבידו הכל, שהוא נעשה שותף בבריאה וכל מה שרוצה הוא יכול להביא במחשבתו - הרי שאיננו מאמין אלא כופר, מכיוון שהוא נותן ל'כוח המחשבה' יכולת אלילית כדוגמת הבורא להשפיע ישועות ואין הוא מכיר שהכל שייך הקב"ה.

סיכום הדברים

רבותנו שאמרו: 'אמונה טהורה היא המשכה' - כוונתם שיהודי בן ברית המתעלה על עצמו בעבודת ה' ומאמין בהתבטלות גמורה שביד הקב"ה הכל והוא פועל את הישועה, הרי אמונה זו היא מדרכי התחינה והביטחון בבורא יתברך, ולכן היא הסיבה שהקב"ה יתרצה למלא בקשותיו, וכפי שהקב"ה שומע תפילת כל פה, כך הקב"ה משפיע חסד למי שמאמין בו באמונה שלימה, אך מכאן אין לבוא למסקנה אחרת ח"ו ולומר שניתן לאדם 'כוח מחשבה' לפעול בבריאה, לשנות מציאות ולמשוך ישועות, אלא הכל בידי שמים והוא לבדו פועל ישועות.

פרק יא

תרוצים משובשים

קושיות על 'כוח המחשבה'

'כוח המחשבה המגוייר' מביא סדרה של קושיות המופנות כנגדו ונמנה את חלקן: (1) אם 'כוח המחשבה' נכון כיצד שבעה עשר אנשים ידועים שהשתמשו ב'כוח המחשבה' מתו מיתות משונות וכל מה שחשבו נעשה להם ההיפך מזה? [הערת הכותב: סוף מר זה נגרם להם בגלל שכנראה השתמשו בכוחות הקליפה והסטרא אחרא. כמו כן ל'כוח המחשבה' אין כל לפעול כלל, לכן לא פעלו את מה מבוקשם] (2) כיצד עבודת התפילה מסתדרת עם עבודתו השינון, הרי אדם פועל ע"י שיטת השינון א"כ מדוע צריך להתפלל, הרי אפשר לשנן רק באופן חיובי ואסור להזכיר ביטוי שלילי, וכיצד יפרוק האדם את מטען הרגש שהלוחץ על ליבו?

תרוצים משובשים

קושיות אלו באות לידי תרוץ ע"י 'כוח המחשבה המגוייר' בחידושים משובשים. היות והקב"ה ברא באדם את 'כוח המחשבה' האדם צריך להתנהג ב"ענווה" כלפי הקב"ה, ובאופן זה יוכל להפעיל כיאות את 'כוח המחשבה', אך בעת שהוא מתמלא בתחושת גאווה וחושב שהוא מסתדר לבד, אז הקב"ה מהפך עליו את כל המחשבות לרעות וסופם המר של 17 האנשים יוכיח זאת. אם כן כיצד מראה האדם לקב"ה שהוא לא יכול להסתדר לבד והוא באמת צריך את הקב"ה? התשובה היא שהוא יפנה חמש דקות ביום ויכתוב בקודים ברמזים את הצרות שלו [היות שלפי שיטה זו אסור לומר את הצרות גם לקב"ה ואסור להתפלל בצורה שלילית [ח"ו], היות שלפי דברי הכופרים, מחשבות רעות של האנשים יוצרות רע בעולם, לכן אסור לאדם לומר "אין לי כסף" וכדומה מפני שע"י אמירתו הוא מייצר מציאות שלא יהיה לו כסף, לכן עליו לכתוב את הדברים בקודים,

במילה אחת ובקיצור שיבין את הרמז] באותם חמש דקות הוא משתף את הקב"ה כשותף שמשתפים איתו את הבעיות, וזו הבנתו בכוונת הגמ' בברכות: כל המשתף שם שמים בצערו. [עפרא לפומא] אחר טקס השיתוף שהוא מראה לקב"ה "אני צריך אותך" הוא יכול להתחיל ולשנן ולפעול ישועה ע"י 'כוח המחשבה'.

סיכום שיטתם: 'כוח המחשבה' עם גאווה איננו עובד ויוצר מהלך הפוך של הרס עצמי ורק "ענווה" מכשירה את הדרך להפעלה יעילה. עבודת השיתוף היא עבודת התפילה [ח"ו], ועבודת השינון היא עבודת האמונה [ח"ו], ולכן יש מקום לתפילה כביטוי לעבודת ה"ענווה" וגם כפורקן רגשי בשיתוף הקב"ה בצרכי האדם. עד כאן תוכן דבריו המשובשים שהם הבל ורעות רוח.

"ענווה" האומרת לקב"ה לא להפריע

ל'כוח המחשבה' אין כוח לפעול כלל כי הקב"ה לא עשה הנהגה, או חוק טבע שהאדם ינהיג את הבריאה בכוח מחשבתו, גם אדם האומר ב"ענווה" שהקב"ה נתן לו את הכוח זה עדיין הוא כופר בעיקר הראשון: שהקב"ה "עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", לפיכך ה"ענווה" והסיסמאות אינן מכשירות את השיטה והיא נשארה כפרנית אולם בשנוי צורה.

הכופרים הרוצים להכשיר כל דבר טוענים שהקב"ה עשה חוק טבע שהאדם בכוח מחשבתו פועל בבריאה כרצונו, ובכל רגע הוא יכול להפסיק את 'כוח המחשבה' שלא יפעל, לכן הם אומרים שאדם צריך להכיר שהקב"ה ברא כוח זה וכך בזכות עבודת ה"ענווה" הקב"ה לא יפריע לו לפעול כרצונו, ואילו לאדם שאין לו "ענווה" ומראה לקב"ה שהוא מסתדר לבד ואינו צריך אותו ח"ו, אז הקב"ה מפריע לו והופך עליו את מחשבותיו לרעה.

כל זה שיבוש בתוך שיבוש, מפני שהם סוברים ש'כוח המחשבה' יכול להשפיע על הנהגות של מעלה, [ח"ו] ואדם יכול לשנות את כל הבריאה לטובתו, אלא שצריך שהקב"ה לא יפריע לו, לכן הם מכניסים את מידת ה"ענווה" כדי שלא יהיה לו הפרעות מהקב"ה. [ח"ו] אך האמת היא, של'כוח המחשבה' אין כוח לפעול כלל, או ח"ו להנהיג הנהגות של מעלה, ולא תועיל השתמשות במידת ה"ענווה" להכשיר את השרץ.

ערבוב קטלני

בנוסף לשיבוש הגדול של עצם שיטת 'כוח המחשבה', ולגילוי פנים במאמרי חז"ל, רח"ל, קיים שיבוש נוסף המטעה מאוד את ציבור השומעים וכן את הרבנים שטעו בתחלה והסכימו לשיעוריו.

בתחלה מבאר 'כוח המחשבה המגוייר' בכמה שיעורים באריכות את המושג של אמונה 'תת הכרתית', מחשבה החוזרת על עצמה זמן רב עד שנכנסת ל'תת ההכרה' ונעשית בלתי רצונית, מחשבה זו יש לה כוח לפועל בבריאה. הדרך להכניס מחשבה זו היא ע"י משפטי שינון שמשננים שלושים יום. לאחר מכן הוא מביא הרבה מאמרי חז"ל על כוח האמונה והביטחון שעבודת השינון היא עבודת הביטחון. מי ששומע את השיעור אינו מבין עדיין את כוונתו באמונה 'תת הכרתית' כי באמצע הוא שומע מאמרי חז"ל וספרי חסידות בגודל מעלת הביטחון, השומע מתלהב ביותר וחושב שאדם זה מעביר דרשות באמונה וביטחון, ואכן מאמרי חז"ל באמונה וביטחון נכונים, אך מי אמר ששיטת השינון 'כוח המחשבה' שכולה כפירה, נחשבת אמונה וביטחון? כמו כן הוא מבאר את המושג של פורקן רגשי כעבודת התפילה, ואח"כ מביא מאמרי חז"ל בגודל מעלת התפילה, נכון הדבר שתפילה כוחה גדול, אך מי אמר שעבודת הפורקן היא עבודת התפילה? וכן על זו הדרך טועים רבים בשיעוריו מחמת מאמרי חז"ל אלו. לכן הערבוב שהביא 'כוח המחשבה המגוייר' את דברי הכופרים יחד עם דברי הספרים הקדושים הוא ערבוב קטלני.

פרק יב

מטרות חומריות ולא רוחניות

המרה של התמודדות רוחנית להתמודדות גשמית

'כוח המחשבה המגוייר' נותן עצות כיצד אדם יצליח לפעול דברים נגד רצונו כדי להפוך אותו לאדם עם הצלחות, רעיון זה מופיע ברמות רוחניות בדברי חז"ל כיצד יהודי עובד על עצמו עם שליטה של מוח על הלב. כדי שאדם יהיה לו כוח לעשות דבר מה נגד רצונו, הוא צריך להתבונן ביסוד ההתגברות של המוח על הלב שבזה תלויה הצלחתו ואושרו בחיים, ואילו בכישלון של אי התגברות האדם הופך לאישיות לא מוצלחת ולא מאושרת, לכן חשבון זה נותן לאדם המתמודד את כוחות ההתגברות להתמודד בחיים. עצות אלו כתובות בחז"ל לעניינים רוחניים כגון להתחזק בתורה ובמצוות, ולהתבונן בהצלחה האמתית של חיי העולם הבא מול הנאה רגעית של חיי העולם הזה. כפי שכתוב במשנה באבות: "הוי מחשב הפסד מצווה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה", היות שמטרת החיים של יהודי היא לעבוד את השי"ת וההצלחה היא הדבקות בו וקיום מצוות, ואילו הכישלון הוא ח"ו לעבור על רצונו יתברך.

לשיטת 'כוח המחשבה' היעוד האמתי הוא הצלחה פיזית הקשורה לעונג חומרי

ואילו בשיעורים מוצגים הדברים ברמה החומרנית לשיטת הכופרים שהיעוד האמתי בעולם הוא הצלחות פיזיות הקשורות עם עונג חומרי, ואילו הכישלונות קשורות עם הכאב הפיזי, ואחר שאדם מבין את יסוד א' שאושר האדם בחייו תלוי באדם עצמו כפי מידת הפעלת כוח הרצון, וכן מאידך גיסא כישלונותיו תלויות בו, לכן כשיעשה חשבון נפש של בהירות מול ניגוד, הוא יבוא להכרה של כדאיות המטרה שתיתן לו את הכוחות להגיע אל האושר המיוחל.

הרס רוחני בהנעת אדם להשקיע את כוחות התגברות שלו בהבלי העולם הזה

חשיבה זו היא דרך גויית שלילית המאמינה שכל מטרת האדם היא להגיע לאושר חומרני, ובעבור נזיד עדשים זה הוא עובד כל ימי חייו, וכי הדרך אל האושר תלויה ביד האדם. 'כוח המחשבה המגוייר' לוקח את עבודת האדם הרוחנית והתגברות על היצר ועל המידות הרעות וממיר אותם למנעמי העולם הזה, ומסיט אותם מהיעד היהודי שמטרתו התגברות כדי להגיע לשלמות בעבודת הבורא. ברור שהכנסת מגמות אלו היא הרס רוחני המניע אדם להשקיע את כל כוחות התגברות שלו להבלי העולם הזה ולא להשקיע אותם לתורה ולמצוות. חז"ל אומרים שאדם ילך לישון בזמן כדי שיקום לעבודת המלך, ואילו 'כוח המחשבה המגוייר' מנצל את זה כדי שיקום לעשות התעמלות ופעילות גופנית בזמן.

פתוח גאוה של העצמה אישית

עוד בעניין זה. בדרך התורה גם שצריך להשתמש במידת הגאוה, זה לפני המצווה, לפני שאדם עושה מצווה הוא צריך לדעת את החשיבות שיש בזה שהוא עושה מצווה, אך לאחר קיום המצווה האדם חש ענווה ויודע שרק הקב"ה נתן לו את הכוח לעשות את המצווה. ואילו כאן בתרגילים האלו האדם מפתח גאוה של העצמה אישית, מעורר את "הענק שבו" וחש תחושת עוצמה של בעל היכולת.

ראיה שאיננה ראיה

'כוח המחשבה המגוייר' מביא "מחקר" על ספורטאי ששבר שיא עולמי בריצה, ואחר שהוא הצליח למדו עוד אחרים מהישגיו והחלו גם הם לרוץ מהר כמותו, ממעשה זה הוא מביא הוכחה לשיטתו שיש כוח ל'תת-ההכרה' לייצר אמונה מעצימה המסוגלת לפעול על דברים במציאות. ראיה זו היא שטות. בעניין ריצה קיימת מוסכמה שאדם לא יכול לרוץ מרחק מסוים בזמן קצוב, וכיון שמוסכמה זו קיימת במוחם של בני אדם הם אינם מחפשים לרוץ יותר מהר, אולם לאחר שאיש אחד שבר את השיא הקיים, המוסכמה הופרכה והאצן גילה לכולם שאפשר לרוץ יותר מהר, הצלחה זו נתנה לשאר

בני אדם את האתגר לקנא בו ולנסות אף הם להצליח ואכן הם מימשו זאת, לכן מהלך זה איננו מהווה ראיה לכוח מסוים שיש ב'תת ההכרה' לפעול במציאות כדברי 'כוח המחשבה המגוייר'.

פרק יג

כוחות אנרגטיים

עין הרע ככוח היוצר קטרוג ולא הפעלה

אמנם מצאנו כוחות שפועלים בבריאה, והחזו"א ביאר את הענין של כוח עין הרע הפועל ע"י מחשבתו של אדם ויכול להניע דברים נסתרים - לא במשמעות המחשבתית של 'כוח המחשבה המגוייר', אלא שבכוח מחשבת האדם לעורר דינים ולהעמיד את השני לדין שמים מחודש, לדון אותו במידת הדין ולא במידת הרחמים, אבל אין כוונתו ח"ו שהמחשבה של האדם יש לה כוח מסויים לפעול ישירות. [ונאריך בזה בהמשך בביאור דברי החזו"א]

כוחות אנרגטיים אסורים

אם נניח שאכן יש קשר בין אדם למציאות דרך כוחות נסתרים כגון אנרגיות רוחניות ללא יכולת לאמת אותם בכללי המדע המקובל, עדיין אסור לנו להשתמש בכוחות הללו משום דרכי האמורי או משום כישוף, כמו שנתבאר בשם הרב אלישיב פסקי דין - ירושלים דיני ממונות ובירורי יוחסין י עמוד שמ.

"לאור בקשת בית הדין לברר את נושא הרפואות האלטרנטיביות והיתר השימוש בהם על פי ההלכה, הנני להשיבו לאחר מו"מ קמיה דמו"ר מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א והבאת הדברים בכתב לפניו. ואלו הם הדברים אשר עלו בידי:

אין היתר להשתמש ברפואות אלטרנטיביות שמקורם בדעות עובדי עבודה זרה ויסודם בפעולת כוחות לא טבעיים - אלא אם כן אפשר להוכיח שהוא עובד בדרך "הטבע" בדרכי הבירור, ולא סגי בכך שהעוסקים ברפואות אלו מאמינים שהוא "טבע". ויש לחוש בזה משום קוסם קסמים מעונן

ומנחש, או משום דרכי האמורי. וקל וחומר אם לא השמיטו מכלל הלימודים את חלק הע"ז שבדבר, שיש בזה איסורי ע"ז. ע"כ."

לעומת זאת, כוחות הנעלמים מעינינו כגון גלי רדיו הם מותרים, שכן בסוף יצירתם רואים את התוצאה הישירה בחושינו כששומעים את הקול, לכן רשאים אנו להשתמש בהם. מעבר לכוחות הטבע נאסר לנו להתעסק עם כוחות אנרגטיים בלתי נראים שאין להם ממשות בעולם הפיזי של חמשת חושינו. מגמת המחקרים המובאים ע"י 'כוח המחשבה המגוייר' היא לכפור בהשגחה פרטית, ולהסביר את כל הדברים המסתובבים בעולם שנעלמים מהשכל האנושי כביכול שהם תולדה של כוחות רוחניים במעטה מדעי, לכן דברים אלו אינם ראויים לעלות על שולחן מלכים ואסור להשמיע אותם בפני יהודים חרדים.

'כוח המחשבה' איננו יכול לקבל הכשר

השי"ת אכן כונן כוחות טבעיים עבורנו שנתפסים בחושים ובשכל ובהם אנו רשאים להשתמש בלבד, אך כל אותם כוחות על-טבעיים שמעבר לטבע ומנהגו של עולם אסורים הם לנו. "כוח המחשבה" גם אם היה לו באמת יכולת אמתית עדיין נאסר הוא עלינו, שהרי במהותו הוא כוח על-טבעי ואינו נכלל בחוקי טבע הבריאה.

'כוח המחשבה' אסור מדרכי האמורי ודרכי עבודה זרה

לא נאריך כעת במחלוקת הראשונים בדברים האסורים משום דרכי האמורי, רק נבאר בקצרה, שלכל השיטות 'כוח המחשבה' אסור בשימוש, ואף לאלו שיטענו להסביר ש'כוח המחשבה' יש בעניינו כוח סגולי, עדיין אסור הוא בשימוש.

דעת הרמב"ם [מורה נבוכים פרק ל"ז]. וז"ל: "ואמרו בפירוש כל דבר שיש בו משום רפואה אין בו משום דרכי האמורי, רוצים בזה שכל מה שיגזרהו העיון הטבעי מותר וזולתו אסור. כל מה שדומה לזה ממה שלא יגזרהו ההיקש הטבעי אסור לעשותו משום דרכי האמורי".

העולה מדברי הרמב"ם שכוח סגולי שאין לו הסבר על פי דרך הטבע - אסור להשתמש בו. והדבר ברור של'כוח המחשבה' אין לו הסבר על פי דרכי הטבע.

גם לדברי החולקים על הרמב"ם הסוברים שיש סגולות שמותר להשתמש בהן, אעפ"כ הם מתכוונים להתיר סגולה שפעולתה על פי הטבע, על אף שאין לנו הסבר כיצד היא פועלת, אך סגולה הפועלת על פי כוח רוחני מסוים - אסור להשתמש בה.

דעת הר"נ ועוד ראשונים, [דרשות הר"נ דרוש שנים עשר]: "והתשובה בזה, כי הדברים כולם פועלים בשני דרכים, אם פועל טבעי ואם בפועל סגולי, והפועל בסגולה גם הוא פועל בטבע, אלא שהפועל הטבעי יגזור השכל חיובו, והפועל הסגולי יקבל השכל אפשרותו, לא שיגזור חיובו... אבל מה שאסרה תורה משום דרכי האמורי ושנודע איסורי בגמ' הוא ממין אחר, והוא שאותם האומות בזמן הקדום, היו מדמין לעשות פעלים או דיבורים להשיג מהם תועלת. מצד הגעת רצון בעל כוח השמימי אליהם, וכל מה שיהיה מזה המין, הן שיהיה לו עיקר הן שיהיה פועל הבטלה, נאסר מפני שהוא מדרכי האמורי ודרכי עבודה זרה."

העולה מדברי הר"נ: שכוח סגולי הפועל מצד הסגולה עצמה, [הכוונה בדרך הטבע] דבר זה התירו על אף שאין הסבר כיצד פועלת הסגולה, אך כוח סגולי שפעולתו על פי כוח רוחני מסויים כפי שאומרים שלמחשבה יש כוח סגולי לפעול בבריאה, הרי מייחסים הם כוח שמימי למחשבה האנושית - דבר זה נאסר מדרכי האמורי ומדרכי עבודה זרה, ואין זה משנה אם אכן יש למחשבה כוח לפעול במציאות, או שהיא נעדרת יכולת לפעול מעבר לגוף האדם.

איזהו סגולות התירו חכמים?

בענייני סגולות יש הרבה להאריך, ועוד חזון למועד. נקצר ונאמר שקיימות מספר שיטות בראשונים, יש שאסרו את כל הסגולות והתירו רק את מה שעוזר נגד עין הרע, היות ועין הרע מקורה בדבר סגולי רוחני ללא הסבר, לכן אפשר להסירה ע"י סגולה. ויש ראשונים שהתירו את שאר הסגולות. אך לכו"ע הותרו רק סגולות שיש להן קבלה מהקדמונים, או מהראשונים

כנחשבו כמלאכים, אך אסור לנו ללמוד סגולה מהגויים כי בזה יש איסור משום דרכי האמורי.

גם אם אכן היה קיים כוח כזה אסור היה לנו להשתמש בו

'כוח המחשבה המגוייר' מתחיל לחדש יסוד כפרני שיש לאדם כוח להשפיע על הזולת ועל הסובבים אותו. דבריו הם כפירה בעיקר הראשון של הרמב"ם: "שהוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", כמו כן, הוא מראה שיש לאדם כוחות על טבעיים, כוחות שאינם מובנים בדרכי הטבע ביכול להשפיע על אדם אחר שנמצא במקום אחר. ידוע ומפורסם שגם אם אכן היה קיים כוח כזה, אסור היה לנו להשתמש בו כמו שנתבאר לעיל בשם הרב אלישיב בפסקי דין - ירושלים דיני ממונות ובירורי יוחסין י פס"ד בעמוד שלב: שכל כוח על טבעי שאיננו מוסבר בגדרי הידע העכשווי נאסר בשימוש. וכמו שבארנו לעיל דעת הראשונים בזה.

כוח על טבעי הפועל על אנשים אחרים

בנוסף יש להבחין בין המושג של תפיסה שאדם מכיר בערך עצמו שהוא כך, והוא משנה את התפיסה העצמית שלו באופן אחר. למשל אדם שחושב על עצמו שהוא שכחן ושוכח כל דבר, והוא משנה את התפיסה שלו על עצמו וקובע בליבו שהוא זכרן ובעל זיכרון. מהלך זה מותר בשופי ואין בו חשש איסור, היות והאדם מעודד את עצמו.

כמו כן אדם שחושב על חבירו שיש לו חסרון מסויים, ולכן יש לו תפיסה מוטעית לגבי השני שהוא אדם שלילי, הוא יכול לתקן את המצב ולשנות את התפיסה שלו כלפי השני ולחשוב שהשני אכן הוא אדם טוב ונחמד. גם זה מותר בשופי ואין בו חשש איסור היות שאדם משנה את התפיסה האישית שלו כלפי השני.

בנוסף לזה, ראובן חש ומרגיש שחבירו שמעון חושב עליו מחשבות שליליות, ולכן הוא מתנהג אליו בהתאם. במצב זה רשאי ראובן להתרצות לפני שמעון ולפייסו כדי ששמעון ישנה את דפוס החשיבה שלו כלפיו ויסתכל עליו באופן חיובי. גם זה מותר בשופי ואין בו חשש איסור, היות ששמעון מעצמו שינה את התיחסותו לראובן לאחר שהתפייס.

לעומת זאת, בשיעורי 'כוח המחשבה המגוייר' הוא מביא יסוד מחודש השונה מהתייחסות עצמית לשינוי תפיסה, ומלמד שיש כוח באדם לשנות דברים במציאות החיצונית ולא רק בפסיכולוגית האישית, כי באמונת 'כוח המחשבה המגוייר' באדם מצוי כוח על-טבעי הפועל על אנשים אחרים שיחשבו אחרת עליו, כוח המסובב את נסיבות החיים שבעולם לטובתו ולהשפיע על הסביבה. חשיבה זו - אסורה, היות והיא כפירה ביסודות הדת כמבואר באריכות.

פרק יד

הודיה לה' מדברי הקדושת לוי

האדם מדמיין לעצמו שכאילו השפע נמצא כבר אצלו במציאות

שינון מתמיד של משפטי בקשה כאמצעי להורדת שפע מן השמים נעזר בדמיון מודרך בו האדם מדמיין לעצמו שכאילו השפע נמצא כבר אצלו במציאות, ואז לשיטתם 'כוח המחשבה' מתעצם מתחושת הישועה ומצליח לשדר ביעילות להפעיל בקשות, או למגנט אליו בהצלחה דברים להורדת שפע. כדי לטהר את טכניקת הדמיון כביכול הישועה כבר התממשה הביא 'כוח המחשבה המגוייר' את דברי הקדושת לוי שעם ישראל ודוד המלך הודו לקב"ה על הישועה עוד לפני שהיא נעשתה, היות שהם בטחו בקב"ה בביטחון גמור, ומכאן הראיה שעבודת הביטחון מאפשרת הודיה על העתיד כאילו היא כבר נעשתה בפועל.

אמירת ה' היא מציאות אמיתית שתתקיים בוודאות

"ראיה" זו איננה ראיה. הדמיה על ישועה שמתגשמת מכוח ביטחון ב'כוח המחשבה' היא טעות ביסודה ואין ללמוד מדברי הקדושת לוי, משום שביציאת מצרים הבטיח הקב"ה לעם ישראל שיעשה להם נס, הרי אמירתו לגביהם היא מציאות אמיתית שתתקיים בוודאות. בני ישראל בגודל אמונתם האמינו בקב"ה באמת בפנימיות הלב, עד כדי כך שנחשון בן עמינדב קפץ לים בביטחון גמור בדברי הקב"ה, ועל אמונה במדרגה זו שיבח הקב"ה את ישראל ואמר "כדאי היא האמונה שהאמינו בי שאקרע להם את הים", ולכן בני ישראל הודו על הישועה עוד לפני שנעשית. ואם נעבור אל הצד השני של המתרס נראה שלעומת הביטחון האמיתי בקב"ה בכבודו ובעצמו, אדם המשנן ומדמיין ישועה איננו בוטח בקב"ה כלל וכלל, אלא הוא שם את מבטחו לא בה' [ח"ו] אלא בשיטת השינון של 'כוח המחשבה' שתפעל בשמים ותמגנט אליו את בקשתו.

לכל אדם אין הבטחה שהקב"ה יעשה לו נס בוודאות גמורה

יוצאי מצרים ודוד המלך היה ראויים לבטוח בהבטחה האלוקית שקיבלו, שהיא מציאות של ממש כי ה' אמת ואמירתו אמת, אך כל אדם אינו במדרגה גבוהה של יוצאי מצרים ודוד המלך, ואין לו הבטחה שהקב"ה יעשה לו נס בוודאות גמורה, אם כן כיצד הוא יכול להודות על דבר שאולי לא ייתקיים? הרי הקב"ה איננו משועבד לביטחון של כל אחד ואחד לתת לכל אחד את משאלות ליבו, כדברי החזו"א בספרו אמונה וביטחון "שכל שלא נתברר בנבואה גורל העתיד אין העתיד מוכרע". לכן אין שום ענין להודות על הישועה עוד לפני שהתגשמה. מסקנת הדברים היא שדמיון מודרך של 'כוח המחשבה' שהישועה קיימת בהווה הוא דמיון שווא, איננו אמונה כלל, נעדר כל משמעות של הודיה אמיתית, ונחשב לתרגיל הזוי של העצמת 'כוח המחשבה' מהשפה ולחוץ ותו לא.

הודיה על ישועה קיימת ולא עתידית

לא הוזכר בדברי חז"ל בשום מקום הודיה על ישועה העומדת להיות, אלא חובת כל אדם לנהוג כדברי המשנה [ברכות פרק ט' דף נד, א]: "מודה על שעבר וצועק על לעתיד לבוא" – הודיה לה' היא על ישועה קיימת ולא עתידית. הקב"ה אינו חייב כלל למלא את משאלות הלב של כל אחד ולתת ישועה בגלל שהוא רוצה בה ומתעצם בבקשתו, לכן אין משמעות להודות על הישועה שלא הגיעה, ולא עוד שהודיה זו נחשבת כחוצפה כלפי מעלה, כאילו הקב"ה חייב לעשות את בקשתו.

הודיה כללית על העתיד, אך לא הודיה פרטית

מקום אחד מצאנו הודיה על העתיד בנוסח כשאומרים בליל שבת: "מודה אני לפניך השם אלקי ואלקי אבותי. על כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותי בני בריתי." על אף שאין מקור קדום לזה בכל התפילות להודות על העתיד, עם כל זאת עדיין אין איסור להודות הודיה כללית שהקב"ה יעזור לנו, היות שהקב"ה ודאי יעשה עם האדם טובות, אך להודות באופן ממוקד על דבר מסוים זה דבר פסול, היות שהאדם מראה לקב"ה כאילו הישועה כבר נמצאת בידו,

כאילו כבר ברור לו שיוושע, בעת שהקב"ה איננו מחוייב לקבל כל תפילה, וביד הקב"ה גם לא לשמוע לתפילתנו. וזה הסיבה שחז"ל לא תקנו לנו הודיה על העתיד היות שהעתיד אינו מוכרע.

"כל המוסיף גורע"

עבודת היהודי היא "להודות לך וליחדך באהבה" - להכיר בקב"ה והשגחתו בכל דבר ולהודות לו על מה שעשה לנו, וכאן הופקעה אצל 'כוח המחשבה המגוייר' עבודת ההודיה לשעבר וניתן כתר המלוכה להודיה לעתיד, כביכול היא כאן. שמעתי מאחת שלמדה בשיעוריו שהפסיקה להודות על העבר, שכן בשיעורים ההודיה התמקדה בעתיד ולא הוזכר כלל את הודאה על העבר. וזאת מדוע? היות והאדם סובר כי במחשבתו הוא פועל את מציאות ומחולל בעצמו את הישועות, הרי שאינו מרגיש עוד הכרת הטוב להודות לקב"ה [ח"ו], אלא האדם מודה לעצמו על הצלחתו שבי'כוח מחשבתו' הוא הצליח לפעול את הישועה שרצה. שיבוש זה מראה כיצד עד כמה נכונה המימרה: "כל המוסיף גורע", בתחילה מוספים הודאה על העתיד כאילו הישועה התממשה, דבר שאין לו מקור ביהדות ולא נהגו אותו מעולם, ולאחר מכן גורעים מהכרת הטוב שאדם צריך לתת לקב"ה שהוא לבדו פועל הישועות.

חלק מהכפירה שהקב"ה מחוייב לעשות את הבקשה [ח"ו]

כל הודיה לעתיד מהווה חלק מהכפירה שהקב"ה מחוייב לעשות את הבקשה [ח"ו] כאילו עבודת 'כוח המחשבה' היא מוחלטת, הקב"ה חייב לממש את משאלות לב האדם, ולכן האדם כבר יכול להודות מעכשיו על הישועה הוודאית. והאמת היא שמי יאמר לקב"ה מה יעשה ומה יפעל, הקב"ה אינו מוכרח כלל להענות לבקשת האדם, לכן אין להודות על העתיד לבוא כדי שלא נראה כלפי שמים שהקב"ה מחוייב לעשות את בקשתנו, אלא כדרך אבותינו עלינו ללכת כלשון המשנה: "מודה על העבר וצועק על לעתיד לבוא".

"אשירה לה' כי גמל עלי"

טענת 'כוח המחשבה המגוייר' שאפשר ללמוד מדוד המלך להודות לפני הישועה אף היא שגוייה. דוד המלך אומר: "ואני בחסדך בטחתי, יגל לבי

בישועתך, אשירה לה' כי גמל עלי". מבאר הגר"א שלדוד המלך היו שלוש דרגות של עבודה. הראשונה היא הביטחון בעת צרה בחסד ה' עליו - "ואני בחסדך בטחתי", השנייה היא השמחה והגילה אף שעדיין לא באה הישועה - "יגל לבי בישועתך", אך עבודת ההודיה נשארה לבסוף אחר שיצא דוד מהצרה ונושע - "אשירה לה' כי גמל עלי". מכאן אנו למדים ששבח והודיה אין מקומם בעת שהצרה עדיין בפתח, אלא רק לבסוף, כשהאמת יוצאת לאור והישועה כבר מאחור, אז נפתח הלב להודות לה' כאבותינו יוצאי מצרים ששרו את שירת הים אחר טביעת פרעה וחילו בים סוף, וכדוד המלך שאמר אחר שניצל מאויביו: "אשירה לה' כי גמל עלי".

פרק טו הרב דסלר

עבודת המידות המוסרית

'כוח המחשבה המגוייר' מעתיק את דברי הרב דסלר לאימות שיטתו, וצריך להאריך קצת בעניין משום שהוא הכניס הבנה מוטעית בכתבי הרב דסלר, מה שלא עלתה מעולם בדעתו של אותו צדיק. הרב דסלר מבאר שיש נפש שכלית הפועלת לפי הוראות השכל, למשל, השכל מאמין וגם יודע את ציווי ה' שירד מהר סיני שחובת האדם בעולמו להתגבר על התאוות, להתנהג בענווה וכדומה. הנפש השכלית הכפופה לו מצייתת לשכל ותפקידה להשליט את האמת השכלית על הרצונות, על המחשבה ועל הלב. מנגד לנפש השכלית ניצבת הנפש הבהמית הפועלת לפי הרגש, והיא מונעת מכוחן של תאוות ורצונות בהמיות. בספר התניא מבנה הנפש מבואר בשמות שונים - יש מוח ויש לב והמוח חייב להיות שליט על הלב. הרב דסלר מכנה זאת בשם נפש שכלית ונפש בהמית כשחובת האדם להשליט את הנפש השכלית על הנפש הבהמית. הרב דסלר בשם רבי ישראל סלנטר מבאר שהמהלך המוסרי מתממש בעת שהאדם משליט את הנפש השכלית על הנפש הבהמית ע"י לימוד המוסר - בעת שיחשוב פעמים רבות בגנות הגאווה, בגנות חמדת הממון וכו'. אופן ההפנמה של הציווי השכלי נעשה ע"י חזרה על הערכים באופן תדיר עד שהנפש הבהמית תציית, לאדם לא תהיה בחירה והוא יהיה מוכרח לעשות את הטוב. במהלך העבודה המוסרית אפשר להגיע למצב נשגב בו ניתן להפעיל את הלב ללא שכל כלל עד שיפעל לפי רצון נפש השכלית, כסוס פרא שאולף כיאות ע"י מאמנו לרכיבה מבוקרת. עד כאן משמעות דבריו הקדושים.

נפש בהמית כסוס הניתן לאילוף

יסוד הדברים של הרב דסלר שנטיעה של מידות והשקפות טובות באדם וריסון מידות רעות בנפש הבהמית מצריך עמל רב של שינון הערכים,

בלימוד והפנמה מספר רב של פעמים עד שיקלטו בנפש הבהמית שתקיים את ציווי השכל גם ללא מחשבה, מפני שהנפש הבהמית פועלת ללא מחשבה והיא פועלת על פי ציווים, כסוס מאולף ומבוית הנשמע בצייתנות לאדם הרוכב עליו.

ייחוס לרב דסלר דברים שלא אמר

לעומת זאת, 'כוח המחשבה המגוייר' משתמש בדברי הרב דסלר על כוח השליטה המוסרי אל תחומים אחרים שהרב לא התייחס אליהם. כשהוא מדבר על שיטת 'כוח המחשבה' הפונה אל 'תת ההכרה' לעבודת השינון ויצירת "אמונות מעצימות" להפעלת מציאות, הוא מביא "ראיה" ואומר: "אתם זוכרים את דברי הרב דסלר", ובעת שהוא מביא את שיטת הכפירה של'תת ההכרה' יש כוח לשנות דברים במציאות ולשנות את ההנהגה העליונה, מיד הוא מזכיר את הרב דסלר כעזר לשיטתו. והאמת היא שהרב דסלר צמצם את דבריו על עבודה מוסרית בתחום מידות והשקפה בלבד ולא ייחס מעולם ל'תת ההכרה' שום כוח היכול לפעול אל מעבר לאדם עצמו, אל הסביבה ולשנות מהלכים מאחורי הפרגוד.

שימוש במושג אמונה רוחנית לתפיסות פסיכולוגיות

כמו כן, מזכיר 'כוח המחשבה המגוייר' את המושג של "אמונה מגבילה". בעת שלאדם יש תפיסה מגבילה על עצמו שהוא איננו מוצלח, אם תפיסה זו תחזור על עצמה פעמים רבות היא תכנס ל'תת ההכרה' ולכן הוא באמת לא יצליח, מעין נבואה שמגשימה את עצמה. ומאידך גיסא, אם יש לו "אמונה מעצימה" שחודרת ל'תת ההכרה' הוא יצליח לשנות את עצמו. דברים אלו על תפיסות מגבילות הם נכונים במציאות בה האדם פועל לפי הצלחותיו, ואם יש לו הצלחות הוא ממשיך לפעול. לעומת המצליח בעל "אמונה מעצימה" ניצב אדם שיש לו כשלונות וחושב ב"אמונה מגבילה" שהוא איננו מסוגל להצליח, ואכן הוא באמת ינהג לפי תפיסה מוגבלת זו ולא יצליח במשימותיו.

חילול הקודש ושיבוש הדעת

מבנה פסיכולוגי זה הוא מציאות קיימת, אבל מכאן ועד המרה של האמונה היהודית אל ביטויי חול של: "אמונה תת הכרתיות", "אמונה מגבילה" ו"אמונות מעצימה" היא חילול הקודש ושיבוש הדעת. ביהדות משתמשים במילה אמונה רק ביחס לאמונה בקב"ה, ולא משתמשים במילה זו להפעלת ה'תת מודע' במחשבות מרוכזות ורציפות. אמונה היא דבר שלמעלה מהדעת, ירושה היא לנו מאבותינו מהר סיני והיא מתן אמן לעדות שקיבלנו דור אחר דור על מציאות הקב"ה, השגחתו הפרטית וייחודו בעולמו. אמונה איננה סיסמה או תבנית מחשבתית המושרשת באדם מכוח שינון רצוף בפעמים רבות. זו איננה נקראת אמונה, אלא שטיפת מוח. לכן אם 'כוח המחשבה המגוייר' היה רוצה להעביר את הנושא של "אמונה מגבילה" היה עליו להגדיר זאת כתפיסה מחשבתית שגויה.

אין 'תת מודע' במקורות היהודיים

עוד הערה חשובה מאוד. ברור לכל שיסודות התורה ניתנו לנו מהר סיני דרך מעבירי התורה מאז ועד היום, וכן גלוי וידוע למי שמביט במורשת היהודית שאין שום מקור ביהדות למציאות של 'תת ההכרה' במקורות. הישות האלילית החדשה המכונה 'תת מודע' אינה מוזכרת בדברי הגמרא, הראשונים וכן לא בדברי האר"י הקדוש, לכן כשהרב דסלר מעתיק מושג זה אין מקור דבריו בתורה או בקבלה, אלא הוא הביא את מושג 'תת ההכרה' מתיאוריות שרווחו בתקופתו, כפי שכתב בספרו כשהוא מעתיק את חכמי הטלפתיה, לכן אי אפשר לומר ש'תת ההכרה' יש לה מקור בספרי היהדות, שכן לומר על מושג נוכרי המופיע בפי הרב דסלר כמקור יהודי הוא שימוש בדלת מסתובבת, שהרי מקור המושג 'תת ההכרה' נובע מתרבות הגויים שדמיינו לעצמם על קיומו. בוודאי כשהרב דסלר העתיק מהם דבר אחד מהם, הוא הביא אותו כמשל ולא ייחס ל'תת ההכרה' כוח עוצמתי של שינוי מציאות כפי שהגויים בדו לעצמם.

אגב, בפסיכולוגיה ישנם הרבה זרמי חשיבה שסותרים אלו את אלו ותאוריות עולות ויורדות והאמת עדיין רחוקה מהם. כיום רוב החוקרים נוטים לכפור ב'תת המודע' כמושג בולט ואף יש המכחישים את קיומו לחלוטין.

השיטה הרווחת העכשווית בפסיכולוגיה נותנת ל'כוח ההכרה' ולבחירה החופשית תפקידים מרכזיים ביצירת שינוי באדם, והפנתה את עורפה לתיאוריות הדינמיות שהאלילו את ה'תת מודע' במאה השנים האחרונות.

ה'תת מודע' כמשל בלבד

אפשר להוסיף שבספרי הפסיכולוגיה העוסקים ב'תת ההכרה' בהקדמה כותבים החוקרים "אל תיתפס למילים 'מודע' ו'תת מודע', הן אינן אמתיות, הרי הן רק דרך יעילה לתאר התרחשויות, א"כ אין חלק במוח שאפשר לקרוא לו 'מודע' ולאחר 'תת מודע', למרות זאת, דמיון לרגע שיש שני חלקים במוח". העולה מדבריהם שגם החוקרים יודעים היום שאין המוח מתחלק לשני חלקים 'הכרה' ו'תת ההכרה', אלא הם מבארים את האופנים בהם פועל המוח, לכן, היות ואין ל'תת מודע' מציאות אמתית, אלא הוא משל לאופן שאנו מבינים כיצד הוא פועל, אזי נשמטת הרצפה מתחת למאמיני ה'תת מודע' הטוענים שהוא אליל מסוים בעל כוחות השפעה על הסביבה.

סתירה מקבלת האר"י

עוד יש לדון שלפי קבלת האר"י הקדוש כדברי ר' חיים וויטאל הנפש הבהמית מקורה בלב ואין מקורה במוח כלל, לכן הנסיון של הרב דסלר לשייך את נפש הבהמית ל'תת ההכרה' אינו נכון כלל וכלל לפי קבלת האר"י הקדוש שהיא הקבלה האמתית.

משפט השינון על פי התורה איננו דומה לשיטת הכפירה

ידועה שיטת ר' ישראל סלנטר, שכדי שאדם יתחזק בלימוד המוסר עליו לשנן מאמרי חז"ל פעמים רבות וכך זה ישפיע עליו שיצליח לעבוד על מידותיו.

יש להסביר כיצד השימוש במשפט השינון על פי התורה איננו דומה לשיטת הכפירה. משפטי השינון על פי התורה הם המלצה לאדם לחזור על דברי תורה, מוסר והשקפה מספר רב של פעמים כדי לזכור אותם טוב ולהכניס בלבו את אהבת השם באופן תמידי. לעומת זאת, שיטת 'כוח

המחשבה' משתמשת בכוח השינון כדי להפעיל את 'כוח המחשבה' באופן מעצים שיפעל על הבריאה או על אחרים, שזה כמובן כפירה בהשגחה העליונה שהיא הפועלת היחידה בבריאה.

שמעתי ביאור נוסף בדברי ר' ישראל סלנטר ששינון משפטים כדי להתחזק בעבודת השי"ת איננו שייך לגבי כל משפט שהאדם ממציא, אלא משפטי החיזוק הם שינון דברי חז"ל שקדושת מאמריהם יש בכוחם להכניס בלב אדם אהבה ויראה לבורא עולם, ואין שום משמעות לשינון סתמי של משפטי סרק שאין בהם עבודת השם, ובפרט שהם מהווים כלי שרת להפעלת כוחות רוחניים בבריאה.

פרק טז

רפואת האדם

הקב"ה ברא את האדם ונתן כוח בגוף האדם לרפא את עצמו

'כוח המחשבה המגוייר' מביא מחקרים על חולים שהתרפאו ע"י תרופות דמה וכדומה, ומזה הוא "הוכיח" שיש ל'תת ההכרה' כוח על-טבעי לרפא את האדם, ומזה הוא ממשיך ל"הוכיח" שאם אכן יש בכוח 'תת ההכרה' לרפא אז יכולות אלו פועלות על תחומים אחרים. "הוכחות" אלו הם אינן ראיות אלא הבלים, הקב"ה ברא את האדם ונתן כוח בגוף האדם לרפא את עצמו, והרבה חולאים הגוף מסוגל לרפא כפי שרואים כיצד פצע בעור הגוף המתרפא בדרך הטבע, הגוף מרפא דלקות ומסלק את החיידקים, מדביק את השברים ומאחה אותם ואף "אפקט הפלצבו" הוא חלק מתהליך הריפוי הטבעי.

הגוף מרפא את עצמו מכוח שמחה

כמו כן, כתב שלמה המלך במשלי פרק יח "רוח איש יכלכל מַחְלָהו" וביאר הגר"א וז"ל: "רוח איש יכלכל מחלהו", כמו שכתבתי למעלה שהשמחה באה על ידי הרוח, וזהו: רוח איש, כשהאיש תמיד בשמחה, הוא יכלכל מחלהו, אף שתבוא עליו מחלה, חס ושלום, הוא יכלכל מחלהו בשמחתו יבטלנה, אבל מי שיש לו רוח נכאה, והוא עצבון מי ישאנה מי יכול לישא את זאת". המשך הפסוק: "וְרוּחַ נְכָאָה מִי יִשְׁאַנָּה". מדברי הגר"א לומדים שרוח האדם יכולה לרפא את מחלתו, ובזמן שאדם בשמחה הוא מבטל את המחלה, וידועים הדברים שמשכן הרוח הוא בלב, לפי זה מקור כוחות ריפוי נמצאים בלב האדם ולא במוח. לכן אין לייחס למוח ה'תת הכרתי' כוח כלשהוא של כוח רפואי. במחקרים שנעשו העובדות הן ברורות אך המסקנות שגויות. זה ברור כשמש בצהרים שאדם שמח - רוחו של האדם שמשכנה בלב היא תרפא אותו, ושמחה זה מגיעה ע"י שהוא הולך לרופא

ומקבל תרופת דמה או שעשו לו ניתוח והוא סובר שריפאו אותו. רפוי דמה מעורר אצלו שמחה פנימית עד שהוא התרפא, ולכן חלק מטבע הבריאה שהגוף מרפא את עצמו מכוח שמחה ולא מכוח הפעלת ה'תת מודע'.

המסקנה שכוחות 'תת ההכרה' מרפאים – היא הבל ורעות רוח

לכן מסקנתו שמנתוני המחקר שכוחות 'תת ההכרה' "מרפאים" וגם ניתן להביא מהם ראיה שיש להם עוד כוחות נוספים לפעול בבריאה על הזולת ועל מהלכי שמים - היא הבל ורעות רוח וכפירה, ואותה המציאו הכופרים בהשגחה העליונה. ברשעותם שלא להכיר את הקב"ה שהוציא את עם ישראל ממצרים ומשגיח על כולם בהשגחה, הם חייבים למצוא הסבר והגיון למהלכים המוליכים כל דבר על אופניו, ולכן בכפירתם ייחסו כוחות על טבעיים ל'תת ההכרה' של האדם לשלוח פקודות ליקום לממש את משאלות האדם מכוח "אמונות מעצימות". [עפ"ל]

פרק יז

החזו"א ו'כוח המחשבה'

'כוח המחשבה המגוייר' מביא כל הזמן "ראיה" מהחזו"א [בבא בתרא חו"מ ב,ב. ליקוטים סימן כא] ד"ה יהבו שמבאר את דברי הגמ' בבא בתרא ב,ב: "דאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב: אסור לאדם לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת בקמותיה." וכן נפסק בשו"ע חו"מ סימן שעח סעיף ה': "ואפילו בראיתו, אם יש בו היזק לחבירו אסור להסתכל בו. לפיכך אסור לאדם לעמוד על שדה חבירו בשעה שעומדת בקמותיה."

דברי החזו"א על מחשבה היוצרת מציאות נאמרו בענין עין הרע בלבד

הראשונים בארו שעין הרע הוא כוח גדול ואדם יכול להזיק לשני ע"י הסתכלות בעין רעה, ועל זה כתב החזו"א: "מסודות הבריאה, כי האדם במחשבתו מניע גורמים נסתרים בעולם המעשה". דברי החזו"א על מחשבה היוצרת מציאות נאמרה בענין עין הרע בלבד באופן של מחשבה רעה על תבואת חבירו באמצעות ראייה היכולה לפעול רע.

מחשבה ללא ראייה אין בכוחה לפעול מאומה

לעומת הבנת החזו"א, הראשונים אינם מייחסים כוח למחשבה להרע, אלא למראה העין שהוא הגורם להיזק. אכן, גם לדברי החזו"א כוח היזק זה נאמר רק בצרוף של מחשבה וראייה בלבד, כדברי הגמ' שאסור לאדם להביט בקמת חבירו, ולא נכתב שאסור לאדם להרהר על קמת חבירו בעת שהוא שוכב על משכבו או נמצא הוא בביתו. לפי הגמ' מחשבה ללא ראייה אין בכוחה לפעול מאומה, כמו כן, חייבים לציין שכוח ההיזק מתמקד ביחס לעין הרע, אך אינו מתרחב לדברים אחרים כהבנת 'כוח המחשבה המגוייר'.

לא מוזכר בפרקי 'אמונה וביטחון' שימוש ב'כוח המחשבה' שיכול לפעול

לעומת זאת, 'כוח המחשבה המגוייר' מביא ראיה ש'כוח המחשבה' יכול לפעול בבריאה מדברי החזו"א כאילו כל שיטת הסוד הכפרנית כתובה בדבריו. האמנם כך סבר החזו"א? כיצד ניתן להעלות על הדעת לגלות פנים בדברי החזו"א, הרי הוא לא הזכיר בשום מקום בכתביו ש'כוח המחשבה' הוא אמצעי להורדת השפע, להביא פרנסה, להביא זיווגים ועוד הבליים כדבריהם. כל אחד יכול לראות בחזו"א בפרקי 'אמונה וביטחון' כיצד האדם ראוי לנהוג ולבקש מהקב"ה ולא מוזכר שם כלל וכלל שימוש ב'כוח המחשבה' שיכול לפעול ח"ו.

פרק יח

בדרך שאדם רוצה לילך

בדרך שאדם רוצה לילך מולכין אותו ביראת שמים ולא בעניני

העולם הזה

‘כוח המחשבה המגוייר’ הזכיר את ההוכחות ש’כוח המחשבה’ יכול לפעול בבריאה, והביא את הגמ’ במכות דף י’ “בדרך שאדם רוצה לילך מולכין” ואת ביאור המהרש”א שע”י רצון האדם אפשר לפעול דברים במציאות. העתקתי את לשון המהרש”א שאומר שאכן הקב”ה נותן כוח לאדם לפעול כרצונו במה שנוגע ליראת שמים, ולא ביחס להפעלת כוחות בעניני העולם הזה, אדרבא המהרש”א מעתיק את דברי הגמ’ בכתובות שאומרת: “הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים”.

הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים

מהרש”א בחידושי אגדות מסכת מכות דף י עמוד ב: “בדרך שאדם רוצה לילך מולכין אותו כו’. עיין בזה במפרשים ואענה גם אני חלקי דלא קאמר שמולין אותו הקדוש ברוך הוא, אלא מולכין אותו, והוא ע”פ מה שכתבנו בכמה מקומות שכל מחשבה ודיבור ומעשה האדם הנה הוא בורא לו מלאך לפי ענינו אם לטוב אם לרע, וע”כ אמר בדרך שאדם רוצה לילך, שהרשות בידי האדם ממנו ית’ ב”ה, שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, אבל כפי רצונו ודעתו של אדם מולכין אותו אותן המלאכים הנבראים מאותו רצון ומחשבה אשר בו, ומייתי ראיה מן התורה דכתיב לא תלך עמהם שא”ל הקדוש ברוך הוא כן, וכתוב קום לך אתם וגו’, שרצונו ודעתו הרעה לילך אתם הביא ששלח לו הקדוש ברוך הוא מלאך כרצונו ומחשבתו שא”ל קום לך אתם, ואמר דכתיב אנכי ה’ אלהיך מלמדך להועיל וגו’ כי כל מצותיו ית’ ב”ה אינו מלמדך רק להועיל ולטוב לך, אבל מדריךך הוא מלאך שאתה

מדריכו בדרך זו תלך כפי דעתך ורצונך, ואמר דכתיב אם ללצים הוא יליץ וגו', ר"ל אם ללצים הוא מוסיף לו לץ דהיינו מלאך כפי ליצנותך ואם לענוים הוא יתן חן לעצמו מלאך של חן נגדו ית' ב"ה."

בעניני העולם הזה אין תוקף לכלל: בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו

דברי המהרש"א מבוארים באופן ברור שבעניני העולם הזה, הכלל "שבדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו" איננו תקף ואין מובילים אותו אל מימוש בקשתו, שהרי הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, ורק על ענייני יראת שמים נאמר שמוליכין אותו, [ביראת שמים יש כוח למחשבה, לכן אדם שיש לו מחשבה טובה הוא בורא מלאך טוב שיסייע בעדו, ואילו אדם שיש לו מחשבה רעה, נברא מזה מלאך רע שיפתח לו פתח שירע לו] כפי שנתבאר בגמרא יומא דף לח, ב. "אמר ריש לקיש: מאי דכתיב אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן. בא לטמא - פותחין לו, בא לטהר - מסייעין אותו."

רק ביראת שמים נתן הקב"ה כוחות לאדם [במעשיו, ברצונותיו ובמחשבותיו] כדי שיהיה לו בחירה חופשית. לעומת זאת, בענינים אחרים שאינם קשורים ליראת שמים, בזה אין כוח למחשבה כלל ועיקר, ורק הקב"ה עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, והכל בידי שמים.

המשתמש בכוחות הטומאה עליו נאמר: בדרך שאדם רוצה לילך מולכין אותו

העתקתי את לשון הריקאנטי המבאר שמי שמשתמש בכוחות הטומאה לדעת עתידות וכדומה, עליו נאמר בדרך שאדם רוצה לילך מולכין אותו.

"ואמר לא תנחשו, רוצה לומר לא תטעו אחר פעולת נחש הקדמוני הנקרא רוח מסאבא ופעולותיו נקראים ניחוש, כדאמר [במדבר כד, א] ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים, ועל ידי השבעות ידועות הנקראים שם בטומאה מודיעים עתידות מאשר יבאו על האדם, והטועה אחריהם הבורא סר מעליו ומניחו בידיהם, וזהו מאמרם [פסחים קי ע"ב] כל דקפיד קפדין

בהדיה, ואחר מיתתו הכתות הנזכרות מתלווים עמו, כמו שאמרו [מכות י ע"ב] בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכים אותו.

בעניני שמים יש כוח לאדם לפעול בבריאה וגם במחשבה

"אמר ריש לקיש: מאי דכתיב אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן. בא לטמא - פותחין לו, בא לטהר - מסייעין אותו". [יומא ל"ח, ב] "בדרך שאדם רוצה לילך מולכין". [מכות דף י']. "דדריש ר' חנינא בר פפא: אותו מלאך הממונה על ההריון לילה שמו, ונוטל טפה ומעמידה לפני הקדוש ברוך הוא, ואומר לפניו: רבש"ע, טפה זו מה תהא עליה? גבור או חלש, חכם או טיפש, עשיר או עני? ואילו רשע או צדיק - לא קאמר, כדר' חנינא; דא"ר חנינא: הכל בידי שמים - חוץ מיראת שמים". [נדה טז, ב].

מדברי חז"ל למדנו שעתידו של האדם נגזר עליו מלמעלה לפני ירידתו לעולם, אם יהיה עשיר או עני, חכם או טפש וכד', וכן בכל עניני העולם הזה אין ביד האדם כוח לשנות את גזירת שמים, אלא ע"י תפילה, תשובה וצדקה היכולים לשנות גם את מה שנגזר עליו, כפי שמבואר בגמ': "בראש השנה - כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון...דאמר רבי יצחק יפה צעקה לאדם, בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין". [ראש השנה טז, א]

לעומת זאת, בעניני יראת שמים לא נגזר עליו דבר, וביד האדם נתונה בחירה חופשית - להיות צדיק או רשע - לבחור בטוב או ברע, בחיים או במוות. רק על הבחירה נאמרו מאמרי חז"ל רבים: "הבא ליטמא פותחין לו", "בדרך שאדם רוצה לילך מולכין אותו" כפי שמבאר המהרש"א, "ואילו רשע וצדיק לא קאמר" ועוד. לכן שאנו מוצאים מקומות בהם נכתב שיש לאדם כוח במחשבה להפעיל מהלכים בשמים, הרי כוונתם רק על בחירת האדם במצוות ובעבירות ולא על מחשבות המנוטרלים מעבודת ה'.

מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה

גמרא [קידושין דף מא, א] "מחשבה טובה מצרפה למעשה שנאמר "אֲזַנְדְּבוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ" (מלאכי ג, טז). מאי ולחושבי שמו אמר רב אסי אפילו חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה.

מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה שנאמר 'אֶן אֶם-רְאִיתִי בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע ה'' (תהלים סו, יח). ואלא מה אני מקים 'הִנֵּה אֲנֹכִי מֵבִיא רָעָה אֶל-הָעָם הַזֶּה, פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם' (ירמיהו ו' טז) מחשבה שעושה פרי הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, מחשבה שאין בה פרי אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה ואלא הא דכתיב 'למען תפוש את [בית] ישראל בלבם' (יחזקאל יד) אמר רב אחא בר יעקב ההוא בעבודת כוכבים הוא דכתיב, דאמר מר חמורה עבודת כוכבים שכל הכופר בה כמודה בכל התורה כולה".

וביאר המהר"ל בחידושי אגדות שם: "מפני שהמחשבה טובה ראוי להביא לידי מעשה, והבא לטהר מסייעין, ואם כן נחשב מחשבה טובה כאילו עשה מעשה. אבל מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה לידי מעשה, מפני כי הבא ליטמא אין מסייעין לו, ולכך אין נחשב המחשבה מעשה".

כשם שהמהר"ל ביאר שמחשבה שיש לה כוח לפעול היא מחשבה טובה של עשיית מצווה, או מחשבה רעה של עבירה כן מצויים מאמרי חז"ל רבים שמדברים על כוח המחשבה שגם הם תלויים במעשה המצוות והעבירות, כי רק בהם נתן הקב"ה לאדם כוח של קדושה או טומאה להחריב עולמות או לבנותם, אולם בענינים גשמיים של פרנסה, זיווגים וכד', לא ניתן לאדם כוח כלל אלא - הכל בידי שמים.

פרק יט

כמה גדולים בעלי אמנה

'כוח המחשבה המגוייר' מביא את דברי הגאון ר' חיים שמולביץ בספרו 'שיחות מוסר' בפרק כמה גדולים בעלי אמנה, ומוכיח מדבריו את שיטת הכפירה שאמונה 'תת הכרתית' ממש נותנת כוח בהנהגה של מעלה לפעול עם האדם כפי אמונותיו הפנימיות.

משמעות המילה "אמנה" שאדם נותן אמון בדבר כפי שאדם נותן אמון בחבירו

על פי פירושו של רש"י - משמעות המילה "אמנה" שאדם נותן אמון בדבר כפי שאדם נותן אמון בחבירו. הגמ' [תענית דף ח,א] מביאה בתחילה למאמר על חולדה ובור מימרה שאין הגשמים יורדים אלא בשביל בעלי אמנה, שנאמר אמת מארץ תצמח, ומבאר רש"י שיש אמונה במשא ומתן - אז צדק משמים נשקף דהיינו גשמים, שהן צדקה. ובהמשך לזה מביאה הגמ' "ואמר רבי אמי: בא וראה כמה גדולים בעלי אמנה, מניין - מחולדה ובור. ומה המאמין בחולדה ובור - כך, המאמין בהקדוש ברוך הוא - על אחת כמה וכמה". ומבאר רש"י מעשה בבחור אחד שנתן אמונתו לריבה אחת שישאנה, הכוונה שנתן אמון בהבטחה לבחורה שישאנה, והניח עדים את החולדה ואת הבור, ולבסוף כשהוא עבר על הנאמנות שלו, הקב"ה נפרע ממנו ע"י חולדה ובור. וממשיך רש"י ומבאר "המאמין בהקדוש ברוך הוא - שמשימו עד בינו לבין חבירו - על אחת כמה וכמה."

היוצא מדברי רש"י שאין הכוונה כלל על אמונה במשמעות הרגילה שאנו משתמשים עמו כאמונה בקב"ה, אלא אמון של אדם שמאמין בחבירו ונותן בו אמון שאכן יממש את דבריו. אותו בחור נתן אמון באותה ריבה שתתחתן איתו, וכן היא נתנה אמון בו שישא אותה לאישה, והחולדה והבור היו רק עדים לדבר ולא שהם האמינו בהם כלל ונתנו בהם כוח לפרוע מהם אם יפרו את האמון ההדדי.

חומר של שבועה

במדרש מובא שההתחייבות ביניהם הייתה ע"י שבועה שנשבעו זה לזה, ואכן במקרה זה החולדה והבור נשלחו להפרע מהם כי לשבועה יש לה כוח לפעול בעליונים היות ונשבעים בשם השם.

פירוש אחר שלא נתבאר בראשונים

ראיתי ספר חדש שנקרא "בדרך שאדם רוצה לילך מולכין אותו" שכתב בו את הכפירה שהזכיר 'כוח המחשבה המגוייר' ומצא לו סמך וראיה בדעת הגאון רבי חיים שמולביץ. ראשית, ראוי לציין שפירושו של בעל 'שיחות מוסר' הוא פירוש אחר שלא נתבאר בראשונים, כפי שבארנו את הגמ' לפי פירוש רש"י שהכוונה היא לאמון של הבחור בבתולה והאמון של הבתולה בו כשהחולדה והבור היו עדים בלבד. לעומתם 'שיחות מוסר' מתכוון לאמון של הבחור בחולדה ובור.

"אמנה" היא במשמעות הפשוטה של מערכת יחסי בני אדם שאדם נותן אימון בחבירו

מי שמתבונן בעיון בדברי ה'שיחות מוסר' לאורך כל השיחה רואה שכוונתו במושג "אמנה" איננה במשמעות הכפירתית של הפעלה מחשבתית של ה'תת מודע' ליצור מציאות של ענישה באמצעות חולדה ובור. "אמנה" היא במשמעות הפשוטה של מערכת יחסי בני אדם שאדם נותן אימון בחבירו, אז האימון נותן כוח לחבירו לפעול עבורו, כשם שהבן סומך על אביו שיתן לו אוכל למחייתו אז אמון זה נותן לאביו כוחות לפרנסו. לכן במעשה שלפנינו בחור זה נתן אמון בקב"ה שיפרע ממנו על הפרת שבועתו באמצעות החולדה והבור, לכן הבחור בשבועתו נתן לפמליה של מעלה אמון לפעול בדרך שהוא בחר, ואכן דבריו התקבלו בשמים כדי להראות לו השגחה פרטית של תשובה, שכן בדרך שאדם רוצה ללילך מוליכים אותו.

גילוי פנים ב'שיחות מוסר'

מהלך זה של הבחור שמסר את דינו לשמים איננו מתקשר בשום פנים ואופן להסבר של 'כוח המחשבה המגוייר' שכביכול שהבחור הכניס אמונה

'תת הכרתית' חזקה במוחו והיא נכנסה ל'תת ההכרה' והפכה לבלתי רצונית וכך הוטבעה בבור ובחולדה כמציאות שתעניש אותו. לשיטת 'כוח המחשבה המגוייר' הבחור יצר כוח מחשבה עצמאי שפעל בעולם ואין זה קשור למערכת של אימון בחבירו, בעוד שלדברי ה'שיחות מוסר' כוונת המאמר על אימון נותן בחבירו כוח לפעול, ואכן בהמשך דבריו הוא מביא את שאר ראיותיו שנתנת אימון בשני נותנת לזולת כוחות לפעול, לכן מסקנת המאמר של רבי חיים שמולביץ שבחור ישיבה צריך לתת אימון בעצמו שאכן יכול הוא להצליח ע"י שיאמין בכוחותיו וביכולותיו, ואם הוא יממש את האימון אז יתרומם משפלותו ויצליח בעבודת ה'.

לסיכום: מדברי ה'שיחות מוסר', לא משתמע של'כוח המחשבה' יש כוח לפעול בבריאה. הוא מדבר על נתינת אימון בשני שמקבל כוח וחיזוק לפעול, ובהמשך הוא מבאר שבני ישראל נותנים אימון בקב"ה, וביטחון זה נותן לקב"ה כוח להשפיע לעם ישראל, ואין זה ענין לאמונה בקב"ה אלא לאימון במשמעות הלשונית הרגילה שאדם סומך על חבירו.

חילוק בין מושגים: "אימון של אדם בחבירו", "אמונה תת הכרתית" ו"אמונה בקב"ה"

צריך לחלק בין המושגים של "אמון של אדם בחבירו", "אמונה תת הכרתית" ו"אמונה בקב"ה". (א) "אמון של אדם בחבירו" פירושו לסמוך על השני ולתת בו אמון. (ב) "אמונה תת הכרתית" לפי 'כוח המחשבה המגוייר' היא מחשבה שחוזרת על עצמה ונכנסת לעומק המוח עד שהיא נעשית כפקודה בלתי רצונית. זהו פירוש חילוני נוכרי למילה אמונה. (ג) "אמונה בקב"ה" היא - "וידעת היום" - ידיעה שכלית שקב"ה ברא את העולם ומשגיח עליו בהשגחה פרטית. הוא כל יכול, התגלה בפני עם ישראל ביציאת מצרים ובהר סיני, נתן לנו תורה, וגם נטע בנו את מידת האמונה בגילוי פנים אל פנים במתן תורה. אחר שאנו מכירים ויודעים את הקב"ה ונותנים אמון בעדות אבותינו שראו את התגלות ה', אנו עוברים לשלב שני של "והשבות אל לבבך" ואנו מפנימים את ההכרה בלב ומתחזקים באמונה בקב"ה שהוא משגיח עלינו ועושה את הטוב עבורינו, ואף אם מראה העין מראה לנו תעתועי דמיון אנו אווזים בהכרתנו, באמונתנו ובעדות אבותינו שה' אמת והנהגתו אמת.

לא מוזכר בדבריו ח"ו שהאדם יש לו כוחות עצמיים

במשך כל השיחה של רבי חיים שמולביץ הוא מזכיר הרבה פעמים שהקב"ה נותן הכל ועושה הכל, ולא מוזכר בדבריו ח"ו שהאדם יש לו כוחות עצמיים. כמו כן, הניסיון של 'כוח המחשבה המגוייר' לייחס את שיטתו בדברי 'שיחות מוסר' שהבחור שנשבע לנערה - יצר הטבעה מחשבה 'תת הכרתית' שהשפיעה על הבור והחולדה הוא סילוף גמור, אלא משמעות דבריו הם כפשוטם של דברים שמדובר באמונה שאדם מאמין לחברו ונתן בו אמון, כן הבחור נתן אמון בקב"ה שיפרע ממנו אם יפר את שבועתו, והקב"ה אכן מימש זאת, ולא משום שה' היה מוכרח ח"ו לפעול על פי 'כוח המחשבה', אלא משום שיש מצבים בחיים בהם הקב"ה מוסר את ההנהגה כדעת בני אדם במהלך "בדרך שאדם רוצה שם מוליכין אותו", לעניין מילי דשמיא.

לא שייך לפעול על חבירו הנמצא אי שם

לעודד את חבירו בפניו זה מותר, ואדרבא זה דבר רצוי שכן ע"י שהוא מעודד את חבירו הוא מגלה את כוחותיו הפנימיים הטמונים בו ולכן הוא יכול להתעלות מעל עצמו ולפעול רבות ונצורות. כל זה אם אכן הוא מעודד אותו במישרין פנים פנים, אך לא שייך לפעול על חבירו באופן שהחבר נמצא אי שם במרחק רב והאדם ידבר אל עצמו, והוא יתכוון ב'כוח המחשבה' להשפיע על חבירו. לא עוד שהדברים אינם נכונים, אלא אף שאסור לעשות כן, וקל וחומר שאסור להאמין במציאות של כוח זה. לכן כל דברי 'שיחות מוסר' שאדם מעודד את חבירו והבן בוטח באביו הם פעולות טבעיות, ולכן מסקנתו שבחור שנכנס לישיבה אמור לעודד את עצמו, לבטוח ביכולותיו ואז הוא יעניק לעצמו כוחות רוח נשגבים, אך לא מוזכר כלל ב'שיחות מוסר' על שיטת 'כוח המחשבה המגוייר' שהאדם שידבר לעצמו משפטי חיזוק על חבירו שזה ישפיע באופן על טבעי על חבירו גם אם הוא לא נמצא לפניו.

זאת למודעי

זאת למודעי, ש'שיחות מוסר' נאמרו בדרך שיחה ולא בדרך כתיבה והתלמידים כתבו זאת, לכן אולי התלמידים לא דייקו בכתיבת הדברים

וכדומה, עכ"פ יש יסודות ברורים, וכן פירוש הגמ' ברור על פי פירושי הראשונים. לכן אין לחדש חידושים ולבנות בנינים ולהביא ראיות על פי פרשנות לשיטת הכפירה שבאה מהנוכרים.

פרק כ לקוטי מוהר"נ

כוח מיוחד שניתן לצדיקים בעלי מדרגות נשגבות

'כוח המחשבה המגוייר' בונה יסוד של כפירה שמחשבה 'תת הכרתית' יכולה לפעול בבריאה ולהביא לאדם ממון. נגשתי למשפיעי ברסלב ושאלתי כיצד מסבירים את ליקוטי מוהר"נ שבמחשבה אפשר להביא ממון, והשיבו לי שאין כזה דבר, ואת רבי נחמן צריך לתרץ לפי כללות הדברים, עוד הוסיפו שלמרות שר' נחמן כתב על אפשרות כזאת שמחשבה מביאה ממון, עדיין הוא לא אמר שכך עושים וכך ראוי לעשות, שאם אדם רוצה דבר מה עליו לחשוב על זה והדבר יגיע לידי, אלא ר' נחמן אמר שיש תופעה כזו, אך לא הורה לנהוג כן. כמו כן, תלמידו רבי נתן גם הוא לא נתן הוראה לחשוב על משהו כדי לקבלו.

ניתן להוסיף שחסידות ברסלב כבר קיימת שנים רבות, והרבה הנהגות מקובלות מפי תלמידים השותים בצמא את דברי ר' נחמן ותלמידו רבי נתן, ועד היום לא הייתה הנהגה כזאת בברסלב להביא פרנסה ע"י 'כוח המחשבה'. [זה רק החל לאחר שהגויים מהעידן החדש התחילו לפרסם את שיטתם בעולם, ומהם למדו יהודים הרחוקים מתורה ומצוות, כשחלקם אחר שחזר בתשובה החל להנחיל את השיטה זו ולהביא ראיות לשיטה הקלוקלת מכתבי חסידות ברסלב]

לכן ברור הוא כשמש בצהרים שאין לשיטת 'כוח המחשבה' מקורות באמונה היהודית, הרי רבי נחמן כל הזמן דיבר על כוחה של תפילה, וכל מה שאדם צריך מהקב"ה עליו להתחנן בתפילה, ועל יסוד התפילה האריך פעמים רבות. ובוודאי שמעולם לא יצא מפיו שבזמן שאדם צריך ישועה או ממון שיתחיל לחשוב ואז הוא ימגנט את הנסיבות לפי כוח מחשבתו. רבי נחמן רק אמר שיש כזה מציאות כוח בעולם כמו שנבאר להלן, כוח מיוחד

שניתן לצדיקים בעלי מדרגות נשגבות שביטלו את כל הרגשות לפני ה' ולא לבני האדם שלא הגיעו לדרגה זו.

מסירות נפש במחשבה

רבי נחמן מביא את גודל 'כוח המחשבה' כדי לבאר את מדרגת רבי עקיבא שכל ימיו מסר את נפשו לקב"ה במחשבה, כפי שאמר "מתי יבוא לידי ואקיימנו". הוא מחדש שאדם יכול למסור את עצמו על קידוש ה' במחשבתו וזה נחשב עבורו למסירות נפש ממש. על דרגה עילאית זו שיהודי מוסר את נפשו לעקידה אומר רבי נחמן שמחשבה בדרגה זו יש לה כוח להביא ממון, באופן שתהיה "בביטול כל הרגשות" השייכת למדרגת צדיק גמור שביטל מעליו את כל התאוות הגשמיות ואין לו שום הרגשות לצורך עצמי.

המחשבה תהיה בביטול כל ההרגשות

וז"ל: "דע שהמחשבה יש לה תוקף גדול, ואם יחזק ויגבר מחשבתו על איזה דבר שבעולם, יוכל לפעול שיהיה כך, ואפילו אם יחזק מחשבתו מאד שיהיה לו ממון, בוודאי יהיה לו, וכן בכל דבר. רק שהמחשבה תהיה בביטול כל ההרגשות, והמחשבה תקיפה כ"כ, עד שאפשר למסור נפשו במחשבתו ממש, דהיינו שירגיש צער המיתה ממש, על ידי שיקבל על עצמו בדעתו שהוא מרוצה למסור נפשו על קידוש השם באיזה מיתה שתהי'."

"רצון יראיו יעשה" - השי"ת עושה את רצון יראיו

העולה מדבריו שבעת שאדם מגיע לדרגתו של רבי עקיבא בביטול כל הרגשות שזה מדרגה של צדיק גמור, יהיה לו כוח לפועל במחשבתו, כפי ששמעתי שזה על דרך "רצון יראיו יעשה" - שהשי"ת עושה את רצון יראיו, כפי שאב עושה את רצון בנו. כמובן שאין לומר שהצדיק מייצר במחשבתו מציאות וממגנט אליו דברים, אלא הקב"ה מתייחס ליראים האמיתיים בהארת פנים מיוחדת ומתרצה לרצונם העז שבא לידי ביטוי במחשבתם התקיפה לתת להם את משאלת ליבם. כמובן שאין זה מדרגת כל אדם ואי אפשר ללמוד ממנה שיטה השווה לכל נפש ולכל אחד, על אף שבשיחות הר"ן הוא לא מזכיר את התנאי של ביטול כל הרגשות, שהרי

ידוע שדברי תורה עניים במקום אחד ועשירים במקום אחר, והתנאי שאמר רבי נחמן של "בטול כל הרגשות" הוא תנאי הכרחי המאפשר לצדיקים יחידי סגולה לפעול במחשבתם.

רשע שרוצה לטעות יכול לטעות ולתלות עצמו בדברי הצדיק

כדי להבין את הספר לקוטי מהר"ן צריך למצוא ביאור במקום אחר, וגם חייבים רב שיבאר נכון את הדברים, דאל"כ יכול הלומד לקצץ בנטיעות כפי שרבי נחמן מבאר בלקוטי מהר"ן תורה לא וז"ל: "ויש מי שמתקרב להצדיק ומקצץ בנטיעות וכופר בכל ח"ו, והוא נקרא רשע, וזה בחינת אחר. וזה בוודאי טינא היתה בלבו, כמו שאמרו רז"ל (שם ט"ו ע"ב) על אחר. וע"כ בהכרח שימצא בהצדיק את שלו, שימצא דבר שיקצץ בנטיעות על ידו." העולה מדבריו שרשע שרוצה לטעות יכול לטעות ולתלות את הבנת ליבו ודעותיו הפסולות בדברי הצדיק.

לחוצפה יש כוח לפעול, אבל היא כוח בלתי קדוש

עוד דרך מהלך שמעתי להסביר את דברי רבי נחמן, זה בחינת של 'חוצפא מהני גם כלפי שמיא', כפי שביאר המהר"ל, אך אסור לנהוג כן, וכתב שם "זה כוח בלתי קדוש רק כוח טמא".

המהר"ל, נתיבות עולם נתיב הבושה פרק ב' [וז"ל: "בפרק חלק (סנהדרין ק"ה, א') אמר רב נחמן חוצפא אפילו כלפי שמיא מהני מעיקרא כתיב 'לא תלך עמהם' ולבסוף כתיב 'קום לך אתם', אמר רב ששת חוצפתא מלכותא בלא תגא דכתיב 'ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים בני צרויה קשים ממני'. ר"ל כי החוצפה כ"כ גדול כוחה עד דמהני כלפי שמיא אף כי החוצפא מדה מגונה והיא מדה רעה ביותר מאוד, אפילו הכי כלפי שמיא מהני חוזק ותוקף המדה הזאת, כי הוא ית' שעושה רצון הנבראים עושה רצונו מחמת חוזק ותוקף שלו וזה מבואר. ורב ששת אמר כי חוצפתא הוא מלכותא בלא תגא, ר"ל כי העזות הוא כוח נבדל בלתי גשמי לפי כוחו ותוקף פעולתו שהגשמי החמרי אינו פועל כ"כ, לכך מתיחס החוצפא שכוחו גדול אל כוח נבדל מן הגשמי, ולכך החוצפתא הוא מלכותא כו' שהמלך יש לו כוח אלקי נבדל, ולכך היו מושחין המלכים בשמן הקודש כאשר ניתן להם המלכות

שדבר זה מורה על מעלה נבדלת, והיו נותנין כתר בראשו דהוא מורה על המעלה והפאר שמקבל הנשמה שהיא בראש, ולכך חוצפתא היא מלכותא, אבל היא בלא תגא כלומר התגא היא מורה על מעלה עליונה קדושה שיש למלך, אבל החוצפא עם שהיא מלכותא כי מי שיש בו חוצפא יש לו כוח לפעול כמו שבארנו, אבל היא כוח בלתי קדוש רק כוח טמא, ולכך אמר שהיא בלא תגא שהתגא מורה על כוח נבדל קדוש כי התגא היא על הראש ודבר זה אינו בחוצפא, ולא בא לשבח החוצפא רק כמה גדול כוחה שיהיה האדם נשמר ונזהר ממנו.

העולה מדבריו: גם אם נאמר שיש בנמצא בעולם 'כוח המחשבה' שבכוחו לפעול דברים ע"י עזות והתעקשות כלפי שמיא, עדיין אין מקורו מהקדושה, אלא הוא כוח בלתי קדוש וטמא והאדם צריך להשמר ולהזהר ממנו.

פרק כא

'נפש החיים'

עולמות רוחניים מותנים בבחירה של מצוות ועבירות בלבד

בשיעורי 'כוח המחשבה המגוייר' נאמר בשם ה'נפש החיים' שאדם ע"י מחשבה יכול לשנות את הנהגה של מעלה, ולכן מדבריו ישנה הוכחה לטענתו שב'כוח המחשבה' האדם יכול לפעול על הבריאה ועל הסביבה. חייבים לציין שהבנת 'כוח המחשבה המגוייר' ב'נפש החיים' מוטעית מיסודה ולא היו הדברים מעולם. בדברי 'נפש החיים' לא מוזכר כלל שהאדם יכול במחשבתו לפעול דברים בעולם, אלא כל דבריו מתייחסים לכך שהקב"ה תלה את הבריאה באדם באופן שבחירה חופשית של קיום מעשה המצוות, או חלילה במעשה העבירות תפעיל את הבריאה, וכוונת דבריו מתייחסת למעשים טובים ורעים בלבד ולא למחשבות המפעילות מערכות גשמיות.

לא נאמר כלל וכלל שהנהגת העולם נמסרת לאדם לעשות בו בכוח מחשבתו

את דברי 'נפש החיים' שמעשה האדם פועלים בבריאה ניתן להסביר שהעולמות הרוחניים עומדים ותלויים באדם, מעשים טובים שיעשה בבחירתו מביאים חסד לעולם, וח"ו הנהגות רעות שיבחר בשיפלותו יגרמו להורדת דינים לעולם, אך אין כוונת 'נפש החיים' לומר שאדם יכול להחליט במחשבה שלו שהוא רוצה דבר מסוים שיפעל בריאה - שאכן יהיה לו כוח להנהיג את הבריאה כרצונו. לכן ח"ו לומר דברים אלו, שכן לא נאמר שם כלל וכלל שהנהגת העולם נמסרת לאדם לעשות בו כרצונו וככוח מחשבתו.

סגולת 'נפש החיים' – שאין שום כוח ורצון בעולם, אלא רק כוחו יתברך

נעתיק כאן את דברי 'נפש החיים' שמוזכר בשיעורים מספר רב של פעמים ונבאר דבריו וז"ל: "באמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל. כשהאדם קובע בלבו לאמר הלא ה' הוא האלקים האמתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כוח בעולם וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחדותו הפשוט ית"ש, ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כוח ורצון בעולם, ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ב"ה. כן יספיק הוא יתב' בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכוחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל."

ב'נפש החיים' נאמר הפוך מדבריו

דברי 'נפש החיים' ברור מללו: "ואינו משגיח כלל על שום כוח ורצון כלל". הרי כתוב במפורש שבכל העולם הזה אין שום כוח, או רצון או יכולת כלשהיא לפעול ולשנות ולייצר מציאות ללא הבורא יתברך, א"כ כיצד 'כוח המחשבה המגוייר' טוען שיש באדם 'כוח המחשבה' עצמאי הפועל לשינוי מציאות, הרי הוא תולה עצמו בדברי 'נפש החיים' כראיה, ושם נאמר הפוך מדבריו: שאין שום כוח ורצון בעולם, אלא רק כוחו יתברך?

את היכולת האינסופית הקב"ה לא מסר לנפש בני האדם

'כוח המחשבה המגוייר' אומר שגם בזמן שאדם אינו מוצא מקום להשתדלות ואין לו פתרון, שישנן לעצמו "אמונה מעצימה" מפני שהנפש מגייסת יצירה אין סופית וסיבת כל הסיבות תפעל לטובתו. דבריו הם דברי כפירה כנ"ל. הדרך הנכונה לפעול בעת שאדם נמצא בעת צרה היא תפילה לבורא עולם ולא להשתמש בכוח השינון ולהחליט שמה שהוא חושב לנכון שיהיה - אכן כן יהיה בבריאה, וח"ו להעלות על הדעת שהוא יכול בכוח מחשבתו לפעול בבריאה לסובב את הנסיבות לטובתו. כמו כן ייחוס כוח אין סופי לנפש האדם זה כפירה נוספת, היות שרק הקב"ה הוא כוח אין סופי, ואף שנשמת האדם נופחה בו ממרום, כביכול "חלק אלוק ממעל",

עדיין האדם לעומת הבורא הוא "כחציר יבש, כציץ נובל, כצל עובר", אין לו כוחות כלל, ואת היכולת האינסופית הקב"ה לא מסר לנפש בני האדם.

"ה' צלך" – אדם מעורר הנהגה של מעלה

יסוד השקפתי זה עמוק עד למאוד וזקוקים אנו לחכמה יתרה כדי להבינו על בוריו, אך היות שבשיעורי 'כוח המחשבה המגוייר' הוא מוזכר חייבים אנו להאריך בו להראות היכן נמצאת הטעות בהבנת הנהגת ה'.

חכמת התורה עיקרה במעשה המצוות הנעשים במחשבה ובכוונה

קיים שוני מהותי בין דרך התורה לבין דרך הגויים. חכמת התורה עיקרה במעשה המצוות הנעשים במחשבה ובכוונה. המחשבה בפני עצמה ללא עשייה איננה שווה מאומה. אדם שיכוון את כל כוונות מצוות תפילין עם יחודי האר"י הקדוש ובפועל איננו מניח תפילין - לא קיים את המצווה, לא נזדכך מאומה ולא נתעלה כלל וכלל, אלא עיקר עבודת ה' לעשות את ציווי הבורא בקיום מעשי של המצוות עם מחשבה, אהבה ויראה, ורק בכך יש למצוות קיום, חשיבות ומשמעות.

עיין באר מיים חיים פרשת דברים פסוק ה' וז"ל: "ולזה אמר 'הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר'. כלומר שנאמר את דברי התורה הזאת ולא יקל בעינינו פשוטי התורה ח"ו לבטל דבר אחד בשביל שנדמה לנו שהתורה מכוון לדבר אחר. ח"ו ח"ו לעשות כן. כי אין כאלקינו מבין מביט לסוף דבר בקדמותו, והוא הציב וירה אבן פנתו לא יפול דבר ארצה. (וזה היה טעותו של אלישע בן אבויה אחר שהשכיל בדברים עליונים ונבזה בעיניו לעשות את פשוטי הדברים, אחר שהבין בשורש חיות הרוחניות, ונדמה לו שעליו רק לכוון ברוחניות, ולא לעשות את המצוות בפשוטן ומשם יצא לתרבות רעה כנודע)".

העולה מדבריו: שעיקר המצוות הם במעשה יחד עם המחשבה, אך ח"ו לקיים את המצוות רק במחשבה מבלי המעשה.

הקב"ה מנהיג את הבריאה לפי בחירת האנשים בעולם התחתון

מעבר לגזרת שמים ולהנהגת ייחוד ה', הקב"ה מנהיג את הבריאה לפי בחירת האנשים בעולם התחתון. ע"י מעשה המצוות מתעורר חסד בעולם

וע"י מעשה העבירות בא הסתר פנים, הכל תלוי ועומד בבחירה החופשית של בני האדם אך בשום פנים ואופן לא ע"י 'כוח המחשבה' כלל וכלל. הגויים הכופרים במתן תורה אינם רואים במצוות ובעבודה ה' תנאי לברכת שמים והם מתמקדים בעבודת המחשבה, ככוח הפועל בבריאה, לחשוב באלקות לפי שיטתם, לעבוד על המידות ברמה מחשבתית ועוד עיוותים נוספים ללא עבודת מעשיית רוחנית וללא התגברות על היצר ועל המידות הרעות.

יהודי הרוצה בשפע צריך לקיים את התורה והמצוות

'כוח המחשבה' לפי דברי הכופרים פורץ גבולות מעבר לאדם אל מרחבי תבל, ובעת שאדם צריך ישועה הוא יכול למגנט אותה במחשבתו, או להפעיל אחרים ב'כוח המחשבה' וליצור מציאות כאוות נפשו. דברי שקר שאין להם יסוד כלל. לכן לשיטתם אדם החפץ לקבל שפע יחשוב על השפע באופן שיטתי וממוקד ויקבל אותו. תפיסה זו מנוגדת לתורה כרחוק מזרח ומערב כי לפי התורה יהודי הרוצה בשפע צריך לקיים את התורה והמצוות, ואז ה' מחולל בעבורו ניסים נסתרים כמאמר הכתוב: "והיה אם שמוע תשמעו אל מצוותי...ונתתי גשמכם בעתו".

"ה' צלך" מתייחס למעשה המצוות ולא ל'כוח המחשבה' כלל ועיקר

לכן כל מה שנאמר בספרים שלפעמים הקב"ה מתנהג עם היהודים בהנהגה של "ה' צלך", זה בהתייחס למעשה המצוות ולא ל'כוח המחשבה' כלל ועיקר. ברור שגם בתורה ובמצוות יש מצוות התלויות במחשבה כגון שש מצוות תמידיות שבעצם המחשבה עליהם אדם מקיים מצווה, אך מצוות המחשבה היא עבודה רוחנית בחירתית של עשיית רצון ה' ואיננה נחשבת כפעולת הפעלה כפי שמלמד 'כוח המחשבה המגוייר', כמו כן כל שאר המצוות מתמשות בעשייתן ולא במחשבה הנעדרת עשיית מצוות בעולם המעשה.

כוונת 'נפש החיים' לבחירה החופשית של יראת שמים במעשי מצוות ועבירות

'נפש החיים' בספרו שער א' מאריך שהקב"ה ברא את כל הבריאה באופן שיהודי ע"י מעשה המצוות נותן שפע לכל העולמות, וח"ו ע"י עבירה הוא

פוגם בכל העולמות. סדר הנהגה של הבריאה כולה תלוי בעשיית המצוות של היהודי, ועל זה כתב בפרק ז' "ה' צלך" שהקב"ה מתנהג עם האדם כמו צל, לפי מה שמתנהג למטה מתנהגים עמו מלמעלה. 'כוח המחשבה המגוייר' העתיק את 'נפש החיים' כפשוטו ולא למד את הפרקים שלפני ואת הפרקים שלאח"כ שהכוונה למעשי המצוות, והעתיק שכל העולמות כולם תלויים במחשבתו של היהודי והביא ראיה לשיטתו ל'כוח המחשבה' שהקב"ה יצר הנהגה שכל מה שאדם יחשוב אכן יתקיים, אם יחשוב על טוב - יהיה טוב, יחשוב רע - יהיה רע, האדם בעצמו מייצר את הטובות ואת הרעות, עפרא לפומא לייחס דברים אלו לרבי חיים מוולוז'ין כי כוונת 'נפש החיים' לבחירה החופשית של יראת שמים במעשי המצוות והעבירות ולא על מחשבות על בית יפה ווילה וכד' שיקבל אותם לפי תוקף מחשבתו. ואצטט משפט אחד, מכלל רבים מהספר 'נפש החיים' שמבואר שם במפורש שהכוונה על העולמות הבנויים על מעשה המצוות, ולא ח"ו שהם משועבדים למחשבתו של היהודי: "כי מעת הבריאה קבע הוא ית"ש כל סדרי הנהגת העולמות שיהיו תלויים כפי התעוררות מעשה האדם הטובים ואם רעים ח"ו." 'נפש החיים' שער א פרק יב.

פרק כב

פריצת גדרות

השקפה מקוטבת

הציבור החרדי היה כל ימיו מופרד מהחילונים, כפי שמובא בשו"ע יורה דעה סימן קעח: 'אין הולכין בחוקות הגויים, ולא מדמין להם, ולא ילבש מלבוש המיוחד להם', לכן אסור לגרום לקשר חברתי בו ישבו חרדים וחילונים יחדיו, כי זה גורם לקרירות רבה בין החרדים ומכניס את רוח החילוניות לרוח החרדית.

אסור למאמן חילוני לאמן חרדי. אסור למאמן גבר שיאמן אשה, כמו כן אסור למאמנת אשה לאמן גבר.

קיים שוני קיצוני בין הגישה של החרדים לבין תפיסת העולם של החילונים כבהבדל בין שמים וארץ ואזכיר רק נקודה אחת: 'השאיפה' על פי התורה המסורה לנו מהר סיני היא להגיע לשלמות רוחנית בעולם הזה כהכנה להמשך החיים בעולם הבא, לכן כל חיי העולם הזה נחשבים עבורו כפרוזדור ולא כמטרה בפני עצמה. לעומת זאת, הגישה החילונית הכופרת ביעוד האדם לדבוק בקב"ה בעולם הזה ובעולם הבא ממקדת את השאיפה האנושית במימוש עצמי, בהשגיות ובהצלחה בעולם הזה כתכלית בפני עצמה ולא כאמצעים לזכות בעולם הנצח. היות ובשיעורים בנושאים אלו הנערכים בפני חרדים וחילוניים חייבים להזכיר את מטרת האדם לא ניתן להציג את קוטביות ההשקפות בהם חלוקים החרדים והחילונים, והתפיסה החילונית נשמעת ברמה כשהשקפת התורה נחבאת בקרן זוית.

נשים שדרכן להיות צנועות יוצאות לשוק ומקבלות גישה חילונית

נשים השומעות את שיעורי 'כוח המחשבה המגוייר' באימון האישי מקבלות "ראש חדש" ותפיסת עולם של ראש חילוני המראה שמטרת החיים

היא להיות מוצלחת ומוכשרת, כיצד לשלוט על כל העולם ולקבל ביטחון עצמי מול הבעל והסובבים ועוד, ובכך מביאות הן על עצמן נזק רוחני והשקפתי חמור ביותר, ויש עוד הרבה להאריך בזה רבות.

ערך השוויון

אחד מהנזקים הגדולים ביותר והבלתי הפכיים שנעשו ע"י שעורים אלו הוא החדרת השאיפה לאישה חרדית להיות פופולרית, מוצלחת ושוויונית בחברה ככל הנשים החילוניות. ואבאר את הדברים. ידוע שישנם אנשים שלפי כוחות נפשם הם ראויים להיות מנהיגים ומשפיעים היות והקב"ה נתן להם כוחות הנהגה אלו, לעומתם יש אנשים פשוטים, שאין להם את הכוחות והיכולות להיות מנהיגים ותפקידם להיות שמחים בחלקם, לעבוד לפרנסתם, לקבוע עתים לתורה ולגדל את הבנים בדרך ישראל סבא. לעומת זאת, בקרב הגויים לאחר כניסת ערך השוויון כל אדם יכול להיות משפיע ומנהיג פופולרי, לכל אחד מכניסים שאיפות שהטוב האמיתי הוא להיות אדם סוחף בחברה, מנהיג ועשיר וכדומה. לכן אנשים רבים נכנסים למערבולת של שאיפות לדברים שאינם לפי יכולתם וכישוריהם.

"כל כבודה של בת מלך פנימה"

מהלך זה מתייחס לגברים, אך ביחס לנשים בעיית השוויון חמורה אף יותר, שהרי לפי דרך התורה מעמד האישה נקבע בהגדרה: "כל כבודה של בת מלך פנימה". כל אשה מישראל הצניעות היא אבן פינה בדרכה בחיים, יעודה לנהל את חיי ביתה בקדושה, להיות עזר לבעלה, לגדל את בניה להיות עובדי ה' ולקיים את התורה והמצוות. אשה שהתברכה בכשרונות ובמוצלחות איננה חייבת לבטל זאת, אלא היא יכולה לממש זאת בתוך כותלי ביתה, בקהילה ובעבודה מקצועית באופן צנוע ושקט. אין דרך התורה לחפש הצלחות בחיים, להתבלט מעבר לצניעות היהודית, לחתור לקריירה ולקצור השגים של מעמד, כבוד ויוקרה בשדות זרים, אלא כל מטרת האישה להיות צנועה ויושבת אוהל בעת ששאר הדברים הם טפלים למטרה זו. ההכרה בייעוד של אשת חיל היהודית נותנת לבנות ישראל הכשרות תעצומות כוח, סיפוק בחיים ואושר תמידי במימוש יעודה האמיתי לזכות בחיי העולם הזה ובחיי העולם הבא. [וודאי שלעת הצורך מותר לנשים

לצאת להתפרנס כדי להביא פת לבית, אך אין זה עיקר המטרה וייעודה של האשה]

שוויון חילוני

לעומת זאת בעולם החילוני ערך השוויון סחף את הנשים בשאיפות חומריות לבלוט בהופעתן, להשתוות לגברים בכל התחומים בחברה, לפתח קריירה על חשבון הבית, להרוויח כסף מעבר לצרכים הרגילים, להגיע להישגים של כבוד ומוצלחות בחברה כערך עצמי ועוד, לכן הנשים החילוניות לומדות עוד מקצועות כדי להגיע לפיסגה של הערכים החומריים של החברה החילונית של מימוש עצמי והצלחה חומרנית.

רוח חילונית זרה

לדאבוננו 'כוח המחשבה המגוייר' הכניס רוח חילונית זרה זו בקרב מחנינו, ללמד לבנות ישראל, שהאושר הוא לצאת החוצה מעבר לבית היהודי, להיות מוצלחות בחברה, להתעשר, לנאום בפני רבים, להגיע להישגים המעניקים כבוד, להיות עוצמתיות וחזקות אופי, לעשות ספורט ועוד. מהלך שוויוני של תרבות חילונית גרם לנשים לפתח הרגשים זרים של סיפוק אחר בחייהן. האושר המקורי של אשה צנועה היושבת בביתה ונהנית בחייה ממשמעות קיומית של יעודה היהודי ניטל מהן, ובמקום "כל כבודה של בת מלך פנימה" ניתן להן תחליף מזויף של אושר מדומה – במסלול של 'העצמה אישית' בערכים נוכריים, במימוש עצמי בתכנים חילוניים של שאיפה להיות פופולרית, לתת דרשות, להיות מאמנת אחרים, להתעשר ועוד.

נזק בלתי הפיך לנשים

לאחר שאומרים לאשה ששיטת 'כוח המחשבה המגוייר' היא כפירה באמונה היהודית ואין ל'כוח המחשבה' מקום בישראל היא מקבלת זאת בהבנה וחוזרת בתשובה על שקיבלה את 'כוח המחשבה' כזרם לגיטימי ביהדות. אך המשבר שמתחולל בקרבה הוא מעבר לנושא ההשקפתי. זרע הפורענות של פתיחות יתר לערכי השוויון איננו נותן לה עוד למצוא את

סיפוקה ואושרה בתוך ביתה, שכן קשה לה להתנער מהאושר המדומה של יציאה לשדות זרים ובהצלחות חומריות של כבוד ויקר במימוש עצמי מחוץ לכותלי הבית היהודי. ברוב המקרים נגרם נזק בלתי הפיך, מנשים צדקניות אלו נלקח האושר הטוב, וניתן להן תחליף מזויף של אושר מדומה ההולך ודועך, עד שנשארות הן מתוסכלות ללא אושר וסיפוק אמיתי.

התפכחות כואבת

ניתן לדמות זאת לאדם הלוקח סמים, בעת השפעת הסמים הוא מרגיש שמח, כולם אוהבים אותו, כולם חברים שלו והוא מוצלח וגבור, אך לאחר שעובר זמן והשפעת הסמים פסקה, האדם נכנס לדיכאון מפני שהוא איבד את החברים שלו, את השמחה והפסיד את המוצלחות שלו שהייתה תחת פעולת הסם. הדבר שריר וקיים ותקף ביחס לשיעורים אלו המכניסים את האדם לדמיונות של עולם חילוני מדומה של העצמה אישית בו הוא חושב שהוא מאושר מכוח הנעה של כפירה וערכים חילוניים, אולם בעת שהוא מתפקח משכרות יין 'כוח המחשבה' ותופס בשכל קר שהכל שקר ודימיון נעלם ממנו האושר והוא נכנס לדיכאון עמוק.

אושרו של האדם איננו ב'העצמה אישית' אלא במימוש התורה והמצוות

לאותם שעברו את החוויה מזעזעת של התמכרות לעבודת 'כוח המחשבה', חזרה בתשובה ומשבר נפשי - אין עיצה אלא לחזור לדרך אבותינו, לדעת ולהפנים שאושרו של האדם איננו בהעצמה אישית, אלא במימוש התורה והמצוות. הכבוד האמיתי, ההשגיות והמוצלחות של יהודי אינם במימוש עצמי חומרני, אלא בעבודת ה' רוחנית שבעתיד לבוא תתגלה בשיא תפארתה. האושר האמיתי מתגלם בילדים ההולכים בדרך התורה והמצוות, והסיפוק מושלם הוא במימוש כל אחד את תפקידו בעולמו במסגרת היהדות ולא ברעייה באדמות ניכר.

פרק כג

חילונים ואמונה וביטחון

האם ראוי ללמד חילונים שיאמינו בקב"ה ללא תורה ומצוות?

'כוח המחשבה המגוייר' מוסר שיעורים באמונה וביטחון לחילונים ואינו מזכיר את התורה ואת המצוות, אלא מזכיר אך חצי מדברי הרמב"ן שאפילו רשע הבוטח בשם חסד יסובבנו, ואינו מזכיר את המשך דבריו שמיד עליו לעשות תשובה אחרת נפרעים ממנו. כאן יש לשאול האמנם ראוי ללמד חילונים שיאמינו בקב"ה ללא התחזקות בתורה ומצוות?

ברית מחייבת את שני הצדדים

כתוב בחובת הלכבות בשער הביטחון פרק ג' בהקדמה רביעית, שעבודת הביטחון בקב"ה מותנית בכך שהיהודי ימלא את מחויבותו בתורה ובמצוות כלפי ה', שכן לברית שנכרתה בין היהודי לבוראו בהר סיני ובערבות מואב ישנם שני צדדים כשכל צד ממלא את חלקו במימוש הברית. לא ניתן להעלות על הדעת ברית חד צדדית שרק ה' מחויב אליה ואילו היהודי נפטר ממחויבותו ופורק עול, לכן בעת שיש בחינה של 'בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה' ויהודי שהיה רשע חוזר עתה בתשובה אמיתית ושב להיות בן ברית עם אלוקיו, הקב"ה ממש את מחויבותו בברית ושומע את תפילתו כדי להחזירו בתשובה ועוזר לו. אך אין מציאות חד צדדית בה היהודי בוטח בה' ומצפה שה' יקיים את חלקו ויושיע אותו והוא בעצמו איננו מתכוון לשמור על חלקו בברית, ורוצה להשאיר ברשעותו ולהתכחש לבורא שהוציא אותו ממצרים ונתן לו את התורה. [ח"ו]

תפיסה מעוותת הגורמת לחילוני לא לחזור בתשובה

תפיסה מעוותת זו גורמת שלבסוף החילוני לא יחזור בתשובה היות ש'כוח המחשבה המגוייר' מלמד אותם שיש בורא עולם שאיננו מחייב תורה

ומצוות [ח"ו], וכך החילוני נשאר "מאמין" ו"בוטח ב"אלוקים" המהווה את העולם ללא עול תורה ומצוות וללא קיום הברית בין הקב"ה ועם ישראל. [רח"ל] אילו החילוני לא היה שומע ממנו שיעורי אמונה וביטחון הוא היה נשאר חילוני, ולאחר מכן היה שומע מרב אחר את יסודות האמונה של שכר ועונש היה אולי חוזר בתשובה, אך כאן החילוני מקבל מסר על "אלקים טוב" שצריך לדעת כיצד לנצל אותו ולהשתמש בו להשגת מטרות חומריות באמצעות 'כוח המחשבה' בשינוי המציאות ולא יותר מזה. [רח"ל]

אמונה בקב"ה פירושה להאמין שהקב"ה מושל על הטובות ועל הרעות כאחד

חלק גדול מהמאמינים הנוצרים פיתחו אמונה שהאלקים הוא טוב, אוהב ואינו מרביץ, כשאת הרע והסבל שבעולם הם מייחסים לאדם ולמקרה ולא להשגחה פרטית של שכר ועונש. [ח"ו] 'כוח המחשבה המגוייר' מתמקד בשיעוריו באמונה נוצרית זו ומלמד איך להפעיל את האלוקים הטוב לצרכיו, ללא תלות ביראת שמים ובעבודת ה', וזאת בשכחה מופגנת של העיקר: "שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעֹבְרֵי מִצְוֹתָיו".

נעתיק את דברי הכלי יקר בפרשת מקץ, וז"ל: "כי [פרעה] לא רצה ליחס שום דבר רע לאלוהיו בחושבו כי הוא מושל על הטובות לבד וממנו לא יצא דבר רע, ואולי חשב שיש אלוה אחר מושל על הרעות כדעת המאנ"י שהביא בעקידה פרשת ואתחנן, ואולי שעל זה אמר פרעה (שמות י, י) 'ראו כי רעה נגד פניכם', שהמושל על הרעות נגד פניכם, וזה שנאמר (שמואל א' ב, ג) 'אל תרבו תדברו גבוהה גבוהה', לומר ששני גבוהים יש אחד מושל על הטובות ואחד על הרעות, לכך אמר מיד ה' ממית ומחיה מוריש ומעשיר' רצה לומר פועל כל ההפכים והכל יוצא מאתו יתברך, וכן נאמר (דברים לב לט) 'ראו כי אני אני הוא' וגו' 'אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא' וכפל אני אני דוגמת כפל גבוהה גבוהה:"

העולה מדבריו: שאמונה בקב"ה היא להאמין שכל מה שקורה בבריאה בין טוב ובין רע - הכל מהשי"ת, ומי שרוצה ללמד אמונה לחילונים חייב ללמד אמונה אמיתית, ולא לשבש אותם באמונה חלקית על אלוקים טוב ולהתעלם מהאלוקים שעושה משפט לעוברי רצונו ולמפרי בריתו.

השיבוש נכנס ואיננו יוצא

זאת ועוד, 'כוח המחשבה המגוייר' בא אליהם בהופעה חרדית של זקן ופאות והם מקבלים את המסר ממנו שרב חרדי אמר להם כיצד להאמין בבורא עולם וזו היהדות שעברה מהר סיני, וכך הם לומדים אמונה שאינה מדויקת ואף מסולפת, ו"שבשתא כיון דעל על" – השיבוש נכנס ואיננו משתנה אף אם ישמעו לאחר מכן את האמת לאמיתה.

פרק כד

אמונה ללא מצוות

מהלך זה מחליש את התורה והמצוות אצל חרדים

צריך לברר האם מהלך זה מחליש את התורה והמצוות אצל חרדים באופן שהוא מדחיק את כל התורה והמצוות ח"ו לקרן זוית, והאדם נשאר רק עם אמונה בלבד. האם אמונה הנעדרת עבודת ה' בתורה ובמצוות נחשבת לאמונה? האם היא לאמיתו של דבר תפיסה נוצרית ח"ו המאמינה באלהים טוב, אוהב ולא מרביץ. תפיסה זאת ידועה אצל הנוצרים ומשתמשים בה בשיטה מסויימת שלא נפרט אותה כאן, שהקב"ה רק אוהב והאדם העומד לפניו איננו מחוייב לשמוע בקולו, לקיים את מצוותיו ולקבל עליהם שכר ועונש [ח"ו], לכן ח"ו להעלים מהאמונה היהודית את הברית שנכרתה עם הקב"ה על שמירת התורה והמצוות, הרי נתבאר בגמ' ב"ק נ, א: "אמר ר' חנינא: כל האומר הקדוש ברוך הוא ותרן הוא - יוותרו חייו, שנאמר: הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט". ופירש רש"י: "ותרן - לעבור על כל פשעם. יוותרו חייו - יופקרו חייו וגופו שמורה אל הבריות לחטוא". האמונה בקב"ה מחייבת עבודת ה' של שמירת תורה ומצוות ומהווה אחד מי"ג עיקרים של הרמב"ם בתשלום שכר ועונש שבלעדיה נחשב היהודי לכופר.

אמונת הטועים

במדרש [מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ו] "משל למלך בשר ודם שנכנס למדינה, אמרו לו עבדיו, גזור עליהם גזרות. אמר להם לאו, כשיקבלו את מלכותי, אגזור עליהם גזרות, שאם מלכותי לא יקבלו, גזרותי לא יקבלו. כך אמר המקום לישראל, אנכי ה' אלקיך - לא יהיה אלהים אחרים. אמר להם, אני הוא, שקבלתם מלכותי עליכם במצרים, אמרו לו, כן. וכשם שקבלתם מלכותי עליכם, קבלו גזרותי: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני."

לכן מתחילים בקריאת "שמע ישראל" שהיא קבלת עול מלכות שמים ולאחר מכן אומרים את פרשת "והיה אם שמוע" שהיא קבלת מצוות. שני הדברים קשורים זה עם זה בקשר בל ינתק. קבלת עול מלכות שמים מחייבת קיום גזרות המלך, ושמירת המצוות מחייבת קבלת עול מלכות שמים.

בשיעורי 'כוח המחשבה המגוייר' ידועה עובדה מצערת שהאנשים הרחוקים מדת שמעו את הדרשות על 'אמונה' במשך שנים ולא הגיעו מעולם לידי קיום תורה ומצוות, ולא עוד, אלא העדר התנגדותם של החילונים שונאי דת לשמיעת הדרשות מהווה הוכחה גלויה, ש'אמונה' ללא קבלת עול מלכות שמים המושמעת ע"י 'כוח המחשבה המגוייר', איננה אמונת הבורא שהתגלה ביציאת מצרים ומתן תורה, אלא אמונת הטועים, רח"ל.

אמונה בלב איננה אמונה

בנוסף מצאתי באגרת המוסר של ר' שלמה פורטגל שהיה בזמן שלפני גירוש ספרד, והיעב"ץ הקדמון מצטט הרבה מאגרת זו. שם הוא כתב נגד על אלו הלומדים פילוסופיות ומאמינים בקב"ה, אך אינם מקיימים את המצוות ומסתפקים באמונה לבד, והוסיף אילו די היה באמונה לחוד "על מה מסרו כלל ישראל את עצמם, למות על קידוש השם, הרי שיאמינו בלבם, ולא יקיימו את המצוות" [ח"ו]. מדבריו אנו למדים שאין ערך להאמין בקב"ה ולא לקיים את מצותיו. והאריך בזה הרבה.

קשר לקב"ה ע"י אמונה ללא תורה ומצוות [ח"ו]

יהודי המרגיש קשר עם הקב"ה ללא קיום מצוות מחליש בתוכו את האמונה הפשוטה והאמיתית של החינוך שהתחנך לשמור תורה ומצוות, ללמוד תורה ולקיים את ציווי השי"ת. שיטת 'כוח המחשבה המגוייר' מלמדת את אדם להתבונן באמונה של "אין עוד מלבדו" באופן החזק ביותר ולהכיר שכל מה שנעשה בעולם זה מהקב"ה, ובאמונה זו הוא חש בקשר עם הקב"ה לפי תוקף עבודת ייחוד ה'. העצמה של עבודת הייחוד ללא התניה בעבודת ה' גורמת לאבדן הקשר ולרפיון באמצעות התורה והמצוות, שכן היהודי הלומד את 'כוח המחשבה המגוייר' מרגיש שאפשר ליצור קשר עם ה'.

ב"קיצור דרך" של סיפוק רוחני בתרגילי אמונה בלבד, מה שאין כן בעסק התורה והמצוות המחייבים אותו עמל ויגיעה כדי לזכות לתחושת קשר וסיפוק עם השי"ת.

אינן ראויות לאדם מן השורה

שמעתי מהאנשים העוסקים בתחומים אלו שכל השומעים שנחשפו לשיטת 'כוח המחשבה' ולעבודת האמונה והביטחון של שיטתם הקלוקלת נחלשו בלימוד תורה, בקיום מצוות, בתפילה ובעבודת המידות, כי השיטה מלמדת שה"אמונה" בקב"ה היא כדי לקבל מתנות שמים, למגנט דברים טובים, להרגיש בנוח, ללא עבודה מחייבת של תורה ומצוות, אלא רק "להאמין ולבטוח", לחיות חופשי ולקבל, לעשות מה שרוצים ולהמשיך עליהם את כל הישועות שרוצים, לכן ע"פ האמור שיטות אלו [גם באופן שאין בהן כפירה] אולי טובות הן להוציא אדם ממשבר להדריכו על דרך המלך, אך אינן ראויות לאדם מן השורה שיתחיל להתעסק בדברים אלו.

מה היא אמונה?

אמונה יהודית אמיתית מעוגנת בקבלת כל י"ג העיקרים שערך אותן הרמב"ם, ובכלל עיקרים אלו היא האמונה בשכר ועונש ותורה מן השמים. לכן על כל יהודי מוטל חיוב לקיים את כל התורה והמצוות - במידה שיקיימם יקבל שכר, ואם יעבור ויחטא יבוא על עונשו כפי שכתב הרמב"ן: "אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריחנו עונשו, הכל בגזרת עליון". לעומת זאת, מי שמאמין בהשגחה פרטית, אך איננו מאמין בחיוב קיום המצוות ובשכר ועונש הרי הוא אפיקורס. האמונה בה איננה ערך עצמאי הקיים בפני עצמו, אלא היא מותנית בקיום המצוות, לכן בעת שאנו אומרים: "יהודי מאמין" אנו מתכוונים למי שמקבל עליו עול מלכות שמים, שומע לכל דברי הקב"ה, מקיים את מצוותיו ונזהר מלעבור עבירות, כפי שכתב הרא"ש בארחות חיים סי' כ"ו: "כי מי שאינו מאמין אשר הוצאתיך מארץ מצרים" אף ב'אנכי ה' אלהיך' אינו מאמין...זה יסוד כל התורה כולה" - אמונת הייחוד של "אנוכי" מותנית באמונה בקב"ה של שכר ועונש שהתגלתה ביציאת מצרים.

‘כוח המחשבה’ כאבזירייהו דע”ז

להבדיל אלפי אלפי הבדלות אנו מוצאים אצל רבים מדתות הגויים אמונה בה' ובהשגחה פרטית, אך "אמונה" זו איננה מחייבת אותם מאומה לשמור תורה ולקיים מצוות, אלא הם משתמשים באמונה ככלי עזר לרוגע, לשלווה ולרפוי הנפש, ושם הם נעצרים ואינם ממשיכים אל שמיעה בקול ה' ועשיית מצוותיו. לכן יש חשש על שיטת 'כוח המחשבה' שהיא מאבזירייהו דע”ז של דת הכפירה בהשם יתברך בזה שהיא מבטלת מקצת מי”ג העיקרים כדוגמת אמונת הגויים.

פרק כה

התפעמות איננה דבקות

התפעמות של רגש איננה דבקות בשי"ת כלל ועיקר

רבים טועים וטוענים שבעת ששיננו את משפט השינון של 'כוח במחשבה' הם הרגישו קרובים להשי"ת, כעת קשה להם להפרד משיטה זו היות והם חשים ששיטה זו קירבה אותם לה'. לכן אשאל אותם: האם כל ימיהם בעת שהתחנכו בדרך התורה והחסידות ודקדקו בכל מצוה קלה וחמורה האם הם לא היו דבוקים בהשי"ת? האם כל דורות הקדמונים שלא היו משננים את משפט השינון ולא שמעו את דברי 'כוח המחשבה המגוייר' לא הרגישו שהם דבוקים בהשי"ת? אלא חייבים לומר שהטעות היא פשוטה - התפעמות של רגש איננה דבקות בהשי"ת כלל ועיקר.

התעלות של ניגון בניכור הלב אינה קירבה לה'

מה שאנשים טוענים שבעת שיש להם הרגשה בלב - הרי הם קרובים לקב"ה, אין זה נכון. לב שמתרגש איננו מהווה הוכחה שבעת ההתרגשות הוא קרוב לקב"ה. אלא א"כ הוא מתחבר להשי"ת באמצעים שהוא הוריד מן השמים להתקשר אליו כתפילה המלווה בהתעוררות המשמשת סימן לקירבת ה', או בעשיית מצוות בה ההתרגשות נקנית לפי דרגתו באהבה וביראה, או בלימוד תורה בדבקות, בגמילות חסדים ועוד. אולם באופן שאדם מנגן עם גיטריה ומתרגש מאד מהניגון ומהפסוקים שנשמעים, אך לבו רחוק משמירת מצוות השם ומזהירות מעבירות - אין ממש בתחושות "עילאיות" אלו ואין הוא זוכה לקירבה לקב"ה.

טעות לייחס להרגש את מדד האמונה

התוצאה נראית לעין שרוב בעלי גיטרות ח"ו ירדו מדרך הישר של דרך ישראל סבא, לא עלינו. [ודאי שישנם מועטים שכוונתם לשם שמים ויש להם

יראת שמים, ואדרבא דבר זה הביא אותם ליותר דביקות בהשי"ת] הסיבה טמונה בטעות עקרונית שנוצרה אצלם והביאה אותם לידי משבר. בעת שהם מנגנים בגיטרה הם חווים רגש חזק ביותר והם סוברים - שהם קרובים לקב"ה, ואילו בשעת לימוד התורה וקיום המצוות הם לא מרגישים את אותה התעוררות, לכן הטעות לייחס להרגש את מדד האמונה הפיל אותם לבאר שחת ולכן נחלשו בתורה ובמצוות. הם טעו וקישרו את הרגשת הלב של הנגינה בדבקות בקב"ה ולכן באו לכלל מסקנה שגוייה שתורה ומצוות ללא ריגוש, ח"ו אינם דביקות.

תחושה מזוייפת של דמיון ואשליה

בעלי הגיטרות דומים להפליא למתאמני משפטי השינון הנותנים להם הרגשה טובה. גם לאלו הדבקים ב'כוח המחשבה' ניתן לומר שאין לייחס להרגשים "מרוממים" של שינון בקשות קרבת אלקים של עבודת ה' האמיתית, אלא תחושה מזוייפת של דמיון ואשליה. להבדיל אלפי אלף הבדלות מצאנו את כוח הריגוש גם באומות העולם. גם הגויים לא עלינו מתרגשים בשעת ניגון, האם נאמר שבאותה התרגשות הם קרובים לקב"ה, ובגמרא ובמדרש: [הובא בטור אורח חיים סימן רצב] 'אני תפלתי לך השם עת רצון', נכתב שהתרגשות תלוייה באמת ולא בשקר ובאה לידי ביטוי באופן מוקצן, הגויים בעת שאוכלים ושותים ומתרגשים ועוסקים בזימה, ולעומתם היהודים בעת שאוכלים ושותים ומתרגשים והולכים לבתי כנסיות ללמוד ולהתפלל.

דבקות בהשי"ת מה היא?

ספר התניא מבאר שכל יסוד התורה והמצוות הוא דבקות בקב"ה ע"י שאדם מקיים מצותיו בעשיית רצון הקב"ה, ובעת שהוא מתבונן שהקב"ה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין תבער אהבתו וכך הוא יותר יתחזק בעבודת השי"ת ויקיים את המצוות באהבה וביראה. כל יהודי בעת שהוא מקיים את התורה ואת המצוות ופורש מהעבירות הוא דבוק ומקושר לשי"ת, לכן כל איש יהודי בעת שהוא מניח תפילין, לבוש בציצית, לומד תורה, שומר שבת, וכן בכל מצווה שיהודי עוסק הרי הוא דבוק בקב"ה. וכן אשה בעת שהיא מגדלת את בניה לתלמוד תורה, מטפלת בעבודת הבית כדי לחנך את בניה שילכו בדרך התורה והמצוות, מתפללת או אומרת תהילים

היא דבוקה בהשי"ת ללא כל צורך לומר משפטי שינון, שלפי כל המבואר אינם מביאים לדבקות כלל אלא לכפירה רח"ל.

"דתי בלב" ללא קיום מצוות לכופר יחשב

לעומת זאת, מחשבה על הקב"ה תמידית ללא תורה ומצוות וללא חיבור בחבל של קדושה שירד מהר סיני נחשבת כאפס ואין, גם באופן שמרגישים רגשות עזים של קרבת ה', שכן האדם חי בעולם מדומיין של הרגשת הלב בלבד, ללא הכרה במציאות האמיתית של הקב"ה שכרת אתנו ברית לעבוד אותו ולשמוע בקולו. לפיכך אף אם האדם ידבר על "אמונה" כל היום ויכריז על עצמו כ"דתי בלב" ללא קיום מצוות - לכופר יחשב, שהרי פשוט לכל בר דעת שאמונה מחייבת שמירת תורה ומצוות וקבלת כל י"ג עיקרי האמונה. את האמונה האמיתית של כלל ישראל קיבלנו מיציאת מצרים ומהר סיני, והדברים הוסדרו ע"י הרמב"ם בי"ג עיקרים של אמונה בדברים ברורים שקבלנו מאבותינו שאינם ניתנים לערעור, וגם אם לפעמים לפי ראות העיניים אין רואים כן, בכל זאת עלינו לאחוז בהם שזו האמת ואין אמת אחרת.

פרק כו

ביאור מאמרי חז"ל

מאמר א

לשנן בקשה שלושים יום - האומנם?

אדם המשנן מתוך אמונה חזקה שתתממש בקשתו לבסוף בא
לידי מפת נפש

בנוסף, במשפט השינון יש איסור שאסרו חז"ל לעיין בתפילה שמביאה לידי כאב לב ומזכירה את עוונותיו של אדם. הגמרא ברכות לב עמוד ב. "אמר רבי חנין אמר רבי חנינא: כל המאריך בתפלתו אין תפלתו חוזרת ריקם. מנא לן - ממשו רבינו שנאמר: ואתפלל אל ה', וכתוב בתריה וישמע ה' אלי גם בפעם ההיא. איני? והא אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כל המאריך בתפלתו ומעיין בה - סוף בא לידי כאב לב, שנאמר: תוחלת ממשכה מחלה לב, מאי תקנתיה - יעסוק בתורה, שנאמר ועץ חיים תאווה באה, ואין עץ חיים אלא תורה, שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה! - לא קשיא, הא - דמאריך ומעיין בה, הא - דמאריך ולא מעיין בה. אמר רבי חמא ברבי חנינא: אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל שנאמר: קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'".

פירש רש"י: "ומעיין בה - מצפה שתעשה בקשתו על ידי הארכתו, סוף שאינה נעשית ונמצאת תוחלת ממושכת חנם, והיא כאב לב כשאדם מצפה ואין תאותו באה. תוחלת - לשון חלוי ותחנה."

העולה מדברי הגמרא: שאסור להתפלל לקב"ה באופן שהוא מצפה ובטוח שתעשה בקשתו, שהרי הקב"ה לא מחוייב לקבל תפילתנו. אדם המשנן שלושים יום בדבקות משפט שינון מתוך אמונה חזקה שתתממש בקשתו,

בסוף כשאין היא מתקבלת הוא בא לידי מפח נפש של "כאב לב כשאדם מצפה ואין תאותו באה". וביארו התוספות שם: מי שמצפה שתעשה בקשתו זה מביא לידי כאב לב. ואילו מי שמכוין לבו בתפילתו זה עיון תפילה שאדם אוכל פירתיהם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא.

המצפה למימוש בקשה מביאים את עוונותיו לדיון מחודש

בנוסף לעיון תפילה יש חסרון נוסף שהוא מזכיר את דינו של אדם בשמים, כדאיתא בגמ' גמרא ראש השנה דף טז עמוד ב': "ואמר רבי יצחק שלשה דברים מזכירין עוונותיו של אדם, אלו הן: קיר נטוי, ועיון תפילה ומוסר דין על חבירו." ופירש רש"י "ועיון תפילה - סומך על תפילתו שתהא נשמעת ומתאמן לכוין לבו."

העולה מכל הנ"ל: שאסור לשנן משפט שינון לצורך דבר מסוים ולחשוב עליו כל הזמן, היות שזה מביא את האדם לידי כאב לב ומפח נפש בעת שבקשתו לא התגשמה, וגם הצפייה למימוש מזכירה את עוונותיו של האדם בשמים, משום שבעולם הזה הקב"ה מערב את מידת הרחמים עם מידת הדין, ובזמן שאדם מעיין בתפילה בביטחון גמור שתתקיים, הוא מכניס את עצמו להיות נידון מחדש, אם אכן מגיע לו כפי בקשתו, ואז מביאים את עוונותיו לדיון מחודש לשבט או לחסד, ומי יודע אם יעמוד בדיון. חוץ מכל האיסורים הללו מדינא דגמרא, חייבים להעיר שעיון תפילה באופן ש'כוח המחשבה המגוייר' מעביר הוא כפירה בגלל שהציפייה למימוש הבקשה היא אמונה קלוקלת ש'כוח המחשבה' פועל את הישועה ולא הקב"ה, ואף אם ישתף שם שמים ויקרא לבקשה - "תפילה" - גם באופן זה נאסר לנו עיון תפילה ע"י חז"ל הקדושים.

מאמר ב

"חיי, בני ומזוני" נקבעים לפי הגזירה מלמעלה

גמרא מועד קטן כח, א. "אמר רבא: חיי, בני ומזוני, לא בזכותא תליא מילתא, אלא במזלא תליא מילתא. דהא רבה ורב חסדא תרוייהו רבנן צדיקי הוו, מר מצלי ואתי מיטרא, ומר מצלי ואתי מיטרא. רב חסדא חיה תשעין

ותרתין שנין - רבה חיה ארבעין, בי רב חסדא - שיתין הלולי, בי רבה - שיתין תיכלי. בי רב חסדא - סמידא לכלבי ולא מתבעי, בי רבה - נהמא דשערי לאינשי ולא משתכח. ואמר רבא: הני תלת מילי בעאי קמי שמיא, תרתי יהבו לי, חדא לא יהבו לי; חוכמתיה דרב הונא ועותריה דרב חסדא - ויהבו לי, ענותנותיה דרבה בר רב הונא - לא יהבו לי."

העולה מדברי הגמרא: שלמרות ש"חיי, בני ומזוני" נקבעים לפי הגזירה מלמעלה, מכל מקום ע"י תפילה האדם יכול לשנות את הגזירה, בהתנייה לרצון הקב"ה באיזה דבר הוא יקבל את התפילה ובאילו דברים הוא יסרב. כמו שמצינו, שרבא התפלל לקב"ה על שלושה דברים, לשני דברים נענה מהשמים לתפילתו ונתנו לו, ואילו דבר אחד לא ניתן לו.

ריבוי תפילה לשמים בכוחה לבטל את הגזירה

ואעתיק את דברי המהרש"א המבאר את הגמ' שע"י כוח התפילה אפשר לשנות את הגזירה. "במזלא תליא כו". כתבו התוס' הא דאמרינן בסוף שבת אין מזל לישראל י"ל דלפעמים משתנה ע"י מזל כו' ע"ש ושם בתוס' יותר מפורש דהיינו דאין מזל לישראל דע"י זכות גדול משתנה כו' ע"ש והכי מוכח נמי בשמעתין דרבא בעי אחכמה דרב הונא ואעותריה דרב חסדא, והם דברים התלויים בגזירת הלידה כדאמרינן פרק כל היד דמלאך מעמיד הטיפה ואומר אם חכם אם טפש אם עשיר אם עני, אלא ע"כ דאית לן למימר דע"י אפושי רחמי מן שמיא כדעביד רבא איכא לבטל הגזירה ומזל שנוולד בו כדאמרינן בשבת, אך יש לדקדק במה שבקש רבא אענותנותא דרבה, והא ענוה היא ממדות הטובות כדאמרינן פ"ק דע"ז, יראת חטא מביא לידי ענוה והוא מביאו לידי חסידות, ואמרינן פרק כל היד דהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, וי"ל ע"י אפושי רחמי שמיא בקש לעוזרו לבא לידי ענוה כדאמרינן הבא לטהר מסייעין לו."

העולה מדברי המהרש"א: שעל ידי ריבוי תפילה אפשר לבטל את גזירת הקב"ה וניתן לשנות את המזל לטובה, כמו כן תפילה מועילה גם ליראת שמים, בבחינת 'הבא לטהר מסייעין לו'. והיות ובגמ' זו לא הוזכר שע"י 'כוח המחשבה' אפשר לשנות את המזל, מוכח שאין כוח כזה כלל בנמצא, מפני שאילו היה עצה זו קיימת, היו חז"ל מלמדים אותנו את העצה הזו.

בדברים המשנים את גזר דינו של אדם 'כוח המחשבה' איננו נמנה

גמ' ראש השנה טז, ב. "ואמר רבי יצחק: ארבעה דברים מקרעין גזר דינו של אדם, אלו הן: צדקה, צעקה, שינוי השם ושינוי מעשה. צדקה - דכתיב וצדקה תציל ממות, צעקה - דכתיב ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יוציאם, שינוי השם - דכתיב שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה, וכתיב וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לך בן, שינוי מעשה - דכתיב וירא האלקים את מעשיהם, וכתיב וינחם האלקים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה."

ברשימה זו לא מוזכר קיומו של 'כוח המחשבה' היכול לשנות גזר דינו של אדם, ולכן העדרו באופן מופגן מלמד שאין לו מציאות, וחז"ל לא הכירו ב'כוח המחשבה' ככוח הפועל בבריאה.

אמונה וביטחון בקב"ה נחשבת לעבודה התפילה, שהיא משנה גזר דינו של אדם

גם אמונה וביטחון משנים גזר דינו של אדם, כמו שרואים בפסוקים רבים בגדל מעלת הביטחון, וא"כ מדוע לא הזכירה זאת הגמרא, רק הביאור הוא על פי דברי המהר"ל שביטחון נחשב כתפילה אל השי"ת, וכשאדם בוטח בקב"ה הקב"ה עושה בקשתו, היות שהרי בשניהם זה פנייה לשי"ת וזה דומה לתפילה.

כתב המהר"ל בספרו [נתיב עולם ב' נתיב הביטחון]: "וז"ל "ואמר בטח אל ה' ולא אמר בטח בהשם כי מדבר בשעת מעשה ובאותה שעה ישים מחשבתו ובטחונו אל ה' שיהיה עמו, ודבר זה הוא כמו תפלה אל השי"ת, ואלו בטחו בו נאמר על שישים האדם בטחונו בו ית' ואינו מדבר על שעת מעשה, ואל ה' ר"ל כי בשעת מעשה ישים בטחונו ומחשבתו אל השי"ת שיעזור לו בכל אשר צריך להשתדל. כי כאשר בוטח בו ית' ולא ישען על תבונתו אז יעשה השי"ת בקשתו".

העולה מדבריו: שעבודת הביטחון היא כמו עבודת התפילה, ולכן שהגמרא אומרת שצעקה מבטלת גזר דינו של אדם, הוא הדין ביטחון קורע את גזר דינו של אדם.

כוח גדול יש לתפילה לשנות את שנגזר על האדם ולא ל'כוח המחשבה'

עוד אצטט את דברי אברבנאל, דברים פרשת ואתחנן פרק ד ד"ה היסוד הד': "היסוד הד' הוא שמלבד מה שתתבטל הוראת המזל הפרטית מפאת ההשגחה האלקית על האומה בדרך כולל ומסודר כפי היעודים התוריים הנה כבר תתבטל גם כן על ידי תפילה וזכות מהאדם הפרטי. כי היכולת האלקי הוא משנה הטבעים כלם בהשגחתו ואין דבר עומד בפני התפילה והזכות. הלא תראה שנצבו כמו נד נוזלים המים ולא ירדו כפי טבעם בתפלת משה. ופתחה האדמה את פיה ובלעה את קרח בתפלתו גם כן. ונצטנן האש ולא שרף כפי טבעו לחנניה מישאל ועזריה מפני זכותם ותפלתם. וסגר פום אריותא ולא חבלו לדניאל. ובאלה רבים מהדברי' הטבעיים שלא יפלו פעולותיהם הטבעיות בהשגחת הש"י מפני תפלת החסידים. ועל זה נאמר (משלי כ"ט) ובוטח בה' ישוגב. ואמר כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי רוצה לומר אפלטוהו ואשגבהו מרע' המערכה זהו היסוד האמתי המקובל באומה ואין פוצה פה ומצפצף כנגדו."

העולה מדבריו: שתפילה כוחה גדול ובכוחה לשנות את כל מה שנגזר על האדם, וכל זה היות והקב"ה בזכות התפילה משנה את העולם כרצונו, אך ח"ו לומר שהשינוי הוא ענין של 'כוח המחשבה' שהאדם במחשבתו יכול לשנות דברים, הס מלהזכיר.

מאמר ג

תחשוב טוב יהיה טוב

אדם יבטח בקב"ה ובכוח בטחונו יהיה לו טוב

רבים טועים ומביאים ראיה לשיטת 'כוח המחשבה' ממאמר שמוכא בשם אדמורי חב"ד: "אדם יחשוב טוב - יהיה טוב". אמנם במבט שיטחי יש ממש במאמר ל'כוח המחשבה', אך באמת אין מאמר זה מהווה ראיה כלל וכלל.

שאלתי משפיע בחב"ד מה ההסבר במאמר זה ומה מקורו, והוא הפנה אותי למקור הדברים המראים שהכוונה שאדם יבטח בקב"ה ובכך, בכוח בטחונו יהיה לו טובה. ואעתיק את לשון המאמר.

תעורר את כוח הביטחון בהשי"ת באמונה פשוטה

אגרות קודש אדמו"ר הריי"ץ [ח"ז אגרת א' תתקצ:]: "הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק בעל צמח צדק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע אמר לאחד החסידים - החסיד ר' מיכאל נ"ע בלינער מנעוועל - בשעה שבנו היה בסכנה גדולה זיי מעורר דעם כוח הביטחון בהשי"ת באמונה פשוטה אז ער ב"ה וועט מציל זיין דיין זון, [תעורר את כוח הביטחון בהשי"ת באמונה פשוטה שהקב"ה יציל את בנך] מחשבה מועלת, טראכט גוט וועט זיין גוט" [תחשוב טוב, יהיה טוב], וכך הוה שניצל ועזר לו השי"ת לקיים עצת קודש הקודשים זי"ע."

העולה מדבריו: שכוונת הפתגם, בעת שאדם יתחזק בביטחון באמונה פשוטה בקב"ה ויחשוב שהקב"ה יעשה לו טוב, זה ימשיך שיהיה לו טוב. אפשר לבטוח בקב"ה גם במחשבה, ולכן ע"י בטחונו ואמונתו בהשי"ת יהיה לו טוב, אך ח"ו לומר שהמחשבה עצמה יהיה לה כוח עצמי ליצור את הטוב.

חייבים לציין שאין הכוונה שבנוסף למידת הביטחון על האדם 'לחשוב טוב'. כי 'לחשוב טוב' איננו דבר העומד בפני עצמו, אלא הוא מהווה תוספת ביאור באיזה אופן האדם בוטח בקב"ה. הרי ידוע שישנן שתי שיטות בעבודת הביטחון, שיטת הבעש"ט שרשאי אדם לבטוח בקב"ה שיהיה לו טוב, ושיטת החזו"א שאין לאדם לבטוח שהקב"ה יעשה לו את הטובה שהוא מעוניין, ויהיה לו אך טוב, היות והעתיד איננו מוכרע. לכן אמר הצמח צדק לאותו חסיד, שיתנהג כפי דרך הבעש"ט שרשאי האדם לבטוח בקב"ה שיהיה לו טוב, ואמר לו - תעורר את מידת הביטחון בהשי"ת באמונה פשוטה, ותאמין ותחשוב שיהיה לבנך טוב, מפני שמחשבה כזו של ביטחון שאדם בוטח בקב"ה שיעשה לו טובה, בכוחה לפעול ישועה.

לעומת זאת, אלו שמביאים ראיה מהמאמר שיש למחשבה כוח לפעול, הם מתעלמים [או שלא עיינו במאמר במקורו] מתחילת דברי המאמר שהעיקר זה ביטחון בקב"ה והמחשבה לחשוב טוב זה רק אופן כיצד לבטוח בקב"ה, אלא הם מעתיקים רק חצי דבר שהעיקר 'לחשוב טוב' וכך יהיה לו טוב, כאילו למחשבה עצמה יש כוח לפעול במרומים ולהביא את הישועה כדברי הכופרים.

חשיבה טובה מושכת שמחה, אמונה וישועות

בנוסף לזה, שמעתי ביאור אחר. ונקדים, ידוע מה שמובא בשם הבעש"ט הקדוש: "כי בשמחה תצאו", בשמחה אפשר לצאת מכל הצרות, ואילו אדם שהוא שרוי בעצבות קשה לו לצאת מהצרות. כמו כן אדם שהוא בשמחה ומאמין בקב"ה ממשיך עליו ישועה, לעומת זאת, אדם שהוא בעצבות, אין לא אמונה באותה שעה, לכן אינו ממשיך עליו ישועות. לכן אמרו את המאמר כדי שאדם יחשוב טוב, יהיה בשמחה ויתחזק באמונה וכך יהיה לו טוב. לעומת זאת, אדם שיחשוב רע יפול לעצבות, לא יהיה לו שמחה והוא יאבד את האמונה ח"ו ולא ימשוך עליו ישועות.

לחשוב טוב זה ענין כללי שאדם בשמחה ובאמונה הוא יוצא מהצרות

לעומת זאת, שיטת 'כוח המחשבה' לחשוב בחזקה על עניין פרטי שאדם יקבל חפץ פלוני, אם ירצה זיווג פלוני ויחשוב חזק על מבוקשו הוא יקבלו, אם ישתוקק לאלף שקל יחשוב חזק על זה והוא יסובב את כל הסיבות שיגיעו לידו אלף שקל. דבר זה לא נאמר מעולם בתורת החסידות כמו שנבאר באריכות, היות ואדם במחשבתו אין לו כוח לפעול כלל בהנהגת הבריאה. מה שנאמר בחסידות: "תחשוב טוב יהיה טוב" הוא עיצה כיצד להתמלא בשמחה, בביטחון ובאמונה ובאמצעותם הוא יוצא מכל צרותיו, אך אין המחשבה לענין פרטי או לחפץ פרטי, וח"ו אין לייחס שום כוח ל'כוח המחשבה' לפעול על הנהגות הבריאה ולגלות פנים במאמרי החסידות. והדברים ברורים לכל בר שכל.

מאמר ד

שיבוש בדברי חז"ל: כל המשתף שם שמים בתפלתו כופלים את פרנסתו

שאלו את 'כוח המחשבה המגוייר' איך מסתדרת עבודת השינון עם עבודת התפילה, אם האדם פועל ע"י 'כוח המחשבה' מדוע הוא צריך להתפלל? על זה השיב, היות שעבודת השינון מתמקדת באופן החיובי, מה שאני רוצה שיהיה לי ואינה מתמקדת באופן השלילי מה שאין לי, לכן אדם צריך לייחד חמש דקות ביום לרשום בקודים, ברמזים, את הבעיות שיש לו ולהתבונן בהם, ולממש את עבודת התפילה בשיתוף הקב"ה וזה הכוונה בגמ' [בברכות סג, א.] כל המשתף שם שמים בצערו - כופלין לו פרנסתו, וישתף שם שמים בצערו, כמו שותף שמשתף את חבירו ומספר לו על הצרות שלו. לכן אדם שלא מפנה חמש דקות לדאגה ביום, ולא מוציא החוצה את הצרות שלו, מאבד את הפרנסה שלו, לעומת זאת, אדם שמשתף את הקב"ה בצרותיו ומספר לו אותם, לאדם כזה כופלין פרנסתו, עד כאן תוכן דבריו המשובשים. כעת נבאר את דברי הגמ' ונראה איך הוא שיבש את מאמר חז"ל. [רח"ל]

המשתף שם שמים בצערו - שמבקש רחמים מלפניו

גמרא בברכות דף סג, א: "אמר רב הונא בר ברכיה משום רבי אלעזר הקפר: כל המשתף שם שמים בצערו - כופלין לו פרנסתו", ופירש רש"י: "המשתף שם שמים בצערו - שמברך על הרעה דיין האמת, אי נמי: שמבקש רחמים מלפניו." לפי פירושו השני של רש"י הכוונה, שהאדם מבקש רחמים מהקב"ה, ואילו בשיעור הוא הזכיר זאת יחד עם עבודת הפורקן שאדם אומר את הצרות שלו. עבודת השיתוף והפורקן של 'כוח המחשבה המגוייר' כתפילה אין לה שום קשר ויחס ליהודי המתפלל לה' בבקשת רחמים, מפני שהמטרה של המשתף היא להוציא את הצרות החוצה מלבו ולפרוק ממנו מטען נפשי ללא הזכרה של תחנונים לקב"ה: "אנא רחם עלי ותעזור לי". ואילו לשיטת הכפירה אדם יוצא ידי חובה באמירת הפתק של הבעיות

בקיצור ואח"כ יעבוד על עבודת השינון שתביא לו את הישועה. אולם לדברי הגמרא המשתף שם שמים בצערו הכוונה היא - לבקש רחמים מהבורא בעבודת התפילה. וכאן בא 'כוח המחשבה המגוייר' ושיבש את מאמר חז"ל ומבאר שהכוונה לספר לקב"ה על הצרות כשותף שמשתפין אותו ומספרים לו על הצרות האישיות. עפרא לפומא.

מאמר ה שיבוש בנוסח התפילה

שיבוש בנוסח התפילה והבקשה לקב"ה

שיטת 'כוח המחשבה' מושתתת על כך שמחשבות יוצרות מציאות כדברי הכופרים, לכן כל הנהגות העולם באות ע"י מחשבות, אדם חושב טוב מושך עליו טובה, ואילו אדם החושב רעה מביא את הרעה על עצמו ע"י מחשבתו [הכל הבל], לכן לפי דבריהם כשמתפללים לקב"ה אסור לו לומר "אין לי כסף", אלא משפט גישור "אוהב אני את הרעיון שיותר ויותר מתרבה כספי". בתפיסה זו הם לקחו מבני ישראל את עבודת התפילה האמיתית - "תפילה לעני כי יעטוף ולפני השם ישפוך שיחו", ושיבשו שיבוש גדול רח"ל ביסודות היהדות בנוסח התפילה, לומר לקב"ה: "יותר ויותר מתרבה כספי" ולא לבקש בנוסח "אין לי כסף". הרי ברור שכל מה שמתרחש בעולם בין לטוב בין לרע הקב"ה עושה ואין האדם עושה מאומה, ואדרבא בכוח התפילה שאדם מתחנן לקב"ה כעני המבקש בפתח: "הקב"ה אין לי כסף", "אנא עזור לי, קשה לי, מה רבו צרי" בזה הקב"ה שומע את תפילתנו.

יתרון לפרוט הצרות בפה מלא

חז"ל ייסדו לנו את התפילה בכל נוסח ובכל לשון, והכוונה שאומרים לקב"ה את הצרה בפה מלא, כנוסח התפילה "רפאני השם", כפי שאמר דוד המלך עליו השלום: "השם מה רבו צרי, רבים קמים עלי", הוא לא פחד לומר שיש לו צרות, הוא לא חשש לשיטת 'כוח המחשבה' שע"י אמירת הצרות מייצרים עבורו מציאות של צרות. כל התפילה מנוסחת בלשון

תחנונים הפורשת לפני הקב"ה את כל הצרות עם כל המכאובים, ואין שום הגבלה בדיבור כיצד לדבר ובאיזה נוסח לומר. כמו כן, אדרבא יש מעלה לפרוט הצרות, שכן כשמתחננים אל ה' בלב נשבר מגיעה הישועה כדברי הגמ' שתפילה מעבירה את רוע הגזירה.

מאמר ו ואשר יגורתי יבוא לי

"ראיה" ל'כוח המחשבה' מ"ואשר יגורתי יבוא לי" – האומנם?

ידוע שכל הטועים, הצדוקים, המינים והדתות הביאו ראיות לאמונתם מהתורה, כפי שאמרו חז"ל על פסוקים רבים – "מכאן כפרו המינים". שיטת 'כוח המחשבה' אף היא מביאה ראיות לאמת את שיטתה. נכתב באיוב ג, כה: "כִּי פָּחַד פָּחַדְתִּי וַיֵּאֲתֵינִי וְאֲשֶׁר יִגְרָתִי יָבֹא לִי", ובמשלי כט, כה: "חֲרָדַת אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ וּבֹטָח בָּהּ יִשָּׁנֵב". מפסוקים אלו השיטה מביאה ראיה שמחשבות יוצרות מציאות, שע"י שאדם חושב על דבר רע, הוא בעצמו מייצר את הרע, ומי שחושב טוב מייצר את הטוב. כביכול האדם בעצמו הוא עושה לכל המעשים הטובים והרעים, ח"ו, ובכך היא סותרת את העיקר הגדול שהקב"ה הוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

התעוררות של דינים

מפורסמים דברי הרמב"ם באגרת תימן שהרבה פסוקים אין כוונתם כפשוטם, אלא לפי מה שחז"ל ביארו לנו. כידוע לכל שהקב"ה מנהיג את העולם בהנהגה של מידת הדין ומידת הרחמים, כמו כן "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא". בתחלה ברא הקב"ה את העולם במידת הדין וכשראה שאין העולם מתקיים במידת הדין עמד ושיתף את מידת הרחמים עם מידת הדין. היות ולכל אדם יש חטאים ועוונות ואם יעמוד בדין לא יצא זכאי, השליט ה' בעוה"ז הזה את מידת הרחמים, לכן בעת שמתעוררים על האדם דינים הוא עומד למשפט מחודש ומידת הדין מתעוררת לדון אותו מחדש. לכן אמרו חז"ל "שלא יפתח אדם פיו לשטן שמא יגרום החטא"

מפני שבאופן זה הוא מעורר עליו דינים, שמא יגרום החטא ויהיה לדינים על מה לחול, ומידת הדין תפסוק את דינה להרע לו. כמו כן, אמרו חז"ל שלא לפחד, מפני שע"י פחד שווא האדם מושך עליו דינים, וכן ביארו האחרונים [אור החיים הקדוש פרשת בלק פרק כ"ג פסוק ה' ועוד מפרשים] את כוחה של הקללה, לעורר עליו קטרוג בהתעוררות הדינים ויש מקום לקללה לחול, אבל אדם שלא חטא מעולם, גם אם יקללהו נמרצות לא יזיק לו כלל, מפני שמידת הדין לא תמצא עבירות כדי לדון את האדם. לכן יסוד האמונה הוא שהאדם ע"י פחד, מוצא פיו או קללה איננו מייצר את הרע בעולם, אלא היות ויש דינים בעולם ויש לאדם חטאים, דיבורים אלו מעוררים את מידת הדין שתדון אותו על עוונותיו, ובהקשר זה אמרו חז"ל שיזהר אדם שלא יפחד לשווא ולא יפתח את פיו לשטן.

דרך הכפירה ודרך התורה

קיים שוני גדול בין דרך התורה לבין דרך 'כוח המחשבה'. לפי דברי הכופרים "מחשבות יוצרות מציאות" אדם חושב רע ומייצר רע לעצמו או לחבירו. האדם הוא במרכז העולם, יש לו כוח משיכה למגנט אליו דברים טובים או רעים, או להנהיג את הבריאה ולומר לקב"ה מה תעשה ומה תפעל [ח"ו], אך כדי להכשיר את השרץ אומרים שאדם יהיה ב"ענווה" כדי שהקב"ה ייתן לו את מושכות ההנהגה, אולם אם יחשוב שהוא בעצמו המנהיג הבלעדי הקב"ה יפריע לו לפעול במחשבתו ולהנהיג את הבריאה. ואילו לפי דרך התורה, האדם אינו יכול לסובב רע לא על עצמו ולא על חבירו, אלא רק לעורר דינים שקיימים בעולם שידונו את האדם שוב על חטאיו ויתנהגו עמו במידת הדין, לכן צריך אדם להזהר מדברים ומדיבורים שלא יעוררו עליו את הנהגת מידת הדין.

רק בענין עין הרע ודינים יש כוח למחשבה לעורר דינים

על פי האמור מובן מדוע אין אפשרות לעשות היקש, בנין אב וגזירה שווה ולומר - שכשם שהמחשבה יש לה כוח לעשות עין הרע כן בכוחה להפעיל דברים אחרים, או להביא ישועה על האדם. לימוד זה מופרך שכן למחשבה יש כוח מוגבל לעורר דינים בלבד ואין לה כוח כלשהו אחר ליצור השפעה על שום דבר אחר.

פחד אמיתי איננו נאסר

בנוסף לזה, ביאר התוס' בגיטין נה, ב. שמה שמעורר דינים הוא פחד של חינם ללא סיבה הנראת לעין, אך אדם המפחד מחמת סיבה אמיתית לגביו לא נאמר אסור, אלא מותר לו לפחד ואין הוא מעורר עליו שום דינים כלל, היות שפחד זה מביאו לידי זהירות להזהר מפני הסכנה. ואדרבא על זה נאמר "אשרי אדם מפחד תמיד", שראוי לאדם לפחד כדי שלא יגיע לידי סכנה, ופחד זה לא יגרום להביא עליו רעה כלל. לסיכום: אין שום ראייה מהפסוק "ואשר יגורתי" שהאדם במחשבתו בורא מציאות רע או מציאות טובה, אלא יש הנהגת שמים שע"י פחד האדם שמפחד ללא סיבה הוא מעורר על עצמו את מידת הדין ויש לה מקום לחול על חטאים.

פחד של אדם מראה על חסרון אמונה

רבינו יונה ואבן עזרא מבארים שפחדו של אדם מראה על חסרון באמונה ולכן באה עליו הרעה. כעת נצטט את דברי הגמ' בברכות וביאורי המפרשים על הגמרא ברכות דף ס, א: "ההוא תלמידא דהוה קא אזיל בתריה דרבי ישמעאל ברבי יוסי בשוקא דציון, חזייה דקא מפחיד, אמר ליה: חטאה את דכתיב פחדו בציון חטאים. אמר ליה: והכתיב אשרי אדם מפחד תמיד! - אמר ליה: ההוא בדברי תורה כתיב. יהודה בר נתן הוה שקיל ואזיל בתריה דרב המנונא, אתנח. אמר ליה: יסורים בעי ההוא גברא לאתויי אנפשיה? דכתיב כי פחד פחדתי ויאיתיני ואשר יגרתני יבא לי. - והא כתיב: אשרי אדם מפחד תמיד! - ההוא בדברי תורה כתיב."

וביאר המהרש"א "א"ל ההוא בד"ת כתיב כו'. כפירש"י וה"ה היכא דאיכא למיחש מן הפורענות ולא אתיא אלא לאפוקי מחמת פחד בחנם כמ"ש התוספות בפרק הניזקין (נה). ע"ש וכן הא דמייתי מדכתיב פחד פחדתי ויאיתיני וגו' היינו נמי שפחד איוב בחנם, אבל רש"י פירש בספר איוב דהיינו שאמר אולי חטאו בני וגו' ואין זה פחד בחינם ודו"ק:"

העולה מדברי הגמ', התוס' בגיטין נה, ב והמהרש"א שאסור לאדם לפחד בחינם, פחד זה עלול להביא על האדם רעה, היות שזה מעורר דינים בעולם על חטאיו. אך מדבר שיש סיבה אמיתית לפחד ממנו - רשאי האדם לפחד ואין זה מעורר דינים כלל ולא יארע לו כל רע.

מאמר ז אל יפתח אדם פיו לשטן

**אל יפתח אדם פיו לשטן שמא יגרום החטא - נאמר על
אפשרות עתידית ולא על צרה קיימת**

הכופרים שיבשו את מטבע התפילה ואסרו על האדם לומר את צרכיו בלשון שלילית כדוגמת האמירה: "אין לי כסף" היות והוא יוצר לעצמו מחשבה העתידה להתממש במציאות, ובכך שיבשו את עבודת התפילה להתפלל לקב"ה בכל לשון ובכל אופן. נביא את דברי הגמ' ואת ביאור המהרש"א שבדרך של תפילה מותר להתפלל בכל האופנים.

גמרא ברכות דף ס, א: "תנו רבנן, הנכנס לבית המרחץ אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתצילני מזה וכיוצא בו, ואל יארע בי דבר קלקלה ועון, ואם יארע בי דבר קלקלה ועון - תהא מיתתי כפרה לכל עונותי. אמר אביי: לא לימא אינש הכי, דלא לפתח פומיה לשטן; דאמר ריש לקיש וכן תנא משמיה דרבי יוסי: לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן. אמר רב יוסף: מאי קראה - דכתיב כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו מאי אהדר להו נביא - שמעו דבר ה' קציני סדם וגו'."

וביאר המהרש"א: "ואל יארע בי דבר קלקלה ועון כו', משום דבבית המרחץ אדם ערום ממש וערום מן המצות כעובדא דדוד בפרק התכלת (מג): וגם קלקלה מן האור מצוי שם וע"כ יש לאדם להתפלל ע"כ שבמקום סכנה זו מן האור לא יבא לידי הזכרת עון, ואביי שאמר לא לימא הכי לא על זה קאמר שהוא ממש תפילה, אלא אסיפא דמילתא קאמר דלא לימא ואם יארע כו' דהיינו פותח פיו לשטן כו' והוא מבואר בפ"ק דכתובות ע"ש:"

העולה מדברי הגמ' וביאור המהרש"א. שאדם צריך להזהר בדיבורו לא לומר דבר שאינו בבחינה של תפילה אלא כאפשרות, כגון אם יארע דבר קלקלה ועון, שהרי בכך שהוא מזכיר אסון בעתיד והוא פותח את פיו לשטן לקטרג עליו שיעמוד בדין ויארע לו דבר קלקלה, אבל בדרך של תפילה

ובקשה שלא יארע לו דבר רע וינצל, בוודאי שרשאי הוא להתפלל כפי שכתב המהרש"א: שממש תפילה מותר.

פתיחת פה לא ראוייה מעוררת דינים

לכן כשהאדם מתפלל לקב"ה יאמר לפי המצב שהוא נמצא והוא רשאי לומר את הכל: "אין לי כסף" וכל מה שהוא רוצה, "השם מה רבו צרי, רבים קמים עלי" וכד', אך לגבי צרה שאיננה קיימת עדיין והוא כבר מקדים בקשה שאם אכן היא תבוא לעולם ינצל ממנה, נוסח בקשה זה עדיף שלא לומר כדי לא לפתוח פה לשטן. כל העניין שלא יפתח אדם פיו לשטן הוא חלק מיכולת האדם לעורר קטרוג ולמשוך עליו את מידת הדין ושמא יגרום החטא והוא יענש, אבל אין בכתובים כל משמעות לכך שדיבור של האדם יוצר כוח לפעול בבריאה, כפי שמבואר: "לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן שמא יגרום החטא ויתקיימו דבריו לרעה, שנאמר גם אני אבחר בתעלוליהם ומגורותם וגו' וכתוב כי פחד פחדתי ויאתינו (איוב ג' כ"ה)". [אוצר המדרשים [אייזנשטיין] לעולם (עמוד 274)] העולה מדברי המדרש, שלא יפתח אדם פיו לשטן שמא יגרום החטא ויתקיימו דבריו לרעה, היות שמעורר דינים על חטאים שלו והוא יעמוד לדין מחודש, אך אין זה בגלל שיש בדיבור האדם כוחות מטא פיזיים לייצר רע בעולם.

ונבאר את פירושי הראשונים בפסוקים אלו.

"אשר יגורתי יבוא לי" – מכוח גזירת שמים ולא מכוח האדם עצמו

פירוש רש"י: "ואשר יגורתי - הן עתד הועתד ונגזר שיבא לי" העולה מפרושו שהכוונה מה שנגזר עליו בידי שמים בא עליו, ולא שהצרות באו מכוח מחשבותיו.

פירוש מלבי"ם: "כי פחד, ואי אפשר לתלות שבאה הרעה עלי ע"י שלא נשמרתי ממנה ולא הכינותי האמצעיים הנצרכים כדי להשמר מן הרע כי תמיד הייתי מפחד מן הרע ועשיתי כל אשר ראוי לעשות להשמר מן הפגעים ובכל זאת ויאתיני, ולא הועיל השתדלותי ומזה הביא ראיה שאחר שפחדו ומגורתו נתקיים עליו בפועל מבואר כי הגזרה אמת והחריצות שקר:"

העולה מדבריו, שכל הצרה שבאה על איוב הייתה מחמת גזירת השי"ת, אך לא באה לו הגזירה מחמת הפחד, ואדרבא, אפילו שפחד מהצרה ועשה את כל החריצות כדי להנצל ממנה, לא הועיל לו נגד גזירת השי"ת.

מאמר ח

חרדת אדם יתן מוקש

"חרדת אדם יתן מוקש" – חסרון באמונה וביטחון מביא מוקש לאדם

משלי פרק כט, כה: "חֲרִידַת אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ וּבֹטֵחַ בֹּה' יִשְׁגָּב". מבאר האבן עזרא: "איש מפחד ולא יתן מבטחו בשם יבואהו מה שיירא".

העולה מדבריו: היות שהוא מפחד ולא בוטח בה', לכן יש לו לירא. ומבאר המלבי"ם: "חרדת אדם יתן מוקש, והגם שאמר למעלה אשרי אדם מפחד תמיד, בכל זאת החרדה שמורה הבהלה הפתאומית, זה יתן מוקש, וזה מורה שאינו בוטח בה', שהבוטח בה' לא יחרד לכל מקרה, אבל הבוטח בה' ישוגב ולא יחרד, כמ"ש הלל מובטח אני שאינו מאנשי ביתו, שנאמר משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח בה'".

העולה מדברי כל המפרשים: שאין החרדה מביאה את המקרה הרע, אלא חסרון האמונה ואובדן הביטחון בקב"ה מעוררים עליו את מידת הדין ולא את מידת הרחמים, ולכן עתיד הוא להנזק.

מאמר ט

שפתי חיים

כוח הרצון, עין הרע, עדים זוממים פועלים לעורר דינים בלבד, אך לא דברים אחרים

ר' חיים פרינלדר בספרו שפתי חיים פרשת נח מבאר את גודלו של כוח רצון, אך אין דבריו יכולים לשמש ראיה לדברי 'כוח המחשבה המגוייר' כי הרב שם מביא מכמה מקומות את 'כוח המחשבה', ואין לדמות מדברים אלו

מדבר אחד למשנהו, מכיון שרק באותם מקרים שחז"ל הורו לנו שיש כוח למחשבה, אכן יש לה כוח, והיכן שחז"ל לא גילו לנו שיש ל'כוח המחשבה' – אז אין לה כוח, ואי אפשר לבדות חידושים ע"י בנין אב או גזירה שווה להרחיב את היריעה על תחומים אחרים. לכן גם לא ניתן להביא הוכחה מהמהר"ל באר הגולה באר השני שמסביר מדוע עדים זוממים נהרגים משום שהוא מבאר שיש כוח למחשבה לעורר דינים, ועל זו הדרך ביאר החזו"א את המאמר בענין עין הרע שיש ל'כוח המחשבה' לפעול בבריאה ליצור קטרוג, והכל בענין בהתעוררות הדינים ואין הם מהווים ראיה לייחס ל'כוח המחשבה' כוח עצמאי המייצר מציאות.

ביאור המדרש בענין מעשה השיכור

השפתי חיים בפרשת נח מביא ראיה, שאדם שיש לו רצון חזק לדבר מסויים הקב"ה ממלא רצונו.

איתא במדרש [ויקרא רבא יב א.]: "מעשה בשיכור שהיה משתכר הרבה ומכלה את ממונו, ואמרו בניו מה נעשה עמו, הלכו והשקו אותו יין והניחו אותו בבית הקברות, באותו זמן עברו מוכרי יין עם משאם בבית הקברות ושמעו שיש מהומה בעיר כי באו חיילי המלך לחטוף אוכל, לכן הניחו את היין בבית הקברות, בינתיים התעורר השיכור וראה נאד מלא יין, פתח אותו ונתנו לתוך פיו, ואמרו בניו 'אמרין אוף הכא לא שבק לך בורייך', גם במקום זה לא עזב אותך בורא כל עולמים".

העולה מדברי המדרש שבניו של השיכור אמרו שהקב"ה שהוא זן ומפרנס מקרני ראמים עד ביצי כינים, לא עזב גם את השיכור היה בבית הקברות, וסיבב את הסיבות להביא יין לאותו שיכור, אולם ח"ו לומר כדברי 'כוח המחשבה המגויר' שהביא אך חלק מהסיפור ולמד שמחשבתו של השיכור הביאה לו את היין. הבנה מוטעית זו גילתה פנים במדרש ושיבשה את משמעותו שכתב בברור שהקב"ה הביא לשיכור את היין ולא האדם במחשבתו.

מקור זה מצטרף לכל המקורות בהם אין זכר וראיה לדברי הכופרים שיש כוח במחשבת האדם להפעיל הבריאה, אלא על פי היהדות הקב"ה מנהיג את הבריאה בהשגחה פרטית נפלאה, ובעת שאדם רוצה דבר מה, או צריך

דבר כלשהו, אם האדם זכאי לכך - הקב"ה מסובב בהשגחה נפלאה את הנסיבות למלא את רצון האדם.

מאמר י כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם

ב'כוח המחשבה' אפשר לשנות דעות של חבירו - האומנם?!

כתוב במשלי פרק כז פסוק יט: "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם". 'כוח המחשבה המגוייר', הלך רחוק מאוד בשיטת 'כוח המחשבה' וחידש שיש לאדם יכולות להפעיל מציאות במחשבתו, ואפילו לשנות דעות של חבירו, למשל: המנהל כועס עלי מאד, לכן אני אשנן משפט שינון שלושים יום כדי שהמנהל יאהב אותי יותר, משום שיש בכוח מחשבה 'תת הכרתית' שאני חושב בביתי לשנות את החשיבה של המנהל הנמצא במקום אחר.

כמו כן, אב הרוצה שבנו ישנה את דרכו עליו לשנן במחשבתו משפטי שינון שמהיום בנו יתנהג כך וכך ובכוח מחשבה 'תת הכרתית' הוא יוכל לשנות את הבן, גם באופן שהאב נמצא בבית והבן נמצא בישיבה. וכן על דרך זו עצות לרוב כשהוא מבסס את דבריו על הפסוק: "כמים הפנים לפנים".

האמונה ב'כוח המחשבה' לשנות את מחשבת השני אף היא כפירה

האמונה ב'כוח המחשבה' שיש לה כוח לפעול על הכל ולהנהיג את הבריאה היא כפירה. כמו כן היכולת לשנות את מחשבת השני בכוח מטא פיזי מחשבתי הנמצא מעל הפיזיקה, כביכול נמסר כוח עליון לאדם לשלוט על סביבה שאינה מצוייה לפניו אף הוא שייך לכפירה של 'כוח המחשבה' [ח"ו], לכן צריך להאריך מהו פירוש הפסוק "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", מה דרשו חז"ל, מה כתב האור החיים הקדוש, באיזה אופן מותר להשתמש עם כוח זה ובאיזה אופן אסור להשתמש עם כוח זה.

איסורי תורה של קוסם ודרכי האמורי

נקדים הקדמה: כל דרך פסיכולוגית שהיא עידוד וחיזוק, גם אם אינה אמת לאמיתה רשאים להשתמש בה. לעומת זאת, דרך פסיכולוגית שמוערבת בה דת האומרת: תפעיל כוח רוחני באמצעות כוחות ייחודים על טבעיים, בהם אתה יכול לשלוט על הבריאה ועל הסביבה אסורה משום שאמונה בכוחות אלו היא כפירה, אף אם לכוחות אלו יש תוצאות חיוביות - אסור להשתמש בהם, והם נכללים באיסורי התורה של קוסם ודרכי האמורי.

מצווה וחובה על ההורים לעודד את הילדים שהם טובים

למשל: אם אומרת לילד שלה: "מושי אתה מוצלח, אתה מוכשר, יש לך מידות טובות, אתה יודע ללמוד". משפטים אלו מעודדים את הילד שהוא מוכשר והוא יודע ללמוד. מילות עידוד אלו מדרבנות אותו להאמין בזה, ואח"כ התוצאות אכן מתממשות והילד נהפך לטוב ומוצלח ומתקיימים בו מעלות אלו. אנו רשאים לומר לילד מילות עידוד גם אם אינן נכונות כי הילד מאמין שהוריו אומרים לו את האמת, ולכן הוא מתחיל להאמין ביכולותיו וכך הוא מתחיל לפרוח. אין בזה איסור אלא אדרבא זו מצווה וחובה על ההורים לעודד את הילדים שהם טובים גם שלפי האמת שלנו הם אינם כך. מהלך עידוד זה פועל היות והילד מתנהג כפי האימון שנותנים בו, לכן במידה ואומרים לו שהוא טוב ומוצלח, הוא רוצה להוכיח שאכן אמת מה שאומרים לו, לכן הוא מתאמץ להיות טוב. ואכן הוא קוצר הצלחות.

מי פועל את השינוי?

כעת נתבונן מי פעל את השינוי בילד, האם האמא שעודדה אותו או הילד בעצמו. ברור שזה וזה גורם, האמא עודדה את הילד ונתנה חיזוק לילד שינצל את כוחות הטמונים בקרבו ולכן הוא הצליח, אולם עיקר סיבת ההצלחה זה הילד בעצמו כשהעידוד של האם דחף להצלחת הילד. לסיכום: העידוד של האמא עורר כוחות פנימים בילד והוא בכוחותיו הוביל את השינוי. ואילו הילד היה מחליט שלא להפעיל את כוחותיו הפנימיים לא היה מועיל העידוד שהאם נתנה לו, מפני שמילות העידוד אין להם כוח לפעול

כלל, אלא כוח להפעיל את כוחות הילד במידה והילד יבחר בכך להפעיל את כוחותיו.

‘כוח המחשבה’ – מחשבה פועלת שינוי

לעומת זאת, לשיטת ‘כוח המחשבה’ התחדש שהאם במחשבתה היא הפועלת את השינוי באמצעות מחשבה ‘תת הכרתית’ היכולה להשפיע על הסובבים גם שאינם בקירבה פיזית. לכן לפי שיטה זו סדר הטיפול הוא כך: האמא תלמד משפט שינון שאותו תשנן במשך שלושים יום עשרה פעמים ביום - “מושי ילד טוב, למושי יש מידות טובות”. משפטים אלו תשנן לעצמה בביתה, ללא צורך שהילד ישמע אותם, והשינון יהפוך למחשבה ‘תת הכרתית’ שיהיה לו כוח לפעול על הילד מושי שישתנה לטובה.

כפירה בעיקר הראשון של האמונה שהקב"ה עשה ועושה ויעשה לכל המעשים

האמונה ב'כוח המחשבה' שיכול לשנות את דעתו של מושי גם באופן שהאם חושבת בינה ובין עצמה היא כפירה בעיקר הראשון של האמונה שהקב"ה עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, שכן באמונה בכוח "רוחני" זה האדם מייחס לעצמו כוחות על טבעיים (שאין להם הסבר על פי דרך הטבע) הפועלים גם במרחק רב על מי שרוצים לשנות אותו - כל זה שיבוש ואין זה דרך התורה.

כך נהגו אבותינו וזו דרך התורה

האפשרות היחידה שניתנה ליהודי להשפיע על אדם הנמצא במקום אחר היא ע"י תפילה לקב"ה, שהרי הקב"ה שולט בכל הבריאה ו"מי יאמר לך מה תעשה ומה תפעל", לכן התפילה לקב"ה - "אנא ה' שמושי יתחיל ללמוד, ינצל את הכוחות שלו, יגדל עם מידות טובות", זו הדרך היחידה שמותרת וחובה לאם יהודיה לעשות. על האם לקחת את ספר התהילים ולומר מזמורים, ואח"כ להתפלל תפילה חרישית: "רבונו של עולם עזור לי שמושי שלי יגדל גדול בתורה, שיצליח בלימודו ויעשה חיל". כך נהגו אבותינו וזו דרך התורה.

אוי לאוזנים שכך שומעות

בנוסף לזה, רשאים ואף חובה לעודד את הילד בעת שהוא עומד בפני ההורה ולומר לו מילות עידוד וחזוק, זה חיוב מעשי הפועל בחזקה שהילד יפעיל את כוחות הטמירים ויתנהג בדרך טובה. לעומת זאת, לפי דרך הכפרנית של 'כוח המחשבה' - אין צורך באמירת תהילים להצלחת הילד [ח"ו], אין צורך בנתינת צדקה לזכות הילד [ח"ו], אלא לשיטתם צריך לשנן משפט שינון שלושים יום, וע"י מחשבה 'תת הכרתית' אפשר לפעול על הילד שילמד טוב ויצליח בלימודיו. אוי לאוזנים שכך שומעות.

"הצלחת" 'כוח המחשבה'

אספר סיפור קצר, להראות כיצד שיטה זו שיבשה את כל דרך היהדות. שמעתי שמאמן אחד שרצה להוכיח את היעילות ב'כוח המחשבה', וכדרכו כל אחד מספר מה שתפס אותו לשיטה זו. הוא גר בדירה בשכירות, משכיר הדירה היה אדם קשה וקשות, באחד הימים היה צריך השוכר לבקש מהמשכיר דבר מה, אך הוא ידע שהמשכיר יסרב מכיון שהוא אדם קשה, לכן הוא עסק במשפטי השינון ושינן משפט במשך שלושים יום שהמשכיר הוא אדם טוב והוא יסכים לבקשתו, ואכן כן היה, בעת שבא למשכיר מיד המשכיר הסכים לבקשתו. כעת מפרסם המאמן את הצלחת 'כוח המחשבה' שיכול לשנות את דעת המשכיר גם בעת שהשוכר חשב על זה בביתו. עד כאן הסיפור.

זה לעומת זה

בעת ששמעתי זאת, הרהרתי בליבי מה היה עושה יהודי שלא נחשף ל'כוח המחשבה'. בעת שהשוכר צריך טובה מהמשכיר והוא יודע שהמשכיר הוא אדם קשה, לכן לפני שילך למשכיר יאמר פרקי תהילים, יתן צדקה ויתפלל לקב"ה: "עזור לי שהמשכיר יסכים לבקשתי", לאחד שיבוא למשכיר ואכן יסכים לבקשתו, מיד יודה האדם לקב"ה על חסדו ששמע תפילתו והאזין לשוועתו שהרי הקב"ה שומע שוועת עניים. לעומת האמונה היהודית הפשוטה ניצבת שיטת הגויים השוכחת את דרך התורה ואת הקב"ה, רח"ל, ומאמינה שכדי למשוך ישועות על האדם להפעיל את כוח מחשבתו,

והסיפור על המשכיר מהווה "ראיה" לשיטתם ש'כוח המחשבה' אכן עובד, והוא משמש עבורם כ"עובדה מוכחת" לשכנע אחרים ש'כוח המחשבה' אמת ויציב ויש בכוחו לפעול בבריאה. [ח"ו]

'טלפתיה' האם אסורה משום קוסם?

הכוח הטמון באדם להשפיע על חבירו קרוי בלשון 'כוח המחשבה המגוייר' - "קסם הקשר". וכאן יש לשאול: האם בהפעלת כוח זה להשפיע על השני הנמצא רחוק מן העין נחשב האדם לקוסם או לא? למענה ראה פסקי דין - ירושלים דיני ממונות ובירורי יוחסין י פס"ד בעמוד שלב. לגבי טלפתיה אם יש בה משום קוסמות עיין במכתב מאליהו להגר"א דסלר במאמר מהות הכישוף שכתב: ידיעות פתאומיות על המתרחש לזולתו שלא בדרך החושים, והיינו מה שקורין טלפתי"ה וכו', לפעמים וכו' ואז עלולה הנפש להרגיש דברים וכו', זהו ענין הקוסם שהיה יכול לפעמים להגיד עתידות, וכן העיד הרמב"ם בסה"מ ל"ת לא. ע"כ. אמנם עי' באור החיים בראשית מב, ח וז"ל: ומטבע אנושי כשתולד הידיעה בלב אחד מהשנים גם בלב השני יתעורר בחינת הזכרון, כי הלבבות יגידו סודות נעלמים כאומרם כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם וכו'. ע"כ. [הערת הכותב. באור החיים הקדוש, מובאת אימרה זו באופן ששני החברים נמצאים אחד ליד השני, יוסף היה עם אחיו, יהודה עם יוסף, בזה נאמר כמים הפנים לפנים, שזה כדוגמת מראה, אך אין ראיה מדבריו שקיים כוח כזה גם בריחוק מקום, ואם אמנם קיים כזה כוח, עדיין עומדים אנו בפני השאלה: האם מותר להשתמש בו?]

הבנת הפסוק: "כמים הפנים לפנים" שנויה במחלוקת בגמרא

לגבי הפסוק: "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", נחלקו בגמ' ביבמות קיז, א. אחד מהאמוראים סובר שהפסוק מתייחס לבני אדם כשאחד אוהב את השני אז חברו אוהב אותו ומשיב לו אהבה, ואם שונא את חברו השני מחזיר לו שנאה, והדעה השנייה סוברת שאין כלל כוח כזה בעולם, וגם אם אחד שונא את השני לא בהכרח שהשנאה שהאחד משדר גורמת לשני לשנא אותו, אלא השני לא בהכרח שהוא מושפע לרעה ועדיין הוא אוהבו, ולכן הפסוק לא מתייחס למערך הפסיכולוגי בין אנשים אלא מדבר על דברי תורה.

גם אם נבאר כדעת אחת בגמרא שהפסוק מדבר ביחס לבני אדם, ונביא את פירושי הראשונים בזה, נראה שאין כאן סיעתא לדברי 'כוח המחשבה המגוייר'.

כַּמִּים הַפָּנִים לַפָּנִים מתייחס לגבי בני אדם הרואים זה את זה

"כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם". את פירוש הפסוק ביארו המפרשים רש"י והמצודת דוד [משלי פרק כז פסוק יט] וז"ל: "כמו דרך המים מראים את הפנים בדומים להפנים המסתכלים בה, אם שוחקות שוחקות ואם עצבות עצבות, כן לב האדם לאדם, אם לבו טוב על חברו ייטיב גם לבו ואם רעה תרע גם היא:"

העולה מדבריהם: שהפסוק מדבר באופן שאדם ניצב נוכח חברו, ואם יאהב את חברו גם חברו יראה לו פנים שוחקות ויחזיר לו אהבה, ואם האדם ישנא את חברו גם חברו ישיב לו שנאה, כדוגמת המים המחזירים אליו את הבעת הפנים שהוא מראה להם. שלמה המלך מגלה לנו תכונה אנושית ואיננו מחדש שהאדם יכול לשנות את דעת חברו ע"י 'כוח המחשבה', והדרך רחוקה לומר שהאדם יכול לשנות את דעת הזולת. האור החיים על החומש [בפרשת ויגש] מבאר מצב אנושי בו אדם נמצא מול השני, אוהב אותו ומחייך אליו ולכן גם השני אוהב אותו, כשמהלך זה תקף גם במערכת היחסים בין אדם כלפי הקב"ה, כדוגמת יוסף ואחיו שעמדו זה מול זה, אולם האור החיים אינו מדבר על יכולת על טבעית של הפעלת קסם של 'כוח המחשבה' על מחשבות השני במצב בו נמצא אדם במקום אחד והאדם השני במקום אחר.

מאמר יא

כל המתמים עצמו הקב"ה מתמים עמו

גילוי פנים ב"כל המתמים עצמו הקב"ה מתמים עמו"

לאחר שביאר 'כוח המחשבה המגוייר' באריכות את שיטתו על אמונה 'תת הכרתית' של מחשבה פנימית של האדם היכולה לפעול בבריאה. הוא נתן

למחשבה מעצימה זו שם אחר "אמונה תמימה". והביא לראיה לשינוי השם את הגמ' בנדרים "כל המתמים עצמו הקב"ה מתמים עמו". הוא שיבש את פירוש הגמרא במתן הסבר מחודש שהמתמים הוא מי שיש לו אמונה 'תת הכרתית' חזקה ובוטח בכוח הפנימי שיש למחשבתו להשפיע השפעות, בעת שמשמעות הגמרא היא להיפך וכוונתה על מי שבוטח בקב"ה בתמימות הקב"ה מתנהג עמו בתמימות.

המתמים הוא הבוטח בקב"ה בתמימות ולא בהפעלה

וז"ל הגמ' נדרים דף לב, א. "אמר רבי יצחק: כל המתמים עצמו - הקדוש ברוך הוא מתמים עמו, שנאמר: 'עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם'. א"ר הושעיא: כל המתמים עצמו - שעה עומדת לו, שנא' 'התהלך לפני והיה תמים', וכתוב: 'והיית לאב המון גוים'." וביאר המהרש"א "כל המתמם עצמו הקדוש ברוך הוא מתמם כו'. כענין דלעיל ובסמוך באברהם שהיה תמים עם ה' לבטוח בו ולא שמע להאצטגנינים ולהוברי השמים והתמים הקדוש ברוך הוא עמו לשנות מזלו והיינו השעה עומדת לו כמ"ש מזל שעה גורם והקב"ה שינה מזל שעה שלו לטובה ומייתי מדכתיב גביה 'התהלך לפני והיה תמים' שלא תשמע למעוננים וקוסמים ואח"כ 'והיית לאב המון גוים' אף על פי שלפי מזלך אינך ראוי אלא לגוי אחד דהיינו ישמעאל וק"ל:"

היוצא מדברי הגמ' שהמתמים הוא אינו אדם המפעיל מחשבות מעצימות ב'כוח המחשבה' לשנות מזל, אלא מי שבוטח בקב"ה בתמימות ואינו שומע לכל הוברי השמים, לגביו הקב"ה מתנהג עמו בתמימות ומשנה את מזלו. אך 'כוח המחשבה המגוייר' שיבש את דברי הגמ' לשיטתו כפי שהוא משבש את כל המקורות כדי להתאים אותם לשיטת 'כוח המחשבה'.

מאמר יב

אמירת "ותן טל ומטר"

שיבוש להביא ראיה לשינון שלושים יום מאמירת ותן טל ומטר

השיטה הגויית של 'כוח המחשבה' מפעילה טכניקה של הכנסת מחשבה ל'תת ההכרה', ומשתמשת במספר שיטות שאחת מהן היא שינון משפט

במשך שלושים יום מספר פעמים ביום, עד שמשפט זה נכנס עמוק בזכרון ונותן כוח ל"פעול" על המציאות. 'כוח המחשבה המגוייר' מביא ראייה לשיטה זו מדברי חז"ל שבאמירת שלושים יום "ותן טל ומטר" מחשבת האדם מתרגלת לאמירה זו, לכן גם אם עלה ספק בלב יהודי ששנה 90 פעם "ותן טל ומטר" אם אמר אם לאו, הרי בודאי - שאמר כראוי. אך אין זה ראייה כלל וכלל לשיטת 'כוח המחשבה' שאכן מחשבה תמידית יכולה לפעול בבריאה, יש כאן אמנם גילוי ששינון רציף במשך שלושים יום מכניס את הדברים לעומק המחשבה, אך אין מכאן ראייה שלאותה מחשבה עמוקה שנכנסה באדם יש כוח לפעול מציאות.

מאמר יג תולדות יעקב יוסף

שיבוש להביא ראייה ל'כוח המחשבה' מדברי התולדות יעקב יוסף

נאמר בשיעורים בשם התולדות יעקב יוסף שכפי מחשבתו של אדם כך כל העולמות התלויים עליו. מזה הביא 'כוח המחשבה המגוייר' ראייה לדבריו שכל הבריאה נפעלת לפי מחשבת האדם, ולכן בכוח מחשבתו יכול למגנט אליו את כל הדברים, כגון אם יחשוב על פרנסה הוא יביא אליו פרנסה וישנה במחשבתו את הנהגת שמים. [ח"ו]

דבריו הם סילוף לייחס בדברי התולדות יעקב יוסף ש"מחשבות יוצרות מציאות" כדברי הכופרים. ברור כשמש בצהרים שכוונתו לא ל"מחשבה מעצימה", אלא למעשה המצוות ולמחשבות קדושות שאדם חושב, המשפיעים למעלה בעולמות העליונים ומעוררים את מידת הדין, או את מידת הרחמים לכל העולמות. בחירת היהודי באמת והשפעתו על פמליה של מעלה היא הנהגה שהקב"ה הנהיג, שכל העולמות תלויים ועומדים במעשה המצוות של עם ישראל ביצירת שפע לכל העולם, וכן להפך במעשה העבירות ח"ו.

אף אם רצונותיו טובים – העולמות העליונים לא יבצעו מה שהוא רוצה במחשבתו

עפרא לפומא לומר שתולדות יעקב יוסף מתכוון לאדם החושב שיגיע לו אלף שקל, אז מחשבה זו תתקיים וכל העולמות יתייצבו לממש את מחשבותיו בדברים גשמיים למלא את תאוותו, ואף אם רצונותיו הם טובים - העולמות העליונים לא יבצעו מה שהוא רוצה במחשבתו, אף אם ישנן מאה פעמים במחשבה 'תת הכרתית'. כמו כן, גם במעשה המצוות המביאות שפע לעולם ומעוררות את מידת החסד, אין הכוונה שהן יוצרות פעולה אוטומטית המפעילה את הבריאה, אלא מעשה המצוות והחסד מעוררים רחמי שמים להתנהג עם האדם והעולם במידת הרחמים והחסד לפי חשבון שמים, ואז יורד שפע רב לפי רצון הקב"ה, אך לא לפי מחשבה האדם.

והנה לשונו הקדוש מכמה מקומות.

"האדם על ידי מעשיו הטובים הוא דבוק בו יתברך ממש"

דברים פרשת עקב: "כך האדם ראוי לשום לב ולומר כי הוא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, וכל תנועותיו ודבורו והלוכו ועסקיו עושה רושם למעלה למעלה, בוודאי יזהר בכל דרכיו ועסקיו שיהיה לשם שמים. מה שאין כן בחושב האדם מה אני ספון לפגום או לתקן למעלה ולמטה שיהיה נרשם כל עסקי למעלה, ובזה הולך בשרירות לבו ויאמר אך שלום יהיה לי. ובאמת ז"א, כי האדם על ידי מעשיו הטובים הוא דבוק בו יתברך ממש, וכמ"ש והלכת בדרכיו, ועל ידי שהוא רחום למטה נתעורר מדה זו של רחום למעלה בכל העולמות, וכמו שכתבתי דע מה למעלה ממך (אבות פ"ב מ"א), ר"ל ממך תדע, איזה מדה שנתעורר בך שכך הוא למעלה. וזה שאמר (דברים יג, יח) ונתן לך רחמים ורחמך, עיין במצוה".

"הש"י מזמין ליד אדם שירחם על זולתו כדי ורחמך על ידי אתערותא דלתתא"

פרשת ויקרא: "ובזה יובן דע מה למעלה ממך, אי אכזריות או רחמים זה נמשך ממך, אי קיימא בנהירו דאנפין גורם כך למעלה, והוא הדין בעצבות או אכזריות או רחמים גורם כך למעלה. וכמ"ש בש"ס דראש השנה

(יז ב) ולך ה' החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו (תהלים סב, יג), שגרם כך למעלה על ידי מעשיו למטה. והקשו בש"ס וכו'. והתוספות (ד"ה בתחילה) דחק לתרץ וכו'. ולפי' משמעות הזוהר הנ"ל אתי הפסוק כפשוטו, דכתב האלשיך (דברים כו, יב) ונתן לך רחמים ורחמך (דברים יג, יח), כי הש"י מזמין ליד אדם שירחם על זולתו כדי ורחמך, על ידי אתערותא דלתתא וכו', יעו"ש. וז"ש הכתוב לך ה' החסד, שזימן חסד לאדם שיגמול חסד עם חברו, כדי שתשלם לאיש חסד כמעשהו, שהתעורר במעשיו למטה חסד ועל ידי זה נתעורר כך למעלה, והבן".

העולה מדבריו: שלפי מעשה המצוות שהאדם עושה כן הוא משפיע לכל העולמות, בעת שאדם עושה חסד ומשתמש במידת הרחמים הוא מעורר עליו מלמעלה מידת הרחמים, וכוח השפעה זה נעשה בתורה ובמצוות ולא בסתם מחשבות, כמו כן, כוונת דברין לעבודת ה' המושכת עליו את הנהגת הש"ת עמו במידת הרחמים או במידת הדין, אך אין הכוונה לקבלת דבר ממוקד באופן שמה שאדם חושב יתקיים במדויק.

מאמר יד מלך אסור ברהטים

שיבוש בדברי הרמח"ל "מלך אסור ברהטים"

שיבושי השקפה ודברי כפירה אסורים להאמר ברבים ולהעלותם על הכתב בספר, אך מה אעשה ו'כוח המחשבה המגוייר' אומר אותם פעם אחר פעם כדבר מוסכם, לכן כדי לבאר לנשים ולעמי הארץ את הטעות החמורה שבדבריו צריך להביא אותם לפני כולם. 'כוח המחשבה המגוייר' מבאר מספר פעמים את ה"ראיה" ש'כוח המחשבה' יכול לפעול בבריאה מתוך דברי הרמח"ל על יסוד הפסוק בשיר השירים: "מלך אסור ברהטים" שהקב"ה קשר את הנהגת הבריאה לכוח ההפעלה של המוח היהודי.

הקב"ה קשר את הנהגת העולמות ע"י מעשה המצוות והתורה שמקיימים בני ישראל

עפרא לפומא לומר דברים אלו, שהרי אנו אומרים כל יום בתפלת השחר: "מי יאמר לך מה תעשה ומה תפעל" ועוד פסוקים לרוב שהבאנו לעיל.

הקב"ה מנהיג את עולמו כרצונו הטוב וח"ו לומר כן שהוא משועבד כלל וכלל למחשבתו שאנו חושבים במוח. 'כוח המחשבה המגוייר' שיבש את דברי הרמח"ל שכל דבריו הם דברי קבלה שמבארים את סוד קודשא בריך הוא ושכינתא, סוד של אורייתא, קב"ה וישראל חד הוא, שהקב"ה קשר את הנהגת העולמות ע"י מעשה המצוות והתורה שמקיימים בני ישראל, וח"ו לומר שהקב"ה קשר את הנהגת הבריאה למחשבה גשמית, שכל מחשבה שיהודי רוצה - מוכרח הבורא יתברך לקיים את מחשבת המוח היהודי. ח"ו.

ספר אדיר במרום ח"א עד אימת ניתב בקיימא דחד סמכא מספרי הרמח"ל וז"ל: "והרצועות הם עצמן בחי' החבלים האלה, בסוד, מלך אסור ברהטים. כמו שמפורש כמה פעמים בזה"ק ותיקונים, ובדברי הרב הקדוש עטרת ראשנו מ"ו האר"י זללה"ה.

לסיכום: הרמח"ל מדבר בענינים גבוהים של קבלה סוד יחוד קודשא בריך היא ושכנתיא. סוד קשר של תפילין, ועל זה אמר "מלך אסור ברהטים", וח"ו ועפרא לפומיה למי שאומר שיש הנהגה שהקב"ה יקשור את עצמו למחשבת המוח של היהודי.

מאמר טו עתיקא קדישא

להזכיר את הנהגת עתיקא קדישא ולפעול כל ישועה שהוא צריך?!

'כוח המחשבה המגוייר' לאחר שנשאל כיצד יכול האדם לשנות מציאות ע"י 'כוח המחשבה', הרי יש גזירה שנכתבה בראש השנה על כל מה שיהיה עם האדם בשנה הבאה, ולא שייך לשנות גזירה זו אלא ע"י תפילה, אם כן כיצד אדם מסוגל לבטל את הגזירה ולמשוך ישועות ע"י מחשבתו, ובפרט אם הוא אינו ראוי לשפע האלוקי לקבל טובה בעת שהוא רשע ובעל עבירות? על זה השיב על פי דברי הלשם, שקיימת הנהגת עתיקא קדישא, והוא מצטט מילה במילה את תחילת דבריו הקדושים: "שהנה טוב ומטיב לרעים ולטובים ומעלים עין מסוררים", לכן הוא מייעץ לאדם האומר את משפט השינון על משיכת השפע להזכיר את הנהגת עתיקא קדישא, ועל

סמך הנהגה זו הוא יהיה סמוך ובטוח שאכן הוא יכול במחשבתו לפעול כל ישועה שהוא צריך לפעול ולשנות את הגזירה.

כפירה באמונה של שכר ועונש לומר שיש הנהגה שאיננה מתחשבת בעבירות

כל זה כפירה באמונה, שכן הוא לא העתיק את המשך דבריו שהנהגה זו איננה שייכת בזמן הזה אלא רק בעת התיקון השלם, ואדרבא בזמן הזה כל הנהגת ה' היא לפי מעשה המצוות, לכן זו כפירה באמונה של שכר ועונש לומר שיש הנהגה כזו שאיננה מתחשבת בעבירות, והאדם למרות רשעותו יכול לשנות גזירה ולמשוך ישועות מכוח הנהגה ייחודית שהייתה פעם אחת בלבד ביציאת מצרים, ותחזור שנית בעתיד לבוא בגאולה השלימה.

כל הנסים שנעשו במצרים, בים ובמדבר היו בגילוי אור דעתיקא קדישא

לשם, דרוש ה ענף ד' סימן ג': "והענין בכ"ז הוא כי הנה יציאת ישראל ממצרים וכל הנסים שנעשה במצרים ובים ובמדבר הנה היה הכל בגילוי אור ד'עתיקא קדישא שהוא א"א. וכמ"ש הרב בפע"ח בשער חג המצות פ"ו בכוונת הגדה. ואלו לא הוציא הקב"ה. שהוא א"א את אבותינו. שהם או"א ממצרים ממצרים שהוא מגרון ע"ש כל הענין. וכן בקריעת ים סוף הרי אמרו בזוה"ק בשלח נ"ב ב'. ביה שעתא אתגלי עתיקא קדישא כו' ע"ש וכן בספד"צ ספ"ד ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי כו' במזלא תלי כו' ע"ש. וכן אח"כ במדבר וכנ"ל מדברי הזוה"ק על פסוק היש ה' בקרבנו אם אי"ן. ואמרו בפ' שלח קנ"ח ב' כי משה רבינו ע"ה אמר להם על מה דשאלו בקדמיתא היש ה' בקרבנו כו' תנדעון דהא מ'עתיקא קדישא' קא נגיד כו' ע"ש והרי לנו כי כל הנהגה אז הנה היה בגילוי אור דא"א. והיה כ"ז שלא באתערותא דלתתא כלל כי לא היו אז ישראל כדאי לזה וכמ"ש ואת עירום ועריה הללו עובדי עבו"ז והללו כו' וכמ"ש בזוה"ק פ' תרומה ק"ע ע"ב. אלא שהיה כ"ז רק מסוד ברית אבות וכמ"ש ואזכור את בריתי וכמו שאמרנו לעיל בכ"מ.

הגילוי הזה הנה אי אפשר לעמוד בקביעות עתה

והנה בהגילוי הזה שהוא הגילוי אור ד'עתיקא קדישא' אשר מסוד ברית אבות. הנה הוא טוב ומטיב לרעים ולטובים (ומ"ש ולטובים ר"ל הגם כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא אבל הגילוי הזה הוא מאוצר גדול של מתנת חנם) [העיקר הוא ע"פ מאמר ז"ל קדושין ט"ל ב' כל מי שזכויותיו מרובין וכו' דומה וכו'] והוא סובל ומעלים עין מסוררים: אמנם הנה פשוט הדבר כי הגילוי הזה הנה אי אפשר לעמוד בקביעות עתה (ור"ל עד עת התיקון העתיד) וכמ"ש איוב ל"ד י"א. כי פועל אדם ישלם לו וכאורח איש ימציאנו ואמרו ב"ק נ' סע"א כל האומר הקב"ה וותרן כו' וכנודע. דקיום היצה"ר בעולם הרי יש מקום לזכות וחובה. והוא ית"ש גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי על מצותיו. וא"כ הרי אי אפשר להגילוי אור דא"א שהוא סובל ומעלים עין מסוררים וטוב ומטיב לרעים ולטובים. שיתקיים גילוי עתה בקביעות תמיד. "עכ"ל

לסיכום: עפרא לפומא של 'כוח המחשבה המגוייר' שהנהגת 'עתיקא קדישא' קיימת בזמן הזה וכל אחד יכול להפעילו - זה כפירה בשכר ועונש. העולה מדברי הלשם שביציאת מצרים היתה הנהגת עתיקא קדישא שאינה פועלת בזמן הגלות אלא לאחר ביאת המשיח.

מעתיק את ראשית דברי הלשם ואינו מעתיק את ההמשך

העולה מדבריו. שגילוי של הנהגת 'עתיקא קדישא' אינו שייך בזמן הזה עד תיקון העתיד. כמו שנתבאר במאמרי חז"ל רבים, וזה אחד מהעיקרי האמונה: "אני מאמין באמונה שלימה, שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו", לכן 'כוח המחשבה המגוייר' גילה פנים בתורה שלא כהלכה בזה שהוא מעתיק את ראשית דברי הלשם שסוד "עתיקא קדישא" "הנה הוא טוב ומטיב לרעים ולטובים והוא סובל ומעלים עין מסוררים", ואינו מעתיק את ההמשך "אמנם הנה פשוט שהגילוי הזה אינו עומד בקביעות עתה וכו'", ובכך נותן הוא רשות לכל אדם ע"י שינון לעורר את הנהגת 'עתיקא קדישא'.

כאילו התבטל עיקר האמונה שהקב"ה מעניש לעוברי מצוותיו. רח"ל

עפרא לפומא לומר זאת כאילו הנהגה זו קיימת בהווה והאדם בהבל פיו מניע כרצונו את ההנהגה האלוקית של רחמים ללא גבול נגד הנהגת שכר ועונש ע"י הפעלת 'כוח המחשבה', כאילו ח"ו - אין שום גזירה שנכתבה בר"ה, וכאילו - התבטל עיקר האמונה שהקב"ה מעניש לעוברי מצוותיו. רח"ל. אציין ששמעתי מאחת שהייתה בשיעורים שאמרה כי בראש השנה היא לא התפללה היות והיא סברה שאפשר לפעול באמצע השנה ע"י 'כוח המחשבה'. תסמרנה שערות ראש לשמוע דברים ולראות עד היכן הגיעו השיבושים.

שיבוש בהבנה בסיסית בדברי קבלה

יש עוד הרבה להאריך בזה שמי שלומד קבלה ואינו ראוי לכך הרי הוא מקצץ בנטיעות, שהרי ישנן הבנות עמוקות בקבלה שלא כל אדם יכול להבין ולרדת לשורשן וכל שכן נשים ועמי הארץ, לכן עדיף שכל מרצה שאינו יודע קבלה, שלא ידרש בנושאי קבלה בדבר שהוא בעצמו אינו מבין, וכ"ש שלא יאמר את טעותו לאחרים. ונציין כאן הבנה מוטעת בעיני קבלה שהשתבש בה 'כוח המחשבה המגוייר'.

אין ביד אדם כוח לעורר מן השמים שיתנהגו עמו בהנהגת עתיקא קדישא

הנהגת עתיקא קדישא והנהגות אחרות הן אינם דברים שמופעלים ע"י אמירה, כביכול בעת שאדם יאמר בשפתיים דולקות 'בזכות עתיקא קדישא' תפעל עליו הנהגה זו או אחרת, אלא התומר דבורה כותב שבעת שאדם מתנהג ב"ג מידות של רחמים כפי שביאר שם באריכות, הקב"ה מתנהג עמו מידה כנגד מידה בהנהגה שמתעוררת ע"י מעשה האדם ומצותיו. על כל פנים הנהגת עתיקא קדישא היא מעבר להשגת האדם ואין בכוח האדם לעורר ולהנהיג אותה על עצמו, ואין כאן המקום להאריך, ועוד חזון למועד.

מאמר טז רשע הבוטח בשם חסד יסובבנו

שיבוש במידת הביטחון לעוברי עבירה

'כוח המחשבה המגוייר' מעתיק מספר רב של פעמים את דברי הלשם, שאפילו רשע הבוטח בה' חסד יסובבנו, לכן כל חילוני שיבטח בה' יראה ישועות, ואינו מעתיק את המשך דברי הלשם שמקורו מהרמב"ן שאח"כ נפרעים ממנו אם אינו עושה תשובה.

וז"ל הלשם: "והשגיאה השנית הנה היה סברתם בענין הביטחון כי האמת הוא שאין דבר עומד נגד הביטחון וכמ"ש במדרש תהלים מזמור ל"ב. והבוטח בה' חסד יסובבנו. אפי' רשע הבוטח בה' חסד יסובבנו. ואמרו שם עוד. רבים מכאובים לרשע לפי שאינו תולה בטחונו בקב"ה והבוטח בה' אפי' רשע כו' ע"ש וכן אמר הרמב"ן בספר האמונה והביטחון פ"א כי זהו שנאמר בטח בה' ועשה טוב. ולא אמר עשה טוב ובטח בה'. כי הביטחון אינו תלוי במעשים טובים כלל אלא בטח בה' בין שתהיה צדיק בין שתהיה רשע בטח בה'. אלא שאח"כ אמר ועשה טוב כי אל"כ הרי יפרע ממך עכ"פ כי הקב"ה מאריך רוחיה וגבי דיליה וימצא עת וזמן לפרע ממך עכ"פ (ואולי גם דברי חובות הלבבות הוא ג"כ רק עד"ז. ע"ש אבל הביטחון עצמו. במה שהוא בוטח. אין דבר עומד לנגדו) עכ"ל."

רשע מחוייב אחר הביטחון לקיים את מצוות ה' ולעשות את הטוב

'כוח המחשבה המגוייר', מעתיק את התחלת דבריו של בעל הלשם: "הבוטח בשם חסד יסובבנו, אפילו רשע הבוטח בשם, חסד יסובבנו", ולכן הוא מייסד אבן פינה לשיטתו שכל עבודת השינון יכולה ודאי לפעול על כל אחד ואינה תלויה כלל בקיום תורה ומצוות ח"ו. ושוב הוא חוזר ומגלה פנים בתורה שלא כהלכה בזה שאינו מעתיק את המשך לשונו של בעל הלשם. "אלא שאח"כ אמר ועשה טוב כי אל"כ הרי יפרע ממך. עכ"פ כי הקב"ה מאריך רוחיה וגבי דיליה וימצא עת וזמן לפרוע ממך עכ"פ". הרי

דברי הלשם ברורים שבעת צרה גם אדם רשע יכול לבטוח בהשם שיעזור לו, אך מחוייב הוא מיד אחר עבודת הביטחון לממש את תפקידו בעולמו, לקיים את מצוות ה' ולעשות את הטוב, ואם אינו חוזר בתשובה מיד אחר הביטחון, הקב"ה יפרע ממנו בבחינת "מאריך רוחיה וגבי דיליה" - ה' ארך רוח ואיננו פורע מיידית מהרשעים, אך גובה את חובו מהם לאחר זמן.

הקב"ה שומע ליהודי בכל מצב שהוא נמצא אפילו הוא רשע, אך כל זה במטרה שיחזור בתשובה

בזמן שהרשע חוזר בתשובה הקב"ה שומע את תפילתו מיד, גם באופן שלא השלים עדיין את חוק תשובתו, כפי שנכתב בתורה, בפרשת ואתחנן: "כי תוליד בנים ובני בנים, ונושנתם בארץ, והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל, ועשיתם הרע בעיני ה' אלקיך להכעיסו, ובקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך, בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים, ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו".

ההבנה הפשוטה העולה מהפסוקים מלמדת שגם אחר שבני ישראל חטאו, מיד שהם שבים אל השי"ת והוא שומע את תפילתם, כפי שביארו המפרשים "ובקשתם משם", הכוונה היא שעם ישראל יתפלל לקב"ה מתוך חשכת הגלות על צערם וצרותיהם, ואע"פ שהם רשעים - הקב"ה ישמע את תפילתם, היות והם יקבלו עליהם לחזור בתשובה, כשם שמנשה מלך ישראל שהיה רשע גמור נענה בעת צרה ואח"כ שב בתשובה.

וזו כוונה הרמב"ן, שהרשע בעת צרה, זועק אל השי"ת, היות ובאותה שעה הוא צריך ישועה מיידית, וכעת אין לו את הזמן ואת האפשרות לחזור בתשובה, הקב"ה למרות רשעותו שומע את תפילתו ועוזר לו בתנאי - שיעשה אח"כ תשובה בעת שיוושע מצרותיו.

הקב"ה אינו נוהג כמידת בשר ודם. בנוהג העולם אדם שפגע בחבירו וציער אותו, לימים כשהאדם הפוגע נצרך לבקש טובה מחבירו, הנפגע יאמר לו: 'אתה שציערת אותי כל הזמן ולא חזרת בך, ועדיין לא ביקש ממנו סליחה, עכשיו אתה בא אלי לבקש ממני עזרה בעת שצר לך, היכן היית אתמול? מכיוון שבאת אלי רק כעת ולא מתוך כוונה כנה להשלים איתי, לכן לא אעזור לך'. אבל מידת הקב"ה אינו כן, מפני שהוא חפץ בתשובת

הרשעים, כפי שכתוב [יחזקאל פרק יח] "הַחֶפֶץ אֶחָפֶץ מוֹת רָשָׁע נָאֻם אֲדֹנָי ה' הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדֶּרֶקוֹ וְחָיָה", ואדרבה כל מטרת היסורים להביא את האדם לחזרה בתשובה, לכן בזמן שהרשע מתייסר, ובעת צרה הוא נזכר בקב"ה ומתפלל אליו, מיד הקב"ה שומע את תפילתו, אך כל זה בתנאי שיעשה תשובה בהקדם האפשרי.

אולם, אם לאחר הישועה הרשע איננו חוזר בתשובה וממשיך להכעיס את ה', אדרבה מן השמים יפרעו ממנו. ושמעתי בשם אחד מבעלי המוסר, שכוונת הרמב"ן שנפרעים ממנו על זה שבטח בהשי"ת [שהרי כל רשע מקבל את עונשו ומה החידוש ברשע הזה על רשע אחר], לכן הרמב"ן מתכוון לכך שרשע זה הכעיס ביתר סאת את הבורא, מפני שבעת צרה הוא פונה אליו וזוכה ליחס מיוחד של הקב"ה שניתן לשבים בתשובה, שהרי מה שהקב"ה עוזר לו בעת צרה הוא כדי שיחזור בתשובה. ואם אח"כ הוא שב למעשיו הרעים, הרי נפרעים ממנו כפל כפליים על שניצל את חסדי שמים המיוחדים והונה כביכול את הקב"ה במעשה מרמה, כאילו הוא צריך את הקב"ה בלבד בעת בצרה, ואילו לאחר שנושע, הוא לא רוצה לקיים את מצוות הבורא ונשאר רשע.

אין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שיאמין בשכר ועונש

נסיים בדברי הרמב"ן סוף פרשת בא [רמב"ן שמות פרק יג פסוק טז]

"ומן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כלה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכלם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד, אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריחנו ענשו, הכל בגזרת עליון כאשר הזכרתי כבר (בראשית יז א, ולעיל ו ב). ויתפרסמו הנסים הנסתרים בענין הרבים כאשר יבא ביעודי התורה בענין הברכות והקללות, כמו שאמר הכתוב (דברים כט כג כד) ואמרו כל הגוים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת, ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם, שיתפרסם הדבר לכל האומות שהוא מאת ה' בעונשם. ואמר בקיום וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך. ועוד אפרש זה בעזרת השם (ויקרא כו יא):"

העולה מדברי הרמב"ן שיסוד האמונה להאמין בשכר ועונש, "שאם יעשה אדם מצוות יצלחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכרתנו עונשו," והישועות תבואנה ע"י התחזקות במצוות.

מאמר יח קווי וצפיה לישועה

קווי וצפיה לישועה ככוח הפעלה!?

'כוח המחשבה המגוייר' נותן משקל רב לקווי ולצפיה לישועה, אולם במשמעות השונה מדרך אבותינו. לשיטתו צריך לדמיין כביכול שבאה הישועה ואז אמונת האדם שתהיה לו ישועה וודאית יוצרת עבודה של קווי לטוב. כמובן שלהבנה זו הובאו על ידו ראיות מדברי הרמח"ל ומדברי ה'פלא יועץ' בגודל הקווי והצפייה לישועה כדי לאמת את שיטתו. שיטת הקווי של 'כוח המחשבה' אין לה מקור בישראל והיא הובאה מחוץ למחנה ישראל מדרך הגויים ליצור הדמייה של ישועה וודאית כדי ליצור כוחות קווי להשפיע על המציאות, ולכן הבנתו בספרים הקדושים היא משובשת משום שלא ירד לסוף דעתם.

קווי הוא פרי התפילה והביטחון בהשגחת הקב"ה

הרמח"ל מבאר שעבודת הקיווי היא תולדה של תפילה וביטחון לקב"ה, כפי שמביא ראיה מאדם הראשון שקיווה למימוש רצון ה' בבריאה להופעת עולם הצומח אחר שהתפלל. "הדשאים עמדו על פתח הקרקע ולא יצאו עד שהתפלל עליהם אדם הראשון... שהשפע נשקף מלמעלה וממתין לתקוה שתצמח". בקיווי זה מתממש הביטחון בהשגחת ה' בתקות אמת שבוטחים באמונה בקב"ה. ועל קווי שהוא פרי התפילה והביטחון בהשגחת הקב"ה מביא הרמח"ל הרבה מעלות וסגולות.

כל המעיין ברמח"ל יראה שכוונתו ברורה. אדם שיש לו צרה צריך להתפלל להשי"ת שהוא מקור הישועות ולהאמין שה' שומע, מקבל את תפילתו ובידו לשנות את המציאות המרה בה האדם נמצא, וכך בקיווי של

ביטחון באמונה שהוא נמצא בידיו של הקב"ה בכבודו ובעצמו לשבט, או לחסד ורוצה שיקוו לישועתו - לכן הוא ראוי להיושע מצרתו בעולם הזה, ואם אינו נושע אז שכר הקיווי מונח לו בעולם הבא. לעומת זאת, 'כוח המחשבה המגויר' המציא דבר חדש שכוונת הרמח"ל להאמין שבודאי תהיה ישועה בדבר פלוני, והוודאות שתהיה לו הישועה - היא סוד הקווי.

אסור לאדם להאריך בתפילה ולצפות שתתממש בקשתו

הבנה זו איננה נכונה ולא הוזכרה כלל בדברי הרמח"ל, אדרבא הגמרא ברכות לב, ב שוללת זאת. "איני? והא אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כל המאריך בתפלתו ומעיין בה - סוף בא לידי כאב לב, שנאמר: תוחלת ממשכה מחלה לב, מאי תקנתיה - יעסוק בתורה, שנאמר ועץ חיים תאוו באה, ואין עץ חיים אלא תורה, שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה! - לא קשיא, הא - דמאריך ומעיין בה, הא - דמאריך ולא מעיין בה." וביאר רשי" "ומעיין בה - מצפה שתעשה בקשתו על ידי הארכתו, סוף שאינה נעשית ונמצאת תוחלת ממושכת חנם, והיא כאב לב כשאדם מצפה ואין תאותו באה." העולה מדברי הגמ': שאסור לאדם להאריך בתפילה ולצפות שתתממש בקשתו, אלא האדם צריך להתפלל, לבטוח בקב"ה שימלא בקשתו ולקוות לישועה, אך לא לקוות שבודאי תהיה הישועה מכוח הקיווי, דבר שלא על עליו התכוון הרמח"ל.

ספר 'אדיר במרום השם', דרוש בענין הקיווי להרמח"ל

ראשית הבריאה בתקוה

"לישועתך קויתי - ראשית הבריאה בתקוה, שכל התחתונים מצפים לשפעת עליונים על ידי תפילה או שיר. כתיב, "בראשית ברא אלקים", אין ראשית אלא תקוה. אין הצמצום עשוי כי אם לצפות שיכנוס בו קו א"ס ב"ה, וזה קו לשון קיווי ותשוקה.

ביטחון בה' הוא ביטחון אמת...ואם אינו בעולם הזה הוא לעולם הבא

הדשאים עמדו על פתח הקרקע ולא יצאו עד שהתפלל עליהם אדם הראשון, הלבנה מקבלת מן השמש. "אמת מארץ תצמח וצדק משמים

נשקף", שהשפע נשקף מלמעלה וממתין לתקוה שתצמח מלמטה מן הארץ. תקות אמת שהוא הביטחון של אמת שבוטחים בהשגחה. וכל שאר בטחונו בהשתדלות, הם בטחונו של שקר. וביטחון בה' הוא ביטחון אמת, שנאמר, "וידעת כי אני ה' אשר לא יבושו קווי", "לא איש קל ויכזב", "ואם יתמהמה חכה לו". ואם אינו בעולם הזה הוא לעולם הבא - "תקות עניים תאבד לעד", זה אי אפשר. וזה, "לישועתך קויתי ה'", לזה השם יקו"ק שהוא ראשית הכל, צריך שתהיה התקוה, ולא שום (ו) כינוי.

מי שאינו מקוה מיד מת ונשאר רחוק מהשם

וכל המקוה תפלתו עולה בלי אמצעי, לא על ידי מלאך, אלא, "לישועתך" דייקא, כמו שמדבר לנוכח, לא על ידי שליח, כי הוא קו הבוקע ונוקב ועולה עד ה' ממש. המקוה תמיד בשמחה בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה וחושב שאין לו תרופה. אבל מקוה אינו מצטער כי הוא מקוה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקוה מחיה אותו. ומי שאינו מקוה מיד מת, ונשאר רחוק מהשם, [ונענש] על שאינו מקוה לה'. ומי שהוא מקוה נאמר בו, "גם כי אשב בחשך ה' אור לי", ה' דייקא, "לישועתך קויתי ה'":

בדברי הפלא יועץ בענין ציפייה לישועה

מוסר השיעורים של 'כוח המחשבה המגוייר' המציא טכניקה הלקוחה משיטת הגויים - לצפות ולהתרגש לדבר טוב ככוח שיעצים את 'כוח המחשבה'. הוא תלה דברים אלו בדברי הפלא יועץ ב'ציפית לישועה', ולמד ממנו שכשם שאדם צריך לצפות לגאולה הכללית של כלל ישראל, כן הוא צריך לצפות לישועה הפרטית שלו כישועה ודאית כדוגמת ישועת ה' את בני ישראל.

מי שמתבונן בדברי הפלא יועץ רואה שהוא כותב במפורש שגם לאחר התפילה יש חובה לאדם לצפות לישועה, שזה חלק מעבודת הביטחון בקב"ה שתגיע אליו הישועה, ולכן הוא כותב בפירוש שיבטח בקב"ה "שהטוב בעיניו יעשה, או שלא למלאות [את בקשת האדם כשה' אינו רוצה], אלא לאחר כל ההשתדלות יבטח בשם ה' שהוא הטוב בעיניו הוא יעשה, והוא הנותן בלב ברואיו למלאות רצונו, או שלא למלאות כשאינו רוצה שתבוא

לו תשועה על ידיהם, כי מצד דטבא לה עבדי לה, או מצד שרוצה השם שיתמקמק קצת לכפרת עוונותיו ושתבוא לו התשועה על ידי אחר."

הרי דברי הפלא יועץ ברורים לכל שאסור לאדם לצפות שבודאי יקבל את מה שביקש, אלא שעליו להתפלל לקב"ה ויצפה לישועה שיעזור לו, ויחד עם זה יאמין ש'כל מה דעביד רחמנא לטב עביד', ולפעמים הטובה הראויה לו היא שלא תתקבל בקשתו והשי"ת הטוב בעיניו יעשה.

לשון הפלא יועץ בערך 'צפוי'

"ידוע שאחת מן השאלות ששואלים ליום הדין היא, 'צפית לישועה' (שבת לא, א), וזהו דבר המסור ללב, שלא די באומר בפה שהוא מצפה לישועה, אלא צריך להיות מצפה לישועה בלב שלם ואמונה שלמה. שכמו שבכל יום אדם מתקרב אל המיתה, כך בכל יום ויום מתקרב הגאולה, ואם יתמהמה, נחכה לו כי בוא יבוא בודאי בלי שום ספק. ולא על הגאולה בלבד צריך להיות יושב ומצפה, אלא על כל מין צרה שלא תבוא עלה אדם צריך להיות מצפה תשועת ה' כהרף עין: וכבר כתבו משם האר"י ז"ל, שבכל יום כשאומר 'לישועתך קוינו כל היום' (בראשית מט יח) יכוון שמצפה לישועה על כל צרה שנמצא בה, והוא מסוגל מאד. ויכוון כשאומר 'כי לישועתך' שהוא אינו חושש על עצמו רק על צער השמים, כי בכל צרתם לו צר, ומצפה שיעשה הקדוש ברוך הוא בעבור כבוד שמו, "לישועתך" דיקא. ומתוך שמצפה לישועה יזהר להשמר מכל דבר המעכב את הישועה, ולעשות כל דבר טוב, שהרי כל מגמתנו ותאותנו הוא על תשועת השם וגאולת השכינה".

ערך 'תשועה'

"תשועת ה' כהרף עין, ואחת מן השאלות ששואלין ליום הדין הוא 'צפית לישועה' (משלי רבתי פ"י). וכמו שכתבנו לעיל בערך 'צפוי', עיין שם. ולא על הישועה מן הגלות בלבד הוא שצריך להיות יושב ומצפה, אלא על כל צרה שלא תבוא יבטח בשם ה' וישען באלקי"ו שיצילהו מצרתו, והבוטח בה' באמת, כמו שכתבנו לעיל בערך הבטחה, 'חסד ה' יסובבנהו'. וכבר כתבו משם האר"י שבאמרו בכל יום בתפלת שמונה עשרה 'כי לישועתך קוינו כל

היום, הן בכלל יכוון על הצרה שעומד בה באותו יום שהוא מצפה לתשועת ה', ויש בזה תועלת נפלא. וכבר אמרו (משלי כא לא) 'סוס מוכן ליום מלחמה ולה' התשועה'. דהן אמת דחובה מוטלת על האדם לעשות השתדלות ככל הבא מידו, הן על ידו הן על ידי אחרים כדי ל(ה)נצל מצרתו בדרך טבע, אבל לא יבטח בהשתדלותו ולא יבטח באדם וישים בשר זרועו ומן ה' יסיר לבו, אלא לאחר כל ההשתדלות יבטח בשם ה' שהוא הטוב בעיניו הוא יעשה, והוא הנותן בלב ברואיו למלאות רצונו, או שלא למלאות כשאינו רוצה שתבוא לו תשועה על ידיהם, כי מצד דטבא לה עבדי לה, או מצד שרוצה השם שיתמקמק קצת לכפרת עוונותיו ושתבוא לו התשועה על ידי אחר, כי הרבה שלוחים למקום ומגלגלים זכות על ידי זכאי. וילמד כל אדם מאבינו יעקב, שהכין עצמו לדורון, ולפיוס, ולמלחמה ולתפלה, וזה כלל גדול ל(ה)נצל מכל צרה דצריך השתדלות ותפילה, והא בלא הא לא סגיא, ואחר עשותו כל אלה כאשר בכוחו לעשות, יצפה לתשועת השם, שבלי שום ספק כל דעבד רחמנא לטב עבד, ולו נתכנו עלילות וסוף הכבוד לבוא"

העולה מדברי הפלא יועץ: שאין לצפות שתעשה בקשתו בוודאות, אלא לצפות לישועה כללית שהקב"ה יושיעו מצרתו.

לסיום הדברים גילוי פנים

מכניסים השקפה קלוקלת בפסוקי בתורה

בימי חז"ל היו כופרים רבים שגילו פנים בתורה והכניסו את השקפתם הקלוקלת בתוך פסוקי התורה. הם לא קיבלו את חז"ל שדרשו את הפסוקים כפי שקיבלו מרבותיהם מהר סיני, כדברי רש"י במסכת מגילה דף ט עמוד א על הפסוק: "אעשה אדם" – "שמכאן פקרו המינין לומר שתי רשויות הן, דכתיב נעשה אדם." בדרך זו מביאים הכופרים והמינים בני ימינו השקפות פסולות שהן כפירה של ממש ומלבישים אותם במעטה תורני כביכול חז"ל וספרי הראשונים והאחרונים אכן מסכימים לשיטתם.

"ראיה" להתיר עבודה זרה

ידועים דברי הרמב"ם באגרת תימן שמי שרוצה לטעות יכול לטעות בהבנת פסוקי התורה ואף להביא ראיה שיש פסוקים בתורה המצווים אותנו לעבוד עבודה זרה ח"ו שהרי נכתב: "ועבדתם אלהים אחרים", וז"ל "וכן נוכל לומר שהקדוש ברוך הוא צונו לעבוד עבודה זרה חס וחלילה שכן כתיב (דברים י"א ט"ז): "ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם" והרבה כיוצא בזה. ודבר זה מבואר בטולו שאין לוקחים ראיה משום פסוק בשום פנים, עד שידעו כונת הענין מתחלתו ועד סופו, [כמו שכתוב בתחילתו "השמרו לכם פן יפתה לבבכם"] ואז יוכן ענינו. מדברים אלו לומדים שמי שרוצה לטעות ואין לו הבנה יסודית ביסודות האמונה יכול לטעות ולהביא ראיה מדברי חז"ל [ח"ו].

אין לנו לעזוב יסוד ברור המעוגן בראיות מוצקות בגלל שרואים בספר אחד הפוך מזה

עוד יסוד כתב הרמב"ם באחד מאגרותיו, שאין לנו לעזוב יסוד ברור המעוגן בראיות מוצקות בגלל שרואים בספר אחד הפוך מזה, מכיון שאולי

איננו מבינים כיאות את כוונת הספר, או שמא טעה המחבר. כן כתב בנו באגרת מרבי אברהם בן הרמב"ם וז"ל: "אבל יש לנו ולכל נבון וחכם להתבונן כל דיעה וכל מאמר, על דרך שיש להתבונן אותה, ולאמת ולקיים מה שראוי לקיים, ולבטל מה שראוי לבטלו, ולעמוד מלפסוק הדין במה שלא הוכרע האחד משני הפכים, אמרו מי שאמרו. כאשר אנו רואים אותם ז"ל שאמרו אם הלכה נקבל ואם לדין יש תשובה. וכן הם עושים במה שלא הוכרע האחד משני הפכין שמעמידים אותו באמרם בו תיקו, וחוזרים להם מדעת שנתאמת להם במאמרם בהרבה מקומות חזר בו ר' פלוני מדבריו, חזרו בהם להורות כדברי ב"ש. וגדול מזה בהוראתם ואהבתם דרך המשפט אמרו אוקי רבא אמורא עליה ודרש ואמר דברים שאמרתי בפניכם טעות הם בדי. וענינים אלו וכיוצא בהם אין להבינם ולהתבונן אותם מפני שהיה גדול העצה והחכמה אלא מפני הראיות והמופתים שיש עליהם."

עלינו ללכת בעקבי הצאן

אחר שיישבנו את כל מאמרי חז"ל והספרים הקדושים בראיות ברורות שאין מקור בדברי חז"ל למחשבה לפעול בבריאה, אם נמצא ספר מסויים שכתב שיש ממש ב'כוח המחשבה' עלינו לומר באופן חד משמעי שדברי מחבר הספר אינם מובנים, או שטעה בענין זה כפי שמצינו בכל דברי ההלכה שאמוראים הודו שטעו וחזרו בהם. טעות היא נחלת הכל ואנו רואים בספרי ההלכה שמחברים רבים אמרו על מחברים שקדמו להם שטעו בהבנה ההלכה וכדומה, ולכן אין מקיימים את דברי אותם הפוסקים, אלא חולקים עליהם ולא פוסקים כמותם. גם בעניני השקפה ניתן למצוא טעויות גם בבעלי מחברים גדולים, לכן בעת שאנו צריכים להכריע בנושא 'כוח המחשבה' עלינו ללכת בעקבי הצאן אחר כל המחברים, הספרים, ואף אחר מסורת העם היהודי שכולם אומרים כאחד שאין מציאות ל'כוח המחשבה' לפעול בעולם. ואם יבוא בעל דין להתעקש ולמצוא איזהו ספר מספרי האחרונים שכתב כן עלינו לעמוד בשער בת רבים ולהכריז שהבנת הספר לוקה בחסר, טעות היא לפנינו, אסור לנהוג כן ולהורות כמותו ואין ל'כוח המחשבה' היתר לבוא בקהל בדרך התורה המסורה לנו מהר סיני.

הערה: חייבים לציין שאף אם נמצא מחבר יחיד שכתב ש'כוח המחשבה' יש לו תוקף, מעולם לא ראינו שהוא אמר שראוי להשתמש בו בהפעלת ישועות.

פרק כז

השוואה בין דרך התורה לדרך הגויים והכלאיים

תכלית השיטה הנוכרית היא להשיג כל מה שרוצים: זיווגים, מציאת עבודה, קבלת כסף, מחיקת חובות, לשנות את מחשבותיהם של אנשים זרים ועוד.

טבלה המתארת את דרכו של 'כוח המחשבה המגוייר' כיצד ליישב את הבעייתיות של שיטתו, אופן טיהור השיטה והיכן טעותו. בחלק מהדברים הובא ציטוט מדויק מהשיעורים שנמסרו.

דרך הגויים, 'עידן החדש' שיטת "הסוד", ח"ו	"דרך הכלאים". של: 'כוח המחשבה המגוייר', ח"ו	דרך התורה הקדושה המסורה לנו מדור דור	
הכל תלוי ב'כוח המחשבה'. לשיטת כוח הרצון, מי שמפתח רצון חזק מאד הוא ממגנט אליו את כל הטובות בהם הוא חפץ. הכוח הזה נמצא במוח [בעברית נקרא חלק המוח הקדם מצחי] שהתפתח אצל אנשים שנולדו או שעבדו על כוח הרצון, ושאר בני אדם יכולים ללמוד את הטכניקה הזו ולהשתמש בה.	הכל תלוי ב'כוח המחשבה'. לשיטת כוח הרצון, מי שמפתח רצון חזק מאד הוא ממגנט אליו את כל הטובות בהם הוא חפץ. הכוח הזה נמצא במוח [בעברית נקרא חלק המוח הקדם מצחי] שהתפתח אצל אנשים שנולדו או שעבדו על כוח הרצון, ושאר בני אדם יכולים ללמוד את הטכניקה הזו ולהשתמש בה.	הכול בידי שמים. מה שנגזר על האדם קודם שבא לעולם (גמ' נדה טז,ב). וכן בגזר הדין של ראש השנה על כל חיי האדם במשך השנה. (גמ' ר"ה טז,ב)	במה תלויות הטובות שבאות על האדם?

דרך הגויים, 'עידן החדש' שיטת "הסוד", ח"ו	"דרך הכלאים". של: 'כוח המחשבה המגויר', ח"ו	דרך התורה הקדושה המסורה לנו מדור דור	
האדם ע"י מחשבתו מניע את כל היקום לטובתו. או את כל האנרגיה העולמית לטובתו.	מחשבת האדם יש לה השפעה על הנהגות של מעלה [ח"ו]. "דרך הכלאים" הוסיפה את שמו של הקב"ה בשיטה, לעומת הגויים שדברו רק על יקום או אנרגיה ולא שיתפו את הקב"ה, לכן כדי להכשיר את השרץ, השיטה אומרת שאדם מפעיל את הנהגה של מעלה, כשזה במובן מסויים כפירה יתרה על מינות הגויים.	הקב"ה מנהיג את הבריאה, והכל תלוי ביד הקב"ה, רק ע"י התחזקות במצוות, ותפילה לקב"ה, הקב"ה יפעל ישועה.	מי מנהיג את הבריאה?
הכל ב'כוח המחשבה' ובכוח הרצון.	ע"י הפעלת מחשבה חזקה האדם יקבל את משאלתו משום שהקב"ה יצר חוק טבע ש"כוח המחשבה" של האדם יפעל בעולם המעשה ליצור מציאות. בניסוח אחר. הקב"ה עשה הנהגה ש"כוח המחשבה" יכול להשפיע על הנהגות של מעלה.	תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה. (ר"ה טז,ב ועיין מהרש"א שם). עבודת הביטחון בה' שנכללת בעבודת התפילה. (מהר"ל).	איך אפשר לשנות לטובה מה שנגזר עליו?
אדם חושב מחשבות רעות מושך על עצמו רוע.	אדם חושב מחשבות רעות מושך על עצמו רוע.	הדין שנגזר עליו בראש השנה לפי מעשי בני אדם להיטיב או להרע.	מהם הסיבות שבגללן נגרם לאדם רע?

דרך הגויים, 'עידן החדש' שיטת "הסוד", ח"ו	"דרך הכלאים". של: 'כוח המחשבה המגויר', ח"ו	דרך התורה הקדושה המסורה לנו מדור דור	
למשוך על עצמו ישועה ע"י 'כוח המחשבה'. כוח זה שייך גם לגוים. גם למוח הגוים ניתן כוח המשיכה שמושך אליו דברים הטובים והרעים.	צריך למשוך במחשבתו ישועה ע"י כוח השינון, אך אין בנמצא תנאי לעשות תשובה כלל כי כוח זה ניתן לכל הבריא. [ח"ו]	לפשפש במעשיו, ולעשות תשובה, להתפלל לקב"ה ולבטוח בו.	בעת שאדם צריך ישועה מה עליו לעשות?
'כוח המחשבה' ע"י מחשבה 'תת' הכרתית'.	האדם ב'כוח המחשבה' משפיע על הנהגות של מעלה באמצעות מחשבה 'תת' הכרתית', והאדם צריך להתחבר לקב"ה כענף לשורש כדי להצליח כי האדם הוא שותף עם הקב"ה בבריא. [ח"ו]	הקב"ה עשה, עושה ויעשה לכל המעשים.	מי מנהיג את הבריא?
כוח רצונו של האדם מנהיג את כל הבריא כמאמר הנחש הקדמוני: "והייתם כאלוקים".	הקב"ה פועל ע"י רצון בעולם שאותו אמר במאמר ונעשה רצונו. כך האדם שהוא בדמותו של הקב"ה ניתן לו כוח הרצון האלוקי לפעול במציאות ולשנות הנהגה ע"י רצונו כדוגמת הרצון של הקב"ה. [ח"ו]	הקב"ה מנהיג את כל הבריא, הוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. לאדם אין שום כוח לפעול בעליונים ובתחתונים, וכל מה שיש לו נגזר עליו ע"י הבורא יתברך, אלא שע"י תשובה, תפילה וצדקה הוא יכול לשנות את רוע הגזרה.	מה בין הקב"ה לבין אדם?

דרך הגויים, 'עידן החדש' שיטת "הסוד", ח"ו	"דרך הכלאים". של: 'כוח המחשבה המגויר', ח"ו	דרך התורה הקדושה המסורה לנו מדור דור	
נוסח של תמליל להורדת השפע ע"י מחשבה ודיבור חיובי היות ומחשבה שלילית מביאה רעה על האדם.	לומר רק לשון חיובי: "נעשה לי טוב יותר ויותר". אסור לומר לשון שלילית היות ומחשבה שלילית מביאה רעה על האדם.	דרך תחנונים, כעני המבקש בפתח, אפשר לדבר בכל לשון, הן בלשון חיובית והן בלשון שלילית, כגון דוד המלך שהתפלל: "מה רבו צרי, רבים קמים עלי", "יראה ורעד יבא בי", (תהילים ג. נה) ורוב ספר תהילים בנוסח הזה.	מהו נוסח התפילה?
אין שייכות לתפילה כלל.	טקס של פורקן רגשי לספר לקב"ה על המועקות האישיות, אך אין צריך ח"ו לבקש בקשה, היות שפועלים להשגתה על ידי משפטי השינון.	שבח לבורא, בקשת צרכים והודיה על כל החסדים.	מה היא תפילה?
אין הזכרה לשמו של הקב"ה בכל השיטה, אלא חוק טבע של 'כוח המחשבה' להפעלת וליצירת מציאות.	להאמין שהקב"ה והאדם שותפים בבריאה ולהשתמש עם חוק הטבע של 'כוח המחשבה' ב"ענווה" כענף המחובר לשורש, ולא להתנהג בגאווה אחרת היא תגרום להפך את הצלחת הבקשה.	"והעושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כוח וגבורה, ובידך לגדל ולחזק לכל".	מה היא אמונה בקב"ה?

דרך הגויים, 'עידן החדש' שיטת "הסוד", ח"ו	"דרך הכלאים". של: 'כוח המחשבה המגויר', ח"ו	דרך התורה הקדושה המסורה לנו מדור דור	
אין הזכרה לשמו של הקב"ה בכל השיטה.	'כוח המחשבה' ניתן לכל אדם, גם למי שאיננו מקיים תורה ומצוות. השיטה מלמדת שמדת הביטחון ניתנה לכל אדם, גם לפורקי עול ולעוברי רצונו.	דעת חובת הלבבות, שער הביטחון הקדמה ג', רק למי שעושה רצון הבורא ומשתדל לקיים את כל המצוות.	למי ניתנה מדת הביטחון?
'כוח המחשבה' זה חוק טבע שאינו קשור לתורה ומצוות. גם למוח של הגויים ניתנה כוח להנהיג את הבריאה, [ח"ו]	'כוח המחשבה' אפשרי לשימוש לכל אחד, גם שהוא רחוק מתורה ומצוות, היות שהוא חוק טבע בבריאה. מידת הביטחון ניתנה גם לרשעים, ואיננה מותנית בחזרה בתשובה.	דעת החובת לבבות, שאין מועיל לו, אלא א"כ האדם רוצה לשוב אל השם, כמו שנתבאר "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה ושבת עד השם אלוקיך ושמעת בקולו". דעת הרמב"ן שמידת הביטחון שייכת גם לרשע, אך מיד הוא חייב לעשות טוב ואם לאו אז נפרעים ממנו.	אדם שהוא רחוק מהתורה ומצוות, האם מועיל לו מדת הביטחון?
'כוח המחשבה' מפעיל את כל הבריאה, הוא מוריד את השפעות השפע ובכוחו למשוך את הרע לחיים באמצעות כוח משיכה המגנטי.	'כוח המחשבה' מפעיל את כל הבריאה, הוא מושך את השפעות השפע, ואף הוא מוריד את הרע בבחינת "אשר יגורתי בא לי".	אין לה כוח לפעול כלל בבריאה, אלא לפעמים יש לה כוח לעורר דינים כדוגמת "עין הרע".	איזה כוח יש למחשבה של אדם?

דרך הגויים, 'עידן החדש' שיטת "הסוד", ח"ו	"דרך הכלאים". של: 'כוח המחשבה המגויר', ח"ו	דרך התורה הקדושה המסורה לנו מדור דור	
חלק מהאופנים לפעול על המחשבה הוא ע"י דמיון, כביכול הישועה כבר הגיעה.	היות והאדם מייצר באמצעות מחשבתו את המציאות, אז הצפייה לישועה היא לא לה' [ח"ו] אלא לתוצאות מעשיו שבוודאי תעשה בקשתו.	הואיל והקב"ה יודע את הטוב האמתי שראוי לבוא על האדם, אז על האדם לצפות לישועת ה' שבוודאי יעשה עבור האדם את הטוב ביותר הראוי לו באמת. (פלא יועץ ערך תשועה)	מהו משמעות השאלה: צפית לישועה?
'כוח המחשבה' מפעיל כוחות אנרגיה, את כל היקום, מסובב את כל הסיבות לטובת האדם ועוד. זה נקרא מחשבה סכרנית שהיא כוח מטא פיזי.	הקב"ה ברא את 'כוח המחשבה' שהוא מסובב את כל הסיבות לטובת האדם, זה נקרא מחשבה סכרנית שהיא כוח מטא פיזי. [ח"ו]	הקב"ה הוא עילת העילות וסיבת הסיבות, והוא העילה להשגחה פרטית להשפיע עלינו הרבה דברים נסתרים הפועלים לטובתנו. וכל זה בחמלת הקב"ה על בניו לעזור לכל אחד בהשגחה פרטית.	מהי השגחה פרטית?
ל'כוח המחשבה', יש יכולת לסבב את כל נסיבות העולם ואת כל היקום לטובת האדם. לפי הכלל שמחשבות יוצרות מציאות. [ח"ו]	האדם במוחו ובמחשבתו משפיע על הנהגות של מעלה, היות שכך הקב"ה רוצה, בבחינה של "מלך אסור ברהטים" - ברהטי המוח היהודי. [ח"ו]	הקב"ה לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, וע"י מעשה המצוות של בני ישראל מעוררים הם את הקב"ה להשפיע השפעות טובות על העולם.	מי משפיע על הנהגות של מעלה?

מהו הצורך בתפילה?	דרך התורה הקדושה המסורה לנו מדור דור	"דרך הכלאים" של: 'כוח המחשבה המגויר', ח"ו	דרך הגויים, 'עידן החדש' שיטת "הסוד", ח"ו
	תפילה היא עבודת ה' בדבקות, בביטחון ובהכרה שעומדים אנו בפני המלך אנו תלויים בו לחסד או לשבט. לכן עבודת התפילה כוללת שבח לבורא עולם, בקשה תחנונים לפניו, והודיה לשי"ת על החסדים שעשה עמנו עד עכשיו.	התפילה היא פורקן רגשי מפני שהישועות מושגות ע"י משפטי השינון של 'כוח המחשבה', לכן התפילה היא לשתף את הקב"ה בצרותיו, כשם ששותף מודיע לחברו על צערו, משום שאם הוא לא ישתף את הקב"ה הוא מראה שהוא מסתדר לבד, ולכן הקב"ה לא ייתן לו לממש כיאות את כוחות השינון לפעול ישועות.	אין שייכות לתפילה כלל.
איך פועל 'כוח המחשבה'?	ל'כוח המחשבה' אין כוח לפעול כלל.	כוח השינון והשתמשות בכוח הדמיון.	כוח הדמיון בדמיון מודרך, כוח השינון, מחשבה לאחר עשיית מדיטציה.
איך אפשר לשנות ע"י 'כוח המחשבה' הרי קיימת גזירת שמים בר"ה?	אי אפשר לשנות את הגזירה אלא ע"י תשובה, תפילה וצדקה, וגם עבודת הביטחון שנכללת בעבודת התפילה. כתב הלשם, שהנהגה זו של "עתיקא קדישא", הייתה רק בשעת יציאת מצרים ולעתיד לבוא, אך בזמן הזה הנהגה היא לפי שכר ועונש. ומי שאומר שהקב"ה וותרן - יוותרו מעיו.	ע"י השתמשות במשפטי שינון מפעילים את הנהגת "עתיקא קדישא" שהיא מידה של טוב ומטיב לרעים ולטובים ומעלים עין מסוררים שכן כתב הלשם. [עפ"ל]	הם כופרים בגזירת שמים, [ח"ו]

**טבלה המתארת את דרכו של 'מוסר השיעורים'
כיצד ליישב את הבעייתיות של שיטתו,
אופן טיהור השיטה והיכן טעותו.
בחלק מהדברים הובא ציטוט מדויק מהשיעורים שמסר.**

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
המחקר יכול להציג שאלות מדוע יש בעולם אנשים שמצליחים ויש שאינם מוצלחים, אך התשובות נמצאות בדברי חז"ל ולא במסקנות החוקרים.	התיחסות מחקרית ומדעית להצלחת האדם בניתוק ההצלחה ממסורת חז"ל.	הכרה ב'כוח הרצון'. אנשים שיש להם כוח רצון חזק [כוח משיכה מגנטי] הם האנשים המוצלחים בחיים, ואילו האנשים שאין להם כוח רצון הם אלו שאינם מצליחים בחיים.	מי הם האנשים המצליחים בחיים?
המקורות אינם מדויקים והם באים לא בהקשר של מחשבה הפעלתית, אלא בעבודת ה' של מחשבת תורה וקיום מצוות, שע"י בחירה של תורה ומצוות משפיעים שפע לכל העולמות. עכ"פ אין מקור להשתמש ב'כוח הרצון' והמחשבה באופן שיטתי כדרך מקובלת להשגת מטרות.	מקורות בספרי האחרונים בגודל כוח הרצון והמחשבה.	"הבנה שכוח הרצון והמחשבה - כוח שלא רק מחבר אותנו חזק ביותר אל משאבים פנימיים וקישורים וכוחות נפש פנימיים, אלא כוח שמשפיע דרמטית עד בלי גבול כלשון המקורות, משפיע ממש על כוחות, נסיבות, אנשים, אירועים, מקרים חיצוניים לנו, לא רק מטרות ישירות שאני בוחר כמו ביטחון עצמי או רגיעה, לא רק חיבור אדיר למשהו פנימי, אלא השפעה על נסיבות חיצוניות." ציטוט	מהם היכולות של כוח רצון והמחשבה?

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
המילה אמונה מופיעה במשמעות היהודית, אלא כוונת 'כוח המחשבה המגוייר' שמושג "האמונה" הוא אמונה 'תת הכרתית' שהוא מתכון למחשבה עמוקה שנכנסה לפנימיות המוח, ואין הכוונה לאמונה היהודית בבורא יתברך.	הטעיה מכוונת לכנות מחשבה עמוקה בשם "אמונה תמימה" בבורא יתברך. השומע התמים שומע את השיחה וחושב שמדובר על אמונה בקב"ה בעוד שכוונתו לאמונה 'תת הכרתית' של 'כוח המחשבה'.	"כוח זה נקרא אמונה תת הכרתיות, לא אמונה משפה ולחוץ, אלא אמונה שהופכת לתבנית עצבית בתת ההכרה, אמונה מהווה פקודה בלתי ניתנת לערעור ומשפיעה על כל הביוכימיה שלנו, אלא גם על אנשים הסובבים אותנו, איך היינו רוצים שאנשים יחשבו עלינו איך יתייחסו אלינו. אנחנו בעצם מתכנתים את הסובבים אותנו איך להתייחס אלינו, להסתכל אלינו, לפתוח את הלבבות או לסגור אותם."	"איזה כוח רצון יכול להשפיע, רצון שנהפך לאמונה 'תת הכרתית'."
הצלחות האדם נגזרו עליו בשמים לפני שבא לעולם וכן בראש השנה, והעיצה להצליח היא ע"י תפילה בקב"ה, ואין היא תלויה ברצון האדם כלל.	הסטה מהחינוך הטהור שהצלחות האדם הן בידי הקב"ה כשעלינו להתחנן לפניו בעבורן, אלא זה מסקנה מחקרית, ולכן כל אדם יכול להגיע להצלחות עם יפעל בהתאם.	כוח רצון ומחשבה ניתן להקנייה ע"י כל אדם בתרגולים וכלי עבודה.	כל אדם יכול להפעיל את כוח הרצון ו'כוח המחשבה'.

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
מחשבה שאדם צריך דבר מה עדיין לא נחשבת לאמונה, כמו כן אין בכוחה לפעול כלום בעולם כי היא רק משאלה שאדם רוצה.	תרגילי הקניית אמונה 'תת הכרתית' ע"י דמיון מודרך, או משפט שינון, או בשעת מדיטציה.	תרגילי הקניית אמונה 'תת הכרתית' ע"י משפטי שינון.	מהו 'כוח המחשבה'.
אין שיטה כזו ביהדות, זה שיטה שמגיעה מהגויים מהודו שנוהגים בדרך השינון להביא השפעות. לעומת זאת בדרך התורה הישועה באה ע"י תפילה לקב"ה, ואין ענין שתכנס הבקשה לתת ההכרה, אלא אמונת הבורא רצוי שתכנס לתת ההכרה אמונה פנימית.	שיטות השינון זה מידת הביטחון.	שיטת השינון היא מחשבה החוזרת על עצמה פעמים רבות, נכנסת ל'תת ההכרה' אף אם היא מחשבה לא הגיונית ופועלת ומשפיעה על האדם, על הסובבים ועל נסיבות החיים. לכן על האדם לשנן משפט מסוים בגלי אלפא או בגלי ביתא, במשך היום עשרות פעמים במשך שלושים יום, ואח"כ הוא רואה את הישועה שנעשתה ע"י 'כוח המחשבה'.	מהו שיטת השינון?
ייחוס כוח זה לקב"ה איננו מכשיר את השיטה, היות שמציאות של 'כוח המחשבה' הוא בעצמו כפירה בקב"ה שכן הוא בבחינת עבודה זרה באמונתו ש'כוח המחשבה' מנהיג את הבריאה ולא הקב"ה בכבודו ובעצמו.	לדעת שהקב"ה ברא את החוק הזה בבריאה, ונתן לנו את ההנהגה לפעול באמצעותה.	הבנה שכל ההוייה נמצאת אצל האדם ולפי מחשבתו של האדם הוא מושך אליו את הישועה.	היכן נמצא כל ישועות האדם?

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
מחשבה רגילה ומחשבה עמוקה אינן פועלות דבר. הרבה אנשים חשבו מחשבה עמוקה ביותר להצלחות, ולמרות שלא היתה להם שום מחשבה מנוגדת, אעפ"כ הם לא הצליחו משום שהכל נגזר בשמים.	לגבי השאלה הידועה אדם חושב הרבה דברים ובכל זאת אין מחשבתו מתקיימת, על זה באה התשובה שרק מחשבה עמוקה בכוחה לפעול, ואם האדם לא פעל ישועה סימן שלא חשב בעוצמה רבה, או שהיו לו מחשבות מנוגדות.	מחשבה רגילה, אינה פעולת, אלא מחשבה רציפה וממוקדת שנכנסת ל'תת ההכרה', ולכן צריך ללמוד את הכלים איך לייצר ולהכניס מחשבה זו ל'תת ההכרה'.	איזה מחשבה פועלת?
אם היה כוח למחשבה לפעול במציאות, גם אם האדם היה חושב דברים רבים בבת אחת היה כוח זה פועל. סברה זו היא אחת מהראיות שאין כוח למחשבה כלל ועיקר.	היות שרואים כי לאדם ישנם הרבה רצונות והוא לא מקבלם, לכן עליו להתמקד במחשבה אחת.	להתרכז בכללי שיטת השינון, להתמקד בדבר אחד שרוצים ולמקד את הרצון.	במה יש להתמקד?
לעומת זאת, כתב שם בערך תשועה שלא יבטח על הישועה הפרטית אלא יצפה כללית לישועת השם וז"ל: יבטח בשם ה' שהוא הטוב בעיניו הוא יעשה והוא הנותן בלב ברואיו למלאות רצונו, או שלא למלאות כשאינו רוצה שתבוא לו תשועה על ידיהם, כי מצד דטבא לה עבדי לה, או מצד שרוצה השם שיתמקמק קצת לכפרת עוונותיו ושתבוא לו התשועה על ידי אחר". העולה מדבריו שאסור לצפות לישועה ספציפית שאדם חפץ בה.	המטרה היא להודות לקב"ה עוד לפני קבלת הישועה ולצפות לישועת השם. מקור הדברים: פלא יועץ. מטרת הצפייה היא אחת מהשיטות לחזק את 'כוח המחשבה', אך היות שזה נראה משונה שאדם יחשוב כל הזמן על הישועה שעדיין לא נמצאת, לכן באה באה השיטה לטהר את הפליאה ומחדשת שהכוונה לצפות לישועת השם.	יש להאמין שמשהו נפלא עומד לקרות. היות וחלק מהשיטה לחזק את 'כוח המחשבה' ככוח הפועל, לכן העצה לכך היא דמיון מודרך, לחשוב שהישועה כבר קיימת במציאות כי זה מחזק את 'כוח המחשבה' לפעול את הישועה.	האם יש לצפות לטוב?

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
אמונה בקב"ה איננה נעשית ע"י שינון אלא ע"י התבוננות רבה בגדלות הבורא, ובנפלאותיו, אך לא בשינון שזה עיון תפילה המביא אדם לידי כאב לב.	כאלו להכניס אמונה עמוקה בלב האדם.	לשנן את המטרה פעמים רבות.	שינון המחשבה עד שנהפך לאמונה 'תת הכרתית'.
שם מדובר ביציאת מצרים בה היו ישראל בדרגה גבוהה של אמונה היות והקב"ה הבטיח, והבטחתו היא מציאות מוכרחת. לעומת זאת בשיטת השינון זה דמיון שוא להיות בטוח שאכן הישועה תבוא. כמו כן, אין מוזכר בדברי חז"ל הודאה על העתיד בדבר ספיצפי, אלא כהודאה כללית שהקב"ה יטיב עמנו.	קדושת לוי פרשת בשלח. היות שמשונה הדבר לומר לאנשים לדמיין את הישועה כאילו היא הגיעה, לכן כדי להכשיר את השרץ התחדש השיבוש שיש צורך לדמיין את הישועה כדי להודות לקב"ה.	לדמיין כאילו הישועה כבר הגיעה. היא העצה איך להפעיל את 'כוח המחשבה' ביעילות ובדבקות.	לדמיין שהמטרה כבר הגיעה.
אין ראיה משם לאיסור על חשיבה שלילית, היות ששם מדובר מפחד שלילי שתגיע חלילה צרה עתידיה, אך בעת שאדם מתפלל על דבר שאין לו כעת, זה לא צרה אלא בקשה לגיטימית שתתממש משאלתו. וזה ברור שהוא אינו יוצר במחשבתו רעה שתבוא עליו.	בחינת "אשר יגורתי יבוא לי", כאילו מקורות מדברי חז"ל מראות שחשיבה רעה מורידה רוע על האדם. כמו כן, יש איסור מדברי חז"ל להיות בטוח שתעשה בקשתו. ביסוד התפילה לקב"ה האמונה - שבידו לתת או לסרב, לכן אסור לעיין בתפילה שתתממש משאלתו באופן שיבוא לידי כאב לב	להיות בטוח שהדבר יקרה ולא להטיל ספקות בדבר, מפני שמחשבה שלילית המטילה ספק בתוצאה שלא תתממש תגרום לכך שהישועה אכן לא תגיע.	חשיבה חיובית. לא לחשוב חשיבה שלילית.

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
לעומת זאת, בתפילה לקב"ה אפשר להתפלל בכל לשון שהיא, ואדרבא רוב התפילות הן בלשון שמזכירות את הצער ומבקשות ישועה לצאת מהן.	מהפסוק "אשר יגרתי יבוא לי". כאילו תפילה בלשון שלילית תביא רע על האדם היות שאם הוא מתפלל באופן שלילי, הרי הוא חושב כך ולכן יוריד רעה על עצמו מכוח מחשבתו.	הנוסח בשינון ובתפילה לומר: נעשה לי טוב יותר ויותר, אבל לא להתפלל בלשון שלילית כגון: אין לי כסף.	להתפלל בלשון חיובית ולא להזכיר לשון שלילית
משפט השינון משודרג ע"י הכנסת המילים 'בחסדי שמים' המטעה את האדם לסבור שזה אמונה בקב"ה שייתן לו מחסדיו, בעוד שהנוסח הוא חלק מעבודת 'כוח המחשבה' להפעיל מהלכים ולא להתרצות לה'. כמו כן אין במשפט שינון כל זכר לתפילה ובקש מהשי"ת. מי שונה משפט השינון איננו שם את יהוה ב'ה' ובוטח בו, אלא הוא נחשב כאדם המספר עובדה רצויה ומשתף את ה' בבקשתו.	בחסדי שמים, אני אוהב את הרעיון, שמצבי הכלכלי ממש משתפר בכלל יום יום יותר ויותר, שיש לי שפע גדול של פרנסה מבורכת ושההכנסות שלי גדולות בהרבה מן ההוצאות, ופרנסתי מתברך יותר ויותר. נוסח זה משתף שם שמים ומראה שמאמינים בבורא יתברך ובחסד שמים.	נוסח שינון המבטא ישירות את הבקשה, למשל: אדם הרוצה כסף וחושב ומשנן שיגיע לו שפע של כסף אכן ע"י שינון ימשוך שפע של הרבה כסף.	נוסח שיטת השינון. נוסח רצון האדם.

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
אין כאן אמונה וביטחון בה', אלא דמיון שאכן תתגשם הפעלתו ובכך יתחזק יותר בתוקף האמונה 'תת הכרתית' של 'כוח המחשבה', ובשום פנים ואופן אין ליחס לדמיון מהלך של אמונה בקב"ה.	אני יודע ומאמין שהתהליך של שפע בפרנסה כבר החל. היות שזה דבר משונה לדמיין את העתיד, לכן הוכנס נוסח של הצלחה המתממשת בהווה, כאילו הנבואה מגשימה את עצמה, וכביכול האדם מצפה לישועה השם, בעוד שציפיה זו היא למימוש רצון האדם.	לדמיין שהכסף כבר מתחיל להגיע.	לדמיין את הישועה.
אין ללמוד מהם כי שם זה הייתה מדרגה גבוהה של יוצאי מצרים שקיבלו הבטחה מה' בישועה וכאן זה דמיון שמופעל כטכניקת חיזוק לשיטה של הפעלת 'כוח המחשבה'. בנוסף אין זכר בדבר חז"ל להודות קודם הישועה, היות שהקב"ה לא משועבד לעשות בקשתנו, ואילו הודאה קודם מראה כאילו הקב"ה מחוייב לעשות בקשתנו, שזה אינו נכון.	להודות לקב"ה על הישועה, עוד לפני שהגיעה, כפי שמבואר בקדושת לוי. היות שזה משונה לדמיין את העתיד, לכן הוכנס הענין של הודאה לה', כאילו יש מצווה בתורה להודות לה' על העתיד, לכן יש לאדם צורך לדמיין את העתיד למטרה זו.	לדמיין שכבר הגיע הכסף והאדם משתמש עם הכסף.	"תודה לה'" על העתיד

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
אך האדם שוכח להודות לקב"ה על הישועה, היות שלפי שיטת 'כוח המחשבה', האדם עצמו הפעיל את הישועה לכן האדם מודה לעצמו. ל'כוח המחשבה' שזה האליל שלו.	היות שהאדם מודה על העתיד, הרי בדעתו הוא חושב שהוא מודה לקב"ה, על אף שעל העבר הוא לא מודה לקב"ה, אלא מחמיא לעצמו שהצליח לפעול ישועה ע"י 'כוח המחשבה'.	לאחר שאדם חווה ישועה, הוא צריך להודות לעצמו איך הוא הצליח ע"י כוח מחשבתו לפעול ישועה.	"תודה לה" על העבר - האמנם?
עבודת התפילה והביטחון אין לה ענין לגלי אלפא ולא לגלי ביתא, אלא אדם יכול להתפלל לקב"ה בכל מצב ובכל ענין ואין הוא זקוק כלל לטכניקות.	כאילו בזמנים אלו האדם נכנס להתבודדות ודבקות בבורא במשך שעות היום.	1. רצוי לבצע כמה תחנות של שינון: ביום במצבים של רגיעה - גלי אלפא, במצבים של ערנות - גלי ביתא. רצוי שבתחנה אחת ביום לפחות נבצע את עבודת השינון עם 'טכניקת ההטבעה' בתת המודע.	שש תובנות במשפט השינון.
אין זה נזכר בקדושת לוי. עבודת יוצאי מצרים איננה קשורה כאן כלל מפני שכאן זה דמיון ושם הייתה הבטחת ה'. בנוסף, הדמיון המודרך לתוצאה שתהיה בעת שתתממש המשאלה שאדם חפץ, איננו מחזק כלל את האמונה בהשי"ת, אלא את האמונה ה'תת הכרתית' באדם שהיא אמונה ב'כוח המחשבה' ולא בבורא.	מוצאים עבודת הדמיון בתוצאה ביהדות בספר קדושת לוי.	2. חשוב להקפיד על טכניקת ההלוואה מהשמחה של העתיד לבוא, שמעוררת את האמונה הפנימית.	לדמיין את התוצאה.

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
לעומת זאת, בעבודת התפילה והביטחון, אין נפק"מ איך אדם יתפלל או יבטח בקב"ה. האדם יכול להתפלל על הצרה ולהזכיר אותה ללא חשש שימשוך דינים, וכן אין צורך להתפלל בשפה חיובית בדווקא. הוא יכול להתפלל קב"ה אין לי כסף אנא עזור לי.	היות שמחשבה רעה תיצור רוע. לכן אם ישנן, איך יהיה לי כסף, הרי בזה הוא מביא לעצמו שלא יגיע לו כסף.	3. יישום של טכניקת החשיבה המנוגדת במהלך היום. לחשוב מה המנוגד, ולהגיד את הרצוי. לחשוב מה הוא היפך מהבעיה, כמו אדם שאין לו כסף, לא יאמר איך יהיה לי כסף, אלא יאמר כספי מתרבה יותר ויותר. וכך עליו לשנן: בחסדי שמים אני מרויח כסף יותר ויותר.	לא לשנן את החסר, אלא לשנן את הניגוד.
זה בא, לתרץ את השאלה מדוע לא רואים את הישועה אחר עבודת המחשבה, על זה באה התשובה שאכן בוודאי הוא יקבל את מה שחשב, אך שלא ידחוק את הקץ. כל זה משמש כתירוץ לאלו שלא מצליחים, שהרי האמת היא שאין למחשבה כוח כלל	היות שלפעמים רואים ש'כוח המחשבה' לא פועל, לכן כדי שלא לרדת מהתכנית, אומר לא לדחוק את השעה, ובסוף זה יגיע.	4. לא לדחוק את השעה, לזכור שהישועה באה בהיסח הדעת.	לא לדחוק את השעה
זה חלק מהשיטה כדי שהמחשבה תכנס באופן 'תת הכרתי' בצורה חזקה. אך אין זה כלל חיזוק באמונה, היות ומי שמאמין בהשי"ת רשאי לחשוב שאולי הקב"ה לא רוצה לתת לי, או אולי הטוב עבורי שלא אקבל את מה שאני חושב שטוב לי, שהרי הקב"ה יודע את הטוב האמיתי שראוי לאדם. ומחשבה זו אינה סותרת ומונעת את הטוב הכללי אם נגזר על האדם טובה.	כאילו שאדם לא יתנהג כאילו אין לו כסף שהרי כך הוא מנגד את המחשבה החיובית.	5. לא לסתור בדיבורנו ובהתנהגות שלנו את ההטבעה של המחשבה הרצויה.	לא לעשות סתירה פנימית

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
סעיף זה הוא בלבול בתוך בלבול, כי הרי שיטה זו מצד אחד היא התבוננות במהלך ממוקד בדרך אחת ספציפית ולצפות לישועה פרטנית ואף לדמיין שהישועה הזו שביקש כבר הגיעה בנושא זה, ואח"כ כדי להסוות הם יוצרים כלל על ישועה כללית מכיוונים אחרים המדמה לאדם שזה אמונה בקב"ה.	כדי לתרץ מדוע רואים שאין ישועות.	6. לייצר אמונה בישועה הכללית ולא דווקא בפרטים ספציפיים.	אמונה הישועה כללית
כל מה שנתבאר בספרים הכוונה על מעשי המצוות, שישראל עושים משפיע על הנהגות על העולם, אך אין כוח למחשבות האדם כלל, לפעול בעניני גשמיות.	אדם יכול להשפיע על הנהגות של מעלה כפי שכתוב בספרים "השם צלך" שהנהגות ה' מונעות מכל בני האדם מלמטה למעלה לפי מחשבות האדם. [ח"ו]	ישנם משפטים על בקשת פרנסה ואם ישנן כיאות יקבל פרנסה.	משפטי השינון גם על דברים חיצוניים.
לא נתבאר שיש כוח לאדם לשנות הנהגות חברו באופן שהוא לא נמצא פיזית לידו, אלא האדם הוא בבחינה של מראה, אם הוא מתייחס לחברו לטוב או לרע כן השני מתייחס אליו בהתאם.	"כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם."	אדם ע"י שינון של משפטים על חברו, הוא יוכל לשנות את דעותיו והנהגתו.	משפטי השינון להשפיע על אנשים הסובבים.
אין חוק כזה בבריאה. זה כפירה לומר כן. ולהאמין שמחשבה מביאה ממון זה כפירה בעיקרי האמונה.	למוח יש כוח משיכה למגנט אליו את כל הדברים אליו, כי כל חקק הבורא כחוק טבע.	אדם יחשוב על חפץ מסוים שהוא רוצה לקבלו, לאחר מחשבה חזקה החפץ אכן יגיע אליו.	משפטי השינון להשגת כסף.

היכן הטעות בהיטהרות	אופן טיהור השיטה	דרך הכלאיים שלב אחר שלב	
ה' יודע מה טוב עבורו ולכן לא ניתן לומר ש'כוח המחשבה' יביא לו את זיווג הראוי לו באמת, כי אם יחשוב וירצה בזיווג מסוים אולי הוא טועה וזה אך לרעתו. וכן מה קורה במחשבות סותרות שהאשה שהוא רוצה תחשוב על אדם אחר ולא עליו כיצד בית דין של המחשבות יכריע ביניהם? והעיקר שהקב"ה מזווג זיווגים אך לא מחשבות האדם.	אדם במחשבתו משפיע על הנהגות של מעלה להשגת מאווי נפשו.	על האדם לשנן משפטים המבטאים את רצונו לזיווג, וידמיין את הישועה כיצד יראה אחרי החתונה ועוד, וכך ימשוך עליו ישועה.	משפטי השינון להשגת זיווג.

נספחים

נספח א'

זה כנגד זה – יהדות מול אמונות ניכר

[מאמר זה נכתב ע"י העורך הרב שמואל רבר]

כשאנו מביאים את השקפת היהדות בטהרה חייבים אנו לציין שאנו מעמידים אותה מנגד לתפיסה הנכרית המנסה להפיל אותנו בפח במעטה מגויר. לכן אולי כאן המקום להציג את ארבעת היסודות של ההווה החילונית (נוצרית פרוטסטנטית) בה נמצאים גויים, יהודים חילוניים, וגם רח"ל גם חרדים שלא זכו להכיר את הקב"ה ולהפנים את תורתו והנהגתו.

1) הקב"ה התגלה בפני עם ישראל ביציאת מצרים, במתן תורה ובהשראת השכינה במשך 40 שנה, ונתן לנו תורת אמת כיצד להתקשר אליו ולזכות בחיי העולם הזה ולקירבתו בעולם הבא. עדות זו עברה ברציפות אלינו במדויק וללא שינוי בכתב ובע"פ, ואנו מאמינים בעדות אבותינו ועובדים את הקב"ה כאבותינו שראו אותו פנים אל פנים בהר סיני.

- הגויים התעלמו מרצף התמסורת היהודית שהעבירה להם את האמונה בקב"ה ובהנהגתו ואת שבע מצוות בני נח, ופיתחו לעצמם שיטה המתנכרת לעבר ולתלות בקב"ה ובתורתו כשהיא מקדשת את מראה העיניים בהווה, את המחקר ההשוואתי וכל אידיאולוגיה עכשווית שנוצרה ע"י בני האדם.

- בנידון דידן 'כוח המחשבה המגויר' מתעלם מהעובדה שאין לו מקור במקורות העבר, שכן אבותינו מעולם לא השתמשו ב'כוח המחשבה', וכל רבני ההווה המלמדים תורה ויראה שוללים מכל וכל את השיטה, ואת הנסיונות לגייר אותה ולהטמיע אותה כחלק מההשקפה היהודית שעברה מאז ועד היום.

2) במתן תורה קיבל עם ישראל תורת אמת לשמור את מצוות השי"ת וללמוד את תורתו. אחר שנוצרה נקודת ייחוס מוחלטת של התגלות ה' לפני עם ישראל, כל יהודי מחוייב לקבל את העדות ב"ידעת היום", ולהפנים את האמת ב'השבות אל לבבך' בתוכו, ולקיים את מחויבותו בבחירה חופשית, להיות בן ברית לקב"ה לשמור מצוות ולברוח מעבירות.

- הגויים לא הפנימו את התגלות ה', את מתן תרי"ג מצוות ואף לא את שבעת מצוות בני נח. והיות והם אינם מכירים בהתגלות ה' בהר סיני ככוח מחייב ומוחלט, הם שוללים את הבחירה חופשית שבאדם, ולכן הם פיתחו אמונה שיקרית שאין אמת מוחלטת, אין מעמד מחייב, האדם נעדר בחירה חופשית, חטא קדמון מכריח אותו לחטוא, ויצר לב האדם רע מנעוריו ואין בכוחו להתגבר עליו רח"ל. ואילו בחיובים כלפי שמים הם מהפכים את היוצרות, ולגבי המצוות הם מבטלים את מחויבות האדם ב"ובחרת בחיים", ואומרים שהמצוות הן רק המלצות בלבד, ורק אם הוא "מתחבר" אליהן ומרגיש שיש לו זיקה נפשית הוא רשאי לעשות אותן, ולא משום שהן מהוות חיוב מוחלט.

- בנידון דידן, 'כוח המחשבה המגויר' רכב על מבנה החשיבה הנוכרי ויצר שיטת הפעלה ב'כוח המחשבה' להפעיל מהלכים בשמים. הוא מתעלם מעבודת הבחירה החופשית של תורה, מצוות, עבודה על המידות, לימוד תורה ועוד, ומקדש את ההפעלה החופשית בטכניקה של ריכוז כוחות המחשבה כיצד למשוך ישועות, ללא תלות ביראת שמים, תשובה ועבודה ה'.

3) הקב"ה ייעד אותנו לעבוד אותו כדי שנזכה לחיי נצח בעולם הבא. ראיית העולם הזה כפרוזדור היא אמונה פשוטה לכל יהודי הצועד אל עבר הטרקלין בתחיית המתים, לכן יש לנצל את חיי העולם הזה ככלים לזכייה בנצח ולהשגת מעט קורת רוח כדי להתחזק בעבודת השי"ת.

- הגויים אינם מאמינים בעולם הבא והם מקדשים את העולם הזה, את כל מושגי הארציות והחומריות כערכים בפני עצמם, לכן כל הוויית החיים, ההשכלה, ההתענגות, הערכים האנושיים שהמציאו הגויים מהווים עבורם ערך עליון, ובעבורם חייבים הם לחיות, לעבוד, להצליח ולהתמסר אליהם כיחידים וכציבור.

- בניהון של 'כוח המחשבה המגור' מגמת השיעורים שהוא נותן אינה מתן עיצה כיצד לעבוד את ה', ללמוד תורה ולהתחזק בעבודת ה', אלא איך להתמקד בחיי העולם הזה ולהשתמש בטכניקות של מחשבה וביטחון כדי למשוך ישועות, להצליח בחיים, לנאום יפה, להעצים את הכשרונות, להתקדם בחיים ועוד.

4) השי"ת יעד לכל אחד את תפקידו במימוש תכליתו עלי אדמות, לפיכך כל אחד שונה מחברו ומותאם ליעודו שקבע לו בורא עולם. לכן השוני בין כולם יוצר מיוחדות אישית המשלימה אחד את השני, כשיחדיו הכל נשזר לפאזל גדול של כבוד שמים של כלל ישראל ואף אומות העולם.

כמו כן תורת ה' יצרה ריבוד ייחודי של עם ישראל והוקיעה את עוברי עבירה מלהמנות בקהל ה', או בקהל גויי הארץ בשל בחירתם החופשית לרדת לשאול תחתית במוסריות ירודה.

השוויון ביהדות נחשב כערך רק לגבי יכולת האדם לבחור באמת ובמוסר ולהתעלות על עצמו, כשאין זה משנה באיזה דרגה הוא נמצא, בזכות בחירתו החופשית יזכה לרשת את חיי העולם הבא.

- הגויים אינם מתייחסים לעובדה שהקב"ה ברא את עולמו והכתיב לכל אחד שונות ביולוגית, תפקיד רוחני שונה, כישורים ייחודיים השונים אחד מהשני, ולכן הם המציאו את ערך השוויון ללא התחשבות בין נשים, גברים וילדים, בין גויים, יהודים, ואף בעלי חיים, ללא תלות ברמתם המוסרית, המגדרית, המגזרית שלהם ותפקידם. הם אף נתנו שוויון לכל סוטה ופורק עול, והחלו ליישם את ערך השוויון על תהליכים בטבע, כתבי קודש ועוד.

- 'כוח המחשבה המגור' אך הוא פיתח תאוריה שהקב"ה נתן לכולם 'כוח מחשבה' שוויוני, וביד כל אחד (רח"ל) - 'להיות כאלוקים' - להפעיל את העולם במחשבתו אם יתמקצע בטכניקה המתאימה. הוא הוסיף חטא על פשע ויצר שוויון בין צדיקי עולם החיים בדבקות עם הקב"ה, שלגביהם קיימת הנהגה ניסית ייחודית ובין כל רשע ופורק עול, אחר שהובטח לו שיוכל לשנות מהלכים בשמים כצדיק יסוד עולם, למרות שלא חזר בתשובה.

נספח ב'

הרה"ג ר' מנשה ישראל רייזמן שליט"א דרשת יום ב' פרשת לך לך

ו' חשוון תשע"ז

העבודה זרה בדור אנוש השתלשלה במדרגות של טעויות מדור לדור

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים...ויפץ ה' אותם על פני כל הארץ. תמהו הראשונים מה הייתה העבירה הגדולה שלהם? כי הנה אמרו חז"ל שדור הפלגה פשטו ידם בעיקר, היינו שפגמו באחד מיסודות הדת. ונודע מש"כ הרמב"ם בהלכות עבודה זרה שבימי דור אנוש טעו בני האדם טעות גדולה ונבערה דעת עצת חכמי אותו הדור, ואנוש עצמו היה מן הטועים, טעותם הייתה, היות שהקב"ה ברא כוכבים וגלגלים ותלאם בשמים וחלק להם כבוד, וכוכבי הלכת יש להם השפעה, כי כל כוכב הוא כלי וצינור של השפעה לעולם, כפי שנאמר אשר חלק ה' לכל העמים.

ואמרו דור אנוש, היות והקב"ה נתן שפע לאותו כוכב, הגם שאי אפשר לדבר עם הכוכב, אך רצון האל ב"ה לכבד את אלו שהוא חלק להם כבוד. משל למלך גדול שמתחת ידו יוצאת פרנסת כל בני המדינה, ותחתיו עומדים כמה שרים הממונים לחלק את השפע לכל עיר ושכונה, והדעת נותנת שכבוד המלכות לכבד את שריו ועבדיו, כך עלה בלבם של דור הפלגה, ולתכלית זו בנו היכלות לאותם כוכבים, לא שכיוונו לעבוד לאותו כוכב, אלא לכבוד מלכו של עולם שהוא כיבד את אלו העבדים, לכן רצו לשבחו ולפארו ולהשתחוות. זו הייתה הטעות הראשונה של דור אנוש.

בדור השני הגיעו נביאי שקר ואמרו שרצון הבורא להשתחוות לאותם הכוכבים, לעשות את צורתם ולכבדם ולפארם מאד, כל העם הנשים

והקטנים, והיה הנביא בודה מלבו איזה צורה של כוכב, והיו מציירים אותה הצורה והחלו לעבוד את הכוכב. בדור לאחר מכן הוסיפו עוד שזו הצורה עצמה מטיבה ומריעה, וראוי לעבדה וליראה ממנה, והכומרים אומרים להם שבעבודה זאת שתעשו לכוכב יהיה לכוכב נחת ממכם והוא ישפיע עליהם שפע, תירבו ותצליחו. והתחילו כוזבים אחרים לומר שהכוכב או הגלגל עצמו דיבר עמהם. וכל כוכב היה 'אומר' עבדוני כך וכך. ופשט בכל העולם הטעות הזו.

לאחר שהשתקעו בזאת העבודה, וארכו הימים, נשתכח השם הנכבד והנורא מפי כל היקום ודעתו ולא הכירוהו, וכל עמי הארץ והנשים והקטנים לא ידעו רק מאיזה צורה של עץ, עד שאמרו שאין אלוה רח"ל, רק ידעו מאותו כוכב ומזל, ורק יחידים בעולם ידעו ממנו כגון חנוך ומתושלח ונח ושם ועבר, ועל דרך זה היה העולם מתגלגל עד שנולד 'עמודו של עולם' שהוא אברהם אבינו.

מי החזיר את העבודה זרה לאחר המבול?

הרי שהטעות התחילה בדור אנוש והמשיכה לדור הפלגה עד שבא אברהם אבינו ע"ה. צריך להבין שהרי בתוך שנים אלו ארע מבול בעולם ונמחקו כל עובדי העבודה זרה. ונשאלת שאלה: הרמב"ם שמנה את סדר הדורות של עובדי ע"ז מדור לדור לא הזכיר כלל את המבול ונח, ורק הזכיר את חנוך, מתושלח, שם ועבר, הרי עבר נולד לאחר המבול, ונח ובניו שמעו את דבר ה' כשאמר להם לצאת מן התיבה, שם, חם ויפת לא עבדו עבודה זרה, אם כן איך נתגלגלה שוב ירידת הדורות לאחר המבול וחזרו שנית לעבודה זרה? הלא אחר המבול היו שלוש מאות וארבעים שנה עד שנולד אברהם אבינו. כי נח יצא מהתיבה בן שש מאות ואחת ומת בן תשע מאות וחמישים, הרי שמ"ט (349) שנה, ונ"ח (58) שנים לפני שנסתלק נח נולד אברהם אבינו, ואז הייתה הטעות בתוקפה כבר מאות שנה, "מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו", וצ"ע מי חידש את העבודה הזרה לאחר המבול? איך התחילו המהדורות של הטעויות לאחר המבול? האם גם אז היה אותו סדר שבתחילה האמינו בהשי"ת רק שכיבדו את הכוכבים וכו'?

וכתב מהר"ם שיק ע"פ מש"כ ספר העיקרים מאמר ג' פרק י"ח, כי באמת כמה מאות שנה לאחר המבול שקטו עובדי עבודה זרה שעדיין ראו את

התיבה על הרי אררט, מסתמא היו נוסעים לשם מפעם לפעם לראות את התיבה, וספרו האבות לבניהם כל המעשה שהקב"ה עשה מבול ונשארה תיבה עם נח וכו'.

אחר המבול התפשטה עבודה זרה חדשה להאמין בכוח שהבורא נתן באדם

אלא שלאחר כמה מאות שנים התחילה טעות חדשה, טעות שלא הייתה בתחילה לפני דור המבול, והיא קיימת עד ימינו אנו, ולא עוד אלא שטעות זו התפשטה גם בין שומרי תורה ומצוות, חסידים ואנשי מעשה. הדעה היא - הן אמת שיש בורא בעולם, אלא שהבורא ברא את האדם עם כוח גדול מאד שיוכל להשפיע על הכוכבים העליונים, לא באופן שצריך לעבוד אותם כמו שטעו לפני המבול, אלא שהאדם חשב שע"י שיתקשר אל העליונים יוכל להשפיע על עצמו שפע, ובכוחו יוכל להכריח את רצון הבורא לרצונותיו. וזה מה שאמרו: 'הבה ונעלה לרקיע ונעשה עמו מלחמה', שיחשוב האדם כי יש לו כוח עצמי להמשיך עליו שפע ב'כוח המחשבה' והרצון. כאילו באדם בעצמו מצוי כוחות ושליטה היכולים להביא על עצמו טוב או רע, ואזי אפילו אם תהיה שנית גזירת ה' להוריד מבול, יוכל האדם עם הכוחות החזקים שבנפשו לעצור את המבול. וזהו 'ונעשה לנו שם, פן נפון על פני כל הארץ'.

בניגוד לדרך בה מתקשרים להשי"ת ע"י הנבואה המחייבת שמירת מצוות ה' והתקדשות במעשים, אנשי דור ההפלגה בקשו להתרומם מדרכי הטבע ע"י שיהיו שליטים על הטבע, 'נבנה לנו עיר ומגדל וראשו - של האדם - יגיע השמימה', כפי שאמרו חז"ל על דור ההפלגה שאמרו כי יקחו קרדומות ויכו למעלה, אין הכוונה להכות את השמים עם קרדום, אלא שהיו משכנעים זה את זה שהאדם יש לו כוח נפלא להשפיע על העליונים.

האמונה הצרופה שהכול ביד ה', הוא מטיב להולכים בתמים ומעניש לחוטאים

רציתי להאריך בטעות זו מעט, כיון שהיא מתייחסת לדורנו אנו ובפרט להתפשטות הטעות מחדש של 'כוח המחשבה' בשנים האחרונות בקרב

יהודים רבים. אם היו הטועים אחר 'כוח המחשבה' שותקים גם אני הייתי סוגר את פי, אך מכיוון שהם מפרסמים מודעות מתחת כל עץ רענן על קורסים והרצאות, מותר גם לנו להשמיע את דרך התורה כנגד דרך הגויים - שהקב"ה מנהיג את העולם, והכל בידו יתברך, לך השם הגדולה הגבורה והתפארת והנצח וההוד, והעושר והכבוד מלפניו יתברך לבד, אין האדם יכול לעשות בעצמו כלום, ואינו יכול להמשיך על עצמו דבר, לא עשירות ולא כבוד, כי האדם אין לו מעצמו כלום, הרי הוא עפר ואפר ונברא בעולם לעשות את רצון ה', אם יעשה מצוה יקבל שכר, אם ח"ו יחטא יקבל עונש, ואם הוא צריך רפואה או ישועה, אין לו שום דרך להמשיך על עצמו ישועה ורפואה בכוח הרצון והמחשבה רק עליו לבקש ולהתחנן מלפני השי"ת - זהו יסוד היהדות שהקב"ה הוא הבורא ואנו מתבטלים אליו.

שיטת ה'סוד' שהתחדשה אצל אומות העולם לפני כמאה שנה

במאה השנים אחרונות באו כמה מחכמי הגויים, ומכיוון שלא עמדו רגליהם על הר סיני ואין להם מסורת אמת במציאות העולם, הם טעו לומר שלאדם יש לו כוח גדול מאד למשוך על עצמו טובות או רעות, והוא יכול לסובב את כל היקום סביבו ואת דעתם של החברים שהכול יתנהג כרצונו. הגויים הדפיסו את הדברים האלו בספר שנקרא 'הסוד' ומיליוני אנשים בעולם קנו את הספר, מאמינים בו והתחילו לחיות על פיו. לאמונתם אם יחשוב האדם שיש בכוחו להפעיל מגנט של שפע עליו באמצעות ה'תת מודע', ואם יתבונן חזק במחשבותיו הוא יוכל למשוך אל עצמו כל טוב. אי לכך לשיטתם אם האדם פועל ישועות אז אין הוא צריך כלל את טובותיו של הבורא, כי האדם בעצמו ממשיך על עצמו את מה שהוא רוצה.

יכולים למצוא ראיות מהספרים הקדושים לכל דבר בעולם

והנה אין להכחיש שיכולים למצוא מקורות מחז"ל ולמצוא פסוקים לכל צד שרוצים. כך בימינו ניתן להביא מקורות מספרי קודש לכל דבר וענין שבעולם ע"י שמצטטים חצאי לשונות, וכך הם יכולים לגייר את כל העבודות הזרות שבעולם. זה המציאות בימינו שבחנויות ספרי קודש מוכרים ספרים כאלה של מחברי זמננו שלקחו את השיטה הנ"ל של הגויים ומנסים

'לגייר' את השיטה הזאת, ואף הצליחו לקבל הסכמות מרבנים שאח"כ חזרו בהם מהסכמתם.

הצדיקים לא אמרו להפוך את 'כוח המחשבה' ל'דרך חיים' כי דרך החיים היא רק תפילה ותחנונים לפני השי"ת

הם מצטטים מדברי מוהר"ן מברסלב זי"ע שכתב בשיחות הר"ן על עוצם כוח מחשבת האדם שיכולה להביא לאדם מעות. וטעות היא בידם, שהרי מעולם לא אמר רבי נחמן שכך צריך האדם לחיות למעשה, שיקום יהודי בבוקר ויחשוב מחשבות חזקות שהיום הוא הולך להצליח, אלא רבי נחמן מלמד שהעיקר הוא רק לשפוך שיח לפני השי"ת כדבר איש אל רעהו. אותם ה'מגיירים' אף אומרים שמהות התפילה היא רק כדי לחזק את הרצון ואת המחשבה החזקה של 'כוח המחשבה', וכשיש לאדם כאבים בלב הוא צריך לפרוק את ההרגשות שלו, וממילא הוא מתפלל כלפי השי"ת לטהר את הלב שלו מכאבים, ואז הוא יפעיל את הכוח של המחשבה החזקה שלו וכך הוא ימשיך אל עצמו את כל ההשפעות.

אבל, אנחנו התחנכנו על האמונה הברורה והמזוככת שהקב"ה גוזר על כל אדם אם יהיה חכם או טיפש, עשיר או עני, אך הטועים עזבו דרך חיים, ולשטותם יכול כל אדם ואדם ב'כוח המחשבה' שלו להפוך לחכם ועשיר ונואם בחסד עליון, הכול כפי רצונו החזק, כי כל מה שחסר לאדם, יעשה האדם לעצמו, ואם ירצה יהיה עשיר מופלג.

התפשטות הכפירה בימינו אצל חסידים ואנשי מעשה

אנשים עם זקנים ארוכים וכובעים רחבים מלמדים את שיטת 'כוח המחשבה', והם מודים שלמדו את החכמה הזאת מספרים חיצונים, ספרי מינות ואפיקורסות, ובזה עברו על לאו דאורייתא 'לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם' כדפי' הרמב"ם 'אחרי לבבכם זו מינות'. לאחר שנכשלו בכך, הם באים לגייר את השיטה עם קטע מדברי הרמח"ל, כמה שורות משיחות מוסר של רבי חיים שמואלביץ, מכתב מאליהו מהרב דסלר, כמה לשונות של מהר"ל בפרק חלק ועוד, וכך הם מגיירים את שיטת הגויים והכופרים העומדים כנגד האמונה הפשוטה שכתובה בסידור: 'אני מאמין באמונה

שלימה שהקב"ה עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, הוא לבדו עושה הכול, ואין אדם יכול לעשות כלום, לא בידיו ורגליו, ולא במוחו ובמחשבותיו.

לא עוד אלא שהם הפכו את כוח התפילה ככלי חיזוק של 'כוח המחשבה', ואז אפשר להסתדר לבד ולא צריך באמת ישועה מהקב"ה. רחמנא ליצלן. והנה הגם שהגויים כתבו את ספריהם לא הזכירו שם את השי"ת, כמובן, מכל מקום באים המגיירים ומשלבים דברי אמונה בתוך דברי הכפירה, ומוסיפים בכל פעם 'מס שפתיים' ש"חסד השם" שהכניס בך כוח להמשיך על עצמך ב'כוח המחשבה' כל מה שתמצא. כיון שהם שילמו כמה שורות של 'מס שפתיים' לה' הם מתירים לעצמם לכתוב דברי כפירה ולהסביר לאדם על 'כוח המחשבה' המצוי בתוכו.

הלב נקרע בראותנו בחנויות ספרי קודש את הספרים המגיירים את שיטת הגויים של 'כוח המחשבה'. כמו כן ישנם מרצים והרצאות המלמדים את השיטה הזאת בסדנאות וקורסים, להחכים את האדם שיתחיל להסתדר לבד בחיים כדי שהכול יהיה לו הכי טוב שבעולם. הרי זה מנוגד לאמונה הקדושה שלנו מזמן אברהם אבינו ע"ה עד היום. בשלמא אם לא היו מזכירים שם שמים אז לא היה צריך לדבר נגדם, אך כיון שמזכירים בכל דף: 'כך אמר הרב פרידלנדר', 'כך אמר הרב דסלר', 'כך אמר רבי נחמן מברסלב', 'כן כתב הקדושת לוי בפרשת בשלח' ועוד, הרי צריך לצעוק שהם הופכים כל הספרים האלו כמפתח לעבודה זרה.

אמירת שירה לפני הישועה אינה המשכה ב'כוח המחשבה', אלא דביקות בביטחון בהשי"ת לבדו

הקדושת לוי כותב שיש מדרגה שהאדם יכול לומר שירה עוד לפני הנס, ואפילו לפני שהוא רואה את הישועה בעיניו, הוא כבר סומך על רחמי ה' ומתחיל לשיר באהבה. באים השוטים האפיקורסים ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה ולומדים ממנו שהאדם עצמו ע"י שהוא שר שירה לפני הישועה, הרי הוא ממשיך את הנס, ולפי הבנתם בני ישראל קרעו את הים ע"י השירה, הכול בכוח האדם בעצמו ואומרים הם בפירוש כי האדם הוא בעל הכוחות כולם. נכון שהם מוסיפים שהקב"ה נתן לאדם את הכוח הזה ללא כל שייכות - לא למצוות ולא לעבירות, כי אותם הקורסים הנמסרים

לחרדים נעשים אף לחילונים ושם לא מדברים על טהרה, כשרות ושבת, כי אין הם חלק מהחיים, משום שהחיים לגביהם מתמקדים במשיכת השפע לעצמם. הם מוסיפים לחזק את שיטתם בלשונו של רבינו יונה שאפי' רשע הבוטח בה', חסד יסובבנו, והרי אנו יודעים שאם גוי יכול לחיות במהלך זה ללא עבודת ה', הרי זה בעצמו סיבה שאנו לא נוכל לחיות כך, כי מפתח החיים שלנו הוא רק לקיים תורה ומצוות בלבד, לא למשוך לעצמנו שפע, וכל מה שאנו צריכים בחיים זה רק להתפלל לפני השי"ת בורא כל העולמים, שהוא עשה ועושה ויעשה הכול, הגם שאסור לעיין בתפילתו כפי שכתבו התוס' שאסור לחשוב שמכיון שהתפללתי אני מוכרח שאוושע, כי כוח התפילה משתלב ביחד עם התבטלות לפני ה' ורק בידו מפתח הישועה, ואנחנו אין לנו שום כוח להמשיך במגנט של 'כוח המחשבה' על עצמנו ישועות ורפואות.

הגויים עקבו אחרי כמה אנשים שהצליחו בחיים ופיתחו שיטה עקומה

טעות זאת התפתחה מכמה גויים שהחליטו לחקור את הסוד המסביר כיצד אנשים מצליחים בעולם. הם עקבו אחר ארבעה אנשים מוצלחים בעולם, איך הם מתנהלים ומצליחים, וממחקר זה הם פיתחו שיטה ומוכרים אותה לכל האומות שכל מי שיעשה כמותם יהיה אף הוא מוצלח, על בסיס זה הוסיפו את 'כוח המחשבה' ככלי מחשבתי לממש את ההצלחה. מהלך זה מנוגד לאמונה שלנו שכל ההצלחות נמצאות רק בידי השי"ת, וכל מה שאנו יכולים לעשות ב'כוח המחשבה' הוא לא להפעיל את העולם להצלחות, אלא לחשוב מחשבות של אמונה כפי שכתוב בביאור הלכה סי' א': לחשוב על מציאות הבורא, אהבת הבורא, יראת הבורא, אחדותו ית"ש ולא לתור אחרי העיניים והלב.

אנשי שיטת 'כוח המחשבה' יצרו שיטת כלאיים בין התורה הקדושה לספרי הגויים

יש לפני חלק מספר חיצוני שהוא המקור לכל הספרים האלו ולא עיינתי בו כי אסור לעיין בו. כתוב בו פרק שלם על 'תודעת השפע': "משהו נפלא עומד להתרחש, אני ראוי ומגיע לי מכל הטוב שבעולם, כי כשאתה לא

תחשוב שאתה ראוי ומגיע לך, עשית מחסום לשפע שלא יכול לבא עליך". הם אומרים שהשיטה מצליחה ואכן למרות שזה מצליח, אין זה סימן שאין זה כפירה ואפיקורסות, כי יהודי לא חי כך. אולי היה צריך לציין את שמות הספרים שלהם שאסור לקרוא בהם, כי אני נכנסתי לבתים של אנשים כשרים וראיתי את הספרים על השולחן. שאלתי אותם איך מותר לקרוא בהם? והם ענו לי שאת הפרק שמדבר על המינות אין הם קוראים אותו. אבל האמת היא שאין שום היתר, ואסור להחזיק בעולם ספר שבתוכו יש פרק של מינות וכפירה, אסור לומר שם דבר שבקדושה וכל הקידושים, ההבדלות והמעשים הטובים הולכים לאבדון. רח"ל.

אנשי שיטת 'כוח המחשבה' יצרו שיטת כלאיים בין תורה הקדושה לספרי הגויים והם מפיצים יותר ויותר את השיטה. הלב נקרע כשרואים אותם מצליחים להיכנס ללבבות האנשים הכשרים, הן בחוץ לארץ והן בארץ ישראל, כשהם מפרסמים מודעות על קורסים וסדנאות: 'אתה תוכל להצליח!!!!'. ואני שואל: הלו, מי אומר שאני אצליח? אם הקב"ה יחליט שאצליח, אצליח, ואם לאו - לאו.

טובל ושרץ הסדנא בידו

יהודים הולכים למקווה להיטהר מטומאות ודעות כוזבות, ובדרך למקווה ישנן כמה מודעות על קורסים כאלה: "תבוא לקורס שתים עשרה שיעורים, תראה בשטח שתתחיל להצליח, אנשים יתחילו לאהוב אותך ויהיה לך חברים וידידים, כל עבודה שתמצא להתקבל שם תתקבל". הסבתא אמרה לנו שאם רוצים להתקבל באיזה מקום, אומרים כמה פרקי תהלים, נותנים צדקה לקופת רמבעה"נ, מתחננים ומבקשים ישועה מלפני השי"ת, משפרים מעשינו ומתעוררים בתשובה, אך מהיום והלאה, מהלך זה הוא סיפורי סבתא, כי אנו יכולים להמשיך על עצמנו את הכול: 'אתה תדע אנגלית', 'אתה תצליח', 'אתה, אתה ואתה'. מהר"ם שיק כותב ש'כוח המחשבה' היה המהדורא בתרא של העבודה זרה לאחר המבול, ודור ההפלגה פיתח אמונה חדשה, כביכול הקב"ה עשה מבול על כל העולם, ונח התאמץ ב'כוח המחשבה' החזקה שלו והצליח לצלוח את המבול...ומי שלא הייתה לו מחשבה חזקה דיה לא הלך עם נח וטבע במים. לשיטת הכפירה אין לה צד לומר שתיבת נח שרדה בנס, אלא שהיא תולה את סיפור הצלחת 'כוח

המחשבה' ביכולתה אף לעבור את המבול, וכך הם המשיכו בכפירתם במגדל בבל ואמרו "הבה נבנה לנו עיר", נשתמש בקרדומות של אותו ה"סוד", נכה שם עם הראש בשמים ב'כוח המחשבה' וכך נצליח בכל מה שנרצה ונחשוב.

הפכו את התפילה לפורקן נפשי ואת ההשגחה הפרטית להצלחה של 'כוח המחשבה'

ומכיוון שבעלי שיטת 'כוח המחשבה' מלמדים יהודים חסידיים ושומרי תורה ומצוות כי ב'כוח המחשבה' הם יכולים לקבל בני, חיי ומזוני וכל טוב, אז חייבים הם 'לתרץ' את מקומה של התפילה, לכן הם כותבים שהתפילה היא רק פינה לשתף את הקב"ה במצוקה שלהם ולפרוק מעצמם את הכאבים מהראש והלב.

כמו כן הם גם מעוותים את כוח ההשגחה הפרטית, ומספרים שם סיפור על אחד שחיפש מספר טלפון של חבר והתאמץ מאד למצוא אותו, ולפתע הגיע אליו ספר ובו היה כתוב מספר טלפון שחיפש. אנחנו מסתכלים על סיפור זה כגילוי של השגחה פרטית שאנו רגילים בזה מדי יום ביום, אך הם מפרשים זאת לטובת 'כוח המחשבה', ומסבירים שהאדם רצה מאד חזק את מספר הטלפון וחשב מחשבה חזקה, הוא בעצמו גלגל את מערכות השמים כדי שיבוא לפניו המספר. רחמנא ליצלן.

המהר"ם שיק כותב ש'כוח המחשבה' הוא העבודה זרה השנייה, הראשונה הייתה מדור אנוש ונמחקה ע"י השי"ת מן העולם במבול. השנייה מכירה שמקור השפע בא מהשמיים, אך האלוקים איננו נמצא במרכז ואליו צריך לפנות, אלא האדם בכוח מחשבתו עומד במרכז והוא מושך את השפע ממרום. המגיירים מוסיפים שהקב"ה נתן לאדם את הכוח העליון של 'כוח המחשבה' להיות שותף להשפעת השפע והישועות, בבחינה 'ונעשה לנו שם', ומכיוון שאחת לאלף ותרנ"ו (1656 שנה) בא מבול, נעמוד חזק עם מדיטציות ו'כוח מחשבה' חזק ובמקום מבול ירד עלינו כסף.

גם בתוך בית כנסת בו מתפללים להשי"ת הם יכולים לתלות מודעות על קורסים כאלה של הורדת שפע ב'כוח המחשבה' ולא לראות את הסתירה שהשפע בא ע"י תפילה ולא ע"י מחשבה. הם מרוויחים המון כסף מהסדנאות, ופלא הדבר בעיני, שהרי אם הם מאמינים בטעות זה של 'כוח

המחשבה' שמורידה עושר, מדוע יש להם צורך למכור סדנאות בשביל כסף, הרי מספיק אם יחשבו מחשבות חזקות שיגיע כסף משמים ודי בזה...?

מעשה נורא מביטחון אמיתי בהשי"ת

הספרון של מדיטציית 'כוח המחשבה' מוכנס בתוך התיק של הטלית והתפילין, כביכול הדברים בתוכו כשרים הם משום שנלקחו מספרי קודש, מחצאי ציטוטים, משיחות מוהר"ן, מהרה"ק מלובלין ועוד. שארי ליה מאריה. אנשי 'כוח המחשבה' לוקחים דברים קדושים ומהפכים אותם לעבודה זרה והופכים חצאי ציטוטים מספרי קודש לדרך חיים גויית ולנחלת כל אחד, הרי אף את הקדושת לוי האומר שיש מדרגה שהאדם יכול לומר שירה עוד לפני הנס הם הפכו לעבודת 'כוח המחשבה' למשוך ישועות לכל אחד ואף לפורקי עול, בעת שדבריו מתייחסים רק ליהודי הדבוק כל כך בהשי"ת באמונה בהירה, והקב"ה מושיעו ולא לכל אחד. ואביא דוגמה לדרגת אמונה זו.

מעשה שהיה עם הבעש"ט על יהודי שהיה צריך לשלם חמש מאות רובל לפריץ, ובהגיע זמן הפירעון יצא לכיוון ביתו של הפריץ לשלם את החוב מבלי שיהיה לו פרוטה בידו, שאל אותו הבעש"ט, איך תשלם? השיב היהודי "השי"ת יעזור", (לא שהוא חשב בחזקה שיהיה לו כסף) ואכן באמצע הדרך עצרה עגלה וסוחר ביקש לקנות ממנו את היער במאתיים רובל, היהודי התעקש למכור רק בחמש מאות, הסוחר הציע מאתיים חמישים, והיהודי מתעקש על חמש מאות, כי זה הסכום שהוא צריך עכשיו, כ"כ היה חזק בבטחונו בהשי"ת, ואכן נתן לו הסוחר חמש מאות רובל, ובכסף זה הלך לבית הפריץ ושילם החוב בזמן, בשלום ושלווה. מעשה זה מראה על כוחם של צדיקים הדבקים באמונה וביטחון בהשי"ת כפי שאמר הקדושת לוי ואין היא נחלת הכל. ועוד, אם נשאל את אנשי 'כוח המחשבה' מדוע היהודי קיבל את מבוקשו הם יענו בהסבר של כפירה שהיהודי הנ"ל קיבל את חמש מאות הרובל בגלל שהוא רצה מאד את הכסף, התאמץ בכוח מחשבתו ומשך על עצמו את הישועה בכוחות עצמו.

שיטת ה'סוד' אינה קשורה לשמירת התורה כלל

שיטת 'כוח המחשבה' אינה קשורה לשמירת התורה כלל. חילוני שלמד את הסדנא הזאת אינו נדרש לשנות את עצמו לקיים תורה ומצוות. כדי

ללמוד את השיטה הזאת כל מה שנדרש ממנו לחשוב טוב וכך יהיה לו טוב ללא קשר להנהגה שלו אם יעשה עבירות או מצוות, אלא כשהם מדברים אל חרדים עוטפים הם את 'כוח המחשבה' בעטיפה יהודית, מכניסים קצת את הקב"ה בתחילה ובסוף ובכך מכשירים את השיטה. אנשי 'כוח המחשבה' סומכים את שיטתם על חצאי דברים מהספרים הקדושים, ודומים הם לאשמדאי ששתה יין אחר שמצא פסוק 'ויין ישמח לבב אנוש', לכן כל ציטוט שהם מביאים צריך לעיין שם היטב ולראות מה כתוב לפניו ולאחריו, ומה אמרו כל מפרשי הפסוק עד היום.

למשל הפסוק: "כִּי פָחַד פָּחַדְתִּי וַיֵּאָתְּנִי וְאֲשֶׁר יִגְרָתִּי יָבֹא לִי" המובא על ידם כראיה ל'כוח המחשבה' המביא על האדם רע מכוח פחד עצמי ללא תלות ברצון ה' נסתר מדברי דברי ה'דעת תבונות' באות ל"ו שכתב שאין די שנבין שה' הוא אחד במציאות, אלא צריכים אנו להבין שאין שום כוח שולט ומושל אלא הוא, אין מעכב על ידו ואין מונע לרצונו. נמצא שהטעות של 'כוח המחשבה' שהאדם מושך על עצמו רעות היא הבל משום שאף אם יחשוב כל היום מחשבות רעות, אם רצונו יתברך להטיב לו הוא ייטיב לך, וכן להיפך. כפי שנכתב: 'ידעתי כי הנני בידך לבד כחומר ביד היוצר', 'אני אני הוא ואין מיד מציל', 'והוא באחד ומי ישיבנו', 'ומי יאמר לך מה תעשה' ועוד.

טעות העבודה הזרה שהכל תלוי בחריפות מחשבת האדם

הרמח"ל מביא את דעת הטועים 'שהקב"ה הטביע בתחתונים שהשתדלותם וחריפותם הוא המועיל, ועצלותם הוא המזיק', ודבריו מכוונים ממש נגד שיטת 'כוח המחשבה' המאמינה שכל מה שתרצה בעוצמה ובחוזק תצליח לממש ואף שידוך מוצלח של בן טובים לבת שלך תוכל להמשיך ע"י תוקף הרצון ו'כוח המחשבה'. אם כן הדבר, והאדם מאמין שה' נתן לו את היכולת לממש את 'כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה' אז מי צריך עוד בחיים לבקש את רחמי ה'?

חז"ל ביטלו את העבודה זרה המגושמת של השתחויה לבול עץ ואת האמירה לפסל: אתה יצרתנו, אך שאר העבודות זרות נשארו בעינן, וכפי הנראה הם כלולים במה שכתבו האוצר החיים והנועם אלימלך שיצר הע"ז

נהפך ליצר הממון. גילוי לכך ניתן למצוא בבעלי שיטת 'כוח המחשבה' הרוכבים על תאוות יצר הממון ומבטיחים לתלמידיהם שיוכלו לעשות כסף רב עם מחשבות בכניסה לפירמידות כלכליות כדי לעשות הון עתק.

במוצאי שבת יושבים בשיעוריהם יהודים עם שטריימלאך על ראשם ולומדים כיצד ל"הצליח" בחיים. ואני שואל אותם: מה לכם לחפש שם? אתם רוצים הצלחה - לכו תלמדו מוסר וספרי חסידות, ובכלל מי גילה לכם שסוד החיים אכן הוא להצליח בחיים? הרי אנו יודעים שסוד החיים בעוה"ז איננו מעוגן בחומריות אלא בעבודת השי"ת. החפץ חיים המוצלח באדם היה עני ואביון, שש ושמח שיש לו לחם לאכול וכתב מכתב תודה לאמריקה על ששלחו לו דולר לכבוד שבת. זהו סוד החיים ואין בנמצא סוד נסתר מחוץ לתורה ולמצוות של הצלחה בחיים הגשמיים.

עלינו להיטהר מהקליפות של 'כוח המחשבה' ולא לתת לנשים ללכת לשמוע אותם. הנשים אין להן חיוב ללמוד את הש"ס ולכן הן הולכות לשמוע כל מיני דרשנים ושיעורים. צריכים מאד מאד לפקח על התכנים הנאמרים ועל האנשים המעבירים אותם, ולהיזהר כי אחת מביאה את השנייה עד שכמעט נעקר שתיל האמונה ששתל אברהם אבינו ומשפחות חשובות של חסידים ואנשי מעשה נופלות לעבודה זרה. רח"ל

אי אפשר לקחת חצאי דברים ולבנות יהדות חדשה

בשיטת 'כוח המחשבה' האדם מדמה בנפשו שהוא יכול למשוך שפע ולהשפיע עליו כוחות, וכדי ל"יהד" את הפרנסה שלו מוסיפה השיטה "נבואה" שה' רוצה שיהיו לאדם כוחות אלו כדי שיוכל להכריח את הקב"ה בכבודו ובעצמו לעשות את רצון האדם, ולא עוד, אלא שמביאים הם ראיה מהפסוק בשיר השירים 'מלך אסור ברהטים', ומדברי הרמח"ל שכביכול הקב"ה הוא מלך האסור ברהיטי המחשבה של היהודי, לעשות כפי כוח מחשבת האדם. עפ"ל. הס מלהזכיר.

הרי צריכים לרחוץ את האזנים לאחר ששומעים דברי הבל כאלה, וחייבים אנו לשנן מחדש על י"ג העיקרים ולהאמין שהקב"ה הוא מצוי ראשון, הוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים כולם, והוא גומל טוב לשומרי מצוותיו ומעניש לעוברי מצוותיו, ולא להתפעל מאנשי השיטה המדברים בלשון

משוננת עם "ראיות" לדבריהם, לכן עלינו ללכת בדרך האבות ולא לקבל חצאי דברים הבונים יהדות חדשה. היהדות הצרופה היא מה שהסבתא חינכה אותנו בעגלה כשהיינו ילדים שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, וכדי לבטל את רוע הגזירה עלינו להתרצות בפני ה' בתשובה, בתפילה ובצדקה ובהליכה לחכם שיבקש עלינו רחמים.

נשוב לאמונה הצרופה בהשי"ת כמו שקבלנו מאברהם אבינו ע"ה

על כן נקוה לך ה' אלוקינו להעביר את 'כוח המחשבה' של 'תת הכרה' מן הארץ, וכל שיטות הכפירה כרות יכרתון כי הן אסורות בהנאה ממש, שכן אין חילוק אם האדם משתחוה לבול עץ או סוגד ל'כוח המחשבה' שבמוח שבאדם. עלינו להאמין שאין שום כוח בעולם היכול לפעול דבר מכוח עצמו, אלא רק השי"ת לבדו עושה את הכול, ועלינו להתמקד ביראת שמים שהיא יסוד האמונה והתפילה שלימד אותנו אברהם אבינו עליו השלום.

נספח ג

הרה"ג דניאל שלמה עשור

לרה"ג הרב ....שליט"א השלום והברכה!

קראתי את תוכן ספרך ומאוד התחברתי לדיוק שבהשקפה היהודית שבדברייך! אין לי ספק כי ספרך זה יעשה פרי, והשם יצליח דרכך להאיר עיני ישראל בדברים אילו שיש בהם ביקורת נכונה ונבונה על תכנים זרים אשר נכנסו למחנה ישראל בעת הזו וגורו שלא כדין ולא כהלכה. אין ספק כי ביסודותיהן של חכמות אילו נוכחת 'אישה זרה' ויסודות כפירה ממנה הזהיר שלמה המלך עה"ש באומרו: "אל תקרב אל פתח ביתה". כמובן שהניסיונות לטעון כי מדובר ביסודות יהודיים במקור - שורשם רע שבעתיים מפני שיש בהם משום "הטלת מום בקודשים".

הניסיונות האחרונים של בעלי התשובה להביא יחד איתם חכמות זרות ולגיימן, או אפילו למצוא להן סימוכין ותימוכין לפי פרשנותם הסובייקטיבית של כתבי הקודש, ובכך להיתלות באילנות גבוהים על מנת לטעון כי זו היא דעת-תורה פנימית, עמוקה ואמתית שלא הובנה ב"אורה-הנכון", מעידה על הצורך של מיבאי השיטות להשלים את תהליכי התשובה שהתחילו ולא הושלמו עד עתה כראוי.

תופעת הגרירה של תכנים מהעולם החילוני - המערבי, או המזרחי הינה תופעה ידועה של גרירת תכנים וחוכמות היות וקשה להם להתנתק מהחיבור אליהם מתקופת החילוניות, או בגלל תהליך למידה עקום ולא מודרך במהלך תהליך התשובה מראשיתו. מעלתם של בעלי תשובה היא דווקא במיעוט עצמם, בכפיפת קומה ובענווה גדולה תוך קבלת הדרכה אמתית ונכונה מתלמידי חכמים שתורתם אומנותם כבר מראשית דרכם ומראשית צמיחתם וחינוכם בדרך הקדושה והטהורה של אבות האומה הקדושים והטהורים.

הסכנה בפרשנות סובייקטיבית של הכתבים גדולה יותר בקרב בעלי תשובה אשר מדמים מילתא למילתא מושפעת מהכרתם הקודמת, מההטיה הלא מודעת של תפיסת עולמם שבעבר, ומאוצר הידיעות ורוחב האינפורמציה שאליהם נחשפו בעולם החיצון.

כל אילו עומדים בדרכו של כל בעל תשובה בתהליך ההתקדמות והעליה, וללא הדרכה רבנית מובהקת מהווים הם מכשול וסכנה לאדם עצמו ולסביבתו. יהי רצון שיאיר השם את עינינו לראות את דרך השם ללא סטיות וללא פניות, בין אם הן מודעות ובין אם אינן. עליך ידידי הרה"ג .... שליט"א ועל שכמותך נאמר: "יראה זרע, יאריך ימים, וחפץ השם בידו יצלח".

בברכה והצלחה

דניאל שלמה עשור

הרב דניאל שלמה עשור מומחה עולמי בתיאולוגיה של כל הדתות והכתות,

מחבר הספרים:

על פתחה של רומי - At the Gate of Rome על כישלון התאולוגיה הנוצרית,

(עברית ואנגלית)

באוהלי קידר - בעיות תאולוגיות בקוראן,

יש אלוקים! - הפרכת האתאיזם,

חמשת אבני הקלע - על הכתות הגדולות בעולם.

